

ОПРАВДАННЯ

Ім'я і Слово Вічного Бога підтверджене
і оправдане через

Пророцтво Екзекиїла,
що негайно мусить бути повідомлене
 народам світу.

Коментарі Й. Ф. Рутерфорда

Автора:

“Сотворення”, “Визволення”, “Примирення”,
“Правительство”, “Пророцтво”, “Світло” і
інших книжок.

Том 2

Перше видання 1 600 000.

Ця книга написана в Америці. Автор освітлює відносини у світі, особливо в Америці та Великобританії. Книга перекладена з оригіналу, щоб український народ теж міг ознайомитися з цими обставинами.

Видавці

**ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ,
БІБЛІЇ ТА БРОШУР**

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ.
Магдебург—Бруклін, Нью-Йорк—Берн також
Лондон, Торонто, Стратфілд, Кейптаун та в
інших країнах.

Перевід з німецької, книги “Rechtfertigung” —“Оправдання”.

ЄГОВІ ВІКОВІЧНОМУ ЦАРЮ

ця книжка присвячена

“Господь же справдешній Бог,
Це живий Бог й віковичний Цар,
Од гніву Його тремтить земля,
і погрози Його не здоліють
видержати народи”. —
Єремія 10: 10
“І нехай звеличиться ім’я
Твоє по вічні часи! ” —
2 Самуїла 7: 26

Verlagsrecht 1932

J. E. Rutherford.

ВСТУП

СВЯТЕ ІМ'Я ЄГОВИ оправдується використанням всієї несправедливості з всесвіту. Це є то, що Він предсказав устами своїх вірних пророків. Отже Він змушує ці пророцтва сповнитися. Пророцтво Езекіїла особливо присвячене тим засобам, які Єгова застосовує для оправдання свого імені

“Оправдання”, Том 2 викриває багатьох ворогів Єгови всередині “Християнського світу”. Воно також викриває інших лицемірних віруючих, які не подають себе за Християн, і показує, що є їх участю. Воно показує, як комерційна влада, яка заволоділа сушею і морем, пригнічує народ і оскверняє ім'я Єгови. Ця книга показує, як Бог Єгова знищить пригнічуючу владу грошей, звільнить народ, що знаходиться в цьому ярмі і виведе його до світла і повної свободи.

Пояснене в цій книзі пророцтво Езекіїла описує також, як Сатана створив свою велику видиму і невидиму людям організацію, за допомогою якої він пригнічував людей і оскверняв ім'я Бога і чому Бог допустив, що Сатана міг без перешкоди до сьогодні продовжувати свою нечестиву діяльність. Тут також повідомля-

ється, хто є воєноначальником Сатани, який у битві Армагедон вестиме боротьбу на боці Сатани, і як ця гнусна організація, як її видимі, так і невидимі частини, будуть цілковито знищені. Це пророцтво відображає цілковите скинення і знищення самого Сатани після зруйнування його організації, і далі як світ буде очищено і як у справедливості йтиме відродження людей. Передовсім однак показано у цій книзі, як святе ім'я Бога Єгови буде оправдане.

Оправдания

Том 2

О П Р А В Д А Н Н Я

Голова 6

В О Р О Г И

ЄГОВА своїм Словом показав намір викрити Сатану і його організацію, усунути це беззаконня з перед очей всіх тих, що мають серйозне стремління до справедливості, і знищити Сатану разом з його організацією, щоб усі сотворіння знали, що Єгова є єдиним правильним Всемогучим Богом. Щоб мати життя, треба знати Єгову і Його Царя; це велике звершене діло по оправданню Слова та імені Єгови служити буде на благо тих, що шукають вічного життя у щасті та мирі. Сатана завжди прагне тримати людей у незнанні про Бога Єгову, Його Царя і Його Царство, тому відносно Сатани невидимою бога цього світу написано, що він “осліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога”. (2 Коринтянам 4: 4) Сатана не був стримуваний на своєму погИБельному шляху, багато століть він тримав людей у невіданні правди, але колись він повинен дійти кінця свого путі, бо так вирішив Бог. Єгова давно предложив людству своє Слово і Він прославить своє ім'я через своє Слово. Тепер, коли досягнуто кінця

світу Сатани, прийшов час, коли буде діяти Єгова, Він возвисить своє Слово і своє ім'я. Він уможливилює людям зрозуміти своє Слово і значення свого імені. Пізнання Єгови, Його Царя і Царства є для тих, які люблять справедливість і хочуть жити, життєвою необхідністю. Відносно цього є написано: “Доброму розумінню і пізнанню навчи мене, бо я вірую Твоїм заповідям”. — *Псалма 119: 66.*

Бог Єгова дав одного разу своєму вибраному народу, Жидам, своє Слово і якби вони радісно пізнали Його, і пішли шляхом Його Слова, то той нарід оберігався би Господом Богом, був благословенний і залишався б Його вибраним народом вознесеним над всіма іншими народами на землі. Але Жиди були невдячними і невірними, і як нація виявилися неспроможними на це.

Ісус Христос прийшов на землю озброєний знанням Святого Письма, і Він вчив Жидів правди, але лише небагато хто вважав на Його навчання. Він сказав Жидам, що вони помиляються, не знаючи Писання і сили Божої. — *Маттея 22: 29.*

Народи “Християнського світу” шли доступ до Божого Слова і вони мали можливість його пізнати, але вони не спізнавши ні Бога, ні Його сили помилилися і пішли неправедним шляхом. “Християнські народи” не боялись Бога і люди їх, а особливо провідники блукали в незнанню та тьмі, не знали нічого про речі, пізнати які Бог давав можливість. (*Псалма 82: 5*) Як Єрусалим, так і “Християнські народи” описані, як такі, що мають менше розуму як віл або осел:

“Віл знає господаря свого, й осел — ясла пана свого, а Ізраїль не знає мене, народ мій не розуміє. О, горе народові грішний, народові привалений беззаконностями, роде лиходіїв, сини погибелі! Покинули Єгову, занедбали святого Ізрайлевого відступились взад від його! ” — *Ісаія 1: 3, 4.*

Знання про Єгову, Його Царя та Царство на сьогодні є найбільшою необхідністю для людей доброї волі. Всередині і за межами “Християнського світу” є багато людей, які хотіли б пізнати і зрозуміти Слово Боже і яким це дуже б помагало. Щоб допомогти таким шукаючим правди, вказано їм на встановлений Богом шлях до досягнення пізнання і розуміння Господа: “Почин премудрості — Господень страх; безумні нехтують і розум і науку”. (*Приповістки Соломонових 1: 7*) Дурень ненавидить знання, він ухиляється від прийняття та використання його.

Народи світу тепер знаходяться у великому бідуванні, розгубленості і нерішучості; вони знаходяться у незнанні про причину цього і не відають, що їм може надати допомогу. Боже Слово містить всеохоплююче роз’яснення про це. Хто боїться Бога і бажає виконувати Його волю і старанно намагається пізнати і зрозуміти Його, той одержить нагороду за свою віру і діла. “Коли ти знання зватимеш до себе й покликувати за розумом; Коли будеш шукати його, так як срібла, й докопуватись його, як скарбу, — тоді зрозумієш страх Господень і знайдеш пізнання Бога. Бо тільки Господь дає премудрість і з Його уст виходить знання й розум. Він праведним приховує спасення, Він

заслоняє тих, що ходять в невинності; Він стежки правда наглядає й береже дороги святих своїх”. (*Приповістки Соломонових 2: 3—8*) “Прийміть мою науку над срібло радніше, знання моє ви цінуйте над золото шире; Мудрість бо над перли дорожша, й нічо, що можна бажати, з нею не зрівнаєсь”. (*Приповістки Соломонових 8: 10, 11*) “Розумного серце здобуває знання, й мудрих ухо, знай, про знання тільки дбає”. — *Приповістки Соломонових 18: 15*.

Велике спірне питання між Богом Єговою і Сатаною йде тепер до розрішення і остаточне вирішення цього питання вже близько. Однією з цілей, чому правда обнародується, полягає в тому, щоб розоблачити перед народом Сатану і його погибельну організацію. Основна ж причина для обнародування правди полягає в тому, щоб дати можливість людям пізнати доброту Єгови і Його цілющий засіб від страждань, які постигли людство. Народ тепер повинен дізнатися і зрозуміти, що жодна людська влада не може підняти світ з його падіння і звільнити його від страждань і нещастя, однак Бог Єгова через своє Царство знищить те, що пригнічує людство і дасть мир, благополуччя, життя і щастя тим, хто Його любить і послухні Його справедливим законам. Його Царство, що почалося тепер на землі, спочатку знищить злу організацію Сатани і тоді Господь проголосить мир і безпечність народу. Причина горя, яке тепер зійшло на народи землі, пояснюється у Божому Слові таким чином: “Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи

великий гнів; знає бо, що короткий йому час”. (*Одкриття 12: 12*) Згаданий тут “короткий час” означає, що в дуже близькому майбутньому велике спірне питання між Єговою і Сатаною буде остаточно розв’язане в битві Армагедон, і перш ніж це настане, то мусить між народами пройти тривала ворожнеча. Ті, хто тепер пізнає і зрозуміє причину, тієї битви, її завершення і наслідки, і застосує це знання з розумом, — будуть благословенні.

Найбільше честолюбство Сатани було направлено на те, щоб людина поклонялася і служила йому в тій же мірі, в якій інші поклонялися і поклоняються Богові Єгови і Йому служать. Все його марнославство було тим, що спокушувало його підбурювати проти Бога, і воно примушувало його ставити під сумнів Всевишність Єгови і давати Йому привід приводити на землю людей, яких він, Сатана, не міг би відвернути від Бога і змусити їх проклинати Єгову. Цей виклик Сатани робив спірним Слово Єгови, Його ім’я і вищу силу Всемогучого Бога. Оскільки люди від природи народжені так, що вони дивляться на вищу владу, то Сатана посплюговувався релігією, щоб вводити людей в оману і заманювати в свою пастку. З допомогою цих засобів він схилив деяких людей до прямого поклонення собі, в той час, як інших він спокусив до пошанування об’єктів і речей і, таким чином, до непрямого поклонення собі; і це все він зробив, щоб відвернути людей від правдивого Бога.

Сатана спочатку організував людей в долині Синейр і навів їх там на шлях своєї лицемірної релігії. На протязі довгого часу всі народи і нації землі, за винятком Ізраїльтян, поклонялися сатанській релігії. Коли Бог вибрав для себе нащадків вірного Авраама і назвав їх Ізраїльтянами, а пізніше Жидами, дав Він тому народові свій закон, котрий їм наказував не мати іншого Бога, крім Єгови. “Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, із дому невольницького. Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею”. — *2 Мойсея 20: 2—4.*

Бог дав Ізраїльтянам той закон, щоб оберігати їх від лукавого і згубного впливу Сатани, і щоб дати їм можливість показати свою вірність, триматися її і встояти в ній. Деякі з цього народу, які в Св. Письмі були названі “залишками Ізраїля”, залишилися вірні Богу і показали та зберігли свою чистоту відносно Нього; нація як цілість підпала під вплив Сатани і перейшла до служення Ваалу або до поклонення Сатані, і з цієї причини Єрусалим був знищений Богом.

Жиди або Жидівський нарід в Єрусалимі були Божим народом, яким Він послуговувався для створення образів, які знаменували великі майбутні справи. Жиди представляли собою в образі “Християнський світ”, тобто людей і нації, які дотримувалися так званої “Християнської релігії” і вдавали, що вони поклоняються Богу Єгові та Його Царю Христу Ісусу і їм

служать. Правдиві поклонники Бога на землі були організовані Ісусом Христом і Його апостолами як група і були названі ці вірні послідовники Ісуса Христа — християнами. Ця назва звичайно вживалася як прізвисько. Прошло небагато років після смерті апостолів, як більшість натовпу, який вдавав себе за поклонників Христа і Бога відступили від Них, потрапивши під лукавий і підступний вплив Сатани. Ці мнимі прихильники Христа і Бога прийняли формальне поклонення і почали швидко практикувати ідолопоклонство, віддаючи людям честь, хвалу і признання. У часі, який був відомий як епоха Християнства, деякі з тих, хто увійшли в угоду з Богом, виконували Його волю, живучи у чистоті і відданості Богу; вони залишилися вірними Господу і поклонялися Йому в душі і правді. Велика кількість так званих “Християнських людей” або поклонників, навпаки об’єдналися в групи або союзи та брали діяльну участь у світських справах, займалися політикою та іншими витворами організації Сатани, і так вони цілком об’єдналися з Сатаною і стали складовою частиною його видимої організації. Ці організовані об’єднання практикували релігію Сатани і хибно видавали її за християнську. Таке є теперішнє становище серед народів в країнах так званого “Християнського світу”.

Поклоніння Сатані

Служення Ваалу є іншою назвою для позначення поклоніння Сатані або релігії Сатани, яка також мала розповсюдження серед Жидів. Валак

був царем Моабським і застосовував релігію Сатани. (4 *Мойсея* 22: 4) Білеам, якого також називали Валаамом, був пророком у Месопотамії. (5 *Мойсея* 23: 4, 5) Валаам — знаряддя Сатани — був охочий зробити що-небудь за плату. Він належав до класу людей, які за спиною мали звичку тримати відкритою руку для хабаря. Він найнявся до Валака щоб проклинати Ізраїльтян. (*Юди* 11; 2 *Петра* 2: 15) Валаам навчив Валака класти перед Ізраїльтянами камінь спотикання, а саме у формі поклоніння Сатані, зв'язаного з розпусними обрядами. “І жив Ізраїль у Ситтимі, і став блудувати люд із дочками Моабовими; і стали вони кликати люд на жертви богам своїм. І їв люд і припадав ниць перед богами їх, і прихилився Ізраїль до Баал-Пеора. І запалав Господь гнівом на Ізраїля. І рече Господь до Мойсея: возьми всі голови людські та й повісь їх Господеві проти сонця, щоб одвернувся жар гніву Господнього від Ізраїля. І рече Мойсей суддям Ізраїлевим: нехай кожен із вас повбиває людей своїх, що прихилились до Баал-Пеора”. (4 *Мойсея* 25: 1—5) З часу, коли релігія Сатани була впроваджена серед Ізраїльтян, тривала постійна боротьба між правдивими поклонниками Бога і прихильниками Ваала. Багато Жидів сповідувало релігію Сатани, хоча вони стверджували, що є Божим народом. “То почали сини Ізраїля чинити, що Господеві було не до вподоби, і поклонялись Баалам. Вони покинули Господа, Бога батьківського їх, що вивів їх з Єгипту, та бігали за іншими богами, за богами народів, що жили навкруги й припадали ниць перед

ними, і гнівили Господа. Як покинули ж вони Господа й почали вшановувати Баала та Астарті”. — *Суддів 2: 11—13.*

Ім'я “Ваал” походило з первісного кореня, який означав “бути Господарем” або “одружуватися”. Звідси ім'я “Ваал” означає “господар” або “супруг”, а в образному смислі “власник”. Поклонення Ваалу являється сатанською релігією або поклоненням Сатані через об'єднання з його організацією, котрої господарем, супругом і власником є Сатана, і через цей зв'язок Сатана названий як господар і наставник. Під час практикування сатанської релігії застосовувалися різьблені зображення ідолів, і ці зображення або статуї представляли невидиме. Сатанська релігія все ще сповідується народами землі. Сьогодні люди поклоняються Сатані-Дияволу і практикують його релігію через поклонення речам, як золото та інші коштовні метали, через поклонення церковним будівлям, церковним системам, через боготворіння грошової і військової влади та інших подібних речей, які вони зробили предметами свого честолубства, до яких прихилили своє серце. Сатана переконав багатьох заперечувати його існування і при цьому схиляв їх різними витонченими засобами до поклонення тому, що він створив.

У місті Єрусалимі в Біблійні часи жили ті, які були вірні і віддані Богові Єгові і служили Йому в душі і правді, і ці нечисленні були переслідувані і ненавиджені віровідступниками Жидами які вдавали, що поклоняються Богу. В тому ж місті в ці ж часи жили люди, які не вдавали, що поклоняються правдивому Богу і

яких називали “язичниками” або “чужинцями” і також вони ставилися неприязно до правдивих прихильників Бога. Ці народи навколо Єрусалиму були язичниками і поклонниками Сатани-Диявола, відданими його релігії, і вони ненавиділи вірних Богові, які жили в Єрусалимі. Також і сьогодні в країнах “Християнського світу” є багато людей, які віддані Богу Єгови і вірно поклоняються Йому в душі і правді; вони були ненавиджені віровідступниками або так званими “Християнами”, які відреклися від Бога і потрапили під вплив Сатани. Також і в межах області “Християнського світу” або серед “Християнських народів” є багато людей, які в жодній мірі не вдають, що є поклонниками Бога і Христа і які в той же час неприязно ставляться до правдивих прихильників Бога. Народи навколо “Християнського світу”, яких називали язичниками, відносилися неприязно до правдивих прихильників Ісуса Христа. Ці деякі факти дозволяють нам підійти до розгляду пророцтва Езекиїла.

Пророцтво Езекиїла від першої голови до двадцять четвертої направлено особливо проти Єрусалиму. Коли це пророцтво було виголошено і завершено, послідувала осада Єрусалиму вавилонянами. Під час цієї осади аж до падіння міста не було причин для пророка Езекиїла пророкувати проти Єрусалиму; тому про нього кажуть, що підчас цього проміжку часу він був німий. Ця німота означає, що Езекиїл, пророк, був німий підчас цього проміжку часу, поки справа стосувалася Єрусалиму. Це не означає, що він був зовсім безмовний. Перший том книги

“Оправдання” розглядає голови від першої до двадцять четвертої пророцтва Езекиїла. Другий том цієї книги “Оправдання” розглядає пророцтво Езекиїла, починаючи з двадцять п’ятої голови, і всі інші голови, що слідують за нею.

Осада Єрусалима Навуходоносором, царем Вавилонським, відбулася в 608 році до Хр. Під час цієї осади Езекиїл не промовляв проти Єрусалиму і тому про нього говорили, що він був німий; але під час цієї осади він висловлював пророцтва Єгови проти народів, названих “язичниками”, які жили навколо Єрусалиму. Його пророцтво не направлене проти Вавилону і саме з цієї очевидної причини, що вавилонська нація тоді використовувалася Єговою як знаряддя для виконання Його вироку над Жидами. Всі язичеські нації або народи сповідували сатанську релігію і тому їхнє загальне число представляло невидимого володаря цього злого світу. Пророцтво Езекиїла називає, зокрема, сім цих язичеських народів; і оскільки число сім є символом звершеності речей, які невидимі людському оку, під цим, отже, розуміється, що в це число включені всі народи, які утворюють видиму організацію Сатани. Вся ворожа організація, як видима, так і невидима її частина, яка повинна бути повністю знищена, представлена тут під іменем “Гог і Магог”. Згадані в цій голові імена відносяться в особливій мірі до тих народів землі, які окремо від мнимого “християнського” елементу утворюють складову частину організації Сатани або зміцнюють яку-небудь іншу частину видимої організації Сатани.

В главах від двадцять п'ятої до тридцятій включно пророцтва Езекиїла названі сім різних язических націй, а саме: Аммон, Моаб, Едом або Сеїр, Филістії, Тир і Сидон (обидві назви відносяться до однієї і тієї ж нації), Єгипет, Етіопії. Ассірію було скинуто перш, ніж почало вповідатися пророцтво Езекиїла і це очевидно є причиною, чому тут не зроблено предсказань, що стосуються Ассирії. Хоча Езекиїл не пророкував прямо про падіння Вавилону (очевидно з тих самих наведених вище причин), однак його предсказання не напряму відносяться до Вавилону, і воно містить числені передбачення про востановлення Божого народу, що включає звільнення його з Вавилону і зруйнування Вавилону як спільника ворогів Господа. Пророцтво предсказує загибель всіх ворогів Єгови і тим самим ворогів народу Єгови.

Пророцтво Езекиїла, починаючи з двадцять п'ятої голови викриває різноманітні характерні риси і вчинки організації Сатани і містить пояснюючий опис про це. Висновок, який слід звідси зробити, є такий, що свідки Єгови на землі є першими, хто повинен звернути увагу на організацію Сатани, її упорядкування, її шляхи діяльності, котрі направлені проти Бога і Його Царства, і виголосити предписаний Богом суд над цією лукавою організацією і кожною її складовою частиною. Так званий "Християнський світ" є ворогом Єгови та Його Царства. Але є і інші, які не вдають, що вони є Християни, але все одно вони є ворогами Бога, В той час, як перша частина пророцтва Езекиїла говорить особливо про "Християнські народи", частини

від двадцять п'ятої до тридцять другої голови цього пророцтва стосуються інших складових частин видимої Богу ворожой організації Сатани. Єгова само собою розуміється, знає всіх своїх ворогів; і пророцтво Езекиїла повинно служити також тому, щоб викрити перед народом Божим, що є тепер на землі, кожную частину організації Сатани. Це Бог зробить перш, ніж Він знищить цю організацію. “Рука Твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих Тебе”. — *Псальма 21: 8.*

Проти Аммоніїв

(Езекиїла, голова 25)

З першої по третю голови пророчої книги “Одкриття” охоплюють сім відгалужень організації Бога і говорять про них в період суду. Сім зібрань або відділень видимої організації Бога ясно відображають відносини або положення, які існували одночасно в усіх групах, що утворювали організацію Божу. Коли Господь прийшов до Храму Єгови, почався суд з дому Божого, і цей суд включав як справжніх, так і мнимих послідовників Ісуса Христа. Відповідно до цього пророцтво Езекиїла говорить особливо про сім відгалужень організації Сатани; він називає їх по іменах і предсказує проти них підчас свого мовчання стосовно Єрусалиму. Пророцтво Езекиїла сповіщає про Божий суд над організацією Сатани, і предсказання, яке має бути розглянуте, відображає особливе положення або стан речей, що мали місце в сатанській організації, яка символізується сімома

націями, котрі тут послідовно будуть розглядуватися. Представлене тут пророцтво було спрямоване проти Аммона стародавніх часів, і можна очікувати, що знайдеться сучасний Аммон, проти якого пророцтво теж направлене.

Предсказання проти Єрусалиму було виголошене; мовчання Езекиїла стосовно Єрусалиму повинно було бути застосоване після цього, і пророк Бога писав тоді: “Надійшло ж до мене слово Єгови, таке: Сину чоловічий! поверни лице проти Аммоніїв, і пророкуй проти них”. (25: 1, 2) Це є неоспоримим фактом, що перед 1918 роком вірні послідовники Ісуса Христа спрямовували свої свідчення проти релігійної системи “Християнських народів” і та праця була відображена пророком Ілією. Предсказання Езекиїла, що починається з двадцять п’ятої голови, розкриває зміну, яку претерпіла зображена через Ілію праця народу Божого, і він її розпочав, що було наглядно показано пророком Елисеєм. Це пророцтво вказує, що стосується часу, на період, який почався після 1918 року, коли Господь прийшов до Храму і розпочав день оправдання або відплати так званим “Християнським народам”. Пророцтво вказує на відрізок часу, що характерний утворенням Ліги Народів, яка складається з народів, які до сьогоднішнього дня були ворогами Бога і Його Царства. Предсказання вказує на положення, яке існувало вже давно, але з 1918 року почало викриватися і стало відомим.

Названі Езекиїлом народи, проти яких спрямовано його пророцтво, відносилися один до одного вороже, але були одностайні у своїй

ворожнечі до Єрусалиму; що цього стосується вони були єдині і всі без винятку направлені проти Єрусалиму. Отже написано: “Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе [проти Бога, представленого членами Його організації]. Намети Едомові і Ізмаїлії, Моаб і Агаряне, Геваль і Аммон, і Амалік, Филистії з людьми Тирськими, тай Ассур пристав до них; стали рамям синам Лота. [Моаб і Аммон]”. (*Псальма 83: 5—8*) Тут приводяться п’ять язических держав, які згадуються Езекиїлом і показано, як вони змовилися або об’єдналися проти вірного Богові народу, що представляє Його організацію. Коли впав Єрусалим, торжествували п’ять названих тут народів так, як і багато ворогів народу Божого, коли були вбиті “два пророки” Господні. “І радуватимуться над ними ті, що домують на землі, і веселитимуться; і дари посилатимуть один одному; бо сі два пророки мучили домуючих на землі”. (*Одкриття 11: 10; “Світло” Том 1, стор. 213*) В обох випадках походило торжество з самолюбства і злого бажання бачити народ Бога страдаючим. Це торжество є однак, як показує ясно це предсказання, короткочасним.

Ім’я “Аммон” означає “син моєї рідні”, “син мого роду” (тобто отриманий близькоспорідненим розмноженням). Аммон був внучатим племінником Авраама. Його земля граничила на сході з землею Рубеніїв (*5 Мойсея 3: 16; 1 Мойсея 19: 38*) Аммонії були віддані сатанській релігії і поклонялися Сатані під маскою поклонення Молохові. (*1 Царів 11: 5, 7*) Аммонії відносилися до Ізраїльтян неприязно, як вони

йшли з Єгипту і прийшли в Канаан (5 *Мойсея* 23: 4) При різних okazіях нападали Аммонії на народ Божий. Також оскверняли вони Ізраїльтян в релігійний спосіб. (*Суддів* 10: 6; 11: 4, 5; 2 *Царів* 24: 2; 2 *Паралипоменон* 20: 1—10) Після зруйнування Єрусалиму Аммонії продовжували проявляти свою ворожість до народу Ізраїльського. Коли Божий народ було післано відбудувати стіни міста Єрусалиму, змовилися Аммонії з іншими ворогами перешкодити їх будівництву. — *Неємія* 4: 7, 8.

Єгова наказав начертати своє рішення, за яким Аммонії назавжди позбавлялися права увійти в громаду Господню. “Не ввійде Аммоній і Моабій у громаду Господню; навіть і десятому родові його не можна увійти в громаду Господню, по віки ні; тому що вони не привитали і не зустріли вас з хлібом і водою в дорозі, як ви йшли з Єгипту, і тому що наймали проти тебе Білеама Беоренка, із Пегора в Мезопотамії, щоб він прокляв тебе”. (5 *Мойсея* 23: 3, 4) Тут “десятий рід його” означає всі покоління того народу на землі. “В той день читано з книги Мойсейової перед слухаючим народом, і знайдено написане в неї: Аммоній й Моабій не може ввійти в громаду Божу по віки. Як прийшов я в Єрусалим і довідався про погане діло, яке зробив Еліяшив, опорядивши про Товію [Аммонії] складницю в дворах дому Божого”. (*Неємії* 13: 1, 7) Потім Бог написав слідуюче рішення про Аммоніїв; “Тим же то, так певно, як я живу, говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля: Моаб буде, як Содома, а сини Аммонові — як Гоморра; будуть місцем кропиви, солоним

проваллям, — пустинею на віки; останок мого люду займе їх, як здобич, і ті, що вціліють, заберуть їх собі в насліддя. Це буде їм за їх гордощі, за те, що вони пишались та глузували з народу Господа сил небесних”. — *Софонії 2: 9, 10.*

Новочасні Аммонії

Аммонії зображаються, ясно такими, яким Господь Бог ніколи не дозволив би увійти в громаду Його вірного народу, тому що вони ні не відокремилися від організації Сатани ні не є приязно настроєні до тих, що втекли з цієї безбожної організації і які представлені утікаючими з Єгипту Ізраїльтянами. Новочасні Аммонії є самовдоволений клас, що виник шляхом духовного близькоспорідненого розмноження еволюційного розвитку, вони розбили свій табір поблизу шляху вірного Господнього народу, щоб безперервно їх занепокоювати і нападати на них, і вони осквернили працю вірного Господнього народу, зіпсували її і затримали її хід поступовання. Вони поносили Божий нарід в той час, як самі служили Сатані і практикували сатанську релігію в яку-небудь із її форм.

Єгова сказав пророку Езекиїлу пророкувати проти Аммоніїв: “І скажи Аммоніям: Почуйте слово Єгови Бога! Так говорить Єгова Бог: За те, що ти втішно казав ”Ага”! як святиню мою опоганено, й на Ізраїль-землю, як її спустошено, та на дім Юдин, як вони пішли в неволю, — за те я віддам тебе в посідання синам востоку, й заведуть вони у тебе вівчарні свої і розложать

у тебе шатра свої, і їстимуть вони плоди твої, і питимуть молоко твоє. І зроблю Равву пристановищем верблюдам, а синів Аммонійських пастухами овець, і зрозумієте, що Я — Єгова. Так бо говорить Єгова Бог: За те, що плескав еси в долоні, й тупотав ногами, й веселився з неважливо всім серцем над землею Ізраїльською”. 25: 3—6.

Таким чином було викрито народ, який не робив вигляду, що він є послідовником Христа, але який проявляв злобний і жорстокий дух проти посвяченого Богу народу. Вони стоять тут і споглядають в той час, як “мнімі християни” або — як вони себе ще називають — “релігійні люди”, безчестять, оскверняють і жорстоко переслідують вірний Богу народ; і коли ці вірні були захоплені організацією Сатани і несправедливо покарані, тоді висловлювали сучасні Аммонії свою радість з приводу таких неправедних вчинків і торжествували, повні злобної радості. Господь однак бачить це все і знає про все, і в свій час пішле Він їм за це справедливе покарання.

Ніщо не приходить повз пильне око Єгови і у визначений час Він відплатить тим, які несправедливо і неправедно обходилися з Його народом. Вороги Божі можуть собі уявляти, що вони не будуть покарані за те, що вони жорстоко обходилися з Його народом, але тут вони помиляються. Ті, що люблять Бога, моляться: “Сохрани мене, як зіницю ока; в тіні крил твоїх стережи мене, від безбожників нападаючих на мене, від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене. Серце їх в товщі їх сховалось,

устами своїми згорда промовляють”. — *Псалма 17: 8—10.*

В повному довір'ю до Єгови, який весь час на сторожі, співає Його вірний народ: “Поміч моя від Господа, що сотворив небо і землю. Не дасть нозі твоїй спіткнутись; твій сторож не дрімає. Бач! Сторож Ізраїля не задрімає, і не засне він”. (*Псалма 121: 2—4*) Ісус висказує своїм вірним послідовникам такі Божі правила: “Хиба не два горобці продаються за шага? а ні один з них не впаде на землю без Отця вашого. У вас же і все волоссе на голові перелічене. Оце ж не лякайтесь: ви дорожчі многих горобців”. (*Маттея 10: 29—31*) Єгова дозволив Сатані і його кланові відкрити свою гнусність в їх опорі проти Нього і Його Царства і у переслідуванні і жорстокому обходженні з Його вірним народом; але у встановлений час Він оправдає як свій нарід, так і своє ім'я: “Так бо говорить Єгова сил небесних: Задля слави послав мене він до народів, що вас обдерали; хто бо торкається до вас, торкається об зіницю ока мого. І ось, Я підніму на них руку мою, й стануть вони здобиччю невольникам своїм, і зрозумієте, що це Єгова сил небесних післав мене. Викликуй же радісно й веселись, дочко Сионова! Ось бо, Я прийду й осядусь посеред тебе, говорить Єгова”. — *Захарії 2: 8—10.*

Для підтвердження факту, що Господь відплатить тим, які зле обходилися з Його помазанниками, каже Езекиїл: “За те я віддам тебе в посідання синам [*інш. перекл. — чоловікам*] востоку, й заведуть вони у тебе вівчарні свої і розложать у тебе шатра свої, і їстимуть вони

плоди твої, і питимуть молоко твоє”. (25: 4) Згадані тут “сини Востоку” мають те же значіння, що й приведені у Одкриттю 16: 12 “царі, що зі сходу сонця”, що складаються з Ісуса Христа і славних членів тіла Його, які тільки в Нього є, і членів на землі, які до кінця вірно і терпляче очікували і які включені в той самий клас (“Світло”, Том 2, стор. 36) Бог відплатить представленим через Аммона ворогам свого народу по заслугі: “Тим же то, так певно, як Я живу, говорить Єгова сил небесних, Бог Ізраїля [свого народу]: ... сини Аммонові будуть як Гоморра; будуть місцем кропиви, солоним проваллєм, — пустинею на віки”. (Софонії 2: 9) “Терпіть же оце, браття мої, аж до приходу Господнього [до дня виконання вироку Божого над ворогами]”. — Якова 5: 7.

Рішенням Єгови є те, що сучасні Аммонії мають всі підстави знати, що Він є Бог Всемогучий: “І зроблю Равву пристановищем верблюдам, а синів Аммонійських пастухами овець, і зрозумієте, що Я — Єгова”. (25: 5) Вжите тут слово “Равва” означає “велике місто” або “метрополію”. Равва була столицею Аммонії, і була отже, царським містом; і воно, каже пророк, повинно стати пристановищем верблюдам, тобто місцем, достойним зневаги. (5 Мойсея 3: 11; Ісуса Навина 13: 25; 2 Самуїлова 11: 1; 12: 26; Амос 1: 13—25) Це означає, що новочасні Аммонії будуть усмирені і повинні знати, що Єгова є Бог. Господь ні в якому разі не допустить, щоб гнобителі Його народу залишились безкарними.

Ідучи далі в проголошенні вироку Господнього проти новочасних Аммоніїв, ворогів Царства Господнього, вказує пророк на те, що вони стануть здобиччю і що цей безбожний союз очікує знищення. “Дивись, за те Я ось, простягну руку мою проти тебе й подам тебе на розбій народам, і викореню тебе зміж людей, і вигублю спроміж земель; зітру тебе, й зрозумієш, що Я — Єгова”. (25: 7) Через жорстокість і безжалісність новочасних Аммоніїв є необхідно, щоб Бог Єгова показав їм, хто Він є. — *Єремія 25: 17, 21.*

Цікаво тут зауважити, що для відбудови Вавилону, який переважно представляє лицемірну сатанську релігію, начебто не було вжито жодних заходів або не було згадано у Слові Божому; але це вагомий доказ того, що Господь буде милостивий до новочасних Аммоніїв, що Він відкриє їм очі на факт, що вони були захоплені Сатаною; тоді дасть Він їм, як окремим особам, нагоду стати Йому послухними і служити Йому, і в добрий час Його благословінь взяти участь у відродженні. “Так говорить Єгова: Чи Ізраїль вже не має синів? хіба нема в нього наслідника? Як же це Малхом загорнув Гада, й нарід його розсівся в містах його? Тим же то надходять дні, що в Раббі, (місті) синів Аммонових дасться чути крик боєвий й Рабба зробиться купою розвалищ, і города [дочки її] будуть повипалювані, а Ізраїль заволодіє над тими, що над ним панували, говорить Єгова. Заголоси ж [сусіде] Есевоне, бо Гай уже спустошений; здійміте крик, ви, дочки Раббині; підперізуйтесь веретами; плачте й блукайте по під плотами, бо Малхом піjde в неволю, а з

ним сьвященники й князі його. Чого пишаєшся долинами? Потечуть левади твої кров'ю, зрадлива дочко, що вповаючи на скарби свої, мовляєш: Хто наступить на мене? Ось, Я пошлю на тебе страх з усіх околиць твоїх, говорить Єгова, Бог Саваот; порозбігаєтесь необзир, і ніхто не позбирає втікачів. Та навіпісля я знов заверну полонян Аммоніїв, говорить Єгова". (*Єремія 49: 1—6*) Цей стих ясно показує, що Бог не допустить жодного Аммонія до свого царства, але однак після знищення всіх Його ворогів, окремим людям, що утворювали клас Аммоніїв і які зрозуміли, що були піймані у в'язницю Сатани, найлютішого ворога свого, буде дана нагода до відродження.

Проти Моабіїв

Ізраїльтяни, що також названо їх Жидами, були Господнім народом, яких Він покарав за їх невірність Йому і за їх хибкість відносно зробленої угоди. Жиди по відношенню до язичників були як довірені представники Бога. Оскільки Єгова дозволив тому статися, щоб Жиди були покарані від руки царя Навуходоносора, то були вони осипані насмішками язичеських народів, і казали ті язичники: 'Жиди є ніхто інший, як язичники. Вони були такої високої думки про свого Бога, а Він показав себе неспроможним захистити їх від нападу Навуходоносора'. *) Єгова наказав про це повідомити і

* Напівлапки означають у цій книзі не дослівно, а лише за змістом наведені вислови.

вказав Езекиїлу написати: “Так говорить Єгова Бог: За те, що Моаб та Сеїр мовляли: От дом Юдин — як і інші народи! ” (25: 8) Те глумливе висловлення Моабіїв було не тільки ударом спрямованим проти Жидів, а й хулою і на-смішкою над Єговою. Це було нагле втручання Моабіїв у справи Господа. Право покарати Жидів за їх злодіяння належало виключно Єгові, і повинно бути ясно, що це не було справою когось з організації Сатани вмішуватися у справи Бога або глумитися з них.

Так само організація створена Жидами і названа “Християнською” користується поганою славою останнім часом у тих, хто не вдає, що служить Богу. Вони бачать, як так звані “Християни” відреклися від Бога, і вони говорять в тому сенсі, що Християни не є кращі за інших людей, що вони всі обманщики, і що їх Бог не кращий за будь-якого іншого Бога. Так глумляться вони однаковою мірою з правдивого Ізраїля, як і з мнимих християн. Здається бути певним, що “організоване Християнство” користуватиметься серед народів землі ще гіршою славою, і що після знищення “організованого Християнства” всі, хто в дійсності служив Богові або стверджував це, будуть користуватися поганою славою у класу, представленого Моабієм. Це буде великий позор і глумлення з Бога Єгови. Ім’я Єгови буде, однак оправдано, і всі повинні прийти до того, щоб знати, що Він є Бог, і тому Він навідається до нинішніх Моабіїв і воздасть їм по заслугах.

“За те Я — починаючи від усіх пограничних міст, від краси землі, Бет-Ешимота, Баалмеона

й Киріятаїму — відкрию Моабів бік”. (25: 9) “Моаб” означає мого батька”, це значить “сім’я батька [матері]”. Моаб був сином Лота від його старшої дочки. (1 *Мойсея* 19: 37) Моабії були недружелюбні до Жидів і жорстоко обходилися з ними, коли вони йшли в землю Хаанаан, причому вони найняли предсказателя Білеама, щоб проклясти Жидів. (4 *Мойсея* 22 гол.; *Михея* 6: 5) Моабії поклонялися Сатані-Дияволу в постаті ідола Хамоса. (1 *Царів* 11: 7; *Єремія* 48: 7, 13, 46) Вони напали на Жидів, полонили їх і тримали вісімнадцять років у полоні. — *Суддів* 3: 12—14.

Бог не допустив існування зла на землі з ціллю, щоб показати людям згубний вплив цього зла, однак Він допустив мати стичність своєму народу з організацією Сатани, щоб дати їм нагоду доказати у випробуванні, чи вони люблять Господа Бога чи ні? Ізраїльтяни мали стичність з язичеськими народами, і вони були наперед застережені, щоб стриматися далі від язичників, але вони не зробили цього. їх стичність з язичниками дало їм нагоду доказати свою любов до Єгови. Також є Божий нарід, що оголосив себе готовим виконувати Його волю і йти слідами Ісуса Христа, як їх Учителя в світі, але не світа. Їх було настійливо застережено, триматися відособлено від світу, і закликано доказати свою любов і вірність Богу. Їм було роз’яснено, що дружба зі світом і втручання в їх плани є гидотою в очах Бога. Жиди були невірні як нарід Божий і були за це покарані. Однак, були в той же час і віруючі Жиди в країні, які різко одмежувались від во-

рогів своїх і які дотримувалися вірності Богу. Одночасно були також люди “Християнських народів”, які вступили в угоду, щоб сповняти волю Бога, але оказались невірні Богу і прихилилися до організації Сатани; в той же час було небагато інших, які затримали свою посвяту Богу і залишилися Йому вірними і відданими.

Рут була Моабійкою. Вона добровільно залишила бога Моабського і стала послухним служителем Всевишнього; Бог благословив її за це, і вона стала продовжати царський рід Давида ведучий до Христа. Вона перестала бути Моабійкою і була прийнята в сім'ю Господа. Як народ або нація Моабійці були ворогами Єгови. Моаббій Санавеллат робив усе, що міг, щоб перешкодити Жидам у відбудові мурів Єрусалиму. (*Неемія 2: 19*) Моабійці зазнавалися перед Богом Єговою і своїми насмішками над Його народом поносили і самого Єгову і тому Бог видав такий вирок над Моабом: “Збито рога Моабові й зломано руку йому, говорить Єгова. Упоїте до п'яна його, пишався бо проти Єгови; нехай же валяється Моаб у своїй блювотині й буде сміховищем. Хіба ж Ізраїль та не був сміховищем у тебе? Чи то ж його та поймано між злодіями, що ти, було, як заговориш про него, так і похитуєш головою? О, наслухались ми про гордощі Моабові — гордощі без міри як він високо ніс себе, як пишався, як у гору неслося серце його. Знаю Я, говорить Єгова, буйність його, та вона марна; пусті слова його; не здоліють того вчинити (що говорять). І вигублений буде Моаб із проміж народів за те,

що згордів був проти Єгови”. (*Єремія 48: 25—30, 42*) “І окриється соромом Моаб задля Хамоса, як окрився сльозами дом Ізраїля задля Бетеля — надії своєї. Що ви говорите: Ми хоробрі мужі, силачі до війни?” — *Єремія 48: 13, 14*.

Новочасні Моабії

Моабії представляють певних людей, що знаходяться в межах або поза межами землі “Християнських народів”, які не визнають Єгову як Бога, але також і не вдають, що є Християнами, а при цьому однак почитають деяку сатанську релігію; також самовдоколений, високомірний народ, і клас людей, які опираються на свою власну силу і на міць своїх організацій. В так званих “Християнських країнах” є багато людей цього типу, але є й багато поза межами “Християнського світу”. Вони є гордовиті, самонадіяні і високомірні; вони зневажають ім’я Господа Єгови і Його Христа і вороже ставляться до тих, хто поклоняється Богу в душі і правді і Йому служать. Вони тісно споріднені з новочасними Аммоніями. Вони мають свої ложі, спілки, союзи і подібні організації, в яких почитають мілітаризм і хваляться своєю військовою силою і владою, бо їх богом є їх сила і влада. Вони подібні до Моабіїв стародавніх часів. Багато з цих спілок, лож і об’єднань складається з чоловіків і жінок; вони почитають мілітаризм, зневажають в однаковій мірі як мнимих, так і правдивих Християн; і навіть після звергнення “Християнського світу” вони продовжуватимуть з тим же завзяттям поносити

правдивих Християн; але вони, як каже Господь, матимуть через це гірке страждання: “І голосять Моабії, їх душі стогнуть в ньому”. — *Iсаія 15: 4*.

Сьогоднішні Моабії повинні перейти під владу Христа, як і Аммонії. “За те Я... відкрию Моабів бік народам зі сходу, й оддам його їм у посідання разом із Аммоніями [*за різними перекладами*], щоб не було між народами й споминок про Аммоніїв. А над Моабом розведу суд, і зрозуміють, що Я — Єгова”. (25: 9—11) Знищення сучасних Моабіїв є тісно пов'язане з винищенням їх звідних братів Аммоніїв. — *Єремія 25: 17—21*.

Це був “Християнський світ”, який підчас світової війни підбурював переслідувати Божий нарід. Бог передбачив горесті, які в той час прийшли на Його нарід, і описав їх в таких словах: “Зложи раду, виречи присуд; розпрости над нами серед полудня, мов уночі, тінь твою; скрий прогнаних, не видай блукаючих. Нехай перебудуть у тебе прогнані мої Моабії; будь їм захистом перед грабіжником; бо так зникне гнобитель, грабіж перестане, а ті, що на них напірають, щезнуть із землі”. — *Iсаія 16: 3, 4; згідно англійських так інших перекладів*.

Новочасні Моабії мали нагоду надати трохи допомоги пригнобленому Божому народу, але замість цього раділи вони з горестей, які прийшли на вірних дітей Божих з 1917 по 1919 рік, і так були ці вірні розкидані і переслідувані. Жодна країна землі підчас гноблень світової війни не надала допомоги вірному Божому народу, жодна з цих націй не зважала на правду, яку проголошував вірний Богу народ. У всіх

цих країнах ті, котрі не стверджували, що є послідовниками Христа або поклонниками Божими, проявляли свої злі наміри проти народу Господнього. Ці противники народу Господнього сполягали не на церкви “Християнських народів”, а довіряли своїм власним ділам і скарбам і практикували певний вид сатанської релігії. Однак, вони радо співділяли з правителями “Християнських народів” у вигнанні і викоріненні Божого народу із землі. Тому про новочасних Моабіїв написано: “Про Моаба так говорить Єгова Саваот, Бог Ізраїлів... ти вповав на вироби рук твоїх, на твої достатки; за те ж підеш в неволю, ти самий, й бовван твій Хамос разом із своїми священниками та князями своїми.... Збито рога Моабові й зломано руку йому, говорить Єгова”. — *Єремія 48: 1—25*.

“Синам зі сходу” включаючи помазанників на землі, дано право сповнити вирок Божий. Всі посвячені повинні брати в цьому участь, хоча єдина участь земної громади полягає в тому, щоб проголошувати вирок і віддавати хвалу Єгові. “На одмщенне народам і кару племенам; щоб царів їх в кайдани забити, й дуків їх в желізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників його. Хваліте Єгову! ” (*Псальма 149: 7—9*) Тоді кожний з помазанників, хто був недбалий або байдужний у виконанні своїх обов’язків, буде проклятий Господом: “Проклят, хто справу Господню справляв би байдужно”. (*Єремія 48: 10*) Виданий Його вирок про Моабіїв [як стародавніх, так і сучасних] звучить так: “Я пошлю огонь на Моаба, й пожере будівлі Керіоту, й

погибне Моаб серед розгрому й трубного гуку. Затрачу володаря зпосеред нього й умертвлю всіх князів його разом із ним, говорить Єгова”. (*Амос 2: 2, 3*) “Тим же то, так певно, як Я живу, говорить Єгова сил небесних, Бог Ізраїля: Моаб буде, як Содом”. — *Софонія 2: 9, 10*.

Жиди були прямими потомками Авраама: Аммоній і Моабій були потомками Лота, племінника Авраама. Отже Аммонії і Моабії були споріднені із Жидами і користувалися, очевидно, подібними мовами, хоча вони і були ворожі до Жидів. Ізраїльтяни або Жиди представляли сьогоднішніх так званих “Християн”. Організації, що знаходяться як в межах, так і за межами “Християнського світу” то так звані “Християнські науковці”, філософи, психологи, еволюціоністи та їм подібні, безсумніву споріднені з “організованим Християнством” і промовляють подібно йому. Вони користолюбиві, високомірні і уявляють собі, що вони зможуть піднятися до звершеності завдяки своїм духовним і фізичним здібностям. Вони є ворогами Бога і Його Царства. Ці новочасні Аммонії і Моабії є обмануті Сатаною, подібно до Аммоніїв і Моабіїв старовинних часів. Вони не є навмисними лицемірами, а тільки введені в оману відносно Бога та Його правди. Тому після знищення їх організації і системи, Бог буде милостивий до них, як окремих осіб, і в свій час і на свій лад дасть їм нагоду дістати благословення відродження. “Та колись Я поверну Моаба з полону”. (*Єремія 48: 47*) Сьогоднішнім Аммоніям та Моабіям всередині країн, які названі “Християнськими”, було дано свідоцтво.

Проти Едому

Народ Едому або Сеїру, як інакше називають Едом представляє інший клас ворогів Божих. “Так говорить Господь Бог: За те, що Едом жорстоко мстився на Юдиному домові і тим тяжко прогрішився”. (25: 12) Народ Едому представляє клас людей, які говорять хулу на ім'я Боже, бо “Сеїр мовляв: От дом Юдин — як і інші народи”. (25: 8) Також цей клас виливає свою злість і ненависть на народ Божий, що Йому служить і восхваляє Його ім'я.

Едом [що ми також називаємо гора Сеїр] означає “червоний” і є прізвиськом, тому що Езав продав своє первенство за страву з червоної сочевиці. (1 *Мойсея* 25: 30) Народ Едому був потомком Езава від двох язичеських жінок Канаана і від племінниці Ісаака, однієї внучки Авраама, дочки Ізмаїла. [див. 1 *Мойсея* 36: 1—6, 43] Народ Едому поклонявся фальшивим богам; тим він почитав сатанську релігію. (2 *Паралипоменон* 25: 14, 15, 20) Вони побралися з Горійцями [мешканці печери, тобто жителі гори Сеїр]. (1 *Мойсея* 36: 12, 20-22) Про Едом тому говорили: “Ти бо живеш у провалах між скелями на високих місцях”. (*Авдія* 3) Народ Едому погано обійшовся з дітьми Ізраїльськими, коли посли Мойсея, які представляли Господа просили милості для Ізраїля. (4 *Мойсея* 20: 21) Народ Едому змовився з іншими ворогами проти Ізраїльтян: “Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе: намети Едомові і Ізмаїлії, Моаб і Агаряни”. (*Псальма* 83: 5, 6) “Не забудь, Єгова, день Єрусалима синам Едом-

ським, що кричали: Руйнуйте, до нащадку його руйнуйте!” — *Псальма 137: 7*

“Езав” означає “шершавий [що значить шершавий через свою космату шкіру]. (*1 Мойсея 25: 25*). “Seir” означає “косматий, волохатий, обривистий, шершавий, лісистий” і є другою формою від “Saîr” — що означає “сатана”, “сатир” або “козел”. Це ім’я влучно відображає і стосується складової частини організації Сатани. “Осівся ж Езав на Сеїр горах; Езав, він же Едом”. (*1 Мойсея 36: 8*) Ірод, який наказав вбити Іоана Хрестителя, був Едомісм.

Едомії чітко представляють клас людей, які заявляють, що вони народжені з духа Божого і тому класифікуються, як духовні брати вірних синів Бога. Одного разу вони мали нагоду отримати частину в Царстві або бути в лінії до Царства Божого, але вони відказалися цієї нагоди або цього права назавжди, щоб задовільнити свої бажання. Вони відказалися нагоди перебувати в організації Єгови за сочевичну юшку. Вони зависливі і мстливі тим, хто любить Бога і Йому служить; вони переслідують тих, хто зробив угоду з Христом, ставши членами Царського дому Єгови, і хотіли помститися їм. Коли вони бачать, як інші вороги Господа і Його народу переслідують клас “слуг” Єгови, то вони стають на бік ворогів і беруть у цьому переслідуванні участь в активній або пасивній формі. В дійсності вони не є частиною “Християнських народів”, тому що вони одного разу відділилися від них; після цього вони повернулися до елементарних речей Писання і залишили Царство Бога, тому що вони зневажали

заповіді Господа, представляючи себе величними. В своїй зарозумілості вони піднялися дуже високо і не вірили, що Господь їх скине звідти, що Він заповів зробити. (*Авдія 3, 4*) Вони вважали себе мудrimi і є віртуозами в мистецтві обдурювати.

Вони боролися преднамірено з тими, яких вони колись називали своїми братами і очерняли їх без причини. “Ти сидів там і виговорював проти брата твого, ти кидав безчесть на сина матері твоєї”. (*Псалма 50: 20*) Коли деякі з них у 1917 і 1918 роках побачили, що змова проти Бога і Його вірного народу була в розпалі, то вони офірували переслідувачам Божого народу свою підтримку і з того часу робили це постійно. “Це ж усе збудеться того дня, коли я вигублю мудрих у Едомі, і розумних із гір Езавових, говорить Єгова. Страхом побиті будуть хоробрі мужі твої, Темане, щоб так усі були вигублені побоєм на Езавових горах. За пригнітання твого брата Якова тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки. Того дня, коли ти виступив проти нього; того дня, коли чужинці відводили військо його в неволю, коли чужоплемінники ввіходили в ворота його і про Єрусалим метали жереб, був і ти одним ізміж них. Не годилося б тобі приглядатись з утаєною втіхою горю в день брата твого, в день переведення його в чужину; не належало б тобі радуватись у день погибелі синів Юдиних та розширювати рота в день біди їх”. — *Авдія 8—12*.

Подібно як Едомії підтримували, допомагали і підбадьорювали тих, які тягли Ізраїль в неволю, так само допомагали новочасні Едомії або

банди Езава ворогові і підбадьорювали його у переслідуванні народу Господнього підчас лихоліття світової війни. Ці новочасні Едомії, які в цей спосіб мстилися, цим самим увійшли в клас, про який у Псалмї сказано: “Із уст дїтвори і немовляток вчинив еси хвалу задля ворогів твоїх, щоб зробити безмовним ворога і мстителя”. (*Псалма 8: 2; див. “Вартова Башта” 1930 р., стор. 132*) Згідно з цим є написано: “Коли б Едом сказав: Хоч ми розбурені, та ми повідновлюємо розбурене, то Єгова Саваот каже на те: Вони побудують, а Я порозвалюю, так що їм приложать призвище: Країна безбожності, — нарід, що на його Єгова прогнівився по віки”. — *Малахія 1: 4*,

“Син погибелі”

Опис Едоміїв і факти про клас “лукавого слуги” (*Маттея 24: 48—51*), “сина погибелі” (*2 Солунян 2: 3—12*), добре пасують один до одного. Це є той клас, який приєднується до змови, яка виходить з того, щоб завдати страждань Божому народу, що вірно стремиться проголосувати ім’я Єгови і Його Царство. “Грізна постава твоя і надуте серце завели тебе, живущого в печерах скельних та вершинах гірських. Бо хоч би ти так високо, як орел, звив гніздо собі, то Я й звідти скину тебе, говорить Єгова”. — *Єремія 49: 16*.

В виданому над Едоміями присудї заявляє Єгова: “За те, так говорить Єгова Бог: Простягну руку мою на Едом та й повигублюю в йому й людину й скотину, й зроблю з його пустку.

Від Теману до Дедану поляжуть вони од меча”. (25: 13) Ті, хто одного разу були посвячені Господу, а потім із заздрості почали мститися тим, хто колись були їм братами, є більш відповідальні перед Господом, ніж ті, які не були так просвітчені. Область Дедан була поблизу Едому і очевидно вказує що ті, що представлені Деданом, приєдналися до тих, які були представлені Теманом, в актах пі мсти проти Божого народу. Про них є написано: “А це ймення луків Езавових по родинах їх, по врочищах їх, по прізвищах їх... дука Темпи, дука Мебзар”. (1 *Мойсея* 36: 40—42) Це були нащадки Авраама. “Узяв же Авраам ізнов жену, на імя Хеттура. Вродила ж вона йому Зимрана, Йоксана.... Йоксан же появив Себу та Дедана. Сини ж Деданові були Ассурим, та Летусим, та Леюмим”. — 1 *Мойсея* 25: 1—3.

Вирок Єгови, то впав на Езава, простягається і на людей Дедана. “Утікайте, обернувшись плечима, ховайтесь глибоко в печерах, осадники Деданські, попущу бо погибель на Езава, надходить час навідання мого”. (*Єремія* 49: 8) “Страхом побиті будуть хоробрі мужі твої, Теманс, щоб так усі були вигублені побоєм на Езавових горах”. — *Авдія* 9.

Єгова відімстить тим, хто після одержання Його милості зневажає Його доброту, непослушний Його заповідям і переслідує тих, хто виконує Його волю. Це є сьогоднішні Едомії. “І довершу над Едемом пімсту мою рукою люду мого Ізраїля, і чинитимуть із Ідумеєю після гніву мого й моєї досади, й узнають, що се пімста від мене, говорить Єгова Бог”. (25: 14)

Ісус Христос найвищий Виконавець вироку Єгови — здійснить пімсту Божу над Едоміями. Всім членам головної організації Єгови, що включають вірний останок на землі, буде дано взяти участь у сповненні суду над ними. (*Псальма 149: 9; Авдія 17, 18, 21*) “Бачу його перед очима тільки не сьогодні, бачу його, та не зблизька, чую в мому дусі: сходить зоря із Якова, здійснюється берло з Ізраїля, та й поламле Моабіям роги.... Буде Едом із Сеїром у гіркій неволі, а Ізраїль добру славу ділами здобуде”. — 4 *Мойсея 24: 17, 18*.

Клас Езава або новочасні Едомії — це ті, які всупереч добрій колі несправедливо трактують тих, хто возносить хвалу Єгові. Пімста Божа особливо відноситиметься до таких людей, і живучі на землі остатки повинні усвідомлювати те, що Він здійснює пімсту Господню над Його ворогами. (5 *Мойсея 42: 23*) Віддані Богу Єгові побачать явлення Його справедливого гніву над Його ворогами і торжествуватимуть в наслідок оправдання Його імені. “Зрадіє праведний, бачивши пімсту; він скупає ноги свої в крові беззаконних. І скажуть люди: Є нагорода для праведного; істинно, є Бог, що судить на землі”. — *Псальма 58: 10, 11*.

Єгова дав дальший вираз своєму рішенню учинити покарання над новочасними Едоміями. (*Єремія 25: 21*) “У той час приверну Я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклини в ньому, поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що їм ім'я моє об'явиться, говорить Єгова, — Той, що все це вдіє”. (*Амос*

9: 11, 12) “Бо, наче упився [досадою], меч мій на небі; і ось, він сходить тепер суддею на Едом, і на народи, що на них Я проклін наложив. Меч Господень пересякне кров’ю, потучніє від жиру, од крові з баранів та козлів, від їх почнього туку; в Босорі справить Єгова сю жертву й велику різанину в землі Едома. І ні в день, ні в ночі не вгасатиме, вічно буде підніматись дим із неї, та й від роду до роду лежатиме степом безплідним; по віки вічні ніхто не ходитиме по ній”. (*Ісаія 34: 5, 6, 10*) “І знов так говорить Єгова: За три провини Едомові й за чотири не пробачу йому, за те, що він переслідував мечем свого брата, приглушив у собі братерство, безнастанно лютував у гніві своєму й переховував негасиму ненависть. Я пошлю огонь на Теман, нехай пожере в Босорі будівлі”. (*Амос 1: 11, 12*) Ці місця в св. Письмі є сильним доказом того, що Едомії представляють собою клас, який присуджений на цілковите знищення або до другої смерті. Біблія не містить докази, що Едоміти повинні воскреснути.

Проти Филистіїв

На час вигнання людини з Едему Єгова велів написати пророцтво про ворожнечу між сім’ям змія, Сатани і сім’ям “жінки”, тобто Божою організацією. (*1 Мойсея 3: 15*) Филистії складала частину сімені змія. Филистії непокоїли і переслідували безперестанно Жидів і проявляли мстивість та зневагу до Жидів у Канаані. Бог заявив через Езекиїла: “Так говорить Єгова Бог:

За те, що Філістії дихали пімстою та зо зневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу — по давньому ворогуванню”. — 25: 15.

Філістії були нащадками сина Ноя, а саме Хама через його сина Мизраїма. (1 *Мойсея* 10: 6, 13, 14; *Амос* 9: 7) Філістії не дуже близько споріднені з Божим вибраним народом. Вони були поклонниками бога Дагона і богині Астарті, а також ідола Беел-Себула. (*Суддів* 16: 23; 1 *Самуїла* 31: 8—10; *Суддів* 10: 6; 2 *Царів* 1: 2, 3; *Ісаїя* 2: 6) Оскільки вони належали до сімені змія, то вони були ворогами Божої організації. Вони взяли в полон Самсона і тримали його. (*Суддів* 3: 1—3, 16; *Ісуса Навина* 13: 3; *Псалма* 83: 7) Двічі намагалися скинути вони Давида, царя Ізраїльського і йшли проти нього своїми військами. При цій okazії відбулася перша битва на горі Перазим, яка є прикладом вражаючого або нечуваного поступовання Господнього. — 2 *Самуїла* 5: 17—25; *Ісаїя* 28: 21.

Ім'я “Філістії” означає “катаючись” в смислі мандрувати і стоїть безсумніву у зв'язку з фактом, що вони вийшли з Єгипетської країни (Мизраїм) і поселилися на березі моря на Півночі. У другій книзі *Мойсея* 23: 31 Середземне море називається “морем Філістіїв”. Тому вони повинні були оволодіти портами і кораблями і займатися морською торгівлею. Філістії начебто представляють тих, які за зовнішнім проявом залишили світ (що означає вийшли з Єгипту) і ніби поклоняються Богу, але насправді чтять Сатану у різних формах і особливо пригнічують представлених через Самсона “полонених”. Вони відкидають Ісуса Христа, Князя Миру і за-

конного Царя землі і противляться введенню Царства Божого. Вони відкидають покладений в Сионі Камінь і включають тому тих, які описані пророком як “визначні із стада”. Вони опираються на власну силу, на своє військово озброєння і на силу свого війська і знаходяться тим самим під впливом свого бога — Сатани. Під час світової війни майже всі духовні особи “Християнського світу” виступали за війну і підтримували її в який-небудь спосіб. Широке розповсюдження свідоцтва правди Слова Божого про участь послідовників Христа у війні, яке з кінцем війни особливо настійно видавалося, є очевидно, причиною того, що деякі духовні почали тремтіти в колінах і змінили свою попередню позицію про участь у війні.

В 1931 році проповідникам була розіслана анкета, щоб одержати від них заяву про те, чи вони за чи проти війни. При відповіді на анкету деяка кількість духовенства висловилося проти війни. Це показує, що вони соромилися свого діяння під час світової війни. Під час війни “визначні із стада”, а саме політики, провідні мужі віськової і фінансової справи тримали духовенство під своєю владою; але після війни деякі з духовенства почали обертатися, щоб — якщо це можливо — знову завоювати підтримку багатьох людей, які вважали їх за правдивих. Наприкінці 1931 року генерал армії Сполучених Штатів, один з “визначних із стада” так званої “Християнської церкви” опублікував заяву, в якій він гостро вимагав пояснень від тих духовних, які наважилися оголосити себе противниками війни. Подібно до свого лукавого і ли-

цемірного батька — Сатани, цей генерал наводив деякі місця із св. Письма і застосовував їх фальшиво, щоб захистити свою позицію. Цей випадок згадується тут, щоб визначити клас людей, які постійно настроєні ворожо до помазанників Божих і постійно докучають їм, несправедливо критикують і переслідують за їх вірність Богові. Жоден з цих “необрізаних Филістіїв” не знайшовся в громаді народу Господнього; але вони встромляють свій ніс між мнимих християн і випинають там свої груди, щоб створити вигляд великих і важливих персон. Це є влада флоту і війська, яка підтримує велетнів морської торгівлі і дає їм можливість проводити своє підприємництво, що пригнічує народ.

В межах країн зазначених як “Християнський світ” були організовані великі корпорації і мають тут своє місце знаходження. Багато правителів цих корпорацій начебто залишили світ, вони об’єдналися з так званою “Християнською церквою” і були перетворені цією організацією духовенства на “визначних із їх стада”. Ці мужі є новочасні “необрізани Филістії”. В дійсності вони ніколи не полишали світ, ніколи не мали духовного інтересу до Царства Божого, і ніколи не стверджували, що вони в цьому зацікавлені, а навпаки завжди були проти цього Царства. Вони опираються на свою власну силу і на сильне плече своїх військ, так званих “охоронців закону і порядку”. Коли вони можуть привести місця з св. Письма, які підтримують їх позицію, вони роблять це; але самі вони в жодному випадку не вірять Біблії. Вони тероризують і пригноблюють клас “полонених” і

допомагають духовенству тримати їх у полоні в своїх церквах. Вони послуговуються пригноблюючою брутальною військовою владою проти всіх, хто наважується стати на бік правди, тобто Царства Божого. Під час останніх років було виявлено багато доказів про гнусність цих сучасних Филістіїв, які наприклад, експлуатують і грабують пласти кам'яного вугілля в Західній Вірджинії, Кентукі, Пенсільванії і в інших штатах. Ці мужі переслідують чоловіків і жінок які щиро прагнуть нагодувати голодуючих дітей в сім'ях і яких ці тирани стараються втримати силою. Вони переслідують і пригноблюють також свідків Єгови, які намагаються розповсюдити серед народу вість про Бога і Його Царство.

Вирок Бога про цих новочасних Филістіїв написаний таким чином: "... так говорить Єгова Бог: простягну руку на Филістіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі". (25: 16) Ім'я "Критяни" означає "виконавці" або "кати" і стосується вартових, приватних поліцаїв і інших. Вони відображають ясно той елемент серед новочасних Филістіїв, які наставлені своїми правителями для того, щоб носити військову зброю і страчувати невинних чоловіків і жінок в несправедливий і безправний спосіб. В цю банду входять також нечесні судді, які завдячують своїм становищем і своїм впливом тим мужам, які володіють великими корпораціями і послуговуються силою і владою закону, щоб карати і страчувати людей, які невинні в жодному злочині. Так деякі невинні люди були зроблені "козлами відпу-

щення”, щоб покрити беззаконня цих “визначних із стада”. Ці мужі є служаками організації Сатани; вони позують на зібраннях церковного натовпу і утворюють частину банди, яка контролює торгівлю на суші і на морі і роблять це застосовуючи брутальну силу. Пророк Божий згадує їх такими словами: “Торе поморянам, — народові Крити! Проти вас слово Єгови, Канаїї, — земле Филістійська! витрачу тебе що до одного осадника, — і обернеться поморре в кошару на вівці, в загін на товар. І допадеться та країна Юдиним останкам, і будуть вони там пасти, а настане вечір, у будинках Аскалонських одпочивати; бо Єгова Бог навідається до них і заверне з неволі”. — *Софонія 2: 5—7*.

Кричущі, неприкриті аж через верх переливаючіся несправедливості, які в ці дні чинять сьогоднішні Филістії проти безборонних людей країни, Господь Бог не залишить без уваги. В певний час Він здійснить пімсту над Филістіями, щоб вони знали, що Він є Бог Всемогучий. “І довершу над ними велику пімсту досадними карами, й спізнають, що Я — Єгова, як наведу на них пімсту мою”. — *25: 17*.

Люди доброї волі, які терплять гноблення від кулака сьогоднішніх Филістіїв хотіли б слухати Слово Боже і черпати мужність. Царство Боже принесе їм звільнення. Всі люди і народи, які почитають сатанську релігію, послуговуються різними лицемірними масками при здійсненні своїх темних несправедливих вчинків і протистоять Богу і Його Царству, повинні випити чашу Його гніву, як Він заявив: “І взяв я кубка з руки Єгови та й напоїв із него всі народи,

що до них посилав мене Єгова:... й усіх царів [безсовісних володарів] Филистійських, і [міста Филистіїв] Аскалон, і Газу, й Екрон і останки Азоту". (*Єремія 25: 17, 20*) "Слово Єгови, що надійшло до пророка Єремії про Филистіїв, перш ніж Фараон напав на Газу. Доки же ти, мечу Єгови, ще будеш рубати? Коли вдовольнишся? Захочайся в свою піхву, перестань-вгамуйся! Так як тобі вгамуватись, коли Господь послав тебе з приказом проти Аскалону й побережжя морського? Туди ж він післав його! " — *Єремія 47: 1, 6, 7.*

Здається є певним те, що остатки Господа на землі мають спільне з судом Єгови над нинішніми Филистіями, і їх участь полягає в тому, щоб проголосити вирок, наміри і Царство Господнє і дати їм знати, що прийшло Його Царство, і це є саме те, що зараз робиться вірними свідками Господніми. Ця справа здійснюється не для прославлення остатків, а з виключною метою оправдати ім'я Єгови, а також щоб люди, яким об'явлено про це, знали, що Єгова є правдивим Богом.

Проти Тиру

(Езекиїла, голова 26)

Мовчання Езекиїла під час осади означало, що під час того періоду він не повинен був говорити тільки проти Єрусалиму, що він і дотримувався; однак під час осади він повинен був проголошувати вирок Господа проти інших ворогів Єгови. Цей висновок був підтверджений такими словами: "У одинадцятому ж році, на

перший день першого місяця надійшло до мене слово Господнє”, (26: 1) Коли був перший місяць одинадцятого року, то сталося це три місяці і дев’ять днів перед тим як Єрусалим було збудовано, і чотири місяці і сім днів, як місто і храм було спалено. Вірш однак не говорить, який саме місяць мається на увазі; однак ясно, що це сталося, перш ніж утікший вісник досяг Езекиїла, щоб йому повідомити: “місто розбите”!

Єгова говорив зі своїм пророком і сказав: “Сину чоловічий! за те, що Тир гукав про Єрусалим: Ага! поламано брами народів! До мене тепер вони обертаються; я насичуся, бо він став пусткою”. (26: 2) Це предсказання спрямоване проти Тиру. Ім’я “Тир” означає “скала”, однак не “Скала”, Єгова, “Тир” відноситься не до світла Господа, а до скали, на якій починає свій шлях змія. (*Приповісті Соломона* 30: 19) Це є скала, на якій ховається сім’я Сатани і представники його на землі “зі страху перед Господом і перед славою величності Його”. (*Ісаїя* 2: 10) “Тир” відноситься до Сатани і його жахливої організації, що носить це ім’я. Місто Тир було так названо безсумніву, бо воно первісно було побудовано на суші, а потім для кращої оборони перенесено на великі острівні скали. Це була проклята частина землі Канаана. (*1 Мойсея* 10: 15, 19; 9: 25) Тир був вже в стародавні часи сильним містом. (*Ісуса Навина* 19: 29) Його називали сильним містом Тир. (*2 Самуїла* 24: 7) Пророк говорить про Тир, як про місто, яке походить з часів предвічних. (*Ісаїя* 23: 7, 8) Тир зазначають як “твердиню” або

“міць” Тарсису і як “твердиню морську”. (*Ісаія 23: 4*) Кораблі Тарсису були фрахтовими кораблями міста Тир і були так названі тому, що вони представляли властивий тому місту тип кораблів, і менше з тієї причини, що вони походили з Тарсису або були збудовані в Тарсисі, чи були власністю міста. Доказ знаходиться в такому тексті: “Йосафат побудував був і кораблі на морі, щоб ходити в Офир і привозити золото; та вони не дійшли, бо порозбивались у Езійон-Габері”. (*1 Царів 22: 49*) Під час відбудови мурів Єрусалиму прийшли торгівці з Тиру до Єрусалиму. (*Неемія 13: 16*) В той час між царем Тиру і правителями Єрусалиму існувала дружба; але пізніше вона перетворилася у ворожнечу.

Здається, що Тир особливо відноситься до відділу торгового флоту організації Сатани, це означає ділові інтереси, які визискують народ з допомогою своїх океанських суден. Цей торговий флот знаходить сильний вираз у сьомій світовій державі, а саме в подвійній світовій державі Англії та Америці. Цей флот при одній нагоді вдавав, що він дружньо настроєний до Божого народу, однак останнім часом поводить ся дуже недружньо. Німеччина один час була багатообіцяючим могутнім конкурентом в області корабельної справи, але її влада була зламана. Біблія не приписує Єгипту стародавніх часів жодного торгового флоту. Тир представляє собою особливий дивізіон або відділення організації Сатани, в той час як Єгипет, здається, представляє підтримувану військовою силою владу торгівлі або фінансів на суші, яка висту-

пас у визначній мірі у великих фінансових інститутах і трестах, які здійснюють обман з виробами країни і володіють засобами транспортування. Хоч більшість цих організацій і сильних груп задіяні в межах земель, позначених як “Християнський світ”, багато з них не відмовляються, що належать до “організованого Християнства”. Серед могутніх, які оволоділи морською торгівлею, є багато так званих Жидів, однак вони є проти Бога, проти Христа і проти Його Царства. Це очевидно, є причиною, чому Бог через своїх пророків говорить про них відокремлено від Єрусалиму, міста як давніх часів, так і новочасного. Вони всі є звичайно представниками Сатани і утворюють складову частину його організації; однак Господь вказує на них, як на окремі частини, які належать до цілої сатанської організації, і дає своєму народові погляд на ці відділення з різних точок зору.

В 1917—1919 рр. сьомій світовій державі особливо торгівельній частині організації Сатани, вдалося розсіяти Божий народ, що було згадано пророком у насмішливих словах: “Тир говорить про Єрусалим: ага! поламано брами народів! До мене тепер вони обертаються”. Єрусалим, тобто народ Божий, був “брамою народів”, і Сатана уявляв, що дорога до Бога була зруйнована, тому що народ Господній під час світової війни було кинуто до землі. Тоді Сатана впевнено говорить: “Ага! поламано брами... він став пустою! ”. Це повинна також бути мова частини сатанської організації, яка тут особливо представлена.

Світова війна в дійсності була боротьбою за торгівельне панування на землі. Сьома світова держава була з тим повністю згідна і тільки раділа з того, що правда Господа, яка є шляхом людини до Бога, була відкинута і потоптана ногами тільки для того, щоб їм не перешкаджати в їх стремліннях до здобуття перемоги в світовій війні і панування у великій морській торгівлі на землі. Звідси зрозуміло, що ця світова влада говорила, виходячи з їх перемоги і поразки Божою народом: “Я насичуся, бо він став пустою”. (26: 2 *паралельна Біблія*). “Все прихилиться до мене” (*Цюрихський переклад*). “Все багатство перейшло до мене” (*Берифельд*). “Вся торгівля народів повернулася до мене” (*Раши*). Сатана повинен був торжествувати, поки у 1918 р. Божий нарід був у біді, тому що він припинив свій поступ у засвоєнні всіх речей на землі. Багато чули і вірили в Слово Господнє, але були переможені з допомогою брехні багатих торгівців: “А засіяний в тернині, це той, що чує слово, та журба віку сього і омана багатства глушить слово, й робиться воно безовочним”. — *Маттея 13: 22*.

Коли почалася світова війна, і Сатана і його підручні у морській торгівлі зауважили, що вірні свідки Єгови кинуті до землі і начебто мертві, вони мусіли зробити висновок: ‘тепер все буде нашим, і ніхто цього більше не оспорюватиме’. Це було забагато для слабкої віри деяких, які начебто належали до Божого народу; вони відвернулися і перестали слідувати слідами Господніми. Але не так було з вірними. Бог Єгова дасть своєму вірному народу те, що йому не-

обхідно, і віддані Йому не будуть переможені впливом торгівлі або багатством світу.

Опанувавши морську торгівлю великани сьомої світової держави, безсумніву є найбільш високомірними людьми, які коли-небудь жили на землі. Вони є власне, володарями або князями сьомої світової держави, і разом з їх союзниками на землі вони визначають політику і ведуть політиків, які є регентами, що скачуть до очей на помочах. Ці князі, фактично є поклонниками Сатани, тому що вони поклоняються таким речам, як влада грошей і свій живіт; вони почитають безбожних духів і через них знаходяться в зв'язку з Сатаною і керуються ним. Бог заявляє, що Він є проти цих князів, отже, проти старого і новочасного Тиру, і Він велів записати свій вирок в таких словах: “За те, так говорить Єгова Бог: Встаю Я на тебе, Тире, й наведу многі народи на тебе, наче б море підняло філі свої. Збурять вони Тирові мури й повалять башти його; й вимету порох із його, й зроблю його голою скелею. Стане він хіба місцем, де рибалки свої неводи будуть серед моря розстилати; це бо Я сказав так, говорить Єгова Бог, і станеться він лупом народів. Дочки ж його, що в тій землі, повбиває меч, і зрозуміють, що Я — Єгова”. — 26: 3—6.

Навуходоносор

Ніхто не може бути прикладом Ісуса Христа Царя царів, який є посвячений Єгові Богу. Однак, непосвячену Богу людину можна було використати для відображення способу, яким

Бог здійснює свої наміри. Навуходоносор, цар Вавилонський, зруйнував Єрусалим. Він був володарем Вавилонської світової держави. Він був представником Сатани, бога цього світу, і так, як він був наймогутнішим у світі, він був царем царів. Він був представником влади, яку Єгова хотів застосувати для знищення організації Сатани, із цієї причини він представляв Ісуса Христа, який після закінчення деякого часу став повновладним паном світу, якому належить право панувати, і який тому є Царем царів. (Псалма 110: 1, 2) До цього часу Ісус Христос не мав Царства, хоч Він і був помазаний на Царя. Сатана сказав Йому, що віддасть Йому всі царства цього світу, але при цьому Сатана був би визнаний Господом як володар світу. Єгова забрав від Сатани право панувати над світом і дав його своєму Помазаннику, і це відбулося в гармонії з правилами, які встановив Він сам. — *Маттея 25: 29; див. “Світло”, Том 2, стор. 324.*

Отже Єгова послуговувався царем Навуходоносором, щоб відобразити Його Правителство яке Він хоче застосувати проти організації Сатани. Навуходоносор зруйнував Єрусалим і взяв в облогу Тир. Цим він відобразив той факт, що Єгова спочатку знищить “Християнські народи”, а потім всю решту організацію Сатани, і це Він зробить через Царя царів Ісуса Христа. Єгова наказав пророку Езекіїлу пророкувати проти міста Тир стародавніх часів; це пророцтво стосується і новочасного Тиру і звучить так: “Так бо говорить Єгова Бог: Ось, Я нашлю од півночі Навуходоносора, царя Вавилонського,

царя над царями, проти Тиру з кіньми й колесницями й їздецями та з цілим роєм народів. Він вирубає мечем дочерні міста твої, побудує проти тебе облягові башти, насипле вал кругом тебе й поставить щити проти тебе; А до мурів твоїх прикотить тарани й порозвалює сокирами башти твої. Від роїв коней його покриють тебе порохи, від стуку їздеців і коліс і колесниць тремтітимуть мури твої, як він входить у ворота твої, так як входить у опанований город. Кінськими копитами повитоптує ulиці твої, повбиває мечем людей твоїх, і повалить на землю пам'ятники сили твоєї [*прим. Біблії Ельберфельда*: присвячені Баалу пам'ятники. *Інший переклад*: твої горді статуї]. І порозхачують скарби твої, пожакують склади товарів твоїх, порозвалюють мури твої, порозбивають пишні будинки твої, й повкидають у море камінне з них і сволоки, ба й румовища твої". — 26: 7-12

Історія повідомляє, що Навуходоносор тримав місто Тир в облозі тринадцять років; але йому не вдалося підкорити його в спосіб, як це описано пророком вище. Пізніше Олександр напав на місто і захопив його через сім місяців. Це мусить вказувати, що пророцтво відносно великої організації, представлені Тиром не повністю сповнилося в дні Навуходоносора, а повністю сповниться в день, який назначить Єгова. Сповнення пророцтва повинно бути нищівною справою Єгови через Ісуса Христа по відношенню до цієї та інших частин організації Сатани. Місто або організація повинні потерпіти повне знищення; так Єгова заявляє далі через

свого пророка: “І зроблю кінець гомонові пісень твоїх, і голосу цитр твоїх не буде вже чути. І зроблю тебе голою скелею, будеш порожнім місцем про рибалок до розтилання їх: не будеш уже наново відбудований, Я бо, Єгова, сказав так, говорять Єгова Бог.”— 26: 13, 14.

Ісус відвідав Тир у свій час, що показує, що місто тоді існувало (*Маттея 15: 21*). Тепер воно налічує 6. 500 жителів. Це доказує, що пророцтво, яке містить вирок, що написаний проти Тиру, повинно повністю сповнитися в “останні дні” над організацією, що представлена старим Тиром. Отже, це повинно означати повне знищення сьомої світової держави, особливо, що стосується великого підприємництва на морі, яка опанувала торгівлею і була на її чолі, і що вона не повинна відродитися після Армагедона. Однак людям великого підприємництва повинно поводитися краще після їх скинення і в часи відродження, ніж духовним лицемірам новочасного Єрусалиму. — *Маттея 11: 21, 22*.

“Так говорить Єгова Бог Тирові: Хіба ж од гуку розпаду твого, від стогнання ранених, коли посеред тебе лютуватиме побій, не потрясуться (сусідні) острови?” (26: 15). Згадані тут “острови”, здається, ясно представляють малих підприємців або торговців корабельного торгового флоту сьомої світової держави, які підтримували стосунки з велетнями або з бандою великих торговців і заключили з ними сприятливі договори. Після скинення останніх, острови або те менші торговці будуть теж потрясені. Високі керівники і магнати або торгові велетні зазначені як “князі”; їх політика є спрямована на

те, щоб визискувати людське море; пророк Божий говорить про них: “І посходять усі князі морські з престолів своїх, і поскидають із себе царські плащі свої, й поздіймають мережану одіж свою, та й повдягаються в дрожання; посідають надолівці, й що хвилі будуть здрогатись та торопіти зза тебе. І голоситимуть про тебе, й промовляти про тебе: Як це ти повалився, ти, що винирнув із моря [згідно *англ. перекл.: населений мореходцями*] [і зник з морів; *паралельна Біблія та інші переклади*], ти, славний городе, потужен на морі, — сам ти й осадники твої [всі їх мешканці; *парал. Біблія*], — ти, що всі поморяни тремтіли від тебе!” — 26: 16, 77.

Британія — голова сьомої світової держави ухилилася від визнання свободи моря. Її флот є щитом і охоронцем великої торгівлі цієї світової влади, і він був пострахом для всіх, хто намагався займатися гандлем у великих водах. Торговий флот сьомої світової держави робив можливим велике підприємництво як на воді, так і на суші. Тир, однак, представляв велику торгівлю, яка велася на водних шляхах, але ця морська торгівля тісно пов’язана з внутрішньою. Пророцтво Езекиїла говорить, однак, про них обох з двох різних точок зору.

Бог Єгова вимете все, що було прокляттям для людства, і тільки слава Господня залишиться, щоб наповнювати землю. Як морська, так і внутрішня торгівля є прокляттям для людства і засобом прославлення людини; але присуд Божий про велике підприємництво є накреслений, і воно ніколи більше не відродиться. “Так бо говорить Єгова Бог: Як зроблю тебе безлюдним

городом, таким як ті міста, що стоять пустками; як напушу на тебе повідь, як покрийуть тебе великі води, тоді зіпхну тебе до тих, що походили в яму, до людей, що колись були, й зложу тебе в преісподнях земних, у вічних пустинях проміж тими, що походили в яму, щоб ніколи вже тебе не оселено, а на землі живих явлю мою славу.” (26: 19, 20). “День бо Єгови сил небесних прийде на все горде й високомірне, та й на все, що високо несеться — і все воно принижене буде,... І на ті кораблі Тарсийські, та на всякі прикраси їх принадні. І повалиться величність мужів і гординя людська нагнеться; один тільки Єгова буде високий в той день”. (*Isaia 2: 12—17*) Господь цілком спустошить пригноблюючу торгівельну справу, яка була пострахом для людства, і пророк говорить про це: “О страшно спустошу тебе [Я покладу кінець страхові; *паралельна Біблія*], й не станс тебе; шукатимуть тебе, та не знайдуть по віки, говорить Єгова Бог”. — 26: 21.

Коли в час воскресіння будуть пробуджені керівники і прихильники великого підприємництва, тоді вони відкриють очі і зрозуміють, що вже ніколи не буде торгівлі для визискування народів. Цей факт тішить тих, хто був визискуваний, пригнічений і пригноблений великим підприємництвом. “Тир побудував собі замки й намножив стільки срібла, як пороху, а золота, як на вулиці грязі. Та ось, Єгова Бог зробить його бідним й зломить силу його на морі, та й самого його пожере огонь”. — *Захарія 9: 3, 4*.

Ісус Христос, великий Цар царів, знищить цей гноблючий інструмент Сатани і звільнить тих, що нуждаються. “Царі Тарсийські, і з островів, принесуть дарунки, заплатять данину царі Шеви і Севи. Перед ним поклоняться всі царі, йому служитимуть всі народи. Він бо спасе бідного, що о поміч кличе, і пригнобленого, що жодного помічника не має”. (*Псалма 72: 10—12*) Під час відродження Сатана буде мертвим і також його організація буде знищена. Сатана ніколи більше не створить нової організації. Під час відродження, як вказує Св. Писання, мужі, які мали справу з великим підприємством, будуть намагатися винайти спосіб, як втілити знову їх гнусні плани. Згідно з іншим перекладом, Господь говорить про це: “Я хочу зробити тебе нічим, і тебе більше не буде”. Я тебе знищу, і тебе більше ніколи не повинні знайти” — *26: 21; згідно англійського перекладу.*

Це стосується як самого Сатану, так і велике підприємство торгівлі, яке він організовував для пригноблення народу. Ті, які навмисно согрешили проти світла Царства будуть пробуджені в кінці тисячолітнього царювання Христа і тоді разом із Сатаною будуть повністю знищені. Ті, які були обдурені Сатаною і согрешили у незнанні проти Царства Господнього, скористають із нагоди тисячолітнього Царства Христа.

Стратегічна позиція

(Езекиїла, голова 27)

Двадцять сьома голова пророцтва Езекиїла продовжує звертатися проти Тиру. Сьома світова держава, а саме британсько-американське правительство, а особливо морська торгівля, посідала стратегічну позицію серед народів в усіх комерційних структурах, і ця світова влада забирала весь пробуток звідси. Єгова знав це наперед і наказав Езекиїлу здійснити плач по Тиру, і ця пісня-плач стосується особливо знаряддя влади Сатани, сьомої світової держави. “І промов до Тиру ти, що оселився в затоках морських, що торгує з народами по многих островах: Так говорить Єгова Бог: Тире! ти мовляєш: Я звершена краса! ” (27: 3) —

(*примітка Біблії Ельберфельда*: власне “звершення краси”). Хоч банда великого гандлю, що панує морем, має своє місце всередині країн, що. брехливо названі “Християнським світом”, однак вони зробили своїм богом золото, виступають повні пихи і зарозумілості понад всяку міру. Єгова сказав написати про Його організацію: “Із Сиона звершеної красоти засияв Бог”. — *Псалма 50: 2*.

Новочасний Тир оспорує це і стверджує під впливом Сатани: “Я є звершена краса! ” Такою великою є хтивість і самовпевненність великого гандлю морської торгівлі Британії та Америки, що його керівники самі встановили диктатуру над тим, що повинен чути народ і що він має думати, і вони старанно тримають на відстані

від нього післання правди про Царство Боже. Радіо, є даний Богом засіб для навчання людей цікавим і корисним речам. У Британії радіо є під контролем великого гандлю і він рішуче ухиляється від того, щоб дозволити свідкам Єгови надати по радіо слово про Царство Боже. Великі підприємці володіють виключним контролем над радіо на морі або з кораблів на сушу і навпаки, а також над міжнародним радіотрансляванням. У Сполучених Штатах, іншому крилі сьомої світової держави, той самий елемент опанував всі довжини радіохвиль або каналів, і ухиляється від того, щоб використати або дозволити використати якийсь з цих каналів або їх передавачі для надання вістки про Царство Боже. Жодне таке післання не є бажане для цих уявних “князів” або не буде ними допущене, яке могло б роз’яснити народові справжню причину світового бідування і те, звідки може прийти допомога. Не дивлячись на це, ці диктатори повинні знати, що людина не в стані подолати те жахливе становище, яке панує серед народів сьогодні, вони як тільки можливо виключають з ефіру Слово Єгови, щоб народ не чув його, і це виключення відбувається під приводом, щоб деякі не одобрили б цього. Власне метою цього було перешкодити, щоб люди не були поінформовані про Сатану і не дізналися, що він є богом цього світу, і що морська влада є одним з найсильніших знарядь, якими Сатана послуговується проти інтересів народу. Люди однак починають розуміти, що возвеличення великих підприємців, які начебто є єдиною опорою і допомогою народу, є ніщо

інше, як хитра пропаганда, від якої очікується, що вона буде без роздумів проглинута легковірною публікою, і що цим її можна тримати у покорі в той час, як великі підприємці і далі спустошуватимуть кишені народу.

Пророк продовжує говорити саркастичними словами до старого і новочасного Тиру і каже: “Посеред моря твоє займище: будовники твої зробили тебе на пречуд гарним”. (27: 4) Торгівці стверджують, що народ є по праву приналежним їм об’єктом визискування; вони мають всі права, цим правом є їх влада, і “благополуччя їм принесе Сатана”.

Сьома світова держава заперечує не лише свободу морів, а й говорить мовою свого батька, Сатани: ‘Води належать мені, і я створив їх для себе’. Будівником новочасного Тиру є, звичайно, сам Сатана. Під час цього будівництва він залучив найздібніших і найдосвідченіших чоловіків як архітекторів і будівельних майстрів, і вони є тими, хто “зробили тебе на пречуд гарним”, як стверджується. Ці великі підприємці або новочасна торговельна влада панує не лише над кораблями і морською торгівлею, а й золото поставила собі на службу для впровадження своїх користолюбивих планів найхитріших фінансових фахівців, найблискучіших адвокатів і найздібніших техніків світу. Ця торговельна влада нічого не упустила, нічого не злякалася, щоб удосконалити свою організацію. Вона не рахується з усіма достовірними правами дому, сім’ї і країни і навіть не звертає уваги на людське життя, коли хто-небудь стає на їх шляху при виконанні самолюбних, сатанських

планів по визискуванні народу і збагаченню небагатых.

Пророк іде далі в описі цієї сатанської організації і відображає у віршах з п'ятого по сьомий різноманітні засоби, якими послуговувалися слуги Сатани, щоб надати його організації гарний вигляд і тим самим засліплювати і обманювати народи землі.

Сидон був попередником міста Тир в опануванні морями і пізніше приготував йому місце. “Осадники Сидонські й Арвадські служили в тебе гребцями: найрозумніші люди [тобто досвідчені], — такі твої, Тире, були керманичами в тебе. Найзначніші й тямущі мужі Гевалські були в тебе, що залатували проломини твої. Всякі морські судна з їх моряками були в тебе, щоб вести торгівлю твою”. (27: 8, 9) Арвад був островом розмішеним поблизу Сидона і був також землею Ханаанською (1 *Мойсея* 10: 15, 18). Ханаанці були прокляті Господом і були гребцями кораблів міста Тир. Також люди, які були під прокляттям гріху і під владою їх наставника Сатани, змушені були обслуговувати кораблі сатанської організації великих підприємств. Однак той, хто посвячений Царству Божому, відмовляється сприяти якій-небудь частині сатанської організації.

У світі мають за розумного того, хто є в стані впровадити який-небудь великий, хоча і шахрайський проект. “Найрозумніші люди, — такі твої, Тире, були керманичами в тебе”. Ці розумні люди монополізували, контролювали і вели торгівлю землі, отже цим є вони “керманичами” і визискують народ цим підпри-

ємництвом. Ці мудреці сидять у правлячих рядах і дбають про те, щоб справи в їхніх організаціях йшли згідно їх власних бажань; але вже обличчя багатьох з них стають посірілими через сьогодинішнє бідування.

Старий Тир змушував іноземців виконувати тяжку моряцьку роботу. Подібним чином керманичі новочасного Тиру змушували наймитів робити тяжку і брудну роботу в той час, як вони самі, як зразок краси і представники ділових інтересів світу не прикладали до цього рук. Багато з цих робітників у новочасному Тирі заявляли, що вони є іноземцями і більше не є вільними, а утримуються там, де вони якраз перебувають, тому що тут їм залишається єдиний вибір: або робити те, що їм наказують, або вмерти з голоду.

Є захоплюючим сприймати сьогодні, як Єгова вже давно знав наперед і предсказав новочасне пригнічуюче становище в світі, яке приписується діяльності Сатани та його підручних в новочасному Тирі. Факт, що ці речі вийшли на світло денне, доказує, що сьогодні ми живемо в дні визволення, отже в час, коли будуть насолоджуватися правдами, які нам дає Господь Бог, і ми повинні радіти.

В дев'ятому вірші цього приведеного вище пророцтва згадується Геваль. Геваль означає “горбистий”, “гора” або “границя” і відноситься до гострозорих і дальноглядних людей комерційної складової частини сатанської організації. Його мудреці не є новачками, а досвідченими, хитрими і дальноглядними мужами. Вони використовувалися для “залатування проломин”,

щоб тримати на плаву торгові кораблі Сатани. Вони повинні турбуватися про те, щоб не було паніки в торгівлі, ділових депресій, застою та їм подібних явищ, коли це можна відвернути. З цією метою організовані великі довірчі товариства і проведені великі об'єднання, щоб небагато людей могли оволодіти майже всім. Щоб утримати на плаву старий торговий корабель, були видані особливі закони, впливали на посадових осіб і навіть виникали війни. Ці “найрозумніші” думали, що вони опанували світову торгівлю на суші і на морі; однак вони дуже злякалися речей, які прийшли на світ. “Перські й Лидійські й Либійські люди служили затягцями в полках твоїх; вони вішали щити й шоломи на тобі, додаючи тобі величності”. (27: 10) Стародавний Тир наймав найманців з інших країн для охорони своїх кораблів від піратів та інших нападників. Велике багатство, яке нажив Тир, давало йому можливість вербувати чужоземців для своїх війн. Володарі торгівлі або великі підприємці, як вони звичайно називали себе, а саме новочасний Тир не посилав своїх освічених і багатих синів на фронт, щоб вести там битви між націями і народами, він ні в якому разі не посилав їх на флоти і в армії, щоб виконувати тяжку роботу, а висилали чоловіків і хлопців з простого народу, щоб заповнювати ними окопи та бойові кораблі і там проливати їх кров. Багаті фаворити залишалися поза лінією битв, де вони допомагали впроваджувати різні плани щодо захоплення великих прибутків і швидкого досягнення багатства. Військо і флот вдійсності є насильницькою

рукою великого підприємництва; однак вони маскуються під захисників народу. Фактом є те, що простий народ жодної нації на землі не розв'язав би війни між народами. Війни постійно диктуються егоїстичними інтересами володарів торгівлі. Війни ніколи б не було, коли б простий народ мав можливість вирішувати питання війни чи миру.

Що ж робила сьома світова держава так владно і так славно на очах народів землі? Пророк відповідає: “Арвадські й власні військові твої люди стояли навкруги по мурах твоїх, а силачі — по баштах твоїх; щити свої й сагайдаки свої вішали вони навкруги по мурах твоїх і довершували красу твою”. (27: 11) Від флоту, морського корпусу та армії вимагалось надавати речам райдужний, гарний вигляд на користь великого торгового інтересу сьомої світової держави, яка оперувала на суші та на морі. Ця сьома світова держава через свій флот, морський корпус і військо опанували морем і тримали народ в беззахисності і покірності, в той час, як фахівці великої торгівлі обшукували його кишені, присвоювали все, що вони могли там знайти.

Місто Тир стародавніх часів перебувало у торгових відносинах з усіма частинами могутньої світової держави Сатани, тобто з усіма народами світу, і робило дохідні гандлі. Воно не займалося справами Господніми; воно не намагалось нести Боже післання в усі кінці землі для його прославлення. Таким самим чином новочасний Тир, як і сьома світова держава, підтримував прибуткові торгові відносини з

усім людством і оволодів діловим життям всього світу. Сьогоднішній Тир послуговується так званою “Християнською релігією” як камуфляжем [засобом обману]; він посилає зі своїм флотом місіонерів у всі частини світу і захищає їх гарматами і багнетами флоту і війська і таким чином, великі підприємці або велика торгівля були в стані досягти багато своїх егоїстичних цілей. Таким способом Сатана зробив собі з цієї складової частини своєї організації діяльний інструмент. Сьома світова держава присвятила себе торгівлі цього світу, яка тут говорить: ‘що ми повинні їсти і пити або у що ми повинні одягатися?’.

Вірші від дванадцятого до двадцять п’ятого двадцять сьомої голови описують ринки морської і внутрішньої торгівлі з трьома великими відгалуженнями людського роду, з якими старий Тир вів справи. Це відображає новочасний Тир, який також підтримує торгові відносини з усім світом. Вірші від дванадцятою до п’ятнадцятого описують особливо синів Яфетових, тобто європейську расу. (*1 Мойсея 10: 2—5*) Вірші від вісімнадцятого до двадцять першого говорять про синів Семових, а вірші двадцять другий і двадцять третій — про синів Хамових. — *1 Мойсея 10: 6—7*.

Слід зауважити, що Юдея і Ізраїльська земля підтримували торгові відносини з Тиром, і без сумніву Жиди навчилися у Тиру обманювати своїх співвітчизників. Це представляє то, як деякі з Божого народу дозволяли себе задущити бур’янами і терняками турбот цього світу та обманом багатства, при чому вони послуго-

увалися нечесними діловими методами, щоб досягти омріяного благополуччя. — *Маттея 13: 22.*

Коли деякі з Божого народу вели чесну і справедливу торгівлю, то вони ніколи не допускали несправедливості, якщо вони при цьому зважали на висказані Ісусом правила, але кожен підприємець, який використовував би нагоду обманювати інших, не сподобався б Господеві. Деякі з посвячених Богу були втягнуті через свої грошові інтереси в трансакції з великими підприємцями, що не є на місці для тих, які намагалися досягти признання Господнього. Божий народ під час придбання необхідних для життя речей нехибно повинен стикатися з великим підприємництвом, інакше вони повинні були б “з світа сього зійти” як вказує Апостол (*1 Коринтян 5: 9, 10*) Ті, хто дійсно посвятив себе Богу і хто є дітьми Його жінки Сиону, намагалися досягти речей Царства Його, і Бог дає їм необхідні для існування речі згідно Його обіцянок.

Великі підприємці примусом і за плату заставляли багатьох чоловіків виконувати їх плани в ролі відправників, тягачів і гребців. Ці рушії, тягачі, наймити-гребці привели великих підприємців на великі води і наступним кроком буде розбиття числених гнобителів. “Та на великі води завели тебе гребці твої; східний вітер розіб’є тебе посеред моря”. — *27: 26.*

Великі підприємці одержали в своє панування визначних релігійних проповідників, визначних юристів, визначних лікарів, визначних інженерів і всі частини урядової машини, і всі

“Гребці ведуть тебе на великі води”

вони вороже протистоять законному Царю землі, Ісусу Христу, Каменю, заложеному в Сионі Єговою. Великі підприємці намагаються перешкодити тому, щоб післання про Боже Царство не було опубліковане в пресі і виголошено по радіо. Це крило сатанської організації продовжує чинити несправедливість над тими, які служать Богу і прагнуть творити справедливість. “Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заколення. Осудили ви, убили праведного; він не противився вам”. — *Якова 5: 5, 6*.

“Боже діяння”

“Східний вітер”, який розіб’є Тир “посеред моря”, повинен бути вказівкою на Правительство Христа, Царя із сходу сонця, якому дана ця влада на небі й на землі. “Бурею східною порозбивав еси кораблі Тарсийські. Як ми почули, так і бачили в городі Єгову сил небесних, в городі Бога нашого: Бог укріпить його на віки”. (*Псальма 48: 7, 8*) Таке руйнування є “Божим діянням”, тобто кара Єгови над цією частиною організації Сатани, і великі підприємці є безсилі протистояти цьому діянню. Єгова наказав своєму Царю продовжувати справу знищення, і в певний час дійде черга до торгової частини сатанської організації. “Ті, що в суднах пускаються на море, на водах великих мають торгове діло. Вони бачать діла Єгови і чудесні творива Його в глибині; рече Він, і буйний вітер знявся, що високо підносить філі. Кидає ними під небо, провалює їх в безодню, в біді душа їх мліє”. (*Псальма 107: 23—26*) “Він простяг

руку свою понад море, затряс царства; Єгова приказав, повалити твердині Канаанські”. (*Ісаїа* 23: 11) Народи, які утворюють сьому світову державу, були найважливішою операційною базою торгового крила організації Сатани і вони є близькі до того, щоб одержати свою частку жажливих побоїв.

Про падіння всіх частин сатанської організації є вирішено, і не можна уникнути цього і великим підприємцям. “Достатки твої й товари твої та й усі склади твої; моряки твої й керманичі твої й ті, що латали часом проломини твої, й ті, що правили торгівлею твоєю, та й усе військо твоє, і вся безліч люду твого — все те в день упадку твого потоне в серці моря”. (27: 27) Люди, які використовуються Сатаною, щоб розбудувати його могутній механізм пригноблення, повинні бути приведені до знання про могутнє Правительство Єгови, яке Єгова застосує проти них і їх організацій, щоб спізнали, що Єгова є Бог. Він має в розпорядженні сили і допоміжні засоби, які є так могутні і неосяжні, як море, і вони проковтнуть всю організацію торговельної справи разом з його військовим і морським оснащенням, і зметуть їх з лиця неба і землі, подібно, як Єгиптяни були занурені в Червоне море. “І підняв один сильний ангел каменя, наче млинового, великого, і кинув у море, глаголючи: з таким розгоном буде кинутий Вавилон, великий город, і вже більш його не знайдуть”. (*Одкриття* 18: 21) Тоді бежбожницька організація повністю занепаде. (*Езекиїла* 27: 34) Море або “безодні морські” у цьому вірші представляє силу Божого

Правительства, яка розіб'є ворожу організацію як розбурхане “східним вітром” море, тобто Христом.

Могутні мужі цієї нахабної організації охоплені страхом; але найстрашніше ще попереду. Вірші від двадцять дев'ятого до тридцять першого включно описують нужду тих, які довірилися багатству, зробили золото своїм богом і служили цьому ідолу сатанської релігії. Вони вважали торгівлю сьомої світової держави за незламну; але вони повинні побачити цю могутню організацію занепадаючою. “І побиваючись, заголосять жалібно піснею про тебе, й так по тобі заридують: Хто так, як наш Тир, посеред моря запався? ” (27: 32) Цей висновок підтверджується також пророцтвом Езекиїла 26: 15—17 і Одкриття 18: 17—19. Кожна складова частина організації Сатани повинна бути знищена, і ці тексти Св. Письма стосуються особливо її комерційного відділення. Всі повинні випити чашу гніву Господнього. “Ще ж і всіх царів Тирських і усіх царів Сидонських, і царів у морських осадах по тім боці моря”. — *Єремія 25: 22.*

Ця пророча картина дана тут особливо для користі і наставлення вірного Божого народу. Ті, що люблять Бога, триматимуться здалеку від великого торгового діла, присвятять себе виключно Царству Божому і робитимуть лише це “одне”. Деякі, які чули заклик до Царства Божого, зробили фатальну помилку пішовши за благополуччям і багатством, і вони захлинулися “в морі”. “Котрі ж хочуть забагатіти, впадають у напасть й тенета і в хотіння многі нерозумні і шкідливі, що топлять людей у безодню і

погибель. Корінь бо всього лихого сріблολюбство; котрого інші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками. Ти ж, чоловіче Божий, від сього втікай, [від Тиру]; побивайся за правдою, благочестем, вірою, любов'ю, терпінням, тихостю". (1 *Тимотея* 6: 9—11) Хто увійшов в угоду з Господом, а потім занедбав цю угоду і заплутався у торговому ділі, буде мати більше причин до плачу і скарг, ніж світові купці. Вони втратять не лише свої земельні володіння, але і надію на вічне життя. — *Одкриття* 20: 13.

Багато дивуються з того, що людина, яка була матеріально бідною у цьому світі, але вступивши в політичне життя, після того, як вона була обрана на публічну посаду, де вона отримує законно визначену плату за свою службу, через кілька років стає людиною значного матеріального благополуччя. Яким є пояснення цього? Великі підприємці створюють для них це благополуччя як подяку за певну службу на користь їх самозадовільняючих планів, що пригнічують народ. Людей на публічних посадах, які здійснюють цю службу, названо у пророцтві "царями", тобто вони є земними, видимими володарями сатанської організації і Господь говорить про них: "Як твої товари, бувало, морем розходились, годувались ними многі народи; великими достатками твоїми й торгівлею твоєю царі земель богатились". (27: 33) З цієї причини публічні посади були жирними шматками, і власники їх були зіпсовані нечесно одержаними прибутками діючого на морі і на суші торговельного відділення сатанської організації.

Сьогодні малі морські торговці, які розуміють стан речей, є здивовані могутньою хваткою, якою великі підприємці все тягнуть до себе. Малий торговець намагався вести чесну справу окремо і незалежно від велетнів; але могутні, що опанували торгівлею, витіснили з життя всіх малих торговців. Господь, який передбачав цю здійснювану небагатьма нечувану несправедливість, наказав пророку Езекиїлу написати так: “Всі осадники островів із-за тебе сторопили, а царі їх затремтіли, на лицях змінились. Засвітали по тобі купці чужих народів; ти став страховищем, — не встанеш уже по віки!” (27: 35, 36) Дні цих тиранів-велетнів торгівлі підходять до кінця, і їх великий механізм повинен занепасти разом з іншими частинами сатанської організації. Тоді народ, дрібні торговці та інші зі зневагою свистітимуть лише при одній згадці про цих торгових велетнів; і Бог більше ніколи не допустить, щоб такі мерзені речі мучили народи землі.

Під час світової війни земна частина Божої організації була “спустошена” по ініціативі духовників і стала предметом постійного шушукання. Представлене Тиром велике підприємництво при цьому стояло і висміювало вірну Богові громаду: ‘ага! вона є зруйнована і більше не буде нас непокоїти’. Єгова у свій час покарає цю злобу Тира і дасть йому ковтнути його власного гіркого напиту. “І що ж ви мені вчините, Тире й Сидоне, та й ви, всі примежні Філістії? Може ви схочете помститись на мені? схочете відплатити мені? Та ж мені легко, обернути таки зараз вашу відплату на голови ваші.

Ви бо забирали срібло моє та золото моє й що дорогого було в мене, та й заносили в божниці ваші, ба й синів Юдиних і осадників Єрусалимських продавали ви Грекам, щоб запроторити їх далеко від землі родинної. Та ось, я підйму-перенесу їх із того місця, куди ви їх запродали, й оберну заплату вашу вам на голову. Я пооддаю сини ваші й дочки ваші в руки синів Юдиних, а вони продаватимуть їх Сабіям, народові далекому. — Ось, як сказав Єгова”. (*Йоїл 3: 4—8*) Бог оправдає своє ім’я і свою організацію. Бог підготував речі на землі на користь послушної Йому людини. Отже не тільки надійшов день звільнення людини, але разом із тим і час, коли Бог забере у великої торгівлі природні багатства землі, які великі підприємці загарбали собі, щоб визискувати народи і збагачуватися, і дасть людям, які Йому послушно служать, щоб вони прославляли цими скарбами природи ім’я великого Творця, який їх сотворив. Тоді сповняться слова предсказані пророком: “Та торгівля його [місто Тир] й користі з її будуть присвячуватись Господеві; не будуть ховати й складати їх у комори, а до тих, що живуть перед лицем Господнім, буде переходити користь із торгівлі його, щоб вони їли доситу та мали трівку одержу”. — *Ісаїя 23: 18*.

Володарі Тиру

(Езекиїла, голова 28)

Тут Божий пророк звертається до вождів або володарів торгового відділення сатанської організації: “Сину чоловічий! Промов до володаря

Тирського: Так говорить Єгова Бог: за те, що високо вгору несеться твоє серце, й ти мовляєш: Я, наче Бог, я засів собі, неначе на Божому престолі, в самому серці моря! та, хоч ти тільки людина, а не Бог, кладеш розум твій поровень із розумом Божим [і випинаєшся, наче б ти був Бог — *мініатюрна Біблія*]” (28: 2). Вжите тут слово “володар” є те саме, що в книзі Даниїла 9: 25 лежить в основі перекладу “Мессія” або володар (князь). Ця назва відноситься до того, хто мужньо стоїть попереду і ознайомлює з громадською політикою народу, тобто до вождя. Володар Тиру в цій голові чітко відрізняється від царя Тиру, і тому володар є образом видимих пануючих вождів або політичних диктаторів сатанської торговельної системи світу, які є земними ораторами Сатани в цьому відділенні його організації. Могутні оволоділи щоденними газетами, університетами і вищими школами усіх видів, серед них теологічними, технічними, медичними і юридичними; вони володіють більшою частиною радіопередавачів та інших засобів для підкорення народу, при цьому вони намагаються перешкодити, щоб він дізнався щось невластиве про велике підприємництво.

Це суспільство є горде і пихате, і пророк говорить про нього: “Твоє серце несеться високо”. Вони є класом чванливих, пихатих і високомірних людей, і через їх багатство вони привозносяться понад Бога, і вибирають возвишену позицію відносно народу. Великі банкіри, які опанували торгівлю на морі і на суші і діють сьогодні в межах сьомої світової держави, і самі

цим способом таким чином видають себе за великих. Ці могутні ставляться в приклад молоді країни, особливо молодим чоловікам, які проводять свої молоді роки у вищих школах та університетах, де їх вчать всьому, що спрямоване проти Бога і Його Царства. Ці сильні мужі із торгівлі та фінансів обожествляються молодшими і слабшими елементами. їх самолюбство є їх богом, їх вірою є: “гроші — це влада. Вони накопичують їх, незважаючи на всі страждання, які вони цим приносять простому народу. Ці люди прибирають позицію богів, вони стверджують, що є благодійниками світу; вони вимагають поваги та поклоніння і стверджують, що панувати і визначати політику народів є їх право. Як яскравий приклад слід згадати те, як недавно один журналіст намагався взяти на вокзалі в Лондоні інтерв'ю в одного з великих фінансових магнатів, який якраз прибув. Однак цей мнимий бог подав скаргу на бідного репортера, бо він мав відвагу заговорити до нього. Народ повинен знати, що багатство цих видимих представників Сатани скоро знайде свій кінець, поки гнів Божий зійде на них. Господь говорить цій зграї, яка видає і вважає себе за богів: “Ти людина, а не Бог”. Це ясно говорить про те, що володар Тиру належить до видимих представників організації Сатани, які опираючись на своє багатство, визначають політику народів землі, особливо через сьому світову державу. Під час Армагедону вони цілком зрозуміють, що означає вислів: “Ти є людина, а не Бог”. “Встань, Єгова! щоб не взяв верх чоловік; нехай перед лицем Твоїм приймуть суд

народи. Напусти, Єгова, страх на них нехай знають народи, що вони є смертні люди”. (*Псальма 9: 19, 20*) “Ні срібло, ні золото не зможе їх врятувати в день гніву Господнього, огонь ревливості Його пожере всю оту землю, бо раптовий кінець настигне всіх жителів землі”. — *Софонія 1: 18*.

Ці холоднокрівні, безсовісні комерційні представники Сатани вважають себе мудрішими за всіх інших людей; вони навіть оспорюють те, що пророки і серед них Даниїл коли-небудь жили. Тому Господь іронічно говорить про них: “Так, ти маєш себе за мудрішого над самого Даниїла, й ніяка тайна не закрита перед тобою” (28: 3) Бог Єгова дав Даниїлу бачення глибокого і закритого, що він і виповідав. (*Даниїла 2: 22*) “Мудреці” торгівельної частини сатанської організації, які собі лише уявляють, що вони є мудрі, вважають себе незрівнянно вищими, ніж пророки Єгови. Вони є чарівниками у здійсненні своїх планів, заключені таємних договорів, у таємному спостереженні або в “таємній службі”, як вони це називають — і це все використовується для пригноблення простих людей. Проводарі великого підприємництва є спритними при укладанні угод і компромісів, в інтригах підкупу і спокушуванні державних службовців, при здійсненні своїх таємних і рафінованих планів для оволодіння патентами і винаходами, для контролювання лабораторій і дослідницьких робіт через їх фінансування, і все це служить їх самолюбству і самовозвищенню. Вони бороздять море і обшукують сушу для досягнення пану-

вання над торгівлею мінералами і над запасами руди, над джерелами енергії, електростанціями і над всіма речами будь-якого роду, які вони могли б використати для накопичення багатства. Вони думають, що для них немає жодної таємниці, навіть таємниці, що оточує Бога Єгову, тому що вони заперечують існування Бога і уявляють собі, що вони тримають в руках всі таємниці світу.

Зі спритністю і гострим розумом свого батька, Сатани, ці могутні збагачувалися з цього; оскільки вони це здійснили, то дивляться на інших згори вниз, і їх приспівники дивляться на них з великим подивом. Господь говорить до них: “Це ти ніби твоєю мудрістю й розумом надбав собі достатки й зібрав у скарбівнях твоїх золото і срібло. Ти ніби великою мудрістю твоєю та купецтвом твоїм намножив багатство твоє, й серце твоє згорділо задля достатків твоїх” (28: 4, 5). Ці слова пророка точно співпадають з висловами апостола Якова (*Якова 5: 1—6*), Ці люди, як видимі представники торгівельного відділення сатанської організації, опираються на владу свого багатства і “вони кажуть: Чи знає Бог? Чи є знаття у Всевишнього? Ось там беззаконники, а нема в них журби ніякої; здобувають собі багатства”. (*Псальма 73: 11, 12*) Довіряючи своїй владі і своєму багатству, вони уявляють, що могли б зробити землю підходящим місцем життя для людей, і вони наче б то мають здатність оточити земну кулю своєю власною величчю і красою. Господь, однак, пояснює: “Вони вповають на свої достатки і великістю багатства свого величаються. Але ніко-

ли не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викуп за него. Бачить бо він, що розумні вмирають, що дурень і безумний разом пропадають, і достатки свої другим лишають”. (*Псальма 49: 6, 7, 10; мініатюрна Біблія*). “Хто вповає на своє багатство, той упадає”. — *Приповісток Соломонових 11: 28*.

Тому каже Господь цим представникам Сатани, чому вони повинні загинути: “Тому так говорить Господь Єгова, позаяк ти свій розум кладеш в одну міру з розумом Божим [бо ти випинаєшся, начеб то ти був богом; *мініатюрна Біблія*], тому напущу я на тебе чужоземців щонайлютіших з поміж народів, і вони добудуть мечі свої проти краси твоєї мудрості і пригасять твоє сяйво. Вони скинуть тебе в яму, і згинеш ти в морі смертю вбитих”. (28: 6—8) Що стосується стародавнього Тиру, то тоді ‘Чужоземцями, найлютішими з поміж народів’ були Навуходоносор і його військо; і вони відображали засоби, які Господь використав в своєму “поражаючому діянні” і які наповнять жахом серце князя торгівельної частини сатанської організації, яка панує над народом і пригнічує його. Могутні володарі Тиру загинуть в морі, як потерпівші кораблекрушення на розбитому бурю кораблі. Широке розповсюдження книжечки “Царство Господнє надія світу” серед фінансових велетнів дозволить їм дізнатися, який кінець чекає їх, але вони не хочуть звертати на це увагу.

Єгова говорить до високомірних і нахабних: “Чи скажеш ти тоді вбивцям своїм — ‘я бог’—, коли ти в руках вбивці свого будеш тільки

людиною, а не Богом”. (28: 9; *Цюрихська Біблія*) Похвала для “володарів Тиру”, великого підприємництва і його проводарів не принесе успіху, і ці князі впадуть перед наступом Царя царів, виконавця вироку Єгови, який зробить ці страшні речі за наказом Єгови. “Прив’яжи, лицарю, меча свого на поясницю меча слави твоєї і величі твоєї, і в величі своєї іди щасливо задля правди і лагідності та справедливості, і навчить тебе страшного правиця твоя”. (*Псалма 45: 3, 4*) Єгова возстане, як Він проголошує, потрясе землю, що означає видиму людям складову частину організації Сатани, і влада цієї гнусної організації знайде свій кінець. “В той день покидає чоловік кротам та кажанам срібних своїх ідолів і золотих своїх ідолів, що поробив їх, собі, щоб їм поклонятися, щоб самим сховатись у щілини скель і розколини гір зі страху перед Господом, і перед славою величності Його, коли Він стане карати землю [*інший переклад* — страшенно потрясти землю]. Оце ж. годі надію покладати на чоловіка, що в його тільки духу, що в ніздрях, та й за що на нього зважати”. (*Ісаія 2: 20—22*) “Єгова зі мною, як сильний воїн, тож вороги мої спіткнуться та й не восстануть; вони дуже осоромляться, бо діяли нерозумно: вічний сором, який ніколи не буде забутий”. (*Єремія 20: 11*) “Того страшного дня багатство їм нічого не допоможе: багатство не принесе користі в день гніву, але справедливість врятує від смерті”. (*Приповісток Соломонових 11: 4*) Ці гордеці висміювали начертані в Божій книзі, Біблії, слова мудрості, і замість цього спиралися на свою власну муд-

рість і силу своєї організації. Вони зовсім не зважали на таку пораду: “Не квапся язиком, і серце твоє нехай не поспішає промовляти слово перед Богом — Бог бо на небі, а ти на землі; нехай у тебе буде слів небагато”. (*Екклезіаста* 5: 2) “Бог не людина, щоб Йому брехати, і не син чоловічий, щоб Йому змінюватися. Чи ж Він скаже і не зробить?” — *4 Мойсея* 23: 19.

Єгова висилає своїх свідків, щоб дати цим відгалуженням сатанської організації застереження. Ці свідки тепер не можуть чекати від таких заохочення, коли вони їм передають післання правди, вони не повинні їх боятися і тремтіти перед ними, а також займати відносно них вірнопідданицьку або прощаючу позицію. Ті, які сполягають на Господа, повинні бути спокійними і сильними і мирно розповсюджувати правду. Тому Єгова каже своїм свідкам пам'ятати таке, коли вони стикаються з володарями новочасного Тиру: “Я той, хто вас втішає. Хто ж ти, що боїшся чоловіка, який вмирає, і людини, що як та трава, а забуваєш Єгову, що тебе сотворив що розпростер небо і оснував землю; ти щодня тремтиш перед люттю гнобителя, що наладився тебе знищити. Де ж поділась та лють гнобителя?” — *Iсаія* 51: 12, 13.

Ці володарі новочасного Тиру, а саме вожді морської торгівлі або великого підприємництва Британії і Америки, виставляють себе за шанованих мужів землі, перед якими простий народ повинен схилятися і про чию прихильність він повинен благодіяти; але дні їхньої слави підходять до кінця, бо Господь заявляє їм: “Дивися, Я піднімусь на тебе, Тир!” (26: 3) “І хто ж то

призначив Тирові таку долю, що колись роздавав вінці, а купці його були наче князі, крамарі ж його найзатнішими на землі були? Єгова сил небесних це призначив, щоб понизити гординю славних, щоб впокорити знатних на землі. Він простяг руку свою понад морем, затряс царства; Єгова приказав повалити твердині Канаанські [згідно англійського перекладу — торгове місто]. Ридайте, кораблі Тирські, бо спустошена ваша твердиня”. — *Ісаія 23: 8, 9, 11, 14.*

Вирок Єгови є записаний і не може бути змінений. “Від руки чужоземців умреш ти смертю необрізаних; бо Я так сказав — говорить Господь, Єгова” (28: 10). “Так говорить Єгова: не прощу Я Тирові три і чотири провини його за те, що вони передали всіх полонених Едемові, не згадавши про братню умову, Я пошлю огонь на мури Тиру, і він пожере його будівлі”, — *Амос 1: 9, 10.*

Кого б не полонили володарі новочасного Тиру з народу Божого, того вони висилали. Сьогоднішній Тир і його володарі повинні вмерти смертю нечестивців. (*1 Мойсея 17: 11, 13*) Вони жили в добробуті, в люксусах і крайне зневажали права інших людей. Вони у своїй жадобі до прибутків торгували м'ясом і кров'ю людей і забирали своїм робітникам те, що по праву належало малим дітям бідних. Вони спалили власність бідних, знищили їх харчі і переслідували і гнобили добросердечних чоловіків і жінок, які наважувалися нести допомогу і втіху нужденним і їх дітям. Володарі вугільних шахт Західної Вірджинії, Кентукі і інших міс-

цевостей є яскравим прикладом такої нелюдської жорстокості. Вони здійснювали свою ганебну справу в країнах, які лицемірно називаються “Християнським світом” і серед них Америка неправильно названа як “країна вільних і батьківщина вільних”. Володарі Тиру, однак дали Америці напис: “Країна злодіїв, батьківщина рабів”. Ці володарі зневажають Слово Господнє і Його осторогу, передану їм через Його свідків, і їх кінець вже близький.

Сатана

Наставником і головним режисером, який виводить на сцену підлість на землі, є сам Сатана. Володарі Тиру є лише його знаряддям і видимими представниками. За велінням Єгови Езекиїл так говорить про Сатану: “Сину чоловічий, заплач над Тирським царем і промов до нього: так говорить Єгова, Бог: був ти печаттю звершеності, повнотою мудрості, вінцем краси”. (28: 12) Він є начальником володарів Тиру, отже невидимим володарем або богом цього світу. (Йоан 12: 31; 16: 8, 11) Єгова є Царем своєї, Божої організації. (Єремія 10: 10) Сатана — мнимий бог, є царем або богом своєї сатанської організації. (2 Коринтян 4: 4) Церковні коментатори [тлумачі Біблії] розяснили, що пророк Езекиїл звертається вжитими тут словами до Гирана, царя Тиру, тому що він заключив союз з Соломоном і дав його кораблям екіпажі. (1 Царів 9: 11—14, 26—28) Цей висновок, однак, ні в якому разі не може бути правильним, тому що Бог не міг з певністю

сказати про Гирама: “що ти був зразком звершеності, повнота мудрості, вінцем краси”. Ці слова, безсумніву, спрямовані до невидимого володаря Тиру, до Сатани-Диявола і відносяться до часу, коли він був сотворений і коли його ім'я було Люцифер. Він був великим творінням Єгови через Сина Божого Логоса. Правдоподібно, що Люцифер був першим здійсненням через Сина Божого творінням Єгови підчас створення сотворінь, і що він був останнім словом або печаттю в державі вищої гармонії і краси, і він був відкриттям мудрості і творчої сили Бога, а не власної мудрості Люцифера. Тому Єгова каже про нього: “І був ти в Едемі — Божому саді; дорогоцінне каміння було твоєю одежею: карнсьоль, топаз і діамант, хризолит, онікс і яспис, сапфір і рубин, смарагд і золото. Шедевр твоїх тамбуринів був при тобі, все було приготовано в день твого сотворення” — 28: 13.

Новочасні коментатори обмежували застосування цього тексту лише до царя міста Тиру стародавніх часів. Слова цього зображення падають до стародавнього Тиру; однак це ще не є все, до чого вони стосуються. За Гирама Тир досяг свого найбільшого вершка блиску. Здається, що панування цього царя простягалося на західні області гір Ливану, що були відомі своїми могутніми кедрами. У Езекиїла 31: 3 сказано: “Дивись, Ассур був мов кедр на Лівані,... високого росту; і вершок його був помежи хмарами”. У віршах восьмому і дев'ятому цієї ж голови говориться про ці кедри, що вони стояли в Божому саду Едемі. Ширше застосування цього тексту відноситься до справжнього саду Еде-

му — Божого саду. (*1 Мойсея 2: 8*) Не обов'язково робити заключення, що Люцифер був втілений в Едемі; але його увага була спрямована на справи в Едемі, тому що Єгова його для цього ввів і уповноважив. Заява, що Люцифер був в Едемському саду, повинна розумітися як вигідний фон або інсценування для піднесення його краси. Едем був під наглядом і правовою владою Люцифера, для чого його і ввів Єгова.

Згадані в тринадцятому вірші коштовні камені без сумніву могли бути отримані царем Тиру, бо продавці Шеви і Раему виставляли з певністю на ринках “всілякі дорогоцінні камені” на продаж. (*27: 22*). Слід прийняти, що цар Тиру прикрашав себе цими дорогоцінними каміннями, щоб підняти свою красу і змусити народ подивляти його велич. Ці коштовні камені змушували його сияти багатокольоровим світлом. Писання не говорить, що Бог покривав Люцифера такими коштовностями; і з огляду пізніших вчинків Люцифера, ми можемо прийняти таке заключення, що дорогоцінні камені в дійсності повинні підкреслювати його колишню гординю. Він присвятив своїй особистій появі багато уваги, щоб збільшити свій блиск, і так почав він розвивати свою марнославність, яка його нарешті привела до бажання, щоб поклонялися йому сотворіння.

Люди, які були дітьми Сатани, часто робили те ж саме; і це є природньо, що сини наслідують приклад свого батька. Царі і високі особи в церковних організаціях, як римські папи, єпископи, кардинали та інші покривали себе дорогоцінними прикрасами, щоб підняти свій

зовнішній блиск і цим спонукати людей вшановувати і поклонятися їм.

Згідно з перекладом Ротергама текст звучить так: “Із золота було творіння твоїх барабанів і флейт”. Барабани використовувалися Ізраїльтянами для прославлення Єгови. “Маріам, пророчиця, сестра Аронова, взяла бубен у руку свою, і повиходило усе жіноцтво за нею з бубнами і танцями”. (2 Мойсея 15: 20) “Хваліте Його з бубнами і танцями, хваліте Його при струнах і органах”. (Псальма 150: 4) Звідси видно, що Люцифер повністю був забезпечений засобами, щоб вихваляти Господа і що він повинен був застосувати свої здібності з цією метою. Безсумніву, він був однією з “ранніх зірок”, які при певній нагоді співали хвалу Господу. (Йова 38: 7) Ці музичні інструменти або засоби для Господньої хвали позначаються, як прикраси. “Я тебе відновлю, і станеш обновлена ти, дівице Ізраїлева! Знов будеш красуватися з бубнами твоїми, виступаючи у великому хороводі”. — *Єремія 31: 4*.

Єврейським словом для позначення бубна є “*torh*”. Замість використовувати для хвали Єгови, свого Творця, бубни, Люцифер застосував їх для Тофета для свого власного поклоніння, а саме для почитання наслідуваного або фальшивого бога. Так він спокусив Жидів до практикування своєї сатанської релігії. “І збудували вони висоти Тофет в долині потомків Енномових, щоб там спалювати синів їх і дочок, чого Я не заповідавав і на думку мені не приходило”. — *Єремія 7: 31*.

Наведене в тексті слово “дудки” означає щось просверлене і може відноситися як до духових інструментів або до зламання дорожності [перервана робота; *примітка паралельної Біблії*]. У. всякому випадку Люцифер застосовував “дудки” якими він був оснащений для того, щоб понижати Бога Єгову, проклинати Його і злословити, замість того, щоб Його прославляти. (3 Мойсея 24: 11; 4 Мойсея 23: 8, 25) Єгова оснастив Люцифера всім необхідним для корисного служіння. “В день, коли ти був сотворений, було воно все підготовлено”. Люцифер однак застосував своє оснащення навпаки і зіпсув його, знеславляючи ім'я Боже.

Помазанний херувим

Те, що Люцифер виконував певну службу в організації Божій, впливає з таких віршів: “Ти був охоронним помазаним херувимом, тебе для цього Я створив; ти був на святій горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння” (28: 14). Інші перекладачі передають першу частину цього вірша таким чином: “Ти був херувимом з розпростертими, охоронними (крильми)” (Згідно англ. перекл. *Лезера*). “Ти був як розпростираючий (свої крила) і покриваючий все херувим” (Ван С.). Подібно звучать ще інші переклади. Пояснення Слова Божого показує, що подане тут пророцтво вказує на особу значно вище стоящу, ніж видимий земний цар старого Тиру, і що таким чином воно стосується саме невидимого володаря Сатани-Диявола.

Перекладачі розходяться в думках про значення імені “херувим”; але якщо судити по вживанню цієї назви у Святому Письмі, херувими повинні бути слугами Божими, які назначені Ним для того, щоб берегти недоторканість заповідання і суду Єгови, охороняти їх і підтримувати їх. Херувими були поставлені як вартіві, щоб оберігати і охороняти дорогу життя в Едені. (1 *Мойсея* 3: 24) Херувими покрили крилами віко скрині завіту. (2 *Мойсея* 37: 9) Правдоподібно, цей вираз відноситься як до посади, так і до істоти, якій Єгова надав цю посаду і якій доручені святі обов’язки слуги. Про Єгову сказано, що Він царює між херувимами. (*Псальма* 99: 1) Єврейський вираз для херувима звучить так само “херувим”; було б розумно зробити висновок, що на початку Люцифер був єдиним херувимом, який мав справу з садом Едемським і що йому було доручено скривати “дерево життя всередині саду”, оберігати і охороняти його, щоб людина не їла з нього до визначеного Богом часу. Коли Люцифер став зрадником, він не хотів більше тримати скритим шлях до “дерева життя” або охороняти його, а навпаки порадив Адамові і Еві підійти і з’їсти з того дерева. Після цього людину було вигнано безпосередньо з Едему, і Єгова поставив на варті вірних своїх слугів охороняти дорогу і перегородити людині шлях до “дерева життя”. Якби Люцифер продовжував оберігати той шлях і виконувати свої обов’язки, як це належало, тоді б Єгова з певністю не доручував би іншим слугам виконувати це завдання.

Люцифер був призначений Єговою на цю посаду, і про це з усією ясністю висловлюється в Писанні: “Отож, Я тебе посадив на горі Божій” (*Цюріхська Біблія*). Це наведене тут пояснення не може відноситися до того, що Гирам, цар Тиру, постачав кедри для будівництва храму на святій горі Морії в Єрусалимі. Це повинно означати, що Бог Єгова розпростер своє універсальне Царство або свою універсальну організацію на землі з живучими на ній істотами Адамом і Евою, і що Люцифсру була дана посада херувима, щоб захищати і оберігати інтереси Бога на землі. Єгова призначив його на цю особливу посаду. Його службове становище давало Люциферові вільний доступ до Господа Бога і до Його небесного двору. (*Йова 2: 1, 2*) Якби Люцифер був вдячний за своє становище, то він би добре виконував свої обов’язки. Але його невдячність за отримані милості доказує його самолюбство, а невдячність за таку милість завжди веде на шлях погибелі.

Його мандрування серед вогняних каменів, як сказано у чотирнадцятому вірші, повинно означати більше, ніж блукання серед вогняного блиску коштовних каменів. Він міг спілкуватися з іншими духовними сотворіннями, які були прекрасні, як блискучі камені, він міг блукати серед них і схилив багатьох з них до того, щоб вони приєдналися до його бунту. Вибраний Богом і помазаний во Христі народ на землі названий, як “живі каміння”. Сатана мандрував серед цього народу Божого туди і сюди по землі і вживав свою владу, щоб робити їм перешкоди і привести їх до падіння в той час, як вони

проходили через вогняні випробовування або очищення; і він звів багатьох, щоб вони повернули геть і відреклися. Він видавав себе серед них за ангела світла. Бог говорить до нього: “Я винищив тебе зсередини вогняних каменів, охороняючий херувим”. Це означає, що він більше не повинен мати доступу до цих блискучих каменів або сотворінь світла,

Пророк Господній продовжує звертатися до царя Тиру і говорить: “Без хиби були поступки твої з того дня, як тебе сотворено, аж докіль не знайшлося у тобі беззаконності” (28: 15). Ці слова не можуть відноситися до Гирама або якогось іншого земного царя, тому що жоден з них ніколи не був звершений. Адам був єдиним звершеним чоловіком на землі, але він ніколи не був царем. Бог Єгова сотворив Люцифера, а Божі діяння є звершеними. “Він (велика) скеля: діла Його звершені; всі бо дороги Його справедливі. Він Бог вірний і без омани, справедливий і правдивий”. (5 *Мойсея* 32: 4) “Шлях Божий — звершений”. (*Псалма* 18: 30) Отже зрозуміло, що на час свого сотворення Люцифер був звершений; тому було цілком певним, що на початку він повинен був бути в гармонії з Богом; і так він продовжував “бути звершеним”, поки несправедливість [*інші переклади: злодіяння, зрадливість, беззаконня*] не знайшлася в тобі”. Коли він став самолюбивим, честолюбним, він зіпсував своє моральне обличчя і мету, для якої він був сотворений. Він спотворив правду про творіння Господа і почав практикувати то, щоб людина зилишилася без милості Бога і була приведена до смерті. “Той

був душогубцем спочину, і в правді не встояв”. (Йоан 8: 44) Це означає не з початку існування Люцифера, а людини; тому що це була людина, яку вбив Люцифер. Виродження Люцифера почалося після того, як Єгова призначив його на певну назначену посаду.

Люцифер був тим, хто розпочав торгове підприємництво на землі, і це доказується такими словами: “Через розлоге купецтво твоє сповнилось нутро твоє насиллям, і ти согрішив, тим то скинув я тебе, як нечистого, з Божої гори, вигнав тебе, херувим охороняючий, з посеред вогнистого каміння” (28: 16). Він свідомо прагнув зробити з людини товар. Він передбачив, що з того звершеного чоловіка і звершеної жінки потече могутнє людське море і залле землю, і так він вирішив розпочати визискування цього людського моря зразу біля джерела. Коли людський рід примножився, як море водами, тоді вивів Сатана з символічного моря своє власне звіряче творіння або істоту, а саме свою організацію, якою він послуговувався, щоб гнобити і вбивати людство. Він був тим, хто перший вдався до застосування насилля і його звіряча організація виконувала його честолюбні задуми з великою жорстокістю. Він підбурював Каїна здійснити вбивство, застосувавши насилля. Потім він сповнив землю жорстокістю, яка панувала в часи Ноя. Сатана є творцем жорстокої, пригноблюючої людство системи торгівлі, і він робив це з того часу, як людина з'явилася на землі. Звідси значне торгівельно-морське царство Тир представляє торгівельне відділення ганебної організації Сатани, яка особливо висту-

пас в лиці сьомої світової держави, яка простягається над усією землею і визискує і пригноблює людський рід. Нічого не могло б краще відобразити могутню пануючу над всіма справами землі торгівлю. Подібно як місто Тир стародавніх часів простягало свою торгівлю в усі кінці землі, так новочасний Тир розширив свою торгівлю до найдалших частин землі, і його торгові операції на морі до сьогоднішніх днів відзначаються безпощадною брутальністю. При цьому особливо могутні військові флоти держав, які утворюють сьому світову державу, забезпечували морську торгівлю для цих великих країн.

Погоня торгових підприємців за великим багатством постійно супроводжувалася небаченою брутальністю, самолюбством, зазнайством і честолюбством, і мужі або торгівельні велетні зовсім не терпіли, щоб їм що-небудь стало на перешкоді на їх шляху до досягнення їх мети. Торгівля на морі і на суші є діяльною частиною організації Сатани для визискування і пригноблення народів землі. Факт, що Єгова у своєму Слові так багато уваги присвячує світовій торгівлі, показує, якою великою повинна бути її влада для здійснення всякого роду несправедливості і беззаконня. Господь говорить про цих прагнучих прибутку людей, які діяли на землі як знаряддя Сатани: “Тому оточує їх високомірність, як намисто, а насильство для них, як одяга. З жиру виступають їм очі, серце їх переповнене забагами. Кепкують і злобно говорять про притіснення, звисока вони промовляють, підносять уста свої до неба, а язиком

проходять землю. Ось там беззаконники, а нема в них журби ніякої; здобувають собі багатства”. (*Псальма 73: 6—9, 12*) Це є опис могутніх, які тримали в своїх руках морську торгівлю. “Багачі його сповнені жорстокістю, а жителі його неправду говорять, і язик їх зрадливий в устах їх”. (*Михей 6: 12*) Ці могутні і багаті люди займають звичайно визначне місце в церковних системах сьомої світової держави, і в Святому Письмі вони зазначені як “визначні із стада”; але вони не вірять ні в Бога ні в Його Слово. Це був дух насилля, який змусив Тир казати “Ага! ”, коли Єрусалим було повалено через насилля. І це знов був той самий дух насилля і безбожництва, який змушував могутніх, багатих і їх знаряддя насміхатися “Ага! ”, коли в роках 1914—1918 було насильницьки кинуте до землі Божий народ сьомою світовою державою. Цим торговим велетням всередині і за межами “Християнського світу” свідки Єгови повинні були дати свідчення.

Скинення

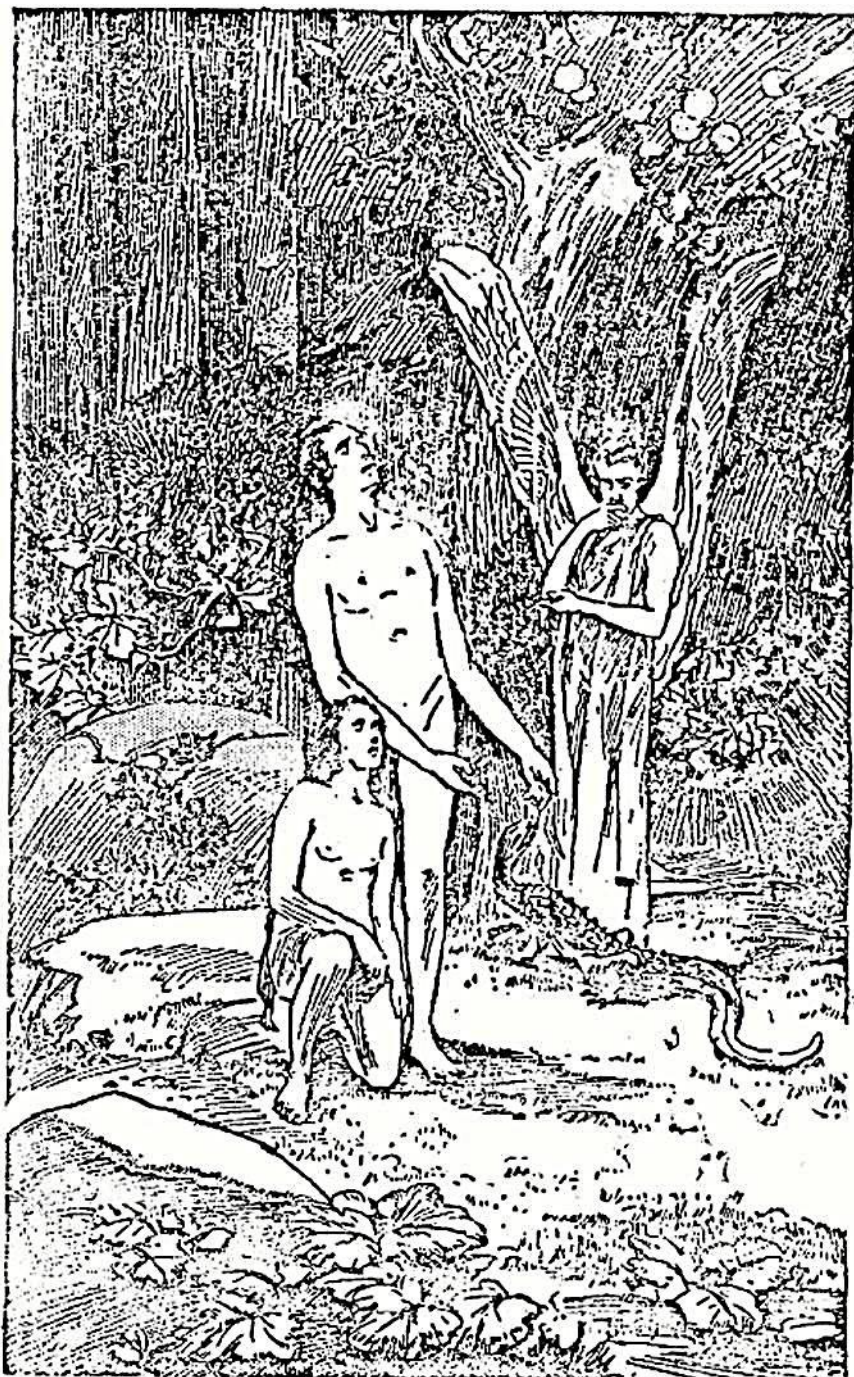
Люцифер согрішив проти світла; цим він здійснив непрощальний гріх, за який не може бути прощення; тому Бог говорить до нього: “Ти согрішив, і Я скину тебе як нечестивого з гори Божої”. Цей гріх кинув велике безчестя на ім’я Єгови. З того часу Сатана особливо використовував релігію і торгове розгалуження своєї організації для того, щоб поносити народ Божий і чинити над ним насильство.

Бог проголошує тоді свої наміри щодо Сатани і каже: “Я скинув тебе як нечестивого з гори Божої”. Люцифер осквернив ім'я Боже і ім'я Христа і також святих Божих тим, що він підчас світової війни змусив сьому світову державу кинути їх до землі і топтати ногами. Єгова поводить ся з Сатаною, як з нечестивим і таким самим чином із тими, які свідомо і навмисне послуговувалися методами Сатани для осквернення імені Божого. Сатана більше не допускався до неба для докладу, а був він скинутий з неба, бо він є розвінчаний і той, хто оскверняє. Сатана створив свою гідну подиву мерзість, а саме Лігу Народів на землі на святому місці. Він, здається, є переможцем; але скоро Сатана і його організація опиняться в безодні. Бог виголошує йому: “Я викину тебе з поміж вогняних каменів” (*Цюріхська Біблія*). Так Єгова став для Сатани Авадоном або губителем. (*Одкриття 9: 11; див. “Світло”, Т. 1, стор. 148*) Це означає, що Сатана перестав перебувати на небі, що його жезл і скіпетр не повинні більше простягатися над долею праведного Божого народу на землі, що його скоро буде вбито. (*Псалма 125: 3*) Його представники повинні отримати про це звістку.

Незважаючи на всі рідкісні якості, які може мати сотворіння, воно з певністю матиме трагічний кінець, якщо воно не боїться Бога і не служить Йому. Це доказує життєвий шлях, який пройшов Люцифер. “Високо неслоь твоє серце задля пишноти твоєї, через блиск свій стратив ти мудрість свою, зате я звалю тебе на землю, оддам тебе царям, щоб поругались над

тобою”. (28: 17) Безсумніву, Люцифер початково був прекрасним сотворінням. Однак Бог не зробив його “звершеним в красі”, щоб спричинити його падіння. Люцифер повинен був належно оцінити факт, що все, що він мав, було дарунком Єгови, і він повинен був віддати за це Богові шану. Правильна поведінка сотворіння показана в цих словах: “Прославляю тебе за це, що дав снагу мені предивну. Діла Твої чудесні, душа моя добре це знає”. — *Псалми 139: 14.*

В усі часи люди робили важку помилку, пробуючи виставляти перед очима інших свою власну красу і велич. “Коли люди шукають свою власну славу, це не є слава”. (*Приповісток Соломонових 25: 27, згідно з англ. перекл.*) Коли хтось любить у своїй красі і досягненнях, він обманює себе самого. Коли хтось намагається сіяти в очах іншого, він стає на небезпечну дорогу. У Приповістках 31: 30 сказано: “Привабливість є обманом, і краса пихою”. “Привабливим і гарним бути — це ніщо” (*Лютер*). Єдино правильний шлях полягає в тому, щоб воздавати честь Богу за все, що маєш, і боятися і служити Йому приязним серцем. Люцифер шукав своєї власної почесності і тому був приречений до знищення. Це саме повинно стосуватися істоти, яка шукає свою власну славу. Ісус сказав своїм учням, що возвищення сотворінь є мерзистю в очах Бога; і причину цього слід шукати в тому, що це був шлях, яким пішов Сатана, і стати на який він схиляв інших сотворінь. (*Лука 16: 15*) Павло застерігав початкову Церкву від тієї небезпеки.

Помазаний херувим —
початок торгівельної неправедності.

Але багато з тих, які стверджували, що є послідовниками Христа, знехтували цим застереженням. Сьогодні, поки світло правди світить з Храму Божого, Його народ не має абсолютно ніякої вимівки за те, щоб віддавати хвалу людям і возносити їх. Прагнути бути славним або охоче приймати хвалу від інших за свої досягнення і свою красу є небезпечним, і якщо хтось залишиться на цьому шляху, це штовхне його до нещастя. Люцифер гордився своєю красою і через це зіпсувався. Він відхилився від страху Божого, який є початком мудрості, до якої розумний завжди прагне. Люцифер знищив свою первісну мудрість і перетворив її в хитрість, лукавство, безсоромну дипломатію і готовність скрити темряву у своєму серці і при цьому зовні здаватися носієм світла.

Дипломатія сьомої світової держави перевищує дипломатію всіх інших народів, які коли-небудь жили на землі. Це було дано їй Сатаною. Дипломатія була іншою назвою для обману і хибних поглядів. Істота, яка хоче подобатися Богу, повинна бути чесною і прямою. Люцифер повинен був би шанувати цю вимогу і віддавати хвалу Господу, але він прославляв себе самого. Люди з самого початку і до сьогоднішніх днів слідували йому на цьому шляху, але свідки Єгови втілюватимуть давно написане правдиве Слово в життя і вчитимуть “не думати більше того, що написано, щоб один перед одним не неслись гордо проти другого. Хто бо тебе одрізняє? що ж маєш, чого не прийняв (од Бога)? а коли прийняв, то чого величаєшся, мов би не прийнявши?” — *1 Коринтян 4: 6, 7.*

Бог говорить до Люцифера через його гордість і самопрославлення: “Я кинув тебе на землю і віддав тебе царям на заглядіння” (*мініатюрна Біблія*). Це висловлення повністю співпадає із словами в книзі Одкриття, де сказано, що Сатана був скинутий з неба на землю і через це був глибоко принижений. Згадані тут царі є царями, які повинні бути з Ісусом Христом в Його Царстві. (*Одкриття 1: 6*) Бог викинув Сатану перед очима останка, відкривши їх очі розуміння відносно мерзості диявола і дав їм можливість побачити сатанську організацію. Тепер вони пізнають Сатану так, як царя Тиру, тобто як організатора великої торгівельної системи на морі і на суші, яка використовується для пригноблення народу і яка застосовувалася Сатаною в союзі з лицемірними і брехливими релігійними системами в згаданій країні.

Це повинно означати велике приниження для Сатани, бути виданим на розгляд і приниження тих, з якими він погано обходився і несправедливо звинувачував, і яких він тепер одразу б знищив, якби вони не були під захистом Єгови. Царі землі тепер не визнають, що Сатана править світом; і Сатана ненавидить свідків Єгови, які зараз звертають увагу правителів і народу на факт, що Сатана є злим невидимим володарем світу і що скоро має відбутися його знищення. Той, хто залишиться під час Армагедону на землі, побачить повне приниження Сатани і тих, які панують на землі під його керівництвом. Ці правителі теж побачать приниження Сатани тому, що Бог вирішив,

що вони повинні знати, що Єгова є Бог і тому Він хоче принизити зло на очах у всіх.

Люцифер був сотворений звершеним і був членом організації Бога так само, як Адам був сотворений звершеним і став членом чистої і бездоганної організації Бога. Єгова продовжує своє публічне звинувачення проти Сатани і зла такими словами: “Серед безліч провин твоїх, через несправедливість твою в купецтві опоганив єси святощі твої, і Я виведу зпосеред тебе огонь, а він пожере тебе”, і оберну тебе в попелище перед очима всіх, що поглядатимуть на тебе”. (28: 18) Інші перекладачі передають цей текст так: “Ти опоганив свої святощі багатьма своїми негідними вчинками через несправедливість твоєї торгівлі”. (*мініатюрна Біблія*) “Ти зіпсував свої святощі великою провиною своєю і несправедною торгівлею”.

В основі слова “святощі” лежить думка про чистоту. У Псалмі 68: 35 написано: “Дивен Бог в святині своїй [*інший переклад*: в своїх святих місцях]”. Святиня представляє собою місце, де сотворіння Божі поклоняються Творцю, і це повинно відбуватися в чистоті і праведності. Початково Люцифер був поставлений на чистому, бездоганному і святому місці, і це було його привілеєм і його обов’язком поклонятися Богу Єгові. Коли йому було доручено, як охороняючому херувимові, пильнувати Едемський сад, це коло дій було одним із святощів Люцифера, і він був зобов’язаний поклонятися там Богові Єгові в чистоті і в справедливості перед Господом, однак там Люцифер опоганив себе, і поступаючи після своєї корисної мети запровадив

серед людей торгівлю, визискував їх і робив з них товар; він осквернив своє святе, передане йому Єговою положення і довірене йому священне добро, і так була це особлива частина організації Бога осквернена Люцифером і обезчещена ним. Ту святиню, де думки повинні бути направлені на чесні, чисті і святі речі Божі і де слід поклонятися лише Єгові, Сатана перетворив у місце для торгівлі, яке повинно було служити лише своїм корисним цілям. З того часу Сатана вів спокушених ним на той неправедний шлях. Він заснував багато релігій і оводів “організованим християнським світом”; його “служби Божі” характерні тим самим меркантильним духом; і ці релігії осквернили Божу святиню на землі. Цей випадок був також з Жидами; тому Ісус докоряв їм, що вони перетворили храм у місце для торгівлі. Він сказав їм: Візьміть це звідціль, не робіть дому Отця мого домом торгівлі”. (*Йоана 2: 14—16*) “І Він говорить до них: тут написано: дім мій домом молитви зватиметься, ви ж його зробили вертепом розбійників”. (*Маттея 21: 13*) Церква “Християнських народів”, де слід поклонятись Богу у святості, стала торговим домом; велетні великої торгівлі панували над виробництвом; а служба Божа складається з чистої формальності, щоб ці фінансові магнати не були шоковані.

Шлях Сатани веде його до погибелі; тому каже Бог у своєму вироці: “Тому Я виведу огонь зсередини тебе, який тебе пожере” (*Люттер*). Вогонь відображає самоспалення, полум’я самопожирання, а отже, самовбивчий шлях, яким Сатана пішов з початку свого безбожного

діяння. Сатану можна порівняти з сіркою або смолою, і Господь застосує вогняний жар, щоб змусити Сатану зійти в полум'я знищення, як написано: “Ріки його візьмуться смолою, а порошок його — сіркою; і стане земля його горящою смолою”. — *Ісаія 34: 9, 10*.

Єгова через свого олюбленого Царя скинув Сатану з неба і поверг його на землю; цим Він сповнив Сатану палаючим гнівом; і мав він велику лють і мало часу. (*Одкриття 12: 12*) Слова “Він зробив тебе попелищем на землі” відображають знищення Сатани, яке постигне його після падіння з неба. Як Сатана, так і його нечестива організація повинні бути знищені. “І топтатимете безбожних, вони бо будуть попелом під вашими ногами того дня, що Я наведу — говорить Єгова, цар сил небесних”. (*Малахія 4: 3*) Сатана є відповідальний за свою погибель, але Бог є тим, хто його знищить.

Знищення Сатани і його організації буде одним із засобів, щоб навчити інші сотворіння, що Єгова є Всевишнім і єдиним правдивим Всемогучим Богом. “Всі, що знають тебе між народами, здивуються над тобою, ти станеш страховищем і зникнеш на віки (*28: 19*). Сатана на протязі багатьох століть був істотою, що викликає страх. Він використовував своїх проповідників, що викидали пекольний вогонь і сірку, щоб багатьох повергнути в страх і змусити їх шукати притулку в лицемірній церковній організації, і брати участь в знеславленні імені Божого. Він послуговувався своїми представниками в світовій торгівлі, щоб лякати людей і змушувати їх підкорятися всякого роду

пригнобленням. Люди на землі сьогодні бояться протистояти його брутальній організованій торгівельній владі. Жахливе руйнування, яке чекає Сатану і його організацію, здивує народи землі, і всі, які прийдуть до пізнання Бога, будуть переповнені таким страхом, що вони тремтять при самій думці про шлях Сатани і його страшний кінець. Сотворіння, які сприйнявши трохи світла і навчившись, що Єгова є Бог, але намірено слідуватимуть таким же шляхом, як Сатана, повинні таким же чином бути знищені. Про Сатану і його послідовників написано: "І будуть вони гидотою всякій тварі [якій буде дано життя на землі]". — *Ісаія 66: 24.*

Релігія постійно була основним засобом, яким Сатана вводив людей в оману і змушував їх злословити святе ім'я Боже. Торгівля була основним знаряддям Сатани, яким він пригноблював і знищував народ. Через релігію він виявив свої змієподібні риси, а через свою торгівлю він особливо відкрив свої якості, символізовані драконом. Серед сьомої світової держави Сатана з великим успіхом провів свої брехливі і оманливі релігійні плани. В середині цієї сьомої влади Сатана звів найбільшу торгівельну машину всіх часів, чим приніс народові більше страждань, ніж будь-коли раніше і сильно опозорив ім'я Єгови. В межах сьомої світової держави злочини розповсюдилися більше, ніж будь-де під сонцем. Насильства і беззаконності буйно розрослися в цій області. Бог Єгова, який з самого початку передбачив кінець, використав Єрусалим, щоб розвінчати "Християнський світ" і представити Тир, як торгівельне відділення

могутньої сатанської організації, а особливо діючу на морі частину торгівельної організації. З кінцем пригноблюючого великого підприємництва зникнуть причини для воєн, а також не існуватиме приводу для розбудови могутнього військового флоту. Коли буде зметено фальшиву релігію, люди звернуться до поклонення правдивому Богові. Якщо народ матиме мужність і торжествуватиме з того, що скоро Сатана і вся його організація повинна загинути, і тоді Бог зробить щасливими всіх, які Його люблять і служать Йому в душі і правді. Нехай всі люди доброї волі, які прагнуть до справедливості, стають на сторону Єгови і будуть готові до благословінь, які Бог на них пішле. Нехай вони навчаються відповідати вимогам, які ставить Господь до тих, яких Він прийме. — *Михей 6: 8.*

Проти Сидону

Єгова не розвінчує всю організацію Сатани, виходячи з єдиної картини. Він показує її своєму народові з різних точок зору, що дасть можливість тим, які його люблять, ясно зрозуміти мерзість, яка так довго безчестила ім'я Бога Всемогутнього. Хоча сатанська організація складається з трьох основних відділень, а саме з релігійного, комерційного і політичного, вона при цьому включає ще підрозділи цих трьох складових частин; і це показує, як точно працює сатанська машина, що творить погибель.

Торгові велетні є людьми за лаштунками, якими Сатана послуговується, щоб впроваджувати свої темні ефективні плани, в той час, як

релігійні вожді служать йому як лицемірна димова завіса, через що вони закривали правду від народу; політики проголошували для нього довгі і гучні промови і давали багато фальшивих обманних обіцянок, і це все робиться для народу, щоб таким чином тримати його в спокої. Могутній дух Сатани керує при цьому всім цим механізмом. Прийшов день Божий, щоб відкрити всю нечестиву організацію з тим, щоб народ дізнався правду, і ім'я Єгови було оправдано. Це є мета, з якою Єгова викриває цю страшну організацію, зокрема з багатьох точок зору.

Божий пророк спрямовує своє предсказання проти Сидону. “Сину чоловічий, повернись видом проти Сидону й вискажи пророцтво проти його, і промов: Так говорить Єгова Бог: Ось, Я проти тебе, Сидоне, й прославлюсь посеред тебе, й узнають усі, що Я — Єгова, як розпростру над ним суд караючий і явлю на йому святість мою”. (28: 21, 22) Сидон був старшим містом, ніж Тир, але Тир перевищував його у своїй значимості; і це виходить з тієї обставини, що Сидон рідше згадується в Св. Письмі. Він був, безсумніву, колись великим містом. Так що, навіть Ісус Навин називає його “Сидон — велике місто”. (*Іс. Навин 11: 8*) Жителі практикували сатанську релігію в формі поклонення Баалу або Астарті. (*1 Царів 11: 3, 33*) Сидон постачав моряків для сусіднього міста Тиру. (*Езекиїл 27: 8*) Сидон означає “твердиня”. (*Юнг*). Інший авторитет пояснює, що ця назва походить з єврейського слова, яке означає “лежати борт до борту”, що значить “пилнувати”,

“ловити” в смислі “ловити рибу”. Інший авторитет (*Гезеній*) говорить, що це слово “Сидон” означає “ловлячі рибу”, “риболовство”. Сидон також називають “містом риболовів”.

Отже, здається, що Сидон представляє особливий підрозділ сатанської організації, а саме відділ, який зв'язаний з торгівельним крилом сатанської організації і служить йому. Цей відділ був особливо задіяний на морі і зі свого боку визискує народ. Сидон представляє знаряддя або союзника світової торгівлі, який ловить тих, які попадаються на його приманку і йдуть в розставлені на них сіті або пастки. Опис пасує також до рекламних агенств, що є знаряддям торгівлі. Вони утворюють пропагандистську організацію, яка простягає сіті і закидає гачки начинені приманкою для ловлі простодушних. Це пропагандистське відділення повинно включати видавництва, щоденні газети, часописи і останнім часом також радіо, яке торгівля або велике підприємництво намагається собі підкорити і майже виключно використовувати для здійснення своїх пропагандистських планів. Щоденно газети, часописи або радіопередавачі, які не хочуть підкорятися диктату великого підприємництва, навряд чи зможуть втриматися на плаву. Поширення правди про велике підприємництво по радіо є не вигідним для його інтересів і тільки Господь може зробити можливим, щоб правда дійшла до народу по радіо. У розпачі Сатана шукає ці різноманітні засоби в інтересах його організації для досягнення того, щоб утримувати народ під своєю владою. Особливо він використовує публічну

пресу, і вона постійно служить йому в його намірах формувати суспільну думку на користь торгівельної влади.

Єгова пояснив, що післання правди досягне до Сидону, це означає представлені Сидоном пропагандистські засоби великого підприємництва. (*Єремія 25: 15, 22*) “І пішлю морову пошесть на йот й кроворозлив на його вулиці, і попадають посеред його побиті мечем, що пожератиме його з усіх боків; і зрозуміють, що Я — Єгова”. — 28: 23.

Публічна преса могла б бути чудовим каналом для опублікування правди про Єгову і Його Царство; але керівники великого підприємництва, підбурювані і підтримувані іншими галузями сатанської організації, а саме духовниками і безсоромними політиками, тримали на відстані від щоденних газет і часописів післання правди. Публічна преса робить різні відмови і говорить, що опублікування цього післання не є новиною, і великі проповідники могли бути цим шоковані. Радіостанції вживають ті самі відмови, хоч закон, яким би вони мали керуватися, проголошує, що радіопередавачі повинні використовуватися для того, що є для публіки приємним, цікавим і необхідним. Нічого не може бути для народу приємним і більш втішним, як правда. Сатана однак є в розпачі і намагається не допустити правди до народу. Тому Бог заявляє цьому відгалуженню організації Сатани: “Ось, Я проти тебе, Сидоне, й прославлюсь посеред тебе”. — 28: 22

Велич, яку відкриє Єгова, буде Його справедливою перемогою над цим могутнім інст-

рументом погибельної організації Сатани. Коли суд Єгови над сатанською організацією буде здійснено, велике підприємництво більше буде не в змозі скривати від народу факт, що Єгова є єдиним правдивим Богом і що його Царство є єдиною надією для світу. Велике підприємництво більше не зможе використовувати публічну пресу і обманювати народ відносно своїх нечесних планів. Коли Бог заявляє: “Я пошлю морову пошесть на його й кроворозлив на його вулиці” — це повинно означати смерть могутніх союзників великого підприємництва, після чого воно більше не зможе приховувати правду від народу. Господь Бог продовжує проголошувати своє післання правди, і це показує, що Його “морова пошесть” зійшла і на Сидон. Бог вирішив, що як представителі публічної преси, так і всі інші повинні знати, що він є Всемогутній. Сатана намагається через різні відділення своєї організації перешкодити, щоб народ не знав, що Єгова є Бог, але він прорахувався. “І не буде він уже домові Ізрайлевому колючою терниною, ні болючим будяком укупі з усіма тими, що навкруг його, та й зрозуміють, що Я Єгова Бог”. — 28: 24.

Сидонії і інші сини Ханаана в Палестині були там залишені для випробування народу Божого, щоб “випробувати ними Ізраїля і довідатись, чи слухатимуть вони заповідей Єгови, що дано батькам їх через Мойсея”. (Суддів 3: 4) Таким самим чином Бог залишив тепер свій народ жити всередині ворожої організації, однак, він сам не повинен бути частиною її, але багато тих, які заключили угоду, щоб сповняти

Божу волю, не змогли доказати свою любов і відданість Єгови. Навпаки вони слухали ворога і піддалися йому і мали свій егоїстичний страх за те, що могли втратити свої земні переваги. Велике підприємництво і фінансована ним преса “зневажали” вірний Божий народ і спричинились до того, що Боже Царство, представлене Його свідками неправильно трактувалося і піддавалося хулі. Преса подібно до колючок або чортополоху коле і дряпає вірний Божий народ, хоча для органів преси було б легше друкувати правду. Ці ворожі велетні пройшли тим самим шляхом, що і Сатана, і вдавалися до брехні, але рука Господа Єгови не є закороткою. Він організував свій народ і вислав їх як своїх свідків. Він оснастив їх друкарськими машинами і фабриками для розповсюдження післання правди в формі книжок, часописів і інших творів друку, а також використовував Він радіо, як наступний засіб для поширення цієї правди народу. Свідки Єгови сформовані як службова організація, вони йдуть до людей і проголошують їм правду; таким способом Господь освідомляє народ своїм післанням правди і це служить для Його прославлення. Свідки Єгови йдуть вперед, незважаючи на рани від уколів і подряпин, яких їм завдають різноманітні знаряддя Сатани. Публічна преса, що належить до великого підприємництва або фінансується ним, відмовляється навчитися проголошувати правду, що Єгова є Бог; тому Бог проголошує своє рішення змусити їх пізнати Його владу, Його справедливість і знаряддя знищення.

“Свята земля”

До цього часу думали, що Єгова говорить про Жидів у Палестині, коли Він каже: “Так говорить Єгова Бог: Як Я позбираю дім Ізраїля зміж народів, що між ними вони розсіяні, й покажу себе на них святим перед очима в усіх народів, і житимуть вони в своїй землі, що Я наділив слугі мойому Яковові”. (28: 25) Цей висновок не є вірним. Жиди, які тепер зібрані в Палестині, не є тут для прославлення Бога; бо вони зібралися тут в своїм невірстві, і вони не вірять в Бога і не служать Йому. Приведений вище текст з Св. Письма відноситься до помазаних Богом остатків.

Яків, говорив про остатки Господні. Бог взяв ці остатки з-під влади націй як народ для свого імені і зібрав в Сион, в свою організацію. Тепер це відбувається “перед очима усіх народів”, бо остатки Бога не є ні схованими і не замикають свої уста, а навпаки постійно проголошують ім’я і хвалу Всевишньому, Єгова явив їм свою святість тим, що Він покликав їх на свою діяльну службу, і вони возвишають ім’я Його і роблять відомими великі діяння Його. Вірні остатки живуть тепер в “землі даній слугі Якову”, тому що остаток є класом слуг Божих і перебувають в стані, який представлений, як осінена крилом Єгови земля. (*Ісаія 18: 1, 2*) Право первородства було забрано у Езава і віддано класу слуг і вони є слугами Божими. Вони перебувають у “святій землі” або у священному стані, а не буквально в землі Палестина, яка тепер знаходиться під владою сьомої світової держави. От-

же, з цього ясно, що цей вірш стосується вибраного Божого народу, який тепер живе на землі. Господь продовжує говорити про безпеку і благополуччя привілейованого класу слуг і каже: “Тоді будуть вони жити в ній безпеч, і будуть будувати дома, й насаджувати виноградники, й житимуть собі безпеч, Я бо заведу суд над усіма, що їм бажають лиха, й узнають вони, що Я — Єгова, Бог їх”. (28: 26) Це є художнє зображення, яке показує, як безпечно розміщені остатки народу Божого в Божій організації. Вони живуть там в домі Господньому і залишаються в правдивому винограднику. Вони приносять плоди Царства і п'ють вино радості проголошуючи Царство Боже і Його Христа. Оскільки Господь привів свій народ на це благословенне місце, це доказує, що незабаром очікується падіння сатанської організації.

Кожна частина сатанської організації зневажає остатки Божі, так як Моаб, Амон, Едом, Филістії, Тир і Сидон ненавиділи Ізраїль. З 1919-го року було проголошено суд Єгови над тими, хто зневажає Його народ і Його Царство. Єгова зібрав своїх помазанників у їх “рідній землі”, це означає — в Божій організації, щоб вони були в безпеці підчас того, як розповсюджуватимуть післання Його Царства і проголошуватимуть Його вирок над народами, котрі є Його ворогами. Це післання Господнє оповіщене простими чоловіками і жінками, і тому могутня сатанська організація відмовляється вірити цьому, хоча Господь об'явив: “Глядіть же, щоб не прийшло на вас те, що сказано в пророків: Дивіться, гордівники, та дивуйтесь, та й поще-

зайте, бо діло роблю Я в дні ваші, діло, котрому не увірили б, коли б хто розказував вам”. (*Діяння св. Апостолів 13: 40, 41; Ісаія 29: 14; Аввакум 1: 5*) Деякі з останків будуть використовуватися навіть після Армагедону для дальшого сповнення цього предсказання. Останки народу Божого знають вже сьогодні, що вони живуть в безпеці, і вони знають, що обіцяне Єговою благословіння їм забезпечене і що вони можуть покласти на Його правдивість. В очах цих вірних це є оправданням імені Єгови; тепер вони знають, що вони є слугами Єгови, єдиного і правдивого Бога. Вони завдяки Його милості продовжуватимуть оповіщати послання Єгови і Його Царства, незважаючи на вороже ставлення зі сторони Сидоніїв.

Проти Єгипту

(Езекиїла, голова 29)

Сатана є великим противником Єгови. На протязі століть Сатана вороже предстоїть Богові Єгові і хвалиться, що він є здатний перекреслити плани Бога. Перш ніж Єгова знищить Сатану, він виставить його на оглядини, що означає — Він покаже його і його організацію своєму народові з різних точок зору; і поки ворог впаде, всі знатимуть, що Єгова є Всемогутній Бог, і це є головною причиною у видачі свідоцтва і у битві Армагедон. Рівно рік і два дні після того, як Навуходоносор розпочав облогу Єрусалиму і цим започаткував мовчання Езекиїла відносно Єрусалиму, наказав Єгова своєму пророку продовжувати говорити проти

“Я витягну тебе з твоєї ріки”

ворога: “У десятому році, в десятому місяці, на дванадцятий день місяця, надійшло до мене слово Єгови: Сину чоловічий! повернись видом проти Фараона, царя Єгипетського, й пророкуй проти його й проти всього Єгипту. Промов і скажи: Так говорить Єгова Бог: Ось. Я на тебе. Фараоне, царю Єгипетський, ти, величезний крокодиле, що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я сотворив її собі”. —29: 1-3.

Це є пророцтво проти Сатани і його організації. Слово “фараон” означає пастух і сто-сується Сатани, який пасе свою організацію для своїх корисних цілей. Єврейське ім'я Єгипту є Мізраїм, що означає “втягувач” або “обмежувач моря” і використовував його для торгових цілей. (див. кн. “Пророцтво”, стор. 144; Вартова Башта, 1929, стор. 256, 311) Сатана звузив “озеро” або “море” людства і направив їх в канали, щоб бути в змозі втілювати свої безбожницькі пригноблюючі торгівельні плани. Третій наведений вище вірш відноситься до Сатани, як до “великого морського чудовища” [Лютер і інші перекл. “великий дракон”; мініатюрна і паралельна Біблія, як і інші перекл. “крокодил”]. Це є велике, покрите чешуєю і з міцними лапами водяне чудовище, чия паща має могутні щелепи (32: 2) Фараон, цар Єгипетський, який представляє Сатану-Диявола, претендує на ріку, як на свою власність. Згадана тут ріка є потоком людських істот. Сатана зробив заключення, що рід людський належить йому, тому що він схилив його до гріха, і Бог не має правомірних претензій на людство. Хоча людина обмежила море греблею, і навіть води

Нілу скерувала в певні канали, однак, ні людина, ні Сатана не створили води Нілу, ні дощу або джерела, які насичують як море, так і ріку Ніл. Сатана не сотворив людський рід і не може дати життя будь-якій людині. Він лише відхилив потік людства, щоб не слідували шляхом Господнім, і він заключає, що ця ріка належить йому, тому що він відвернув її від Бога. Сатана зробив людський рід тим, чим він є сьогодні в духовному і моральному плані, і він є богом цього злого світу. Єгова об'являє своєму народові свої наміри щодо Сатани і радить повідомляти ці факти всім в межах і за межами Єрусалиму, які хочуть слухати. Він говорить через свого пророка: “Оце ж Я встромлю гаки в твою пащу та поналіплюю риби в твоїй ріці на твою луску, та й витягну тебе з нею з твоєї ріки, з усіма рибами твоєї ріки, що до твоєї луски поприлипали”. — 29: 4.

“Таки” [по-єврейськи “chach”], що згадуються у попередньому вірші, є того ж типу, який застосовувався для полонених або для ловлі звірів і на яких їх вели після їх полонення або змушували слідувати. “За твою буту проти мене і через те, що гординя твоя дійшла до мого слуху, Я направлю тобі в ніздрі каблучку і зубила мої у рот твій заложу, і заверну тебе тим же шляхом, яким ти сюди прийшов”. (*Ісаїя 37: 29; див. також Езекиїл 38: 4*) Це саме єврейське слово “chach” означає також “ланцюги” або “каблучки” в носі. “І прочули це народи та й спіймали його в яму, й в кайданах одвели в єгипецьку землю, і посадили його у кайданах у клітку, і одвели до царя Вавилонського; за-

перли його в темниці, щоб не чути вже було його голосу в Ізраїлі по горах”. (19: 4, 9) Ці гаки відповідають “великому ланцюгу”, яким Ісус Христос зв’яже Сатану. — *Одкриття 20: 1—3.*

Я “поналіплюю риби в твоїй ріці на твою луску” — говорить Господь. Згадана тут риба яка поналіплювана на Сатані, що є представлено фараоном і тими, які йому довіряють, це є члени системи “звіра” і “фальшивого пророка”, тобто члени сатанської організації. (*Єремія 46: 25*) Ці риби тримаються з корисних намірів на боці Сатани і його організації і довіряють його владі. Велетень Голіаф, який є відображенням Сатани, був покритий панцирем з луски, що відповідає лусці старого дракона, Сатани. (*1 Самуїла 17: 5*) Однак панцир з луски не дасть Сатані жодного захисту перед нападом могутнього Виконавця вироку Єгови, який було здійснено Давидом, коли він переміг Голіафа. Господь витягне Сатану з потоків, тобто, що Він покладе кінець пануванню Сатани над народами і його вчинкам серед людей. (*Одкриття 20: 2*) “Риби твоєї ріки”, що означають офіційних членів сатанської організації, розділять його кінець, але інші люди, які стануть на сторону Господа, не будуть більше перебувати під впливом зла. (*1 Йоана 5: 19*) Ті, які стануть на сторону Єгови, прийдуть до дому Господнього. — *Ісаїя 2: 2, 3.*

Бог проголошує свій намір сильно посрамити Сатану в пилюці. “І викину тебе в пустиню, тебе і всю рибу ріки твоєї; на чисте поле впадеш ти, не піднімуть тебе і не позбирають;

віддам тебе диким звірям землі і піднебесному птаству на знищення”. (29: 5) Сатана і його організація повинні і будуть притягнені на відкрите поле, обнажені, насильницьки вбиті і кинуті на пожирання яструбам. Сатана перед більшістю людей міг довго тримати в таємниці про своє існування і навіть використовував з цією метою так званих “Християнських науковців”. Зрозуміло, що він не дивиться прихильно на те, що вірні свідки вказують на нього і викривають його, повідомляючи правду про нього і його мерзенну гноблячу організацію. Через це він ненавидить свідків Єгови, тому що вони проголошують із Божої милості правду, яка викриває Сатану і його прислужників. Вони беруть участь в розповсюдженні правди Ісуса Христа, головного Свідка і з цієї причини той старий дракон намагається знищити їх в сьогоднішніх водах. Однак Бог охороняє і посиляє опіку тим, які Його люблять.

Всі повинні дізнатися, що Єгова є Бог. “І зрозуміють усі осадники Єгипту, що Я Єгова, бо вони були тростяною підпорою дому Ізраїля”. (29: 6) Велике підприємництво організації Сатани уявляло собі, що воно є необхідним для безбожницького організованого так званого “Християнського світу”. Люди, які стверджували, що служать Богу, а насправді лише називалися цим іменем, і інші, які були невірні Господу, завжди зверталися до великого підприємництва по допомогу. Це були комерційні групи, які фінансували рух за об’єднання церков. “Міжнародний світовий рух” свого часу проголосив свої наміри зібрати 330 мільйонів

доларів для проведення своїх планів і велике підприємництво внесло більшу частину грошей. Велике підприємництво використовує свою владу і свої гроші для спорудження церков і катедр, які сягають до хмар, і стверджують, що це робиться на користь “Християнства” або для “організованої Християнської релігії”. У назначеному часі Єгова переконає також цих людей великого підприємництва в тому, що Він може здійснювати своє діло без них; і тоді ці гнобителі людства будуть змушені дізнатися, що Єгова є Бог. Велике підприємництво є палкою і різкою для мнимого дому Ізраїля, і ця палка і ця різка повинні бути зламані.

Єгова ніколи не давав свого благословіння будь-якій спробі свого народу застосувати методи великого підприємництва, щоб здобути гроші для справи Царства. Навпаки, є фактом, що кожний, хто намагався послуговуватися такими методами під приводом, що він хоче здобути гроші для підтримання діла Господнього, приходив до упадку. “Вхопились вони за тебе обіруч, ти розколовся і поколов їм цілу руку, а коли вони оперлись на тебе, ти зломився та й поранив їм усі чересла. За те говорить Єгова Бог так: Ось Я приведу на тебе меча та й повигублюю людину і скотину”. (29: 7, 8) Торговий дух виявився чумою для народу Божого. Ті, хто в це втяглися, понесли шкоду і багато з них ’захлинулося в морі’. Бог Єгова є єдиним, хто безпечно оберігає і підтримує свій народ і свою справу. Ніхто з Божого народу не повинен опиратися на яке-небудь сотворіння з організації Сатани. Цей урок повинен бути поданий

як великому підприємництву так і тим, які заявляють, що є народом Божим. Свідки Єгови з Божої милості порозуміли цей урок. “Горе тим, що до Єгипту за підмогою ходять і надію покладають в конях — колісницях тим, що їх багато, а до того й в кінноті, тим що вона численна, а на Святого Ізрайлевого не зважають і про Єгову не питають, але Він с премудрий, Він наśle лихо і не змінить слів своїх, устане Він на дім безбожників і проти підмоги тих, які кощунства чинять. Та і єгиптяни — люди, а не Бог, і коні їх тільки тіло, а не дух. Як Єгова простягне свою руку [для суду], то й помічник спіткнеться [Єгипет] і упаде той, що він йому допомагає [народ Бога]; і згинуть вони всі уку-пі”. — *Iсаія 31: 1—3*.

Вірні навчилися вповати на Єгову і не сплягати на людину. (*Псалма 118: 8*) Ми живемо в той день, який називається “день Єгови”; і цього дня Господь уб'є своїм міцним і сильним мечем дракона в морі. (*Iсаія 27: 1*) Сатана і його організація мусять загинути, бо Єгова виніс цей вирок. “І зробиться Єгипецька земля пустинею і безлюддям. І визнають вони, що Я, Єгова. Бо говорить Фараон: ріка моя, і я сотворив її собі, за те ж Я на тебе і на твої ріки і зроблю Єгипет безлюддям порожнім від Мигдола до Сієни і до границі Ефіопської”. (29: 9, 10) Іншими словами, Сатана і його організація повинні бути розірвані на шматки. Це співзвучно з післанням Якова 5: 1—6.

Бог заявляє через свого пророка Єремію, що всі народи землі повинні бути спустошені, і це включає Єгипет і царя Єгипецького і його слуг.

(Єремія 25: 15, 26) “Не буде переходити через нього ні людська, ні звірова нога, і безлюддям лишатиметься він сорок років. І зроблю Єгипет пустинею посеред спустошених земель, і стоятимуть пустками міста його посеред спустошених міст сорок років. І розпорошу Єгиптян посеред народів і розкидаю їх по землях”. (29: 11, 12) Сатанська організація, а особливо виділена тут комерційна складова її частина повинна бути повністю виметена.

Під час правління як Давида, так і Соломина панував сорок років обман, і обидва правління відображали царювання Ісуса Христа. Згадане вище сорокарічне спустошення Єгипту співпадає, очевидно з тисячолітнім царюванням Христа, Більшого Давида, під час якого Єгипет мусів бути в полоні Ісуса Христа. Під час того проміжку повинно сповнитися пророцтво Ісаї 19: 21, а саме: “І відкриє себе Єгова Єгиптові, і тоді пізнають Єгиптяни Єгову, і приносять жертви і дари, і складатимуть обітниці перед Єговою, і будуть їх додержуватись”. Це буде доказувати наскільки безсильні є Сатана або якась частина його організації, щоб здійснити його наміри. Це буде доказувати, який безрозсудний є Сатана або якась інша істота, уявляючи собі, що можна завжди йти своєвільним, своєкорисним і беззаконним шляхом. Сорок років відповідають також проміжку часу, коли Сатана буде мертвий. Більше ніколи не буде допущено, щоб він знов відбудував свою організацію.

Під час царювання Христа, люди, які були під владою Сатани і яких утримували там проти

їх волі, зможуть виправитися. Того, хто буде послухний Христові, буде приведено до Бога, відроджено і примирено з Богом. “Так бо говорить Єгова Бог: як упливе сорок років, позбираю знов Єгиптян серед народів, що між ними були розсіяні; і заверну назад Єгипецький полон і приведу їх назад у землю Патрос, звідки вони взялися, і будуть там царством невеличким”. (29: 13. 14) Душевна доброта Єгови проявиться до жертв Сатани, давши їм нагоду знову відродитися; і послухні стануть народом Божим. “Тоді буде Ізраїль третім з Єгиптом і Ассирією, і настане в землі благословіння; бо Єгова сил благословить їх і каже: “Благословен народ мій Єгиптії, та Ассирії, діло рук моїх, та й Ізраїль, держава моя”. (Ісаїя 19: 24, 25) Коли буде піднятий з безодні в кінці тисячоліття Сатана, то він ніколи не відродиться знову, а буде повністю знищений як дракон. Підчас панування Христа послухні люди будуть повернуті на землю, з якої вони походять, або на їх батьківщину, в їх первісний райський стан і коли вони продовжуватимуть слухати Бога, тоді вони будуть жити.

Провадити торгівлю

Купувати і продавати само по собі не є безправ'ям чи беззаконням, але це повинно відбуватися чесним шляхом. (3 Мойсея 25: 15. 16) Закон Божий дозволяв Його народу купувати і продавати. Торгівельний обмін і торгівля між людьми, речами, якими вони володіють і без яких можуть обійтися, є цілком порядним. Ве-

лике беззаконня виникає із-за гноблення народу, із-за застосування рафінованих комерційних планів для нагромадження великих маєтків, щоб зловживати ними для дальших самолюбних гнобительських цілей. Царство Боже ніколи не допустить пануючий сьогодні торгівельний дух у будь-який формі. Навіть правомірна торгівля буде лише незначною частиною Царства Божого: “Буде воно менше від інших царств і не підніметься воно понад народи, та й зроблю його малолюдним, щоб вони вже над народами не панували”. (29: 15) Все, що буде продаватися і купуватися в Царстві Божім, буде служити лише для підтримання життя людини і використовуватися для служення Богові. Стремління людей, як тільки ітиметься про торгівлю, буде таким: “Що ми повинні їсти? ”, або: “Що ми повинні пити? ”, або: “Що ми повинні одягнути? ” Це означає, що вони робитимуть торгівельний обмін тільки з необхідними для підтримання життя речами, але ніколи для здобування грошей. При такій торгівлі люди чесно і великодушно вимірюють цінності. Вони будуть милосердні так само, як Бог є милосердним, і вони даватимуть один одному “добру, наталовану, струснуту і пересипану міру”. (Луки 6: 36—38) Це правило показує, що вірна поведінка народу Божого підчас торгівлі полягає в тому, що вона є відкритою, прямою, добросовісною і чесною і в жодному випадку не послуговується прийнятими в світі хитрощами і лазівками. Жодній правдивій дитині Божій не може бути пробачено, коли вона навмисно ко-го-небудь обдурюватиме і ошукуватиме.

В Царстві Божому торгівля не буде більше надією людини: “І не будуть вони вже домові Ізраїлевому надією, не буде повторятись гріх їх, що до нього за підмогою звертатися, і зрозуміють, що Я Єгова, Бог”. (29: 16) Останок народу Божого сповняє ці місця з Писання вже сьогодні. Він не покладає свою довір’я і своєї надії на велике підприємництво, а ясно бачить, що торгівля є одним з основних факторів гноблючої організації Сатани. Господь відкликає свій народ з комерційних установ і запрошує їх вступити на службу для об’явлення Його великого імені і для проголошення післання про Його Царство. Його народ робить цю справу, споруджуючи друкарні і забезпечуючи людей друкованим післанням правди за дуже низьку ціну. Останки народу Божого на землі уже живуть в певній мірі за викладеними в цьому тексті Писання Божими правилами.

Винагородження знаряддя

Розглядуване тут сповнення цього пророцтва здається має сповільнену дію, але Бог в жодному випадку не забув знаряддя, яким Він послуговувався у виконанні його: “У двадцять сьомому ж році першого місяця першого дня у місяці надійшло слово Єгови до мене”. (29: 17) Це сталося через шістнадцять років два місяця і вісімнадцять днів після того, як було виголошено пророцтво проти Єгипту і через п’ятнадцять років шість місяців і двадцять три дні після зруйнування Єрусалиму і храму, коли Господь говорив зі своїм пророком і сказав: “Сину чо-

ловічий! Навуходоносор, цар Вавилонський, завдав своєму війську тяжкої праці проти Тиру. Кожна голова облісіла і кожне плече обдерте; та плати, ні йому, ні війську його не було від Тиру за роботу, що він завдав собі проти нього". (29: 18) Без сумніву у кожного воїна у війську Навуходоносора були лиса голова і кожне плече було поранене через тяжкі тягарі, які вони повинні були носити, і через це, що підчас їх тяжкої служби і підчас осади міста Тир вони піддавалися важким випробуванням. Військо тримало в облозі Тир тринадцять років, не знімаючи її. Отже Боже пророцтво, повинно сповнитися повністю пізніше, і це остаточне сповнення відбудеться лише при настанні кінця світу.

Язичеський цар Навуходоносор не поклонявся Єгові, і тому він не мав права від Бога бажати милості. Підчас нападу на Тир Навуходоносор переслідував самолюбиву мету; однак це в певній мірі служило намірам Бога при виконанні пророцтва проти Тиру. З цієї причини Богові подобалося не стримувати Навуходоносора, а дозволяти йому перенести свої мілітаристські операції до Єгипту; тому що цим в певній мірі здійснювався вирок Бога над Єгипетським народом: "Тим-то Єгова Бог так говорить: Ось Я дарую Навуходоносорові, царю Вавилонському, землю Єгипетську, щоб позабрав він багатства її та загорнув те, що вона загарбала — і це буде заплаатою його війську" (29: 19), Єгова не дозволив би Навуходоносору взяти у ярмо Єгипет, якби це не служило Його цілям. Бог не благословив Навуходоносора в

духовному смислі, а дозволив йому дістати винагороду за його зусилля проти Тиру через цінності, які цар зумів оцінити. Тому пророкові Господньому було сказано мовити: “У заплату за роботу, що він зробив, даю йому Єгипетську землю, вони-бо там робили мою роботу — говорить Господь, Єгова”. — 29: 20.

Навуходоносор використовувався у своєму поході проти Єгипту як знаряддя для впровадження Божого рішення відносно організації Сатани. У зв'язку з цим написано у Езекиїла 30: 10—12: “Так говорить Єгова Бог: зроблю кінець багатолюдному Єгиптові рукою Навуходоносора, царя Вавилонського. Він і з ним люд його найлютіший між народами, будуть приведені спустошити землю і добудуть вони мечі свої проти Єгипту, і сповнять землю побитими, і повисушую ріки, і віддам землю злим у руки, і спустошу землю рукою чужоземців з усім, чим вона повна. Я, Єгова, сказав се”.

Навуходоносор не був зразком Христа, але він служив для певної цілі Єгови; з цієї причини його називали слугою Єгови (див. “Оправдання”, Том 1, стор 275—276) Ім'я “Навуходоносор” означає “небо (це означає пророк) є захистником від нещастя”. Це ім'я з повним правом можна віднести до Ісуса Христа, тому що Він є великим Пророком і захистником свого народу від його ворогів, особливо на час, коли з ним воювала представлена Єгиптом сатанська організація. Навуходоносор відображає спосіб, яким Бог використовує Ісуса Христа, як “пострах” сатанської організації для її зруйнування. ‘Вибраний слуга’ Єгови є чужинцем в сатанській

організації і в жодному випадку не є її другом. Єгова дав царю Навуходоносор у Єгипет як за-плату за його службу; і подібним чином він дав Ісусу Христу у володіння весь світ. “Проси мене і дам Тобі народи в насліддя, а кінці світа — у володіння. Жезлом залізним розіб’єш їх, як черепки розторочиш їх”. (*Псальма 2: 8, 9*) Подібно як Навуходоносор пішов проти Єгипту на Тир, так Ісус Христос крокує від перемоги до перемоги, і перед Його переможним маршем вся сатанська організація повинна тікати і впасти.

Помазаник Єгови

Дім Ізраїля представляє помазаний народ Божий. “Того дня вирощу рога дому Ізраїлевому і відкрию тобі уста серед них; і визнають, що Я — Єгова”. (29: 21) Ісус Христос є ‘рогом дому їзраїлевого’, і Єгова виростив його в 1914 році, як Він посадив Його на престіл як свого Царя. “Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів Твоїх! ” (*Псальма 110: 2*) З часу прибуття післанця Божого до Його храму зросла міць остатків народу Божого і росте постійно. “Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. — На тому місці дам Я рости рогові Давида, Я приготував світильника для помазанця мого. Ворогів Його соромом покрию, а на ньому сяятиме корона Його”. — *Псальма 132: 13, 17, 18*.

Пророк Езекиїл тепер представляє свідків Єгови, що живуть на землі; і Єгова сказав йому: “І відкрию уста твої в їх середині”. Це показує як Бог використовував уста своїх слуг, щоб дати

свідчення як всім народам довкола, так і відміченим духом Божим; і так говорить один з цих вірних до іншого: “до Сиона: Твій Бог панує як цар”. “Розкрий широко уста твої, і я наповню їх”. (*Псалма 81: 10*) “Я вложу слова мої в уста твої, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса і заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд”. (*Ісаія 51: 16*) “І зробив гострим мечем уста мої, окрив мене тінню руки своєї, і зробив мене стрілою гострою і сховав у сагайдаці своєму”. (*Ісаія 49: 2*) “І буде того часу: капатимуть гори соком виноградним, а горби молоком потечуть, а всі русла Юдейські сповняться водою, з дому ж Господнього проллється джерело і насичуватиме долину Ситтим. Єгипет стане тоді пустинею та й Едом — німою пустою за те, що кривдили синів Юдиних, і неповинну в землі їх кров проливали, а Юда житиме вічно й Єрусалим — від роду в роди. І змию кров їх, що досі не змив іще, і пробуватиме Єгова на Сионі”. (*Йоїл 3: 18—21*) Вірний народ Господній повинен краще спізнати Єгову, щоб знати, хто він є, що означає Його ім'я і якими є Його наміри; і так виконає Господь свою обіцянку: “і визнають, що Я — Єгова”.

Застереження

(Езекиїла, голова 30)

Те, що Бог заповідав пророку Езекиїлу, те ж саме Він сьогодні заповідає остаткам свого народу: “І надійшло до мене слово Єгови: сину чоловічий, пророкуй і промов: так говорить Єго-

ва Бог: голосить! Ой, нещасний день! Бо вже близько день; так, близько вже день Єгови, хмарний день: година народів надходить”

(30: 1—3). День гніву Божого прийшов до всіх народів і до всієї сатанської організації і Сатана сам це знає. (*Одкриття 12: 12*) Дивно, що зараз на землі може бути багато тих, яким явився дух, які стверджують, що вони люблять Бога, але при цьому не бачать і не схвалюють факт, що скоро об’явиться день гніву Господнього на всі народи. Хто це не побачить, пропустить велику нагоду для проголошення правди. Надходить чорний день для сатанської організації і його зображення як “хмарного дня” показує, що Єгова є і що Скоро надійде час, коли повинна відбутися Йот німота над сатанською організацією і оправдатися Його ім’я. “Пророче слово про Єгипет: оце Єгова, усівши на легкій хмарі, іде на Єгипет, і затремтять перед ним ідоли Єгипетські, і зание в грудях серце Єгипта”. (*Ісаія 19: 1*) Це є час, коли Бог відвідає народи, а отже і час їх нещастя і їх покарання, і він описується пророком Єрсмиею. (25: 15—28),

Проти Ефіопії

Єгипет і Ефіопія були сусідами і деколи були зв’язані один з одним з метою взаємної, допомоги. Ефіопія часто згадується в Святому Письмі в сполученні з Єгиптом. Ефіопія ніколи не була світовою державою як Єгипет, і відображає тому певного союзника торгового елементу Сатани, так як Сидон був опорою міста Тир.

Ефіопія напевно представляє озброєний елемент або “сильну руку” великого підприємництва, якою воно послуговується для впровадження своїх відрозливих і мерзенних цілей. Коли велике підприємство хоче щось впровадити і не може це здійснити якимось іншим способом, воно наймає так званих штрейкбрехерів або приватних поліцаїв і змушує їх у жорстокий спосіб приборкувати кожного, хто не бажає виконувати вимоги великого підприємства. Наприклад, кам’яно-вугільні рудники контролювані великим торговим відділенням сатанської організації наймають людей, які оснащені смертоносною зброєю, щоб пригноблювати, подавляти і вбивати тих, які стають на перешкоді визискувальним планам великого підприємства. Той самий торговельний елемент послуговується також військовою владою, коли здається, що його корисливі плани потребують цього і під приводом підтримання “закону і порядку” змушує збивати з ніг беззбройних чоловіків і жінок. Сьома світова держава не поводитися б зараз таким безсердечним способом з народами Індії, якби вона не вважала це необхідним для збереження своєї світової торгівлі. Ефіопи, здається, представляють тих службовців торгового відгалуження сатанської організації, які є тут для того, щоб здійснювати покарання інших. “Сідайте ж на коні, летіть колісничі, виступайте силачі, ви, стіопії, ливії, озброєні щитами, лийдйці з натягнутими луками”. — *Єремія 46: 9*.

Пророк Господа говорить про “хмарний день” гніву Господнього і каже про це: “І прийде меч на Єгипет і покриє страх Ефіопію, як

у Єгипті падатимуть побиті, коли повиношені будуть скарби його, і поруйновані підвалини його”. (30: 4). Єгова не залишить без уваги і тим самим непокараними тих людей, які наймалися на службу до великого підприємництва і діяли спільно з ним для пригноблення і мордування безборонних.

Для характеристики тих, які належать до цього класу людей, повинно служити таке: в одному з підпорядкованих великому підприємству вугільних районів стеїту Кентукі в Америці недавно один мирний фермер здійснив “тяжкий злочин” проти великого підприємництва, взявши на поруки бідну робітницю, яку переслідувало керівництво рудника і яку було заарештовано під якимось приводом по його розпорядженню. Через кілька хвилин після того, як фермер підписав поручительство, його застеріг один агент великого підприємництва. За його “злочин”, який полягав в тому, що він підписав поручительство, на протязі двадцяти чотирьох годин у нього доценту було спалено зерносковище і його склад. Це лише один з дрібних випадків; і по наказу комерційного крила сатанської організації було здійснено багато інших беззаконностей у всьому регіоні сьомої світової держави.

Господь продовжує говорити про цю “міцну руку” або про “поліцейську палицю” і каже: “Ефіопія і Пут [*інший переклад — Лівія*] і Луд [*інший переклад — Лидія*] і весь помішаний нарід, і Хуб, і весь люд тих земель, що з ними сполучений, поляжуть із ними од меча” (30: 5). Пут (що значить “дуга” або “лук”) був

братом Куша і Мізраїма. (*1 Мойсея 10: 6*) Луд (що означає “скручений” як змія) був сином Мізраїма. (*1 Мойсея 10: 13*) Хуб, правдоподібно означає нубійців — чорний і жорстокий народ. Назва “змішаний народ” (*по-єврейськи “єреб”*; *Лутер: різна чернь*) відноситься до тих диких і жорстоких людей, які наймаються на службу для виконання сатанських задумів. Всі разом вони представляють помічників або наймані знаряддя великого підприємництва, які насильницькими методами здійснюють безчесні плани торгівельної влади. “Союзники” (*Бернфельд*) або “сини об’єднаної землі” відносяться до синів землі Ізраїля, які були в союзі з Богом, але на час падіння Єрусалиму втекли в Єгипет, щоб знайти там притулок. Господь говорить про них: “Тай усі, що наважилися іти в Єгипет, щоб там жиги, поляжуть од меча, голоднечі і чуми, і ніхто з них не зостанеться не втече від того лиха, що пошлю на них”. (*Єремія 42: 17*) Зараз є люди, які всупереч настановам Господнім поламали встановлену угоду з ним, шукаючи допомоги або притулку в сатанській організації, і вони через це загинуть разом з цією організацією, коли Господь пошле проти них Ісуса Христа. Коли хтось, хто був у милості Господній, після цього звернеться до якої-небудь частини сатанської організації — будь це зі страху чи з якоїсь іншої причини — він буде вважатися членом сатанської організації і його чекатиме та сама участь.

Всі союзники великого підприємництва повинні прийти до упадку згідно слів пророка Божого. “Так говорить Єгова: упадуть ті, хто

Єгипту були підпорою і повалиться гординя могутості його; від Мигдата до Сієни падатимуть вони від мечів, — говорить Господь, Єгова. І опустіє він серед спустошених земель, і стоятимуть міста його серед спустошених міст. І зрозуміють вони, що Я Єгова, як па пожар пущу Єгипет, і всі помічники його будуть пошматовані” (30: 6—8). Це включає провідних мужів політики, війська і Лігу Народів, а також їх комерційних помічників і інших союзників. Велике підприємництво хвалиться тим, що політики і великі проповідники стоять під контролем комерційної влади і виконують наказ того крила сатанської організації, і піддається уявленню, що його золото запевнить охорону йому і його приспінникам. Але їх золото не врятує ні їх, ні кого-небудь з їх товариства підчас Армагедону. (*Софонія 1: 18*) Велика фінансова організація буде зруйнована і її “міцна рука” або “військово-поліційна шабля”, її армії і флоти будуть розбиті; і оскільки сьома світова держава володіє всім найсильнішим і найбільшим, на них спаде найстрашніша частка виявлення гніву Божого. Це є далшим підтвердженням предсказання Езекиїла 29: 8, 9 (*див. коментар, що стосується цього*). Члени сатанської організації є такими безжалісними і жорсткими і такими затятими у своїй відмові сприйняти які-небудь знання від Бога Єгови або про Нього, що Господь Бог розторощить сатанську організацію від “Мигдолу до Сієни”, тобто з одного кінця до іншого. Господь зробить це, щоб вбити їм в голову, що Єгова є Всевишнім. Його Слово і Його ім’я повинні бути оправдані.

Його свідки

Єгова надихає і дає силу своїм свідкам, щоб відвернути битву від воріт. Це є одна з причин, чому Він об'являє їм свої наміри через відкриття цих пророцтв (*Рим 15: 4*) “У той день вийдуть послы на суднах від мене, щоб злякати безпечних Ефіопіїв, і нападе на них страх, бо ось, день Єгипту, він і до них надходить” (*30: 9*) Передане словом “послы” єврейське слово “*malach*” означає “післанці Господні”. Ці післанці йдуть з післанням Слова Божого. Вони виходять від Господа і йдуть перед Господом, що показує, що ці послы повинні бути тими, яким Бог в день своєї пімсти і оправдання свого імені, спершу дасть розуміння Його пророцтва і що вони є першими, які повинні пізнати сатанську організацію і свідчити проти неї. Перекладене в цьому тексті словом “судно” єврейське слово “*tsi*” означає “здійснене”, “встановлене” або “щось, що займає міцну позицію”, “незворотне”. Ці судна не є суднами ворога, в бойовими суднами Єгови Бога. Тому вони, здається, відповідають бойовим колісницям Господнім. (*Наум 2: 3*) Вони відображають дуже влучно все-світню організацію народу Єгови, яка була “воздвигнута” милістю і владою Божою з метою дати народу Божому і всім остальним свідчення. Ця організація була створена в різних групах народу Господнього, щоб вони могли приносити післання згідно заповідей Господніх.

Остатки Божі або Його післанці пливли в ці організації через моря, що означає між народ, і несли йому, післання про Царство Боже і

оправдання Його імені. Так як Господь був на судні зі своїм слугою Павлом (*Діяння апостолів* 27: 22—24), так Господь є разом зі своїми післанцями або свідками в їх човнах або організаціях, які здійснюють справну службу в ім'я Єгови, Звідси зрозуміло, що кожен, хто протистоїть цим післанцям, які проголошують свідчення, є ворогом Бога Єгови. Хто ж визнає себе таким, що є в угоді з Богом, але занедбує її і ухиляється від виконання обов'язків післанця або свідка Єгови, показує тим самим, що він не одягнув весільної одежі (*Маттея* 22: 11, 12), і що він тим самим не є в лінії до Царства Божого.

Інші перекладачі передають останню частину цього Писання так: "... налякати країну Маврів, що є тепер такою безпечною" (*Лютер*); "Налякати Ефіопію в її безпечності". (*Менге*). Вбрана в золото великого підприємництва "міцна рука", яка пригнічує народ і переслідує, і ув'язнює, і погано поводить з народом Божим, нахабно і зухвало діяла проти Господа і при цьому покладалася на захист сатанської організації, але навіть вони зроджують своїм виразом обличчя повний страх, коли вони простягають свою руку до Божих свідків. Свідчення правди, яке їм дається, лякає їх. Флот і мілітаристські збройні сили великого підприємництва перебувають в тій самій суматосі і охоплені таким же страхом, що слідує з багатьох сучасних конференцій по роззброєнню. Післання правди викликало стурбованість і тривогу серед мужів великого підприємництва, і вони займалися цим питанням на своїх конференціях,

особливо післанням, яке міститься в брошурі “Царство”. Вони охоплені жахом, тому що бояться втратити те, чим володіють; але вони не бояться Бога і не підкоряються Йому. “І їх охопить великий страх [тремтіння; *Паралельна Біблія*]; (*мініатюрна Біблія*)”. Господь запевняє своїх післанців або свідків, що важливе післання яке Він їм дав, матиме свою дію. З цієї причини вірна громада свідків Єгови не занепокоєна через насмішників і противників. Ці насмішники і супротивники, хоч і переповнені тепер страхом, продовжують висміювати свідків Божих. Вірні свідки ідуть, не звертаючи зі шляху, у виконанні своїх обов’язків. — 2 *Петра* 3: 3, 4.

Єгова проголошує своє рішення знищити Єгипет рукою Навуходносора. “Так говорить Єгова Бог: зроблю кінець багатолюдному Єгиптові могутньою рукою Навуходносора, царя Вавилонського. Він і з ним народ його, найлютіший між народами, будуть приведені спустошувати землю; і добудуть вони мечі свої проти Єгипту і сповнять землю побитими. І повисушую ріки, і продам землю в руки злих, і спустошу землю рукою чужоземців з усім чим вона повна. Я, Єгова, сказав це”. (30: 10—12) Навуходносор представляє Ісуса Христа, “пострах” сатанської організації. Бог висушить ріки, які Сатана об’явив своєю власністю, і “продасть землю в руки злочинців”. Вжита тут назва “злочинці” в інших перекладах звучить як “злі люди”, “найлютіші люди” або “нелюди” і не означає морально зіпсутих людей, а владу, яка використовується, щоб приносити біду, і

турботу сатанській організації. Бог створив нещастя [*інший переклад: зло*], тобто речі, якими Він послуговується, щоб приносити нужду своїм ворогам (*Ісаія 45: 7*) Звідси випливає, що “найлютіші люди” або “нелюди” у вище наведеному тексті означають Христа і Його військо, які принесуть сатанській організації біду і покарання. І справді, Христос і Його військо є недружніми чужинцями для торгівельного відділу сатанської організації, вони в жодному випадку не є з нею зв’язані і вони спустошать її та інші частини сатанської організації.

Ідоли

Пророцтво резюмує тут предсказання проти торгівельної і військової частини сатанської організації і заявляє: “Так говорить Господь, Єгова: Оберну в ніщо ідоли і боввани [властиво нікчемність; *примітка*] в Нофі [Мемфіс], і в землі Єгипетській не буде більше князя, і наведу страх на землю Єгипетську” (30: 13) Це означає, що релігію, яку було зроблено гандлем, буде знищено, так само і бога війни разом з усіма принесеними в жертву ідолам війни. Після того, як Господь виконає свій суд, не буде більше командуючих торгівельним крилом сатанської організації, не буде мультимільйонерів, аристократів, адміралів і їм подібних, які панували над народом і пригноблювали його і які розглядалися як князі і так титулювалися.

Господь продовжує публічне звинувачення Єгипту і каже: “І спустошу Патрос, і пущу пожаром Зоан, і розпочну суд над Но” (30: 14).

Південний Єгипет, околиці Тафнесу описуються тут як Патрос, звідки Єгиптяни розтягнулися по течії Нілу на північ. Про Зоан і Ноф написано: “Обдурені є князі Зоанські, обмануті князі Нофу; звели з дороги Єгипет голови його народу. Одуру дух післав Єгова на них, і ввели вони Єгипет в блуд у всіх справах його, так як п’яний бродить у блювотині. І не буде в Єгипті справи, яку повели б уміло голови чи хвости, пальми чи тростина”. (*Ісаія 19: 13—15*) Люди, які монополізували світову торгівлю, були ненадійними управляючими матеріальним багатством землі; вони дуже шкодили інтересам народу і спричинили його до великої нужди і страждань, тому чекає їх вогняний суд. Зоан — це було місце, де Мойсей стояв перед фараоном і де Єгова проголосив, що Він є Бог. — *Псалма 78: 12, 43*.

“І вишлю мій гнів на Син, твердиню Єгипетську, і вигублю натовп людей в Но, пушу Єгипет з вогнем, задрожить Син від страху, Но повалиться, а на Ноф нападе ворог серед дня [*інший переклад: будуть щоденно лякати або лякатимуть серед білого дня*]” (*30: 15, 16*) “Син” означає в єгипетській мові “сонце”, і був він вхідними воротами в Єгипті; тому це місце було твердинею. Однак Син не є достатньо міцний, щоб протистояти нападу полководця Єгови, коли Він наблизиться, щоб знищити організацію Сатани. Но, було місцем де почитали бога Амона (це означає “скрите” або “невидиме”). Ні Сатана, ні який-небудь з його союзників не зможуть протистояти наступу великого воєнного героя Ісуса Христа.

На сатанську організацію слід наступати “щоденно” або “в білий день” — це означає в часі, коли засяє світло нового дня. Штурм Господа проти безбожної сатанської організації відбуватиметься відкрито, а не приховано. Саме тепер Господь через своїх свідків каже об’явити сатанській організації предстоящий відкритий наступ Христа і Його організації.

“Молодики в Оні і Пубасті поляжуть од меча, а останок піде в неволю”. (30: 17). “Он” означає “нікчемність” або “злість”, а “молодики з Она”, мабуть представляють сильних великою підприємництва, поклонників самолюбивих, злих і нікчемних речей. В Пубасті [примітка: Єгипетський Па-Баст (Бубастіс)] поклонялися богині Баст. Ця богиня зображувалася я головою левиці або кішки або з обличчям левиці. Вона представляє жінку Сатани або організацію, яка приносить фальшиве сім’я обіцяних благословінь. Жінки з лицем кішки або левиці часто є добровільним знаряддям Сатани і здійснюють тонкий згубний вплив на своє оточення та вимагають поклоніння, на що вони не мають права. Звичайно, за такими згубними справами стоїть Сатана. Велике підприємництво видає себе за насіння, яке дасть народові, що йому треба, і велике підприємництво є як його мати-богиня з обличчям кішки або левиці, хитра, підступна і жорстока. Отже, природньо можна очікувати, що воно поклонятиметься своїй матері, яка є в союзі з Сатаною; звідси Сатанська організація є богинею або предметом поклонення великого підприємництва. Всі ці без-

божницькі елементи сатанської організації повинні бути знищені.

“І в Тафнісі потемніє день, як зломлю там ярмо Єгипетське, і зроблю кінець гордїй силі його, хмара покриє його, а дочки його підуть у неволю. Так учиню Я суд над Єгиптом, і визнають вони, що Я — Єгова” (30: 18, 19). Тафніс, який також називали Дафна, означає “лавр” і є присвячений богу сонця. Тут сталося те, що народ був винний у нападі на вибраний народ Божий Ізраїльтян (*Єремія 2: 16*) Після падіння Єрусалиму решта Жидів втекли в Тафніс, сподіваючись знайти там пристанище, (*див. Єремія 43: 7*) Сам Єремія був змушений піти туди проти своєї волі. Це представляє, як нікчемно це булоб, якби хтось з народу Божого хотів втекти у фортецю торгівельної справи або якоїсь іншої частини сатанської організації, щоб знайти там захист, тому що вся сатанська організація повинна загинути. Ісус Христос представлений через Навуходоносора є воєначальник Єгови, знищить організацію ворогів. “І запалю вогонь у зборищах богів Єгипетських, і поपालить він їх. І одягнеться в землю Єгипетську як пастух одягає на себе одєжу свою, і вийде звідти в супокою. І покрутить стовпи Бет-Самиські в землі Єгипетській, і поपालить зборища богів Єгипетських” — *Єремія 43: 12, 13.*

Зламана рука

Єгова сказав вести точний облік часу для своєї мети. “В одинадцятому році в першому місяці сьомого дня в місяці надійшло до мене

слово Єгови”. (30: 20) Це сталося п'ять місяців і три дні перед сплюндруванням Єрусалиму і його храму. Цар Седекія звернувся до Єгиптян по допомогу, і Єгиптяни підійшли для знаття облоги з Єрусалиму; після цього Халдеї під керівництвом Навуходоносора відступили від Єрусалиму. (Єремія 37: 5, 11) Єремія предсказав Жидам, що військо фараона повернеться в Єгипет і що Жалдеї прийдуть знову, щоб зруйнувати Єрусалим. Похід єгиптян не вдавсь і вони були змушені повернутися в Єгипет, після чого Халдеї почали свій вирішальний наступ на місто Єрусалим. Це є влучною ілюстрацією того, як Сатана з допомогою своїх комерційних і військових збройних сил “Християнського світу” намагається врятуватися від наступу воєначальника Єгови, і це розкриває невідмінну поразку ворога.

“Сину чоловічий, зломив Я рам'я фараонові, цареві Єгипетському, і ось воно ще не перев'язане, щоб могло вилічитись, не обвите обвитками, щоб вернулась йому снага вхопити меч” (30: 21) Коли Ісус Христос виступив, щоб скинути Сатану з неба, Сатана повинен був знати, що земна частина його організації, а особливо “Християнський світ”, є в безпосередній небезпеці. Тому він кинув народи “Християнського світу” у світову війну, при чому він використовував велике підприємництво і політичні, як і військові збройні сили для того, щоб ще більше зміцнити три елементи його земної організації і посилити свою невидиму і видиму владу над людьми. Духовники “Християнського світу” при цьому діяли спільно з ін-

шими відгалуженнями сатанської організації, щоб втягнути народи у війну. Коли Сатана був скинутий з неба, Господь згідно слів цього тексту зламав руку ворога. Влада Сатани на небі була цілковито зламана, і він був змушений обмежити свою діяльність до представленої Єгиптом землі, де з того часу він повинен був залишатись. Тепер він збирає всі свої збройні сили, щоб чинити останній розпачливий опір в битві Армагедон. Христос продовжує висилати своїх свідків у так званий “Християнський світ” і в усі частини сатанської організації проголошувати їм свої наміри і застерігати їх. У визначений час так званий “Християнський світ” разом з усіма іншими складовими частинами сатанської організації впаде від руки Христа; це означає остаточне знищення сатанської організації. Сатана намагався лікувати свою зламану руку або зламану владу “пов’язкою” (або “шиною”) у формі Ліги Народів, куди він привів духовні (або релігійні), комерційні і політичні елементи своєї організації, щоб запобігти подальшому розлому. Його небесна влада більше не може бути вилікувана і його земна влада цим аж ніяк не зміцнилася. Отже, він висилає своїх торговельних представників, розпачливо надіючись на утворення могутніх фінансових і комерційних сплавів і намагаючись підтримати торговельну частину з допомогою релігійних і політичних елементів своєї організації. Його політичні війська в урядах землі, особливо в Лізі Народів — підтримувані духовниками або релігійним елементом, який постійно діє рука об руку з властями великого підприємництва, ви-

ступає проти інтересів усього народу у їх спробі озброїтися проти наступу у битві Армагедон. Ці три елементи — торгівля, політика і релігія — намагаються перев'язати або вилікувати вже завдані організації поранення і зміцнити її так, щоб вона могла використовувати силу меча. Розпачливі намагання слуг Сатани не можуть покращити становище, і крик пригнобленого народу стає все голоснішим.

Бог Єгова чує крики пригноблених і Він бачить розпачливі і мерзенні діла Сатани, спрямовані на зміцнення його організації і Він заявляє через свого пророка: “Тим же то так говорить Єгова, Бог: Ось Я проти фараона, царя Єгипетського, і поламлю йому руки — здорову і переломлену, — і випаде меч з руки в нього” (30: 22) Бог дає тим, які Його люблять, запевнення, що обидві руки Сатани повинні бути зламані; це означає, що вся його влада буде знищена, і меч повинен випасти із його руки, і що всі його бойові засоби разом із його організацією повинні бути знищені.

Сьогодні на землі є багато людей, яких називають “прихильниками” сатанської організації і які тим самим підтримують її. На їх чолі і на руках є “число звіра” (*Одкриття 13: 16, 17*), і тим самим вони є “Єгиптянами”. Власне кажучи, багато з них є обдуреними, але незважаючи на все пригноблення і страждання народу і незважаючи на свідчення про їх причину і про приготований Богом засіб для допомоги — свідчення це дається їм свідками Єгови знов і знов, — лише небагато з них зважають на це свідчення. Навіть люди доброї волі, які прислу-

хаються і зважають на нього, упускають шанс цілковито перейти на сторону Господа. Армагедон необхідний для того, щоб привести народ до зрозуміння, що Єгова є Бог і що Його Царство є їх єдиною надією. Тому Господь говорить: “І порозпорошую Єгиптян поміж народами, і розпорошу їх по землях” (30: 23) Цілковите знищення сатанської організації в Армагедоні і розпорошення людей між народами розбудить їх і дозволить їм пізнати дійсне рішення на користь світу.

Велике спірне питання, хто є Всевишній і Всемогучий, повинно бути вирішене раз і назавжди. “А руки в царя Вавилонського зміцню і дам йому в руку меча мого; руки ж фараонові поламлю, щоб поранений стогнав тяжко перед ним. Руки в царя Вавилонського скріплю, а руки фараонові опадуть. І зрозуміють, що *Я* Єгова, як дам у руку царя Вавилонського меча мого, а він простягне його на землю Єгипетську і порозпорошує Єгиптян поміж народами і порозвіває їх по землях, і спізнають, що *Я* Єгова”. — 30: 24-26.

Згаданий тут “цар Вавилонський” представляє Ісуса Христа, великого Виконавця вироку Єгови, який піднімає меч даної Богом влади, щоб порубати на шматки фараона, тобто Сатану і його організацію. Свідки Єгови, які тепер є на землі, складають частину Христа, бо вони є членами Його тіла. Бог Єгова дав усю владу і силу в руки Ісуса Христа і вислав Його для сповнення свого вироку. (*Псальма 110: 2*). Та сама Псальма пояснює, що вірні Богу одиниці в день Господень будуть повні послужливості;

це означає, що вони братимуть участь у наступі на сатанську організацію. Звідси зрозуміло, що Єгова підтримуватиме своїх вірних свідків, щоб вони могли виконати свою частку у великій справі оправдання Його імені, яка зараз є у повному розквіті. Тому вони справді можуть сказати, як написано: “Благословен Господь, скеля моя, який навчає руки мої до бою, до війни пальці мої!” — *Псалма 144: 1.*

Ті, хто знає Бога і послухні Його заповідям, будучи сповнені віри “виявляться міцними і діятимуть” (*Даниїл 11: 32*) “Бо руки безбожників будуть поламані, але Єгова підтримає праведника”. (*Псалма 37: 17*) Сьогодні найважливішим значенням, є оправдання імені Єгови. Як друзям, так і ворогам Бога, без сумніву, буде доказано, що Єгова є Всевишній: “І визнають вони, що Я є Єгова”. Свідки Єгови знають цю велику правду і проголошують її іншим. Після того, як закінчиться битва Армагедон, всі знатимуть, що Єгова є Бог. Це горе вб’є багатьох і розсіє тих, що пережили. “І ви знову побачите різницю між праведником і безбожником, між тим, хто служить Богові і тим, хто Йому не служить”. — *Малахія 3: 18.*

Сатана і його дерева

(Езекиїла, голова 31)

Езекиїл все ще був німим, поки справа стосувалася Єрусалиму; але він говорив за наказом Бога проти царя Єгипту і його помічників. Це ясно показує, що після чіткого і настійного проголошення післання проти так званого “Хри-

стіянського світу” представлені Езекиїлом свідки продовжуватимуть говорити проти Сатани та всіх частин його організації. Згідно з вираженою волею Бога спочатку було необхідно викрити релігійний елемент, однак наступ повинен повернутися проти всіх відгалужень сатанської організації, що тепер і відбувається. Тридцять перша голова продовжує викривати Сатану і його організацію перед очима тих, хто їх споглядає, і предсказує їх падіння: “І надійшло до мене слово Єгови в одинадцятому році в третьому місяці першого дня місяця” — 31: 1.

Розглядуване тут предсказання було виголошене за два місяця і шість днів перед спаленням храму. Єремія пророкує за велінням Господа: “Ось бо Я починаю насилати лиху годину на це місто, що на йому наречено моє ім'я, а ви б то [ворожі народи, інша частина сатанської організації] zostались непокарані? Ні, кара не мине вас, бо направляю меча проти всіх живучих на землі, — говорить Єгова”. (Єремія 25: 29) Це пророцтво повинно було означати втіху для тих, які були в Єрусалимі, бо з цього вони зрозуміли, що Бог також діятиме проти ворогів свого вибраного народу. Таким самим чином повинні ті, хто сьогодні чув свідчення, яке їм було принесене свідками Єгови, знайти трохи втіхи у факті, що Бог покарає не тільки тих, хто використовував Його ім'я всує, але й всіх своїх ворогів які обечестили Його ім'я і переслідували Його вибраний народ.

Бог вказав своєму пророку Езекиїлу говорити до царя Єгипту і його люду: “Сину чоловічий, промов до фараона, царя Єгипетського,

до його народу: кому робиш ти себе рівнею у великості своїй? Ось Ассур був мов кедр на Ливані з прегарним гіллям, з густим листям і високого зросту; вершок його сягав угору між хмар” (31: 2, 3). Сатана і його організація є нерозривні. “Цар Єгипту” стосується тут перш за все Сатани, в той час як його “народ” відноситься до всіх членів його організації, тобто до його спільників.

В третьому вірші говориться: “Ассур був мов кедр на Ливані”. Слово “був” тут є включення, вставка. Згідно мініатюрної Біблії текст звучить так: “Дивись, кедрове дерево [стрункий кедр; *зноска в паралельній Біблії*] стоїть на Ливані” [в главі ніде не йдеться мова про Ассура, а тільки про фараона і Єгипет. Звідси не “assur”, а “tessur”, вид кедру, який згадується; *примітка мініатюрної Біблії*]. Отже в цьому тексті Писання, фараон порівнюється не з “Ассуром”, а з деревом. (Ісаія 41: 19) Кедри Ливану спочатку згадуються в Суддів 9: 15. Вони вживаються, щоб відобразити Сатану та офіційних членів його організації, а саме через їх гордість і високомірність, через їх пиху, міць і честолюбство і через їх велике самовознесення. “День бо Господа сил небесних прийде на все горде і високомірне, і на все, що високо несеться, і все воно понижене буде; і на всі кедри Ливану, що високо вгору себе підносять, і на всі дуби Базанські, і на всі високі гори і горби, що вгору пнуться... і на всі кораблі Тарсійські, і на всякі прикраси коштовні. І зігнеться величність мужів, і гординя людська принизиться, один тільки Єгова буде високий в той день. ”

(*Ісаія 2: 12—14, 16, 17*) Це стосується до Сатани і його сотворінь або представників, які є як невидимі, так і видимі для людей, а отже, до всієї його організації.

“Ливан” означає “білий” або “сніжний”. Так само, як гора або організація Сатани представляє себе білою і справедливою, так само і сьома світова держава видає себе також в областях означених як “Християнський світ”. Через власні закони Сатани, які його представники вводять в силу, його організація робить собі справедливість законним приписом. Це особливо помітно на прикладі заборони алкоголю в Сполучених Штатах та в інших частинах “Християнського світу”, а також у ствердженні Британської держави, що вона є Царством Божим на землі. Сьома світова держава створила найбільш розгалужений наймогутніший торгівельний механізм всіх часів. Пророк зображає це дерево у Ливані як кедр з “гарним гіллям” і “густим листям”; і звідси легко зрозуміти, що цим представляється Сатана і його організація. Сатана через свою організацію, особливо через її комерційну складову частину витягнув свої гілля і розпростер їх над далекими районами. Його гілля представлені великими банківськими установами з їх багатьма відгалуженнями; флотом і військом з їх різними гілками; розгалужена організація торгового флоту; операційні бази морської і військової влади; а також їх великими політичними організаціями. Всі ці організації кидають глибоку тінь, яка скриває все, що по праву належить народові, так само, як гілки великого дерева скривають річі під ним. Торг-

ова частина Сатанської організації є найбільш видатною і тому наймогутнішою складовою частиною її. Ворог і його організація несуться аж до хмар через своє самовознесення і розповсюджену владу. Сатана і його страшна широко розгалужена організація описується пророком такими словами: “Води росли його, потік підіймав його, річки обливали коріння його, а проточини її простягались до всіх дерев на поділлі. Тим і сягала висота його понад усі дерева польові, і гілля було на ньому багато, і галуззя його росло щораз довше задля достатку вод і розросталося”. — 31: 4, 5

Відчужені від Бога народи землі, які тут представлені як води, які попали під вплив і владу Сатани, возвеличували його і його організацію. Сатана почав свою торгову діяльність в Едемі і поки населення на землі зросло, він розширив свою торгівлю. Ця торгівля досягла своєї вершини при кінці світу. Сатана створив велике підприємництво і цим самим перейшов до втілення своїх корисливих цілей. З допомогою продажних політиків Сатана сформулював на підставі особливого законодавства, в частності на користь вищих класів закони для вигоди великого підприємництва і цим самим привів простий народ до залежності від цього великого підприємництва. Сатана таким чином через визискування народу возвеличив свою видиму організацію. Він зробив велике підприємництво вищим за всі речі світу. Води моря і рік служили як торгівельні канали для справ великого підприємництва. Води (що представляли народи) дали Сатані нагоду створити його могутню

комерційну організацію, що він і зробив; і при цьому він послуговувався великими релігійними вождями і великими політиками, щоб допомогти своїй торгівельній владі стати великою і могутньою.

Птахи сідають на гілки дерев, вони гніздяться на деревах, і звірі полів теж знаходять захист під гілками. Господь говорить про Сатану і його організацію символічно і каже так: “Між гіллям його кублилось всяке птаство піднебесне, під віттям його виводили дітей всякі звірі польові і під тінню його жили багаточисельні народи” (31: 6). Ці “прихильники” серед людського світу є людьми, які прагнуть до ситих, легких місць, на які вони міцно осідають і роблять своє зручне гніздо. Вони піддалися владі Сатани, особливо торгівельній гілці його організації. “Небесні пілоти”, ті, які літають над землею, опустилися на гілки великою дерева Сатани і потрапили до його комерційної частини. Тут вони гніздяться і виводять своїх дітей і забруднюють тих, які приходять, щоб відпочити під деревами. Звірячі політики і військові службовці розбивають свій табір під гіллям дерева торгівельної організації Сатани і виводять там своїх дітей, тобто свої підступні плани. Цим способом Господь образною мовою змальовує Сатану і його могутню організацію, особливо її торгівельну частину, і те, як вони привели всю силу великих народів під контроль Сатани. Тільки ті, які повністю стали на сторону Господа, є вільні від цього безбожницького впливу. Це є народ Божий, і вони не тримаються за сатанську організацію і не шукають в ній захисту.

Тоді Господь говорить про могутність Сатани і його організації: “Він пишався висотою своєю та довготою галуззя свого, бо корінь його розростався при великих водах, не затемняли його кедри в Божому саді, не досягли гілля його кипариси, і каштани не досягали величиною віття його, ні одне дерево в саді Божому не могло рівнятися з ним красою своєю” (31: 7, 8) Помазаний Божий народ, який був зроблений складовою частиною його організації, описується як сильні [дерева] справедливості, насад Господній на Його прославлення” (Ісаія 61: 3). Найвищим серед цих дерев є Ісус Христос. При порівнянні з цією головною організацією Божою слід відмітити, що початково, коли Бог створив землю і людину, і речі на землі віддав у володіння Люциферові, належні до землі речі, включаючи людину, утворювали частину організації, головою якої було поставлено Люцифера. Він символізується деревом, що показує його живу істоту, повної краси, у його володінні, і порівняно з іншими істотами у його царстві він був неперевершеної величі. Не було іншого дерева, тобто жодної живої істоти в його організації, яка б рівнялась йому в красі і силі.

Коли Люцифер збунтувався, він став Сатаною або противником Бога і повернув всю свою владу і всю організацію до беззаконності. Найділовіша частина його організації складається з її торгівельного крила, бо Сатана в цьому відділенні створив владу, яка панує і керує всіма іншими частинами його організації. Так як дерева символічно представляють Сатану і його організацію, вони так само символізують ор-

ганізацію як ціле. Так само, як Люцифер перевищував величиною всі інші дерева в саду Божому, так само Сатана тепер перевищує всі інші частини його організації, і велике підприємство або торгівля завдяки їх обсягу, висоті і силі є найбільшою складовою частиною його організації і вивисшена над всіма іншими гілками земної організації Сатани. Політичні, духовні і військові дерева сатанського суспільства ні в якому разі не можуть панувати над торгівлею або великим підприємством, а навпаки, велике підприємство предписує іншим, що вони мають робити, і при цьому, само собою розуміється, Сатана є керівником всієї організації. Сьома світова держава стала найбільшою світовою правлячою силою Сатани; і в цій сьомій світовій державі торгівля на морі і на суші має перевагу і всі інші дерева мусять бути під владою Сатани і торгового крила його організації і служити їм.

Земля належить Господу Ісусу Христу, і все, чим вона наповнена, є його власністю, бо Єгова віддав все у Його руки; з того часу, як Ісус Христос одержав свою владу, земля стала “священним місцем” для Єгови. Сатана і його організація незаконно заволоділи землею і всім, що на ній є, і тому стоїть “тидота спустошення на святому місці”. Це особливо представлено через його сконцентровану в Лізі Народів владу. Нехай кожен, хто пізнав безбожну сатанську організацію, яка складається з релігійного, комерційного і політичного відділення, і стремиться бачити землю підготованою для життя людини, повинен беззастережно стати на сторону

Єгови (*Маттея 24: 15, 16*) Єгова продовжує говорити через свого пророка про Сатану і його організацію і заявляє: “Я вкрасив йот серед багатьох інших, так що всі дерева Едемські в саді Божому завидували йому”. — 31: 9

Фараон, цар Єгипетський представляє Люцифера, який тепер є Сатаною. Бог сотворив Люцифера у звершеній красі, і Сатана придав собі гарний величний вигляд в очах людей через безліч своїх торгових гілок. Сатана керував своєю організацією і зробив її торгівельну частину об’ємною всеохоплюючою і всемогутньою, і цим велике підприємництво збуджує заздрість всіх інших дерев або частин видимої організації. Завдяки цьому Сатана зміг використовувати створені Богом природні скарби землі для досягнення своїх жадібних і безбожницьких цілей. Сатана змусив своїх зажерливих представників, особливо тих, які діяли в межах сьомої світової держави, заволодіти природними багатствами землі і зловживати ними для визискування і пригноблення людства. Так само, як Сатана є великий, так само його знаряддя — велике підприємництво — є велике і сильне дерево, тобто діяльна і творча організація, якій заздрять всі інші гілки сатанської організації. Ця заздрість змушує людей подібного типу намагатися наслідувати велетнів великого підприємництва і багатьох привела до думки вигадати і втілити плани, як вони швидко можуть стати багатими. Велике підприємництво вихваляється у всіх денних газетах, а також по радіо і на афішних тумбах, щоб зробити враження на народ важливістю своїх діянь. Політики плазують перед

ним, як перед своїм диктатором, а проповідники і письменники возносять торгівельну владу світу до небес і вихваляють її як найвище досягнення людей, які тому повинні мати Боже благословіння, як вони заявляють.

Таким чином, Сатана возвисив себе і владу свого великого підприємництва над всіма іншими істотами своєї організації, і в останні дні він прославляв торгівлю або велике підприємство особливо завдяки тому, що він захопив усі винаходи, всі водні шляхи, транспортні засоби на суші і машини всякого роду і привів їх під своє панування. Божі правила постійно залишаються незмінними; тому зарозуміла влада Сатани має бути принижена, бо написано: “Хто себе возвеличуватиме, буде принижений” (*Маттея 23: 12; Даниїл 5: 18—21*) Після цього Єгова виголошує свій вирок над цими злодіями і гнобителями і їх грішною тиранською організацією: “Тим же то ось як говорить Господь Єгова: за те, що він знявся високо зростом і вершок його вибуяв посеред хмар, і серце його згорділо величчю своєю, за те подам його на поталу потужньому між народами, нехай з ними чинить, що схоче, Я його відкину” (*31: 10, 11*). Беззаконню сатанської організації слід покласти край.

Викорінений

Бог Єгова ростив свою царську сім'ю з Ісусом Христом як її Головою і найвищим членом. Ця царська сім'я утворює столицю організації Єгови і порівнюється з могутнім і новим кедром.

Перед наступом цього могутнього правомірного володаря землі мусять згинати Сатана і всі його дерева. Христос є для Сатани і його дерев “жахом”. (Йоїл 2: 11) Ісус Христос, свіжий, новий, зелений і животворний кедр є призначений необмеженим володарем всіх речей на землі: “Так говорить Єгова Бог: Я візьму з верховіття високого кедра та й посаджу його, з найвищих його паростків відітну нижній пагін і посаджу його на високій величній горі. І всі польові дерева побачать, що Я, Єгова, високе дерево понижую, а низьке — підвищую, зелене дерево висушую, а сухе дерево чиню зеленим. Я, Єгова, сказав так і так учиню” (17: 22, 24; див. “Оправдання”, Том 1, стор. 229; 230) В гармонії з цим поясненням пророк говорить, що Сатана і його безбожна організація будуть схоплені і зломані Христом. “І зрубають його чужоземці, найлютіші з поміж народів, та й повалять його по горах і по долинах лежатиме віття його, і гілля його буде валятись, поторощене, по байраках, по країні, а всі народи вирушать з-під тіні його та й покинуть його” (31: 12) Всі природні багатства, якими зловживав Сатана, буде забрано в нього і передано правомірному Господареві, і тоді всі знатимуть, що Єгова є Бог.

В тридцять першій голові пророцтва Езекиїла особливо виділяється торгівельна частина сатанської організації; при цьому слід пам'ятати, що ця картина відноситься як до Сатани, так і до його організації. Знищення великого підприємництва відповідає зображенню дракона, якого витягнуть з річки і кинуть на поле (29: 4, 5;

32: 3—6) “Відтепер буде на уламках з нього сидати птаство піднебесне, а всяке польове звір’я топтатиме гілля його, щоб ніякі дерева при воді, не величались високим своїм зростом, і не сягали вершками своїми у хмари, та щоб до них задля їх висоти не прилягали інші дерева, що ссуть воду; всіх бо їх призначено на смерть, у преісподню країну разом з синами людськими, що походили в яму” (31: 13, 14) Всі польові звірі, тобто всі класи людей, які утворюють сатанську організацію, будуть свідками падіння торгівельної влади, і це буде подібно падінню великого царя лісів, чиє падіння притягує увагу всіх навколо. Таким чином Господь дасть незабутній урок всім поклонникам і слугам нагробованого багатства. Пророче повчання тут дається на користь тих, які оголосили себе готовими чинити волю Божу; і це дає їм нагоду довести, що вони люблять Бога більше, ніж багатство і затишок. Той, хто надає перевагу заняттю торгівлею або професійною роботою і занедбує служення Господеві, яке було йому предписане, той може очікувати, що він втратить те, що одного разу здобув. Деякі, наприклад можуть бути змушені внаслідок своїх зобов’язань перед дітьми працювати своїми руками, щоб здобути гроші, але всім іншим, які це можуть робити і які люблять Господа і які цінують свої привілеї служити Йому, буде тепер насолодою свідчити про ім’я Єгови.

Народи сьомої світової держави, які представлені тут через води, особливо гордилися і вихвалялися величезними деревами, а саме нечуваними торгівельними велетнями, торговим

підприємництвом і їх керуючим тілом, які поїли, гордували, підтримували і зберігали народ. Так люди довірилися Сатані і його представителям, замість Господу Богу, і тому Господь Бог потурбується про те, щоб вони мали причину для скорботи. “Так бо говорить Єгова, Бог: Того дня, як він ізступить у яму, наведу я плач по ньому, запру глибинь, застановлю ріки, здержу великі води, зодягну в смуток по ньому Ливан, а всі польові дерева попадуть у тугу по ньому—” 31: 15.

Багато хто гадав, що благополуччя народу залежить від великого підприємництва; але вже розпочалася всеохоплююча депресія виробництва, і багато людей горює і сумує із цього. Під час остаточного краху торгівельної влади світу буде великий смуток як серед малих, так і серед великих торгівців, які тут представлені через багатьох вмираючих і пригнічених дерев лісу. Те, що це пророцтво особливо вказує на велике підприємництво, впливає з того факту, що воно згадує гору Ливан; тут були праліси, які Бог наказав там посадити, але які потім виродилися у беззаконні і пригнобленні. “Заставлю сумувати Ливан по ньому, а всі польові дерева попадуть в тугу по ньому” (31: 15; *Ван Ес, і інші перекл.*,) Багато духовників покинули Бога, щоб взяти участь у комерційних підприємствах, а торгівля стала бажаним союзником “організованого Християнства” і головною опорою високої політики. Це показує, що всі ці дерева (живі істоти, які заздрили великому лісовому дереву, тобто великому підприємству), гонимі жадобою, намагалися наслідувати велике дерево і

цим наживатися і що після падіння їхнього ідола вони сумуватимуть.

Це є загальним виразом, що при падінні торгівельної влади також повинні зруйнуватися і уряди. Це повинно тепер сповнитися, бо велике підприємництво оволоділо урядами народів. “Туком його упадку наведу перестрах на народи, як струпу його в преісподню, до тих, що походили в яму, й зрадіють у тій глибині всі дерева Едемські, вибрані і щонайкрасивіші дерева Ливанські, всі, що ссали воду” (31: 16). Коли торгівельні елементи Британсько-Американської світової держави впадуть, внаслідок цього буде зруйнована сьома світова держава, і всі решта народів Ліги Націй не будуть в змозі що-небудь вдіяти проти цього. Вони в жодному разі не можуть зарадити світовому положенню. Вже коли Росія потерпіла поразку, всі інші народи були охоплені страхом. Коли ж Бог викоринить торгівельний елемент видимої сатанської організації, що особливо виділяється у сьомій світовій державі, тоді все, що пов’язано з політикою і мілітаризмом, разом із торгівельною владою впаде додолу. Згідно з мініатюрною Біблією текст звучить так: “Від гуку його падіння змушу Я тремтіти народи, бо Я його скину у царство мертвих до тих, які походили в яму. І втішатимуться в глибині землі всі дерева Едему разом з усіма вибраними і найкращими деревами Ливану, всіма, які пили воду”. Вжиті тут слова “Ливан” і “Едем” стосуються одного і того ж, а це показує, що цей текст Св. Письма особливо вказує на торгівельну організацію світу; і коли ця торгівельна

влада занепаде, тоді всі, які ссали з її воду, підуть з нею у яму. Те, що кожна гілка сатанської організації повинна загинути, далі підтверджується такими словами пророка: “Бо й вони підуть із ним в преісподню, до тих, що мечем побиті, та й помічники його з поміж народів, що жили під тінню в нього”. (31: 17) Так показано, як зіпсуті Сатаною системи чи організації, які на нього сполюгали, чи були зв’язані з ним або залежали від дерева, тобто великого підприємництва, повинні знайти свій остаточний спокій в преісподній або в забутті. Все, що діяло спільно з торгівельною владою великого підприємництва Сатани або зверталось до нього для підтримки, впаде під час переможного наступу Ісуса Христа, як постраху Сатани.

Як Сатана так і його організація зображені у такому предсказанні: “Котрому ізміж дерев Едемських хотів ти рівнею бути в славі і величності? Та тепер ти рівно з другими Едемськими деревами будеш стручений в преісподню, й лежатимеш серед необрізаних між вбитими мечем. Ось, це фараон і вся безліч народу його, говорить Господь, Єгова” (31: 18). Деякі авторитети стверджують, що Єгиптяни подібно, як Жиди робили обрізання. Очевидно, вони навчилися цього від Жиди, і з якоюсь особистою користю. “Організоване Християнство”, особливо духовенство, яке знаходиться на тій самій позиції, що і Жиди, намагалося обрізати велике підприємництво і представити його як чисту справу. З цією метою духовенство зробило мужів великого підприємництва визначними із стада. Чоловік, який фінансував “міжцерковний

світовий рух”, свого часу був найбагатшою людиною світу і головним діячем великого підприємництва. “Організоване Християнство” добровільно підпорядковується бажанням великого підприємництва. Духовенство і інші, які вдають, що служать Богові, остерігаються сказати щонебудь, що поставило б під сумнів “чистоту” великого підприємництва і могло б навести людей на думку, що воно є нечистим. Велике підприємство і його провідники не мають обрізаного серця. (*Римлян 2: 29; Єремія 4: 4*) Вони є нечисті і Господь заявляє, що вони повинні померти смертю нечестивих. Господь Бог очистить землю від всього, що її забруднювало, і його Царство зробить землю добрим місцем, де послухні люди зможуть вічно жити в щасті.

Кінець пригноблення

(Езекиїла, голова 32)

Єгова пообіцяв класу своїх “вірних слуг”, що Він покаже їм ті речі, які скоро сповняться, так і вже сповнені пророцтва. (*Ісаія 42: 9*) Ця обіцянка є певною, і коли ми бачимо речі, які сповняються, і які точно відповідають пророцтву, це дає нам можливість сказати дещо про речі, які скоро посліднують за цими подіями. Таким чином Господь дозволяє своєму вірному народу зазирнути у безпосереднє майбутнє. Він відкрив своєму народу гнусність сатанської організації і дав йому запевнення, що скоро вона буде знищена. (*Псалма 74: 14*) Велике підприємство є найсильнішим елементом або

великою владою за допомогою якої Сатана до сьогодні пригноблював народ. Добре відомі факти в світлі Святого Письма ясно показують, що цілковите знищення великого підприємництва і інших частин жорстокої системи разом зі скиненням самого Сатани відбудеться в дуже близькому майбутньому. Тридцять друга голова пророцтва Езекиїла починається з предсказання, що минув один рік, шість місяців і двадцять три дні після падіння Єрусалиму і зруйнування храму. Це ясно вказує, що тиранічна влада Сатани знайде свій жахливий кінець, після того як “організоване Християнство” настигне його доля. Бог Єгова спочатку викриває лицемірний релігійний елемент, який так довго обманював світ, і ознайомлює з цим свій народ; потім Він розвінчує перед своїми свідками могутнє торговельне крило сатанської організації, яке пригноблювало народ, і показує їм долю, яка їх чекає.

Тир і Єгипет

Місто Тир стародавніх часів мало владу над морською торгівлею. Воно провадило торгівлю з допомогою своїх кораблів, які бороздили моря та інші водні шляхи. Він підтримував торговельні стосунки з усіма народами тодішнього світу. Єгипет стародавніх часів був світовою державою, яка розбудувала великий політичний механізм і оволоділа внутрішньою торгівлею. Старий Тир тримав флот для захисту своєї торгівлі. Старий Єгипет підтримував могутню мілітаристську організацію на суші, щоб захи-

щати свою торгівлю і провадити свої комерційні операції. Як Тир, так і Єгипет були віддані сатанській релігії і керувалися Сатаною. Народ міста Тир і Єгипту був відчужений від Бога Сатаною і давав доходи та підтримував пануючу звірячу сатанську організацію. Як Тир, так і Єгипет представляли Сатану в його всесвітній видимій організації. Сатанська торгівельна організація на воді і на суші знаходить свій найсильніший вираз у сьомій світовій державі, а саме в Британсько-Американському альянсі [союзі]. Отже сучасний Тир і Єгипет складається з торгівельної влади як на воді, так і на суші, яка панує над народами землі і є найважливішою складовою частиною сатанської організації.

Сучасна торгівельна влада, як на воді, так і на суші утворює те, що називають великим підприємництвом. Єгова вживає старий Тир, щоб відобразити торгівлю або велике підприємство, яке визискує народи і контролює торгівлю на морі або на водних шляхах. Він застосовує Єгипет, щоб відобразити торгівлю або велике підприємство, яке визискує народ і володіє світовою торгівлею на суші. Велике підприємство панує над світом як на морі, так і на суші. Ця деспотична влада є паростком або насінням Сатани. Цар Тиру, отже, представляє самого Сатану, і фараон Єгипту також представляє Сатану. Князі і їх поплічники в цьому пророцтві представляють верховних правителів у видимій сатанській організації. Тир представляє комерційний відділ, який оволодів морем сатанської організації. Єгипет — пануючу

на суші торгівельну організацію Сатани. Таким чином його торгівельна організація як на морі, так і на суші утворює пануюче над світом велике підприємництво.

Як показують неоспоримі факти, то сьома світова держава є володаркою морів. Найбільші судоплавні інтереси землі належать сьомій світовій державі, а її військовий флот є могутнішим від усіх. Які б причини для утримування великих флотів Британсько-Американської світової влади або флотів якої-небудь іншої нації можна було б виставляти, одне є однак певним, що справжня причина є захист і підтримка торгівлі або великого підприємництва. Народ обкладається надмірними податками для утримання цих могутніх флотів, а вони в свою чергу застосовуються, щоб визискувати народ і тримати його в покорі під владою правлячого насилля, особливо великого підприємництва. Велике підприємництво має в своєму розпорядженні торгівельний флот, кабелі, радіопередавачі, які передають з кораблів на берег і навпаки з берега на кораблі інформацію, а також усі інші засоби для обміну новинами між народами. Великі політики, які подорожують на великих океанських пароплавах, є добровільними знаряддями великого підприємництва; вони створюють сприятливі закони для власників суден і виконують їх накази. Духовенство підтримує велике підприємництво, і між ним та власниками суден панує таке глибоке розуміння, що лише духовникам “організованого Християнства” дозволено правити службу Богу на борту цих суден або проголошувати Біблійні

трактати. Жоден корабельний службовець не наважився б дозволити кому-небудь, крім авторитарної духовної особи “організованого Християнства”, звернутися до пасажирів судна з публічною промовою. Сьома світова держава є не лише найбільшою з усіх світових держав, але й акредитувала всі інші провідні нації і за допомогою договору про Лігу Народів привела їх у свій загін.

Торгівля або велике підприємництво тримає під своєю владою все на суші. Воно сидить у сідлі і диктує народові свої умови. Фактично, велике підприємництво посідає всі банки і всі гроші, які вони мають в руках. Воно приймає зекономлені гроші маленької людини як вклад і після цього використовує ці збереження для своєкорисних цілей. Велике підприємництво посідає і володіє щоденними газетами, часописами і іншими засобами реклами з метою сприяння і проведення в життя своїх пропагандистських планів по визискуванню народу і формуванню суспільної думки. Велике підприємництво володіє і керує арміями і має в своїй владі всю велику мілітаристську збройну силу, включаючи повітряний флот. Велике підприємництво володіє і управляє всіма законодавчими і законотворчими галузями урядів. Воно наймає своїх власних людей на публічні посади, обирає їх і змушує танцювати під свою дудку. Воно володіє і стежить за великими адвокатами, суддями, судами, а також за поліцією і судовими службовцями, які там функціонують. Під його владою знаходяться також великі вчені, інженери, плановики, архітектори і будівничі. Вели-

ке підприємництво володіє і стежить за більшістю технічних і професійних вищих шкіл та університетів, навіть за публічними народними школами. Воно володіє радіо і предписує, хто повинен виконувати музику по радіо і що повинно виконуватися. Велике підприємництво є власником і наставником “організованого Християнського світу”, особливо його духовенства, як і інших релігій, які Сатана проводить серед людей, і до поклоніння яким він спокусив їх. Велике підприємництво є власником і володарем природних запасів сировини, з якої виготовляється одяг для народу, і за допомогою якої він одержує тепло і світло. Велике підприємництво посідає і має в своєму розпорядженні патенти і права на всі важливі машини, якими воно послуговується для торгівлі, і використовувати які має нагоду народ. Велике підприємництво має в своїх руках також і народ. Воно наказує йому, що слід пити, в що вдягатися, де виховувати їх дітей і що вони повинні вивчати, що слухати і в що вірити. Це все є видима людським очам організація Сатани.

Слід зробити висновок, що Сатана знав, коли Бог вишле свого Олюбленого Сина, щоб панував Він над світом, бо Сатана може читати Святе Письмо. Тому, коли прийде цей час, Сатана повинен вжити всю владу яка є в його розпорядженні, привести в дію всі винахідливі голови його спритних інструментів, щоб вигадати машини і установки, які полегшують працю; і завдяки цьому торгівля прийняла нечувані масштаби, що дає їй змогу оволодіти працею і сировиною всього світу. Тому Сатана поставив

собі за мету сконцентрувати все багатство і всю видиму силу в руках небагатьох, щоб цим тримати народ під своєю контролею і бути в змозі примусити його підтримувати його видиму організацію. Його мета постійно була спрямована на те, щоб відвернути людей від Бога і змусити їх підтримувати його та його організацію. Через велике підприємництво він оволодів релігією і проповідниками, а через них він умовив народ повірити у наклепи на Бога та очернення його імені. Сатана злив у єдине релігію, торгівлю і політику світу і зробив це безбожницьке об'єднання могутньою і дієвою машиною підлості. Ці три елементи сьогодні — під керівництвом гострого розуму Сатани — накопичили великі багатства шляхом пригноблення і пограбування народу. Працюючі люди не тільки були безсильні боротися проти капіталу, а навпаки велике підприємництво отримало у свою повну владу як капітал, так і їх працю, і зробило простий народ своїм рабом; однак народні маси дають прибутки і підтримують сатанську організацію.

Невелика кількість людей на землі, які є вірними та відданими Богу Єгови, в очах більшості людей великої сатанської організації перебувають в такій глибокій тіні, що вони видаються нічим. Навіть на багатьох з тих, хто одного разу заключив угоду, щоб чинити волю Божу, Сатана через свою могутню організацію здійснює такий сильний вплив, що вони остерігаються що-небудь сказати проти нього. В очах головних представників Сатани на землі вірні свідки Єгови є нічим і видаються лише

чумним бичем, який обтяжує існування князям Сатани у світі. Коли маленька громада вірних з “Християнських народів” була переслідувана і кинута до землі підчас світової війни, всі частини сатанської організації тішилися і вітали один одного. Єгова нічого цього не залишив без уваги. Він знав це наперед і наказав своєму пророку Езекиїлу плакати над фараоном, царем Єгипетським, тобто над Сатаною і його організацією, і Єгова наказав прихильникам Езекиїла на землі підтримати цю жалібну пісню над Сатаною і його організацією. Отже, він сказав Езекиїлу написати: “Сину чоловічий, заголоси над фараоном, царем Єгипетським, і промов до нього: ти наче левчук між народами і мов кит у морі, кидаєшся в річці твоїй, каламутиш води ногами і бовтаєш потоки їх”. — 32: 2

Згідно Ротергамського перекладу пророцтво говорить про фараона, царя Єгипетського: “Ти вважав себе молодим левом серед народів”. Іншими словами: перебуваюче під керівництвом свого батька, Сатани, велике підприємництво вважає себе повновладним господарем і диктатором націй і народів землі. Це тривало багато років і продовжується до сьогоднішнього дня. Велике підприємництво подібно до свого батька Сатани намагалось триматися за кулісами, творячи свої ганебні діла, при цьому воно весь час порівнювало себе з молодим левом, тобто царем звірів, який виступає як володар всього, як вища істота. Наприклад, недавно політичний департамент міста Нью-Йорк повідомив, що місто має намір представити для підписки облігацій

[боргові зобов'язання] на велику суму, щоб фінансувати цим шахрайства установ. Великі банкіри міста виявили готовність представити цю позичку, передбачаючи що керівна влада у місті буде повністю віддана у їх руки. Таку поведінку можна визначити як неприкриту і безсоромну, але вона відповідає тому, що велике підприємництво на протязі багатьох років творило в цьому місті. Це саме стосується до всіх народів, особливо до сьомої світової держави. Тут не вистачило б місця, щоб перелічити всі беззаконня, які були вчинені пануючою владою світу. Тут слід привести тільки деякі приклади. Після цього необхідно згадати інші історичні факти, які можуть цікавити сучасні покоління, що страждають від пригноблюючої руки Сатани і його основного знаряддя — великого підприємництва.

Закон про національні банки

Агенти великого підприємництва були тими, хто змусив конгрес Сполучених Штатів створити закон про національні банки. Можновладні багаті пани сьомої світової держави (Англії і Америки) диктували умови, за яких вони фінансуватимуть союз, коли підчас американської громадянської війни — яку в Америці називали бунтівничою війною — виникла велика потреба в грошах. Є цілком певним, що ця війна між Північчю і Півднем була розв'язана через інтереси Британії, а саме з метою розділити Штати, щоб завдяки цьому “стара вітчизна” могла одержувати прибутки. Джон Шерман з Огайо

був тоді членом конгресу Сполучених Штатів. Шерман став членом конгресу у 1855 році.

“У конгресі Шерман скоро проявив себе як надзвичайно сильний майстер фінансів... Шерман зайняв своє місце в сенаті 4 березня 1861 року, куди він був обраний... В 1860—1900 роках навряд чи була проведена яка-небудь важна фінансова операція, з якою не було б зв'язано ім'я Шермана. Серед цих операцій був випуск казначейських банкнотів Сполучених Штатів, як законного засобу платежів, возведення проектів національних банків у закон, закон повернення грошей 1870 р., відновлення платежів готівкою. Докладний звіт про заходи, завдяки яким законні засоби платежу уряду досягли номінального курсу і завдяки яким повернення платежів готівкою в установлений термін стало дійсним фактом, показує людину під чийм керівництвом це було здійснено, як фінансиста вищого порядку”. — *Американська Енциклопедія, Том 24, стор. 704.*

Закон про національні банки Сполучених Штатів забезпечував таким чином заснування національних банків: такий банк з капіталом від одного мільйона доларів можна відкрити у місті з населенням понад шість тисяч. Державні облігації тоді продавалися по п'ятьдесят центів за долар і, маючи п'ятьсот тисяч доларів готівкою, можна було купити державних облігацій Сполучених Штатів на суму в один мільйон. Новостворений банк повинен був депонувати ці облігації в уряді в Вашингтоні, а саме як забезпечення для засобів платежу, які постачалися цьому банкові урядом. Депоновані в уряді цінні

папери звичайно належали банкові, і уряд виплачував йому річний процент в сумі шість процентів золотими монетами за ці облігації номінальною вартістю один мільйон доларів, які слід замітити, коштували банкові лише півмільйона. Таким чином банк отримує власне кажучи дванадцять процентів за вкладений приватними колами внесок. Як зворотню послугу за депоновані облігації уряд постачав банкові банкноти до дев'яносто процентів номінальної вартості облігацій, тобто дев'ятьсот тисяч доларів у банкнотах. Ці засоби платежу повинні були бути підписані президентом банку, перш ніж ввійти в обіг, в зв'язку з чим банкноти фактично, були грошима, випущеними самим банком. Це був лише трюк для того, щоб обійти стороною предписання конституції про випуск банкнот. Ці таким чином випущені в обіг як засоби платежу дев'ятьсот тисяч доларів банк міг позичати під десять процентів на тридцять або шістьдесят днів, при чому проценти звичайно повинні були сплачуватися наперед, що підвищувало процентну ставку до дванадцяти процентів за дев'яност тисяч доларів. Банк звичайно приймав від народу вклади і йому було дозволено брати в позику ці вклади для своїх приватних цілей. Національний банк таким чином був справжньою золотою ямою. Брати Ротшільди були великими грошовими королями Британії. Ті міняйли змовилися зі своїми союзниками в Сполучених Штатах і їм вдалося провести через конгрес Сполучених Штатів закон про національні банки.

В зв'язку з законом про національні банки відбулася переписка між братами Ротшільдами, Лондонськими банкирами, Іклегаймером, Мартоном і Вандергульдом з Уолл-Стріт в Нью-Йорку. Пізніше два з цих листів були опубліковані разом з циркулярами, доданими до них. Часопис в Св. Луїсії більш як тридцять років тому надрукував ці листи і їхня автентичність не була заперечена. В штаті Нью-Йорк ще сьогодні живе чоловік 85 років, який свого часу виготовив пластини для репродукції цих листів для вище згаданого часопису, і тепер ці пластини є його власністю. Він використовував ці листи під час народного руху в США як зброю проти мініялів. З листів випливає, що між датами їх написання лежать лише десять днів. Дехто висунув заперечення, що в 1863 році листами не можна було обмінятися в такий короткий час. Вище згаданий джентельмен розпочав дослідження цієї справи у довідковому бюро в поштовому департаменті у Вашингтоні. В зв'язку з цим департамент надіслав йому листа, підписаного директором поштового департаменту, у відділі інтернаціональної народної служби; з цього післання взято наступний уривок:

“У відповідь на Ваш запит від 4 вересня до п. Фредеріка М. Кірбі з поштового бюро у Вашингтоні, де Ви просите дати Вам довідку, яким був найкороткий час, який був потрібен у 1863 році для того, щоб лист дійшов з Нью-Йорка до Лондона, повідомляю Вам, що в 1863 році пароплав ”Скотія“ пересікав Атлантичний океан за 8 днів і 3 години, що на той час було

рекордом. Поштові пароплави в середньому потребували на це 9 днів”.

Листи, якими обмінювалися фірми Ротшільда і Іклегаймера, як і доданий циркуляр, без сумніву є справжніми. Вони співзвучні з усією історією маніпуляцій банкіра і грошової влади з 1861 р. у всіх їх фінансових змовах, особливо у зв'язку з 1) виключною клаузулою на так званих зелених корішках (1862 р., видані США законні засоби платежу], 2) банківським законом 1863 р., 3) відновлення платежів готівкою у 1875 р., 4) відміна продажної клаузули закону Шермана 1878 р.; ці всі акти звичайно записані у публічному реєстрі. Згадані вище листи разом із циркуляром звучать так:

“Брати банкіри Ротшільд

Лондон 25. 06. 1863 р.

П. н. Іклегаймер, Мортон, Вандергульд,
Уолл-Стріт, 3, Нью-Йорк, США

Шановні пани! Певний пан Шерман написав нам з міста Огайо, США, про прибутки, які можна одержати завдяки недавньому рішенню вашого конгресу у справі національних банків і додав до свого листа копію про цей закон. Цей закон здається був прийнятий на основі плану, який був розроблений минулого літа Британським об'єднанням банкірів і рекомендований цим об'єднанням нашим американським друзям як план, який возведений до рівня закону і виявиться надзвичайно прибутковим для братства банкірів усього світу.

Пан Шерман пояснює, що ніколи раніше капіталісти не мали такої нагоди накопичувати

гроші, яка була створена цим законом, і що старий план державних банків є такий непопулярний, що нова система буде прийнята прихильно вже через саму свою протилежність до старої, незважаючи на факт, що вона дає національним банкам можливість майже абсолютного володіння національними фінансами. 'Небагато з тих, які можуть зрозуміти систему', говорить він, або 'так зацікавлені своїми прибутками, або так залежать від своєї вигоди, що з боку цього класу не має ніякої опозиції, в той час як з іншого боку велика маса народу є розумово нездатною охопити нечувані прибутки, які дає ця система капіталу, і тягар їх нести муть без скарг, навіть не підозрюючи, що ця система є ворожою їх інтересам'.

Роз'ясніть нам будь ласка, цю справу і ласкаво повідомте нас чи ми можемо розраховувати на вашу участь, якщо ми вирішимо заснувати в місті Нью-Йорку національний банк. Якщо Ви знайомі з паном Шерманом (який здається вніс проект про національні банки), нам було б приємно більше про нього дізнатися. Якщо ми будемо змушені використати отриману від нього довідку, то ми, звичайно, дамо вам знати.

Очікуємо на вашу відповідь,
ваші віддані слуги
б р а т и Р о т ш і л ь д и ”.

“Іклегаймер, Мортон і Вандергульд

Приватні банкіри, торговці і біржові маклери в акціях, облігаціях і золоті, і американські представники по інвестиціях англійського капіталу — Уолл-Стріт, 3.

Нью-Йорк, 5 липня 1863 р.

П. н. Брати Ротшільди
Лондон, Англія.

Шановні пани! Ми маємо честь підтвердити отримання вашого післання від 25 червня, де ви посилається на повідомлення, яке Ви отримали від шановного п. Шермана із Огайо, а саме про переваги і прибутки від інвестицій капіталу в Америці в умовах дії нашого закону про національні банки.

Обставина, що п. Шерман висловлюється за такі або подібні капіталовкладення з певністю, є важливою, оскільки цей джентельмен значною мірою посідає властивості успішного фінансиста. Його темперамент є такого роду, що його відчуття, якими б вони не були, ніколи не дадуть йому упустити найважливіший шанс. Він молодий, з гострим розумом і честолюбний. Він спрямував свій погляд на президенство і вже є членом конгресу. Він по праву вважає, що як в політичному, так і в фінансовому плані (він має також фінансове честолюбство) зможе усе здобути, зробивши друзями людей і установи, які володіють великими джерелами фінансів і деколи не рахуються з методами, коли йдеться про те, щоб отримати підтримку уряду або захиститися від несприятливого законодавства. Ми безумовно довіряємо йому. Його інтелігентність і його честолюбство роблять його надзвичайно цінним для нас. Справді, ми передба-

чаємо, що він виявиться найкращим другом, якого грошові інтереси світу будь-коли мали в Америці.

Що стосується організації національного банку тут і природа та можливості отримання прибутків від такого капіталовкладення, ми дозволимо собі вказати Вам на доданий циркуляр. В цій справі надійшло стільки пропозицій від європейських капіталістів, що з причин зручності ми виклали наші думки з цього приводу у друкованій формі.

Якщо Ви вирішите організувати банк у цьому місті; ми із задоволенням допоможемо Вам. Для нас буде легко знайти фінансових друзів, які утворюють задовільняюче правління і можуть займати керівні пости, які не займуть Ваші особисті представники, яких Ви могли б надіслати сюди.

Ваші віддані слуги

Іклегеймер, Мортон і
Вандергульд”.

В останньому листі згадано про доданий циркуляр, який відтворено таким чином:

“Іклегеймер, Мортон і Вандергульд
приватні банкіри, маклери, фінансові агенти і т. д.
Уолл-Стріт, 3 Нью-Йорк Сіті

Останнім часом ми отримали так багато запитів про метод організації національних банків згідно останнього рішення конгресу і про очікувані від таких капіталовкладень можливості прибутків, що ми вважали за доцільне надіслати

цей циркуляр як відповідь усім нашим друзям і клієнтам:

1. Будь-яка кількість осіб, але не менше як п'ять, можуть організувати корпорацію національного банку.

2. Виключаючи міста, які мають шість тисяч або менше жителів, національний банк не може володіти основним капіталом, меншим, ніж мільйон доларів.

3. Вони є приватними корпораціями, організованими для приватних прибутків, і вони обирають своїх службовців.

4. Вони не підлягають контролю через державні закони за виключенням того, коли конгрес час від часу приймає інші розпорядження стосовно цього.

5. Вони можуть приймати вклади і давати їх взайми для власної користі.

6. Вони можуть купувати і продавати облігації, дисконтувати векселі і проводити загальні банківські операції.

7. Заснування національного банку з основним капіталом в 1 000 000 доларів вимагає купівлі державних облігацій США в розмірі цієї суми.

8. Державні облігації США тепер можуть купуватися зі скидкою 50 %, так що банк з основним капіталом в 1 000 000 доларів може розпочати діяльність лише з 500 000 доларів.

9. Облігації повинні бути депоновані в скарбниці Сполучених Штатів у Вашингтоні, як забезпечення для засобів обігу національного банку, які постачаються йому урядом після депонування.

10. Уряд Сполучених Штатів платить проценти за облігації в сумі 6 %, які через півроку виплачуються в золоті. Очевидно, що у відношенні до теперішніх цін на облігації виплачені урядом за весь вкладений капітал проценти складають 12 % у золоті.

11. Уряд Сполучених Штатів після вкладення облігацій у скарбницю постачатиме — згідно положень закону про національні банки — банку, який депонував облігації, національні засоби платежу в сумі 90 % від номінальної вартості облігацій, а саме під процентну ставку 1 % річно. Таким чином, депонована сума [вкладі в 1 000 000 доларів забезпечує випуск банкнот на суму 900 000 доларів.

12. Засоби обігу друкуються Сполученими Штатами, а саме у формі, дуже подібній до вигляду зелених корішків банкнотів, так що багато людей не помічають різниці, хоча банкноти є лише обіцянкою платежу банку — тобто у випадку, коли вони вимагатимуться для платежу, — і вони повинні бути підписані президентом банку, перш ніж ввійти в обіг.

13. Грошова потреба є такою великою, що цей засіб платежу легко може позичатися народів під дисконт від 10% на 30—60 днів, що складає приблизно 12 % для цього засобу платежу.

14. Процентні ставки облігацій, включаючи проценти, які дають забезпечені облігаціями банкноти, і побічні поступлення від банківських операцій, повинні приносити банкові прибуток від 28 до 33 1/3 процента. Величина очікуваних дивідендів більшою мірою залежатиме від ок-

ладів, які вимагатимуть провідні службовці, а також від роду і суми арендної плати за будівлю, в якій розміщено банк. У випадку, коли вдається зробити так, щоб прибутки не виглядали надто високими, можна діяти методом, при якому слід купити будівлю банку у директорів і тоді підняти арендну плату і підвищити зарплату президента і касира.

15. Національні банки мають привілей за своїм бажанням збільшувати чи знижувати циркуляцію банкнотів і можуть на свій розсуд забезпечувати або відхиляти займи. Оскільки банки мають в своєму розпорядженні національну організацію і при відмові або представленні займів можуть легко взаємодіяти, звідси випливає, що при спільній домовленості про відхилення займів вони можуть спричинити обмеження грошового ринку і викликати падіння цін на всі вироби країни на протязі одною тижня або навіть одного дня. Всі банкіри одразу ж зрозуміють, які нечувані можливості спекуляції виникають при такому оволодінні циркуляції грошей в країні, як Сполучені Штати.

16. Національні банки не сплачують жодних податків ні за їх облігації, ні за їх капітал, ні за їх зроблені в них вклади. Це необкладання податками спирається на теорію, що капітал цих банків вкладений у державні папери Сполучених Штатів, і це обмеження, є надзвичайною пільгою, що її надає закон.

17. Секретар [скарбниці Сполучених Штатів] може депонувати державні гроші на свій розсуд у будь-якому банку та у будь-якій сумі.

Під час процесу п. Бранча проти Сполучених Штатів, про що повідомляється у 12 томі ст. 287, суду Сполучених Штатів по вирішенню правових домагань, було вирішено, що такі “урядові депозити” можуть бути правомірно змішані з іншими грошима банку і видані як займи або застосовані для звичайних трансакцій банку, і що банк буде боржником як Сполучених Штатів, так і інших вкладників.

З проханням вважати цей циркуляр цілком секретним, рекомендуючи себе до Ваших послуг, підписуємося з

великою пошаною

І клегеймер, Мортон і Вандергульд”.

Читач сам може зробити висновок, скільки підтримки було приділено зажерливим банкірам їхніми політичними союзниками в конгресі Сполучених Штатів.

“Морське чудовище”

Ці факти є прикладом того, яким чином небагато людей на протязі багатьох років здійснювали урядові гешефти і як ці фінансові велетні і професійні політики могли визискувати народ. Вони пред’являють претензії на право панувати і взяли владу у свої руки і тому, як сказав пророк Божий, Сатана порівнює свого відприска з молодим левом, сильним і могутнім царем своєї звірячої організації. У жалібній пісні, яку було дано голосити Езекиїлу над звірячою організацією, написано: “Ти був як морське чудовище [інший переклад — дракон]”.

Велике підприємництво було представлене левом, непрямим панівником, але при цьому воно виявило безформений вигляд, жорстокі властивості великого крокодила або дракона, який ховається у водах, тобто серед народу і при цьому забруднює і визискує людей. Великі політики і проповідники відвертали увагу народу від справ великого підприємництва. Це чудовищне знаряддя Сатани затопило землю і забруднило все довкола неї і намагалося також втопити організацію Господню: “І пустив змії за жінкою з рота свого воду наче ріку, щоб її в ріці втопити”. — *Одкриття 12: 15*

Велике підприємництво виявляє риси Сатани-Диявола. Оскільки Сатана-Диявол і його дітище — велике підприємництво — не в змозі задовільнити прагнення самовозвищення відкритим і чесним способом, вони забруднюють води ріки, тобто вони каламутять її або обманюють народ, щоб запобігти тому, щоб їх задуми були розгадані, і таким чином вони мають можливість ошукувати людей і пригнічували їх. Сатана і його дітище — велике підприємництво — топчуть своїми брудними ногами кожду чисту справу і кожду чесну людину. Бюро мужів великого підприємництва обставлені в елегантному коштовному стилі і справляють враження бездоганної чистоти; але в цих стінах планувалися грабіжницькі походи і робилися брудні справи, через які народ винищувався і повергався в страждання. Тут робилися всякі трюки з виробами країни, які були створені важкою працею багатьох робітників, і проводилася рафінована біржова гра, за допомогою чого у народу від-

бирали його чесні прибутки і його заслужену платню.

Багаті і могутні торгівельні велетні світу возвисили самих себе і взяли в одну руку релігійних проводарів, а особливо проповідників, а в другу руку безсовісних політиків і разом виступають як суспільство, варте подиву. Це об'єднання представлене числом 666 і цей союз є характерним як звір і як пануючий над світом нащадок Сатани (*див. Одкриття 13: 18; "Світло", Том 1, стор. 306, 307*) Це звіряче чудовище не тільки визискувало і грабувало народ, а й пригноблювало, переслідувало і вбивало навіть тих, чия провина полягала тільки в тому, що вони як свідки Єгови мужньо проголошували правду. Отже, всім розумним людям, які задумуються над сучасним важким положенням, повинно бути ясно, що жодна земна сила не в змозі звільнити людство від сьогоднішнього жахливого становища.

Надійшов час діяти для Господа Бога. Він почув крики пригноблених, і Його час розпочати битву прийшов. Тому сказав Він своїм свідкам написати про нинішні часи пригноблення, про ці останні дні сатанської самонадіяності, яка проявляється у керівників великого підприємництва, великої релігії і великої політики, які вихваляються: 'Ми багаті і нам нічого не потрібно', слідує: "А нуте ж ви, багаті, плачете ридючи над злиднями вашими, що надходять. Багатство ваше згнило, і шати ваші міль поїла. Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа на свідчення проти вас буде, і з'їсть ваше тіло, як огонь; ви наскладали скарби на останні дні. Ось,

плата робітників, що порали ниви ваші, задержана од вас, голосить; і голосіння женців до ушей Господа Саваота дійшло. Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заклання. Осудили ви, убили праведного, він не противився вам”. — *Яків 5: 1—6*

Співзвучно з предстоящим сказав Господь Бог пророку Езекиїлу таке написати про нечуваний звірячий великий гандель: “Так бо говорить Господь, Єгова: Я закину на тебе сіть мою руками многих народів, і витягнуть вони тебе моїм неводом”. (32: 3) Сатанська торгівельна організація не є дрібного рибкою, її луска велика і до неї причепилися її проповідники і професійні політики. Велике підприємство є сильною бестією, занадто міцною для будь-якої іншої влади, крім влади Господньої. Сіть Єгови міцна, вона зловить чудовище, витягне і вб’є його. Сатана і його організація, особливо її торгівельний елемент, досита нажерлися з малих і беззахисних, але дні цих грабіжників вже полічені, і час розплати прийшов.

Крах гігантської сатанської організації принесе велике задоволення чесним серцям, коли вони визнають про її долю: “І викину тебе на суху землю, на відкрите поле кину тебе, і сидатиме на тебе піднебесне птаство, і звір’я всієї країни буде жити тобою, і порозкидаю м’ясо твоє по горах, і яри позаповнюю твоїми трупами, і залию землю аж до гір ріками твоєї крові, і залиє вона байраки”. (32: 4—6) Ці слова Божого пророка показують чудовищну величину сатанської організації. Вона володіє інтернаціональним банком так само, як всіма грошима

світу. Падіння великого підприємництва і інших частин сатанської організації буде великою битвою, що співпадає з тим, що в Одкритті 14: 19, 20 представлено через виноград, (див. “Світло” Том 1, стор. 348) Ненаситне, розбухше від своїх підступних грабіжницьких планів велике підприємництво являтиме собою велику здобич. Іншому Божому пророку було сказано написати про мерзенну сатанську організацію слідуюче: “Щоб їх повбивано і порозкидано, трупи їх щогноєм узялися, та щоб гори од крові їх розмоклися”. (Ісаія 34: 3) Тоді праведник буде мати причину для торжества, бо Бог оправдає своє ім’я. (Одкриття 19: 17) Далі Єгова проголошує свій гнів проти Сатани і його беззаконної організації великого підприємництва, насилаючи на них густу темряву: “А як ти згаснеш, я небо закрию і зорі затемню, сонце хмарою вкрию, й місяць не буде світити світлом своїм. Світила всі на небі втоплю у мраці, а земля твоя потоне в тьмі, говорить Господь, Єітта”. — 32: 7, 8

Коли Мойсей був в Єгипті, Бог вкинув країну в пільму в буквальному смислі, так що Єгиптяни не мали світла. (2 Мойсея 10: 21—23) Таким самим чином Бог поступить з сатанською організацією. “Я роблю світло і творю темряву”. (Ісаія 45: 7) На той час народ Божий в Єгипті мав “світло в своїх будинках” в той час, як Єгиптяни були оповиті темрявою. Так само відбувається це і сьогодні: свідки Єгови приймають світло Господнє, яке сяє на них через Його Слово і Його Храм і розкриває їм значення пророцтва. Це пророцтво не містить жодного світла і жодної надії для великого підпри-

ємництва або якої-небудь іншої частини сатанської організації, а лише темряву. Той, хто знаходиться в угоді з Єговою і відходить від Нього, також зійде в темряву. Перебуваючи на землі свідки Єгови завдяки Його милості сяють як зірки, щоб інші бачили світло і могли звернутися до справедливості. (*Даниїл 12: 3*) При цьому вірні свідки Єгови не шукають милості у великого підприємництва, не лестять ні йому, ні якій-небудь іншій частині сатанської організації, а мужньо продовжують поширювати Господнє післання правди, яке показує народу, що його надія на мир і добробут, життя і щастя полягає в Єгові та Його Царстві і проголошують пімсту Бога Вседержителя кожній частині сатанської організації. Одночасно духовенство, яко фальшиві пророки сатанської організації і наймити великого підприємництва намагаються висвітлити становище і творити штучне світло для торгівельного і політичного елементів, але їм не пощастило чого-небудь досягти. Це духовенство в час індустріальної кризи займає позицію, яка є прихильною до великого підприємництва і великої політики; і всі разом вони перешкоджають слугам Єгови у використанні обладнання, яке тепер знаходиться під владою великого підприємництва і могло б використовуватися для розповсюдження післання Господнього, щоб народ міг черпати з нього надхнення і бадьорість.

Є багато людей, які ще із надією все ще тримаються за торгівельний відділ сатанської організації. Лише Господь може зруйнувати об'єднану владу великого підприємництва разом з іншими частинами сатанської організації і Він

це зробить; і коли це станеться, велике підприємство буде знищене так само, як його прихильники: “Приведу в зворушення серця многих народів, коли рознесу чутку про твій упад”. — 32: 9.

Єгова повністю винищить велике підприємство і його методи визискування народу: “І приведу тобою в перестрах многі народи, і царі їх затремтять зі страхом, коли Я махну мечем перед ними, і тремтітимуть всі щохвилини, кожен за життя своє, як ти впадеш”. — 32: 10

Володар і народ повинні знати, що рука Єгови простягнута на злу організацію Сатани і що Єгова є Всевишнім. “Ось бо зібрались царі, всі вони відступили. Побачили та й сторопіли; затривожились, втікли, злякавшись. Обняв їх там страх, злякались, як родюча жінка. Бурею східною порозбивав єси кораблі Тарсійські”. (Псальма 48: 4—7) “Нехай він судить правду пригнобленим людям; нехай спасає дітей бідолашного, а гнобителя нехай він розтопче”. (Псальма 72: 4) Велике підприємство було головним знаряддям в руках Сатани для пригноблення народу, а тому Сатана, так і його знаряддя повинні бути зламані. Єгова через Ісуса Христа, Його могутнього Царя, приведе владу свого війська проти Сатани. “Так бо говорить Єгова Бог: Меч царя Вавилонського прийде на тебе. Від мечів у тих сильних поляже нарід твій; вони — сі найлютіші зміж народів, упокорять гординю Єгипту, й погибне все множество його. — 32: 11, 12.

Христос і Його військо наповнять страхом серце Єгипту і Сатани, і сатанська організація

впаде. (*Ісаія 9: 6; Захарія 10: 5*) Для своїх ворогів Єгова виявиться губителем; Він є Авадон, могутній в армії знищення. (*Одкриття 9: 11*) Ті, що збурюють і забруднюють людство, будуть знищені; бо написано, що прийшов час “знищити тих, які нищать землю”. (*Одкриття 11: 18*) Копита військової частини сатанської організації більше не топтатимуть людей. Армагедон покладе кінець всьому мілітаризму.

Настане тривалий мир

“Тоді дам спокій водам їх і вчиню, що води тектимуть, як олива чисті, говорить Єгова”. (*32: 14*) Ці слова відображають цілковитий мир, Більшість людей мають поверхневий розум, їх легко обдурити пропагандою ворога; але народ повинен прийти до розуміння, що Єгова і Його Слово правди є правими і справедливими, що Єгова є їх справжнім благодійним другом і що їх більше ніщо не повинно тривожити і непокоїти. Господь принесе їм мир. Він дозволить людським рікам мирно текти до Його Царства, і там більше не буде тертя, а народ буде разом струменіти “як олива”. Єрусалим, Божа організація, буде їх радістю. “Так бо говорить Єгова: рікою направлю до його мир, а zalивним потоком — багатства і слави народів, а все вам на осолоду, мов би вас на руках ношено, на колінах голублено” — “Станеться в останні часи, що над усі гори гора Господня вознесеться, й підійметься понад горби й полинуть до неї всі народи”. — *Ісаія 66: 12; 2: 2, 3*.

Знищення пригноблюючої сатанської організації повинно передувати відродженню, вилікуванню і благословеньству людства. Тому Бог знищить велике підприємництво, і люди визнають, що Єгова є Бог. Керівники великого підприємництва будуть вигублені, і людські маси на землі; які так довго були рабами через знаряддя Сатани, будуть звільнені. Єгова здійснить це через Виконавця своїх рішень, і всі люди будуть знати, що то була рука Єгови, яка це зробила. “Як зроблю Я Єгипет пустинею, а земля опорожніє з усього, чим вона була повна, як переб’ю всіх, що на ній живуть, тоді спізнають, що Я Єгова. Оце та плакальна пісня, що її будуть співати; дочки народів співатимуть її; над Єгиптом і над усією многотою людей його будуть нею голосити, говорить Єгова Бог”. (32: 15, 16) Ті із переживших, які покладалися на це крило сатанської організації, будуть гірко плакати.

Погребіння трупів

Було б ризиковано назвати день або годину, коли Господь виконає свій вирок над сатанською організацією в Армагедоні і тому тут не зроблено спроби дати пояснення про час, коли це станеться. Ісус пояснює, що спершу повинно бути виконано свідчення, а тоді розпочнеться війна. Саме через п’ятнадцять днів після того, як Езекиїл виголосив пророцтво про Єгипет, наказав йому Господь голосити над людом Єгипетським: “І надійшло в дванадцятому році, у п’ятнадцятий день місяця слово Єгови до мене

таке: Сину чоловічий! заголоси по Єгипетському народові та й поскидай (віщим словом) його й дочки потужних народів у преісподню до тих, що походили в яму. Кого ти перевершив? Іди, лежи з необрізаними!” — 32: 17—19.

Це не слід розуміти так, що Езекиїл мав заспівати жалібну пісню із симпатією до сатанської організації, а то, що він мав проголошувати це предсказання жалібним тоном. Езекиїла не призначали для того, щоб застосовувати силу проти Єгипту, а для того, щоб пророкувати; і в своєму пророцтві він повинен був плакати і “казати, що він занепаде” (*англ. переклад Лесзер*); “Нехай він зійде вниз” (*паралельна Біблія*). Представники Сатани мали звичку використовувати погребіння для виявлення великого лицемірства. Звідси слід зробити висновок, що представник Єгови говорить про погребіння організації Сатани іронічно і пророкує, що славні могутні, шановані, високовзнесені і сильні мусять зійти в яму. І так пророк говорить: “Від кого ти кращий?” (*паралельна Біблія*) “Кого ти перевищуєш красою?” (*примітка паралельної Біблії*). “Від кого ти щасливіший?” (*Менге*). Ці слова вимовлені відкрито, іронічно і начеб то висловлювали: “Ти зробив вигляд, начеб то ти гарніший і коштовніший, ніж інші; але ти не є такий і ти повинен занепасти і лежати поряд з нечестивими”. Краса і велич натовпу Сатани не може його врятувати. “Зійди вниз і будеш покладений поруч з необрізаними [іншими]”.

Велике підприємництво, мілітаризм, всі прихильники і проповідники сатанської організації повинні занепасти таким самим чином. “Ті по-

падають між побитими мечами, тягніть Єгипет туди з усім його людом, посеред підземелля творитимуть про нього та помічників його. Попровалювались, лежать посеред необрізаних, посічені мечем”. — 32: 20, 21.

Різні частини сатанської організації без сумніву вітатимуть одна одну в підземеллі так само, як багатий чоловік говорив до собі подібних в аду. (*Луки 16: 22—24*) Коли різноманітні організації і їх сили будуть знищені, правдоподібно, що деякі з їх членів залишаться ще живими і деякий час плакатимуть, перш ніж вони теж одержать те, що заслужили. “Тут Ассур, вся сила його; гроби їх навкруг його; всіх їх повбивано, посічено мечем. Гріб його в самій глибині преісподньої, а полки його — навкруги домовини його; всі побиті, всі полягли од меча, — тоті, що завдавали колись страху на землі живих”. (32: 22, 23) Великі політики, включаючи Лігу Народів, повинні отримати смертельний удар від меча Господнього і разом з іншими елементами ворожої організації повинні зазнати занепаду. Всі частини ворожої організації творили жакливі справи на землі і показували свою гнусність, особливо проти Божого народу, що є у країні живих.

У віршах 24—30 описується різноманітні елементи ворожої організації, які занепали і зійшли в яму, і про них говориться в жалібній пісні погребіння. “Тут Елам і весь його народ довкола гробу”. Задовго до дня Авраама, Елам був могутньою силою імперіалістичних стремлінь і був головою союзу царів. Авраам переміг їх. (*1 Мойсея 14: 1—16; Ісаія 21: 2*) Отже ела-

мійці здається влучно представляють імперіалістичних власників, які перебувають в симпатії Ліги Народів, але вороже настроєні до Царства Божого і Христа, правдивого насіння Авраама. “Тут є Мелех-Тубал і весь його нарід”. Тубал і Мелех були синами Яфета, від якого походить біла європейська раса. Обидва займалися торгівельними справами з Тиром. (27: 13) Вони також торгували рабами і робили з людей товар. Їх князем був Гог. (38: 2) Вони були жадібні до здобичі і крали срібло і золото. У цьому проявлявся жадібний дух торгівлі, який готовий навіть з людьми обходитися як з товаром, цей же дух виявляли торгівці рабами, які ловили негрів у Африці і продавали в рабство американським власникам плантацій. В новочасні часи цей рух виявлявся у перевезенні китайських селян на рудники Південної Африки, де їх застосовували як рабів. Це показує жорстоку банду тих які в своїй ненаситній жадобі грабунку вторгаються в країну мирних і задоволених людей, забирають їх і продають для задоволення своїх зажерливих інтересів великого підприємництва.

Тут чітко ілюструється історія ведучих країн сьомої світової держави, а саме Великобританії і Сполучених Штатів Америки, а також ряду провідних мужів цих країн, особливо невірних політиків. В минулому ці народи оточували своїх начебто великих мужів шаную, багатьма почестями і великою розкішшю; при цьому духовенство виголошувало перед народом облудні промови про велич померлих могутніх людей; однак вони повинні лежати поміж необрізаних

та нечестивих, і тому Езекиїл співає жалібну пісню, під час їх погребіння. У минулому “могутніх” сьомої світової держави ховали з “їх мечами під їх головами”, тобто з мілітаристськими почестями; однак Езекиїл предсказує їх послідовникам, що вони і всі інші з компанії Сатани зійдуть в могилу вкриті ганьбою і соромом, що в час їх погребіння жоден лицемірний проповідник більше не славитиме їх і не возноситиме до небес.

Також тут приводиться Едом, його можновладці, та Сидонії. Це були союзники Мелеха і Тубала; вони представляють холодних, з гострим розумом біржових спекулянтів і ділків фінансової справи, які розробили різноманітні і численні плани визискування і пограбування народу. Сидонії влучно представляють банду “сильної руки” і “великого флоту”, яка обманним чином намагалася зловживати Словом Божим з метою оправдання будівництва великих флотів для відкритого вбивства і знищення. Зіпсовані політики, хабарники і публічні визискувачі і злодії включені в погребіння, про що пророку Езекиїлу було сказано плакати не приховуючи іронії. Тоді каже Господь: “Побачить їх Фараон і зрадіє тою многотою, побитою мечем, — Фараон і все військо його, говорить Єгова Бог”. (32: 31) Це підтверджує висновок, що спочатку Сатана повинен дивитися на занепад своєї могутньої організації, після чого він сам буде знищений. (*Дивись “Світло”, Том 2, стор. 185, 186*) Лише Сатана або хтось, в кому є його дух, міг би знайти втіху в падінні інших. Він очевидно, робить висновок, що він досяг би

успіху в обезчещенні імені Єгови, бо він забрав би у Бога цю велику кількість людей; і коли Сатана побачить, як вони гинуть, це принесе йому задоволення. Так само як пророку Езекиїлу було сказано, співати пророчу жалібну пісню над знищенням Сатани і його натовпу, так і тепер клас Езекиїла дає змогу почути жалібну пісню по ворожій організації, бо під час остаточного погребіння Сатани і його “визначних стада” [знаменитостей] не буде присутній жоден духовник, щоб вихвалити велич “знаменитостей”, які сходять до царства мертвих. Свідки Єгови бачать, що зробить Бог через Ісуса Христа, і вони розповідають іншим про це, перш ніж відбудеться справжнє погребіння банди Сатани.

Чому це допущено?

Езекиїл проголошував пророцтво тридцять другої голови приблизно два місяці, після чого його німота скінчилася і його уста відкрилися, коли прийшов втікач з Єрусалиму і приніс йому звістку, що місто впало, пророк завершив це особливе предсказання таким післанням Єгови: “Бо я й розширю страх мій на землі живих і ляже Фараон і вся многота його серед необрізаних, побитих мечем, говорить Господь, Єгова”. — 32: 32.

Сьогодні, коли у світі панує багато страждань і лиха, багато людей ставлять питання: “Чому ж велике підприємництво має визискувати і пригноблювати народ? Коли Єгова є Бог справедливості і любові, чому Він не перешко-

дить цьому пригнобленню? ’ Вони питають також: ’Чому Бог дозволив Сатані обманювати (засліплювати) людей і створити таку жахливу організацію для пригнічення народу? Чому Бог допустив, щоб Сатана приніс людству на протязі всіх цих століть стільки зла і нещастя? ’

Правильну відповідь на це питання можна одержати лише тоді, коли ми пізнаємо велике спірне питання, яке існувало такий довгий час і яке назавжди повинно бути вирішено. Це спірне питання обертається навколо Слова і імені Єгови. Чи Бог є правдивий і чи Його ім’я є достойне всякої похвали? Це питання слід вирішити правильно. Єгова показав цю справу своїм остаткам в такому ясному світлі, що вони не можуть мати жодного сумніву; скоро Бог дасть і іншим повну ясність про це, щоб всі знали, що Він один є правдивим і Всемогутнім Богом, від якого йде життя. Бог не допустив зла для того, щоб навчити людей. Він в жодному випадку не міг брати участі в цих мерзотних справах. Бог сотворив Люцифера як звершену істоту і воздвигнув його на високе становище. Однак Люцифер збунтувався і заявив Єгові, що Він не зможе поставити людей на землі, що будуть завжди і за всіляких обставин вірні і віддані Богу. Люцифер не тільки заявив, що Бог є неправдомовцем, а й оспорив те, що Єгова є Всемогутній і ім’я Його славне. Так Люцифер, якого з тих пір названо Сатаною, дияволом, став противником Бога; і як Сатана він дійшов у своїй беззаконності до крайніх меж; і Господь дозволив йому йти, поки

не надійде встановлений Богом час, щоб докзати, що Єгова є Всемогутній. Пророк Езекиїл особливий наголос кладе на те, що Єгова є Бог.

Фараон, цар Єгипту, без сумніву представляє Сатану-Диявола. Божий народ якийсь час перебував у Єгипті, і Фараон та інші Єгиптяни пригноблювали їх під час перебування там. Фараон розбудував могутній торгівельний механізм, за допомогою якого він пригноблював і визискував народ. Він робив людей рабами і наживався за рахунок їх неоплаченої праці. Для підтримки своєї торгівельної влади він звів також мілітаристську машину. Фараон, цар Єгипетський і весь його народ представляють Сатану-Диявола і його могутню організацію, які пригноблювали і визискували народи землі і особливо слуг Єгови. Пророку Езекиїлу було сказано промовити: “Бо Я розширю страх мій на землі живих”. Інші перекладачі передають ці слова так: “Я терпів [не перешкодив] його страху, в країні живих”. (*Ротергам; англ.*) Це повинно означати, що фараон представляє сотворіння, яке Бог початково сотворив, але яке внаслідок свого звернення до беззаконності стало зіпсутим. Люцифера було поставлено на землю живих; але через свою беззаконну жадібність він перетворився у Сатану, у старого змія, дракона і диявола. Це була Божа воля на те, щоб люди займалися торгівлею між собою, але справедливим і чесним чином. Однією з перших вимог Бога до людей є те, що вони повинні поважати закон. (*Михей 6: 8*) Однак Сатана зіпсував увесь хід торгівельного обміну. Він роз-

почав свою торгівлю людськими істотами. Сатана і його агенти зробили торгівлю найбільш беззаконною і пригноблюючою справою на землі, а саме через свою жадобу володіти тим, що по праву належить іншим. Сатана і його представники в жодному випадку не торгували чесно. Отже, фараон і весь натовп його прибічників представляють Сатану і його гноблючу організацію, яка змушує народ несправедливим чином працювати на себе, відбирає у нього його права і його майно і тяжко пригнічує його.

Про Фараона і його натовп писано: “Нині бо простягти б тільки руку мою, щоб ударити тебе і люди твої чумою, так і зник би еси з землі. Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім’я моє проповідано по всій землі”. — *2 Мойсея 9: 15, 16.*

Ці слова з великою силою стосуються Сатани і його організації. В першу чергу це стосується Сатани. Звернення до Фараона тут є постільки, поскільки він лише представляє Сатану. Слід мати на увазі, що текст Св. Письма не говорить ні того, що Бог сотворив Сатану і підтримував його беззаконня, ні того, що Він сотворив Фараона і схвалював його мерзенність. Інші переклади звучать так: “Але Я навмисно залишив тебе жити, щоб показати на тобі мою силу, і щоб ім’я моє славилось на всій землі” (*Менге*). “Але Я тому дозволив тобі залишитись, щоб Я показав тобі мою владу, щоб моє ім’я возвишалося на всій землі” (*Лесзер; англ.*).

Ім'я Єгови

Коли Люцифер збунтувався і протистав Єгови, Бог без сумніву міг знищити його; але якби Він це зробив, не було б нагоди полагодити спірне питання, яке підняв Люцифер. Бог змінив ім'я Люцифера на Сатану, що означає противник Бога, і дав йому ще такі імена: Диявол, що означає той, хто очернює Бога, Змій, спокусник інших, і Дракон, той, хто проковтує тих, які хотіли б служити Богу. Всі істоти повинні були взнати, що диявол який стверджує, що він рівня з Богом, насправді є противник Бога. Слово Боже є завжди вірним, справедливим і правдивим. Сатана не скриваючи цього, висунув протилежне твердження, він повинен був дійти до крайніх меж, щоб спірне питання можна було вирішити як належить остаточно і безповоротно. Тому Бог дозволив Сатані дійти в його добровільних беззаконних вчинках аж до крайності.

В кінці світу світ Сатани проявився у всій своїй відразливій суті, при чому майже всі люди землі повернулися проти Бога і приєдналися до організації Сатани. Ніколи раніше організація Сатани не була такою могутньою як тепер. Божий народ тепер розуміє, що таке спірне питання і якою має бути правильна відповідь на таке важне питання, а саме: Чому Бог дозволив, щоб народи землі так безжально були пригноблені? Правильна відповідь така: Бог хоче у визначений час довести всім сотворінням, що Сатана є брехуном і вбивцею, і що Єгова є справедливий, чесний і правдивий, і що Слово

правди та Його ім'я є вищими за всякі закиди. Все людство повинно бачити, що Сатана є відповідальним за всі нещастя, які спіткали людей. Тепер Бог знищить Сатану і всіх його прибічників, щоб розв'язати спірне питання і показати, що Єгова є Всевишній.

Текст 2 книги Мойсея 9: 16 підтверджує повністю цей висновок. Частина тексту Св. Письма, яку слід наголосити, є ім'я Єгови Бога. Повинен надійти час, коли Єгова представить своє ім'я в правдивому світлі перед очима всіх людей. Його ім'я повинно проголошуватися по всій землі, бо Бог заявляє: 'Я дозволив, щоб ти залишився, щоб моє ім'я проголошувалося по всій землі'. Це повинно статися у назначений Богом час, і цей час вже прийшов. Хто є ці люди, які повинні отримати привілей проголошувати ім'я Боже? Звичайно, це чоловіки і жінки на землі, які проявили свою прямоту перед Богом і у випробовуваннях доказали свою вірність і відданість Богу. Отже, проголошення повинно здійснюватися людьми, яких Він обрав за народ для свого імені. (*Діяння св. апостолів 15: 14, 15*) Це є Його народ, який Він вивів з темряви на чудове світло, щоб він проголошував хвалу Богу. (*1 Петра 2: 9, 10*) Таким чином, Святе Письмо виділяє перебуваючі на землі останки, якими Бог послуговується для проголошення свого імені. Ті місця Св. Письма, включаючи пророцтва, були написані для особливої користі новочасного останка. — *Римл. 15: 4*

Співзвучно зі своєю обіцянкою Бог розкрив значення пророцтв, які тут показують, чому Бог допустив, щоб Сатана міг іти своїм мерзенним

шляхом. Це сталося для того, щоб Сатана міг робити все, що в його силах і щоб лише тоді Бог розкрив усім, що стремління Сатани є нікчемними. Наближається час Божий, щоб знищити Сатану і його організацію, як видиму, так і невидиму її частини. Перш ніж Він це зробить, Він спочатку розкаже останкам про значення Його Слова і лише після того удостоїть їх нового імені, назвавши їх свідками Єгови і вишле їх проголошувати народам Його Слово, Його ім'я, перш ніж прийдуть руйнування в Армагедоні. На тих, які є в угоді відносно Царства і які правдиво люблять Бога, покладено обов'язок проголошувати ці правди, щоб ті, хто хоче чути, ознайомилися з намірами Божими і дізналися, що Бог є Всемогутній і благословить тих, хто любить справедливість. З цієї причини свідки Єгови ходять по світу і проголошують людям правду та пропонують їм книжки, які містять післання правди. Таким чином вони співають хвалу Єгові, проголошують Його ім'я і роблять Його відомим на всій землі, особливо у “Християнському світі” або новочасному Єрусалимі, щоб люди бачили і знали, хто є Всевишній і звідки прийде їм благословіння. Яким же чудовим привілеєм тішаться останки !

Бог використовував фараона для образу, який викриває Сатану та його нечесну безбожницьку діяльність. Бог післав Мойсея до Єгипту, щоб він став перед фараоном і виголосив промову під керівництвом і для імені Єгови. Мойсей згадав ім'я Єгови, на що фараон відповів: “Хто такий Єгова, щоб я мав Його слухати? ” Фараон користувався в Єгипті великою тор-

гівельною і мілітаристською владою. Це представляло Сатану, який створив міцну торгівельну мілітаристську владу на землі. Фараон поневолював Жидів, грабував їх, пригноблював і вбивав. Сатана через комерційне і мілітаристське підприємництво та його союзників поневолював народ, визискував і грабував його та вбивав безборонних. Звідси чітко можна побачити, що фараон та його помічники представляють Сатану та його організацію. Фараон та його військо були знищені. Так само Бог знищить Сатану і його прибічників. Перш, ніж Бог знищив фараона, Він наказав Мойсеєві і Аарону повідомити про Його намір, і вони застерігали його. Перед знищення Сатани і його організації Бог посилає Ісуса Христа, якому доручено свідчення, і Ісус Христос приведе останок в Його храм, і після того, як Бог передав Йому справу вручення свідчення, наказав Ісусові іти по світі і попереджати, що Бог має намір знищити ворога і звільнити свій народ; це проголошення повинно відбутися перед Армагедоном.

Народ зрозуміє, що причиною його страждань є Сатана і його організація, а саме фальшиві релігійні вожді, велике підприємництво, велика політика, мілітаризм і прихильники всіх цих знарядь Сатани; що Сатана є невидимий і незаконний володар світу; і далі — що вже підійшов час, коли Бог знищить це зло і завдяки цьому народ буде звільнений від пригноблення. Єгова робить це задля свого справедливого імені. Він зробить народ “знаючим”, так що всі зможуть побачити, що Він є Всевишній і Всемогутній. Це Він покаже під час великої

битви Армагедон, і на цей час Сатана і його натовп повинні згинуть з позором. “Бо я розширю страх мій на землі живих; і ляже він серед необрізаних, між полеглими від меча, фараон і весь його нарід, говорить Господь Єгова”. (32: 32) Ті, хто люблять справедливість і тепер знають правду, стануть на бік Єгови і повністю довіряться Його словам: “Єгова обєрігає всіх, хто Його любить, і знищує всіх безбожників”. — *Псальма 145: 20.*

Голова 7

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

(Езекиїла, голова 33)

Єгова є Всевишній, Він возвишається над всіма. Він володіє своєю організацією і вимагає від кожного, кого Він охороняє і приймає членом цієї організації, послуху. Його Слово є законом для всіх, хто Його любить, і Він виявляє своє благовоління лише до тих, які послухні Його закону. Оскільки Він у своєму Слові пояснює, що Він вимагає від своїх сотворінь 'ходити в покорі перед Ним' (*Михей 6: 8*), це означає, що кожен, хто отримає Боже розуміння, зобов'язаний робити те, що наказує Бог. Людина відповідає перед Богом, за то, яке знання вона посідає про волю Божу. Коли Єгова заключив угоду з Ізраїлем, Він говорив: "Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хоронити завіт мій із вами й умову, то будете пай мій в народах, моя ж бо земля і вся вселенна; і будете в мене ви царством священним, народом вибраним". (*2 Мойсея 19: 5, 6*) Тут викладені Божі правила, за якими вирішуватиметься, хто житиме в Царстві Божому. Оскільки Ізраїльтяни перестали бути послухними Богу, Він забрав у

них привілей належати до Його Царства, і заявив їм, що Він дасть його тим, хто буде Йому послухний. (*Маттея 21: 43*) Лише ті, хто старанно слухає голосу Божого, залишається в Його храмі. (*Захарія 6: 15*) Хтось може по своєму незнанню йти незаконним шляхом; але після того, як він пізнає правду, на нього буде покладено обов'язок, бути послухним правді. (*1 Тимофея 1: 13; Ефесян 4: 17—21*) Того, хто прагне до пізнання і розуміння, Бог винагородить, подарувавши тому розуміння; через це однак зросте його відповідальність і він зобов'язаний бути послухним. “Він їх діла їм покаже, і гріхи їх превеликі; та відтулює їм вухо, щоб розуміли, і велить повернутись од їх ледачих вчинків”. (*Йов 36: 9, 10*) “І як послухають та стануть їм служити, то кінчать дні свої у щасті, і роки свої у благоденствії. Як не послухають, згинуть від меча, і повмирають у своїй сліпоті”. — *Йов 36: 11, 12; мініатюрна Біблія.*

Як слуга Єгови, пророк Езекиїл представляє перебуваючий на землі клас слуг, тобто посвячених Богу, які проголосили себе чинити волю Божу і які є осяяні розумінням заповідей Божих і помазаних на Його службу. Вони несуть особливу відповідальність перед Богом, щоб слухатися заповідей Його і ніколи не відхилятися від них під чужим впливом. Господь наказав пророкові Езекиїлу промовляти до Ізраїльтян після того, як скінчився час його мовчання відносно Єрусалиму, і він перервав свою німоту. Може видаватися, що після наступу Навуходоносора на Єрусалим і після зруйнування міста відповідальність Езекиїла як охоронця Ізраїля, який

мав застерігати його від небезпеки, повинна бути припинена. Однак тепер, після падіння міста, йому було наказано знов пророкувати. Це пророцтво (*голова 33: 1—20*), правдоподібно, було дано Езекиїлу ввечері, який передував ранку, коли до нього прийшов посол, що втік з Єрусалиму; це сталося того самого дня, оскільки день у Жидів починався приблизно після шостої години вечора. Обставина, що пророцтво було дано пізнього дня, показує, що обов'язок Езекиїла як охоронця не було припинено і що його не було звільнено від відповідальності. Він повинен був продовжувати обов'язки охоронця, а саме для Ізраїльтян, яких було забрано в неволю. Це показує, що вірний клас Божих слуг, які є тепер на землі, зобов'язаний весь час бути насторожі і застерігати інших від небезпеки. (*Луки 21: 36; Одкриття 16: 15*) Пророк Езекиїл говорить: “І надійшло слово Єгови до мене таке: Сину чоловічий промов до земляків твоїх і скажи їм: Коли Я пошлю меч на яку землю, а осадники тієї землі візьмуть із громади чоловіка та й приставлять за вартового в себе”. — *Езекиїл 33: 1, 2*.

Це показує, що клас слуг Божих повинен застерігати і повідомляти народ і володіючих чинників в першу чергу, ніж меч Армагедону впаде на організацію Сатани. Господь спочатку каже пророкові Езекиїлу використовувати образну картину, яка стосується до інших земель навколо Єрусалиму, як Амон, Моаб, Едом, Філістії, Тир і Сидон, Єгипет і Ефіопія, над якими Господь пообіцяв підняти свій погибельний меч. (*Єремія 25: 13—36*) Цей образ показує,

що виконання або застосування пророцтва 33 голови відбудеться в часі битви Армагедон. “Меч”, який Єгова підносить над ворогом, представляє сповнення вироку Божого. “Коли Я пошлю меча на яку землю, а осадники тієї землі візьмуть з громади чоловіка”, то це є його обов’язок, як каже пророцтво “застерігати”. Народ “Християнського світу” робив саме це. Вони взяли духовників з різноманітних церковних систем, щоб вони контролювали духовний горизонт, читали знаки неба і застерігали людей в інтересах їх вічного благоденства; але духовники були невірними.

Духовники не можуть бути звільнені від відповідальності, бо вони були цілком свідомі. Вони стверджують, що знають Слово Боже і вони мали достатньо можливостей його вивчати, і вони самі виступають як вчителі Святого Письма. Світова війна була сповненням пророцтва, про що вони всі повинні були знати. Тому пророк говорить: “І він побачить меча, що йде на землю та й затрубить у трубу й остереже люд. І коли хто почує голос труби, та й не буде стерегти себе, й меч наступить та й захопить його, тоді кров його впаде на голову його. Він чув гук трубний, та й не остерігся, — кров його буде на йому; хто ж остерігся, той урятував душу свою”. — 33: 3—5.

Під час війни група проповідників опублікувала в Лондоні маніфест, який було сприйнято в Британії та Америці як гук трубний, і копія його була надіслана кожному проповіднику. Той маніфест особливу увагу звертав на слова великого пророка Ісуса Христа про кінець

світу і про прихід Його Царства. Але духовні в усьому “Християнському світі” і визначні із стада перестали слухати людей, яких народ вибрав з їх середини і з їх організації, щоб вони були їх вартовими, і всі духовні не виконували своїх обов’язків. Відповідальність за це лежить на тих, які висміювали ті слова, що звертали увагу на сповнення пророцтва.

Духовники стверджували, що вони представляють Бога і Христа і є вартовими народу. Тому пророцтво звучить так: “Коли ж вартовий та побачить меч та й не затрубить у трубу, й люд не буде остережений, і наступить меч і відбере тому життя, то він умре за свою провину, та й кров його Я з руки сторожа буду вимагати”. — 33: 6.

Для духовників немає вибачення за те, що вони не бачать майбутніх справ і того, що показують події сьогодення, і тому про них написано: “За їх власною волею це сховано від них”. (2 Петра 3: 5) Їх блукання в темряві в жодному разі не звільняє їх від відповідальності. Вони повинні були б знати зі слів Господа, що світова війна була ознакою початку горя для народів і є доказом, що приходить кінець світу і що повернувся Христос (Маттея 24: 3—8), і вони повинні були застерегти людей, чого вони не зробили. Навіть бездоганні джентельмени з духовенства, які підписали вище згаданий Лондонський маніфест, усунулися від публічної заяви.

Але є ще й інший клас, який ще більш відповідальний і отже, ще більше заслуговує покарання, ніж духовенство різноманітних кон-

фесій “Християнського світу”. Перед приходом Господа до храму Єгови була певна кількість осіб, які заключили угоду, щоб чинити волю Божу, і були удостоєні милості пізнати правду і одержати знання про значення “кінця світу”. Вони стверджували, що виглядають Царство Боже, і говорили про його прихід. В 1918 році або приблизно в той час вони говорили своєю поведінкою в своїх серцях; “Мій Господь, мій пан затримує свій прихід”. Вони почали боротися проти своїх братів, що проголошують Царство. З того часу вони не зробили жодного поступу в пізнанні правди, а продовжують переслідувати слуг Божих і тому Ісус Христос, наш Господь називає їх “лукавими слугами”. Вони висміюють публічну заяву, що стосується рівності “овець і баранів”; вони оспорюють, що Царство почалося в 1914 році, вони ігнорують існування сатанської організації, якщо вони взагалі в це вірять, і не застерігають народ від. меча пімсти Божої, який прийде на народи і нації. Як показує пророцтво, Господь в жодному випадку не вважатиме духовенство “Християнського світу” безвинним і звичайно, Він не пройде мимо класу “лукавих слуг”, не покаравши їх згідно положень проголошеного Ним вироку.

Вартові

Після того як Єгова дав пророку Езекиїлу це видиво, Він вказав йому на відповідальність, яка покладена на вартового, якого обрав Господь. “І тебе, сину чоловічий, приставив Я вартовиком до Ізраїлевого дому, щоб ти, як

почуєш з уст моїх слово, від мене остеріг, врозумив їх”. (33: 7) Хоч Езекиїла було поставлено вартовим лише дому Ізраїлевого, однаково використовував його Господь, щоб проголошувати про навіслу над іншими приведеними в попередніх головах сімома націями погибель. Це показує, що вартовий, якого Господь призначив для свого народу, повинен бачити й розпізнавати сатанську організацію і ясно показувати її народові, і це він також робитиме. Слід звернути увагу, що наведений у сьомому вірші вартовий є вартовим Єгови, якого — на противагу до духовників — обрав Він сам, а не народ. Люди не можуть мати нічого спільного з обранням Божого вартового, хоча вони можуть про це думати. Клас останків, як члени Христа на землі, є вартовими їх братів, це значить один за іншого і також для інших, які хочуть чути. (*Римлян 12: 1*) Вжите тут слово “вартовий” означає когось, хто крокує вперед, дивиться вдалину, спостерігає за розвитком подій і повідомляє все, що бачить. Вартовий визнає, що він повинен виконувати обов’язок і він виконує його, як наказав Господь.

Увесь останок, як цілість, названо “вартовим”. Єгова дає своїм слугам знати, що цього вартового визначив Бог; і цей “слуга” або цей клас останків несе значно більшу відповідальність, ніж будь-який вибраний народом вартовий. Від “вартового” очікують, що він чітко бачитиме і отже слід чекати, що Господь розкриє йому значення своїх пророцтв, щоб вартовий мав чітке уявлення про речі і міг зробити з цього ужиток для прославлення Господа. Далі

слід сподіватися, що Бог покаже “вартовому” свою організацію і свої наміри, пов’язані з цією організацією, а також викриє ворожу організацію; далі, що Бог відкриє “вартовому” велике спірне питання, яке тепер слід розв’язати, і покаже, чому має відбутися битва Армагедон. Це є саме те, що Господь Бог дав зрозуміти класу храму під час минулих років. Тоді класові слуг сказано було Господом: “Ти повинен слухати слово з моїх уст і їх від мене застерігати”. Це не є застереження “слуги”, а післання застереження Господнього, яке має бути виголошене. “Слуга” або “вартовий” чує його і повторює іншим так, як йому було наказано. Не буде для нього вибачення, якщо він цього не зробить.

Дальший натиск Єгова кладе на той факт, що мова йде про Його застереження, а не якогось іншого сотворіння, коли Він каже Езекиїлу заявляти: “Коли Я до беззаконника скажу: беззаконнику, ти вмереш! А ти не скажеш нічого, щоб остерегти беззаконного перед його дорогою, то він умре через його провину; та кров його Я вимагатиму від тебе”. (33: 8) Тому, коли свідки Єгови виходять з післанням, вони постійно повинні пам’ятати, що кони є носіями післання Єгови Бога, а не людини, і що це є привілеєм і обов’язком цих свідків говорити лише так, як наказує їм Господь. При цьому треба слідувати старанно вказівкам Божої організації маючи на увазі, що Єгова є Головою Його великої організації, і що Ісус Христос, виконавець рішень Єгови, керує діяльністю цієї організації. “Беззаконник” — це той, хто отри-

Вартовий дому Ізрайлевого

мав пізнання правди і світло, і навмисно пішов після цього протилежним шляхом; такий буде знищений другою смертю, з якої немає воскресіння.

Вибрані Богом “вартові” повинні використувати засоби, які Бог дав їм для проголошення остороги, а відмова це робити означатиме смерть вартового. Цей текст стосується, очевидно, таких, які йдуть беззаконним шляхом, який в кінці кінців приведе їх в клас “лукавого слуги” або “чоловіка гріха”, “сина погибелі”, але які ще не дійшли до того ступеня виродження, коли вже є неможливим знов обновити їх для покаяння (*Жидів 6: 6*), але як тільки хтось досяг того ступеня падіння, подальші застереження вже не мають сенсу, і тому вартовий в такому випадку сказав би: “Буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм; забезпечу уста мої. як довго беззаконник переді мною”. (*Псальма 39: 1*) Вартові Єгови повинні застерігати; але це було б безглуздо, якби свідки Єгови хотіли вдатися в словесну суперечку з такими, яких було одного разу осяяно правдою, але які тепер борються відкрито проти проголошення післання про Царство і післання проти сатанської організації. Для таких противників звучить слово Єгови: “Хто є нечистий, той ще більше забрудниться”. Коли одного разу досягнуто цього ступеня падіння, тоді вже непотрібні ніякі подальші застереження, і вартовий звільняється від своєї відповідальності щодо таких людей: “Коли ж би ти остерігав беззаконника перед його дорогою, щоб він звернув із неї, і він не навернувся з своєї

дороги, то він за свій гріх погине, а ти врятував душу свою. І скажи, сину чоловічий, до Ізраїльського дому: Ви говорите: проступки наші й гріхи наші лежать на нас, і ми танемо від них, — як же нам жити? ” (33: 9, 10) Це місце у Святому Письмі показує, що беззаконники вже відійшли від того стану, коли вони ще б могли відродитися. Однак, коли ж їх застерігати, тоді “вартовий” доказав свою вірність і звільняється від подальшої відповідальності.

Ті, хто одного разу ввійшли в угоду, щоб чинити волю Божу, але після цього пішли беззаконним шляхом, інколи ображалися на застереження і відповідали такими словами: За твоїм переконанням, вартовий, ми обречені на смерть, бо ми, як ти думаєш ідемо беззаконним шляхом. Чому ж ти тоді набридаєш нам своїм застереженням? Залиши свої поради для себе. Однак, якщо залишається ще хоч якась надія на відродження застереженого, тоді класу слуг було вказано говорити так: “То ж скажи їм: Так певно, як Я живу, говорить Єгова Бог, не бажаю Я смерті грішникової, а того, щоб він звернув зі свого шляху та й застався живим. Зверніте, зверніте з вашого ледачого шляху, про що вам умирати, доме Ізраїлів? ” (33: 11) Іншими словами, Бог говорить до тих, хто вступив на беззаконний шлях: ‘Тут не йдеться про дрібницю, сприйми слова мої серйозно, що сказав мій вартовий. Ти на шляху смерті, і твій кінець не принесе мені жодної радості. Тому Я наказав моєму вартовому застерегти тебе для твого ж власного добра. Не тримай зла на мого вартового, бо він слухається моїх вказівок’. Висновок,

що Єгова говорить саме таким чином, звичайно ж спирається на такі слова: “Хто має вухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам”. — *Одкриття 3: 22.*

Обставина, що когось зроблено членом храмового класу і таким чином взято під плащ справедливості, ще не є абсолютною гарантією постійної безпеки. Він повинен продовжувати слідувати завітам Божим вірно аж до самої смерті. Байдужності і нерадивості Господь не терпітиме. Тому сказав Господь своєму пророку передати післання членам Його організації: “Ти ж, сину чоловічий, промов до земляків твоїх: праведного праведність не врятує тоді, як провинить, і беззаконник не згине за беззаконство своє, як він од свого беззаконства навернеться, так само як праведник, коли согрішить, не зможе вдержатись живим за свою праведність”. (33: 12) Які б праведні діла не робив хтось, або яку справедливую позицію не займав би, це не врятує його в той день, коли він согрішить. “Коли Я скажу праведнику, що він зостанеться живим, а він понадіється на свою праведність та й допустить несправедності, то йому не згадаються всі праведні вчинки його, й мусить він умерти за беззаконність, що її вчинив”, (33: 13) Господь нікому не говорить, що Він буде переможцем, незважаючи на те, що він міг би вчинити, а навпаки, Господь вказує на умови справедливості, яким він має відповідати, коли хоче отримати обіцяне життя. Коли хтось міряє себе міркою Божої справедливості і так вирішує, чи він є одним з тих праведників, яким Бог обіцяє життя, і коли він так ступає праведним

шляхом, то він одержить життя. Однак, якщо він собі уявив, що розвинув у себе звершений характер і тому не може вчинити нічого неправедного, тоді він сам себе обманює і перебуває у великій небезпеці. Коли він надіється на свою праведність і діє неправедно, тоді його праведність, якою він до цього володів, не допоможе йому. Це звучить співзвучно із застереженням: “Тим же, хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав”. (*1 Коринтян 10: 12*) Зі свого боку Господь ні в якому разі не зобов'язаний прощати беззаконність лише тому, що беззаконник колись був праведним. Ніхто не може бути праведником сам по собі; а його праведність спочиває на тому, що робить для нього Бог. Коли ж хтось добровільно грішить проти світла, йому не має вибачення. — *Маттея 12: 32*.

Після того, як Єгова виніс свій остаточний вирок, його вже не можна змінити, тому що Бог не змінюється. “А коли скажу беззаконному і ти мусиш умерти! він же навернеться од гріхів своїх та й почне чинити суд і справедливість”. (*33: 14*) Цей вірш повинен означати, що Господньому “вартовому” було вказано на шлях, який Бог сприймає благосклонно, і на шлях, який викликає невдоволення Боже — як пояснив Бог; і вартовий повинен застерігати тих, які пішли беззаконним шляхом, що вони повмирають, якщо і далі триматимуться за цей неправедний шлях. Тому “вартовий” поставлений Богом повинен “кричати на все горло і не щадити себе”, і це робить він, будучи послухний заповіді Божій (*Ісаїя 58: 1*) “Вартовий” — це клас “вірних слуг”, який складається з багатьох людей,

але до якого звертаються як до цілості. Цей клас Господь використовує як канал або засіб для проголошення такого застереження. — *Дивись “Вартова Башта” 1929 рік, стор. 163.*

Якщо хтось, хто знаходиться на беззаконному шляху, візьме до уваги застереження, зверне з того шляху і робитиме те, що є праведним, то це, як заявляє Господь, піде йому на користь: “Коли той беззаконник верне залог, поповнить те, що заграбив, ходитиме в законах, що ведуть до життя, і нічого неправедного не вчинить, — то й зостанеться живим, не вмере. Ні одного з гріхів, які вчинив, не полічиться йому; він почав творити суд і справедливість, і зостанеться живим. (33: 15, 16)” Тоді світло твоє зорею засвітить і рани твої скоро зціляться, й справедливість твоя буде поперед тебе ходити, та й супроводитиме тебе слава Господня. Тоді ти покличеш, і Господь відповість тобі, заголосиш — а Він скаже: Ось Я! Як же ж ти ще з твого займища викинеш ярмо, перестанеш піднімати грізно палець та зневажливо говорити”. (*Ісаія 58: 8; 9; “Вартова Башта” 1929 рік, стор. 166, 167*) Тому, хто бачить неправедність, яку він вчинив, розкаюється і знов вступає на законний шлях, Бог явить свою милість. Закон даний Мойсею встановлював, що грішник спершу повинен визнати свої гріхи і через своїх священників принести жертву Господу, щоб це стало основою для прощення Божого. Так і при сповненні цього предсказання (*вірш 16*) беззаконник спершу повинен визнати свої гріхи і просити, щоб Ісус Христос виступив як його заступник, перш ніж Бог простить грішника і прийме його

знову. “Заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника”. (*1 Йоана 2: 1*) Це є вірний шлях, який схвалює Єгова. “І коли доведеться знайти її, істинно глаголю вам, що веселиться над нею більше ніж над дев’ятьдесять і дев’ятьма, що не заблудили”. (*Маттея 18: 13*) Всі небесні сотворіння відображають такі ж самі погляди. “Глаголю вам, що оттак радість буде на небі над одним грішником каючимся, більше ніж над дев’ятьдесять і дев’ятьма праведниками, котрим не треба покаяння. — Так глаголю вам, радість буде перед ангелами Божими над одним грішником каючимся”. (*Луки 15: 7, 10*) Хто з чистим серцем повернеться до Бога на предписаний Ним шлях, того Він теж прийме. Бо як високо небо над землею, така велика милість Його над тими, що бояться Його. Як далеко схід від заходу, так віддалив від нас переступи наші”. — *Псалма 103: 11, 12*.

Деякі ропшуть на Господа тому, що Він виявляє милість до блукаючого, який розкаюється у своїх грішних ділах і навертається на дорогу правди, подібно як в притчі брат виступає проти забиття вгодованого теляти на честь повернення блудного його брата або сина його батька. Тому пророк каже: “А твої земляки говорять: не по правді чинить Господь, тим часом, як їх самих дороги несправедливі! ” (*33: 17*) Ці скарги піднімаються тими, які уявили собі, що вони розвинули в себе звершений характер і тому висловлюють претензії, що лише вони повинні мати милість Господа. Їх скарга є несправедливою. Шляхи Господні є прямі і праведні, безпристрасні; Він є як праведний,

так і оправдуючий тих, хто вірить в Ісуса Христа. (*Римлян 3: 26*) Бог не дивиться на особу; як праведність праведника, так і беззаконність беззаконника не приносять Богу Єгови користі або шкоди. Тому легко можна побачити, що Бог не має жодної причини, щоб діяти з усіма сотворіннями інакше, ніж керуючись однаковими засадами. — *Йов 35: 6—9*.

Закон Божий є праведний і справедливий, і милість Його триває вічно. Тому написано в пророцтві: “Коли праведник од своєї праведності відступить і чинитиме ледарство, так за те мусить умерти. І коли ледачий навернеться од свого беззаконства та почне чинити суд і справедливість, то за те зостанеться живим. А ви мовляєте: Несправедлива путь Господня! Я ж суджу вас, доме Ізраїлів, кожного після поступків його”. (*33: 18—20*) Ті, які намагалися оправдати самих себе, а не Бога, повинні зрозуміти, що вони не були праведними і справедливими згідно волі Бога: “Тим же кожен з нас дасть за себе перелік Богу”. (*Римлян 14: 12*) “Всім бо нам треба явитись перед судищем Христовим, щоб прийняв кожен по тому, що заробив тілом, чи то добре, чи лихе”. — *2 Коринтян 5: 10*.

Більше не німий

Один чоловік втік з міста під час падіння Єрусалиму і поспішав, щоб повідомити Езекиїла про те, що місто впало: “У двадцятому році нашого полону, в десятому місяці, на п'ятий день місяця, прийшов до мене один утікач із

Єрусалиму й звістив: збурено місто”. (33: 21) Це сталося через три роки і п’ять днів після початку осади Єрусалима Навуходоносором і початку мовчання Езекиїла. До цього часу не сповнилась частина пророцтва, яка стосується “втікача з Єрусалиму” і його приходу до Езекиїла та оголошення про те, що місто розбито. Сповнення цього співпадає із сповненням пророчих слів з Одкриття 17: 16, 17 — див. *“Світло”*, Том 2, стор. 107.

Єгова хотів оправдати своє сказане пророком слово, а саме завдяки доказу, що виголошене Езекиїлом пророцтво іде від Бога і тому є правдивим. “Та ще вечером перед приходом сього втікача, найшла на мене рука (сила) Господня, і Він одверз уста мені, перш ніж той уранці прибув до мене. І одчинились уста мої, і я вже не мовчав довше”. (33: 22) Падіння Єрусалиму доказало, що Езекиїл говорив згідно волі Божої і що він був правдивим пророком; тому він міг говорити з відвертістю і з такою силою, як ніколи раніше. Його німота відносно Єрусалиму до цього часу повинна бути влучним відображенням такого прикладу: після того, як свідки Єгови згідно наказу Господа дали свідчення про “організовану релігію”, вони можуть спокійно залишити свою справу Господу, поки надійде Його час підтвердити слово Його слуг. Коли Бог підтвердить їх свідчення через сповнення пророцтва, це мусить означати, що прийшов час говорити з більшою відвертістю і авторитетом, ніж будь-коли до цього. Але Господь не вимагає від свого слуги чекати, поки прийде підтвердження (представлене втікачем) для то-

го, щоб відкрити уста Його слуги і стати Його свідком, а навпаки, коли сповниться пророцтво, Бог накаже своєму слугі відкрити уста і говорити. Уста Езекиїла були відкриті перед прибуттям післанця, і це повинно було переконати пророка, що післанець, який повинен був підтвердити його предсказання, прийде одного дня. Він повинен бути впевненим в цьому, що післанець був уже в дорозі. Так само стоять справи і сьогодні. Бог відкрив пророцтва представленому через Езекиїла класу і таким чином відкрив уста свого слуги, щоб той міг їх проголошувати; це є вказівкою, що підтвердження пророцтва через його сповнення відбудеться в дуже близькому майбутньому.

Єгова наказав пророкові Езекиїлу говорити і він передає слова цього високомірного класу таким чином: “Сину чоловічий! оті останки, що живуть по спустошених місцях землі Ізраїльської, мовляють ось яке: Авраам був один собі чоловік, та й осяг сю землю в державу, а нас багато, то ж нам і належиться земля ся в державу”. (33: 24) Господь звичайно знав, що земля Ізраїльська була “пусткою, без осадників”; тому пророцтво повинно стосуватися того часу, коли осадники ще жили на тепер спустошених місцях, як показує це наступна частина цього пророцтва; і вона спрямована проти самовпевненого суспільства релігійних людей сьогоднішнього “Християнського світу”. Високомірні, самолюбні і самовпевнені, особливо духовники серед Жидів сказали по суті таке: Авраам був один, нас же багато, і ми є сповненням обітниці Авраама; тому ми є родом, який по-

винен успадкувати землю і отримати її у вічне володіння, і нам не спаде на думку вірити висловленням цього так званого “пророка Езекиїла”, якого ми повинні відкинути. Вони не звернули уваги на умови, з якими було пов’язане вічне володіння землею.

Цей самовпевнений клас подібний до тих високомірних, до яких говорив Ісус: “І не думайте казати в серці своєму: в нас батько Авраам; бо Я вам кажу, що Бог зможе з цього каміння підняти дітей Авраамові. Вже і сокира коло кореня дерева лежить; тим кожне дерево, що не дає доброго овочу, зрубують, та й кидають у вогонь”. (*Маттея 3: 9, 10*) “Озвалися вони й казали Йому; Отець наш Авраам. Рече їм Ісус: коли б діти Авраамові були, діла Авраамові робили б. Тепер же шукаєте вбити мене, чоловіка, що вам правду глаголив, котру Я чув від Бога. Сього Авраам не робив”. (*Йоана 8: 39, 40*) Такий самий чванливий і самовпевнений клас релігійних людей представлений у “Християнському світі”. Вони стверджують начеб то вони є першими хто має право на милість Божу і тому вони цілком впевнені, що вони попадуть на небо; вони кажуть, що мають такий звершений характер, що Бог справді їх там потребує. Тоді Бог наказав своєму пророку пророкувати про цих людей, що гордяться своєю значимістю: “Отже скажи їм: Так говорить Єгова Бог: Ви їсте з кров’ю та й пориваєте очі на ваші ідоли, й проливаєте кров, — та хочете ще посісти землю в державу? Ви опираєтесь на свого меча? Ви ж чините гидоти, поганите жінок

один в одного та й хочете осягти в державу землю?” — *Езекиїл 33: 25, 26.*

Жоден, хто нарушив свою угоду з Богом, може бути впевнений, що він не буде залишений у Божій організації. Щоб бачити сповнення обітниць, треба бути вірним Богові, тому Господь говорить: “Ось як маєш їм сказати: Так говорить Господь Бог: Так певно, як Я живу, — ті, що живуть по розвалених містах, поляжуть од меча; тих, що в чистому полі, оддам на пожир звіррю; а ті, що в утверджених місцях та печерах, помруть од морової зарази. І зроблю їх землю пустою пустинею, й перерветься горда могутність їх, і пустинею лежатимуть гори Ізраїлеві, й ніхто не буде через них переходити. І зрозуміють вони, що Я Єгова, як зроблю сю землю пустою пустинею за всі гидоти їх, що вони коїли”. (*Езекиїл 33: 27—29*) Через їх високомірність вони не навчилися ні через Його Слово, ні через досвід, що Єгова є Господь Бог; але коли Бог покарає їх, вони зрозуміють, що Він є Всемогутній.

Тоді пророк по велінню Господньому описує клас релігійних людей, які зв’язані з правдою за допомогою тонкої павутинки: “Сину чоловічий, земляки твої розмовляють про тебе попід мурами, в дверях, на порогах у себе, й балакають насмішливо проміж себе один до одного, брат до брата: Ось ходім, послухаймо, яке слово вийшло од Господа! І приходять вони до тебе гуртом, і сідають перед тобою яко мій люд, і слухають слова твої [вони роблять вигляд, що приймають до серця, що їм каже пророк від імені Бога; *примітка англ. перекладу*] та не

виконують їх; а роблять те, що приємно їх устам [що відповідає їх смаку; *примітка Ельберф. Біблії*] і серце їх вганяє за наживою”. (33: 30, 31) Бог відкрив правду деякій кількості людей і засвідчив їм як своїм дітям, і якийсь час вони належали до Його вірного народу, бо вони знайшли, — як заявили, — тут найкращу релігію, яка тільки може бути і що опублікування про правду є найкращим і найбільш гармонійним поясненням Біблії. Коли скликається публічне зібрання і коли очікується невідомий промовець, вони повідомляють про це своїх знайомих і запрошують їх піти з ними і слухати доповідь. Під час доповіді промовця вони роблять вигляд, що слухають; але коли йдеться про те, щоб служити Господу і прославляти Його ділами своїми, вони не роблять цього. Це вони залишають іншим. Такі люди — це “ті, що ходять до церкви”, їх любов поділена між Богом і якоюсь іншою істотою або чимось іншим, і вони прив'язують своє серце до речей, які перешкоджають їм бути повністю послужними заповідям Божим. “І ось, ти в них мов співак забавний, що має гарний голос і на струнах до ладу перебирає; вони слухають слово твоє, та не сповняють його”. (*Езекиїл 33: 32*) Такі люди сповнені похвали для публічних промовців або вчителів і післання, яке вони передають. Вони слухають слова промови, які пояснюють пророцтва, і читають про це, але вони не відносяться серйозно до того, про що в них говориться, і ще вважають, що свідки, які старанно знайомлять їх з цими пророцтвами, є екстремістами. Вони не роблять того, що нака-

зав Господь згідно свого свідчення і справи, в якій вони повинні приймати участь. Коли в якомусь місці відбувається зібрання, то вони теж там є присутні. Вони сидять там на перших місцях і надають мудрого виразу своїм обличчям; а коли доходить до того, щоб людині принести свідчення, то вони для цього начеб то занадто є втомлені. Вони зовсім не є розумними, і Ісус говорить про них: “А всякий, хто слухає сі слова мої, та не чинить їх, уподобиться чоловікові необачному, що збудував свій будинок на піску; і полили дощі, й надійшла повідь, і забуяли вітри, і наперли на той будинок; і впав він, і велика була руїна його”. (*Маттея 7: 26, 27*) Бог хоче, щоб всі вони знали, що Його пророцтво проголошено серед них: “Як же воно справдиться, — ба вже й справджується, — тоді зрозуміють, що між ними був пророк”. (*Езекиїл 33: 33*) Тепер вони не звертатимуть на це уваги, але скоро вони пізнають факт, що Бог не залишився без свідків на землі і що вони упустили можливість звернути увагу на те, що було сказано.

Той, що пасе

(Езекиїла, голова 34)

Через свою організацію Єгова визначив певних її членів, щоб вони були пастирями Його стада. Серед них, однак є і такі, які самі пасуться, і Господь наказав пророкові Езекиїлу пророкувати про них. Це пророцтво викладено у 34 голові. Воно не датоване; тому здається, що його можна застосувати до всіх часів мов-

чання народу Божого і проголошення свідчення Ісуса Христа: “І надійшло до мене слово Господнє. Сину чоловічий! пророкуй про пастирів Ізраїлевих, віщуй і промов до них: Так говорить Єгова Бог: Горе пастирям Ізраїлевим, що пасуть самих себе! Чи не вівці ж бо пастирям пасти? ” (Езекиїл 34: 1, 2) “Пастир” по-єврейськи означає “вартовий”, “той, що дбає”, “той, що пасе” або “той, що годує”. Пастир, отже, є проводарем серед народу Божого. Його обов’язок полягає в піклуванні про те, щоб донести Слово Боже, пасти стада Божі; але не за особисту плату, а добровільно і з готовністю духа. (1 Петра 5: 2) “Пасти їх” усвідомлено, з готовністю. (Єремія 3: 15) Мойсей, Давид і Ісус були пастирями народу Божого. (Псалма 77: 20; Ісаія 63: 11; 4 Мойсея 27: 17, 18) “Пастирі”, проти яких спрямовано це пророцтво, складаються з духовників “організованого Християнства”, які тримають в полоні велику масу дітей Божих, також вибрані старші народу Божого, які вважають себе за важливих і намагаються повести за собою інших, як своїх послідовників, замість того, щоб слідувати заповідям Господнім. Апостол писав про цей клас; “Із вас самих устануть люди, говорячи розворотне, щоб потягти учеників за собою”. (Діяння св. Апостолів 20: 30) Господь є проти цього високомірного класу, як говорить пророк: “Горе пастирям, що занапащують і розганяють вівці отари моєї, говорить Єгова. Тим же то так говорить Єгова, Бог Ізраїлів, до пастирів, що пасуть нарід мій: порозганяли ви й порозпуджували вівці мої й не наглядали за ними. Оце

ж Я скараю вас за ледачі ваші вчинки, говорить Єгова”. (*Єремія 23: 1, 2*) Ці високомірні є жадібними і пасуться самі: “Многі бо ходять, про котрих не раз говорив Я вам, тепер же й плачучи говорю, про ворогів хреста Христового, котрим кінець — погибель, котрим Бог черево, а слава в соромі їх, котрі про земне думають”. (*Филипян 3: 18, 19*) Вони не слухали закликів слова Божого “пасти стадо Боже” (*1 Петра 5: 2—4*) Вони начебто знають слова Божі, але не вміють шанувати Єгову і Його Царство. Для задоволення свого честолюбства вони займають посаду старійшини або вчителя, шукають своєї вигоди і забувають годувати стада Божі їжею, яку Господь для них приготував. Вони надають перевагу готувати для народу їжу, приготовану за власним рецептом, щоб возвиситися самим. Вони не зважають на вказівки організації і вважають їх менш важливими, ніж самих себе. Вони відмовляються бачити, що Господь стоїть на чолі своєї організації і що Він дає вказівки. До таких Господь каже: “Ось — піст, який Я люблю; зніми кайдани несправедливості; розв’яжи пов’язі ярма, одпусти придавлених на волю, і розірви всяку кормигу; поділись із голодними хлібом і введи в хату бурлаків бездомних; як побачиш обідранця, прикрий наготу його, і від однокровного твого не ховайся”. — *Ісаія 58: 6, 7; Див. “Вартова Башта” 1929 рік, стор. 165.*

Ці самолюбні пастирі або годівники використовують стада Божі для власних прибутків, тому Господь говорить: “Ви їли сало і зодягались у вовну та заколювали худобу вгодовану,

стада ж ви не пасли”. (34: 3) У своєму самолюбстві вони ненавиділи тих, які годували стада Божі та доглядали їх, проявляли бажання вбити їх і брутально поводитись із тими, що їли за столом Господнім. (1 Йоана 3: 15) Групи посвячених Богу, які скликали зібрання, але відмовлялись іти до інших з післанням Господа і проголошувати його хворим, страждуючим і нужденним, пасуться самі, а не пасуть нарід Божий. Є багато “полонених”, яких необхідно нагодувати. Їх можна розбудити за допомогою радіо, і тоді привілеєм тих, які люблять Господа, буде принести більше їжі таким голодним і нужденним. Вибраний старший, який собі уявляє, що він є надто важливою персоною, щоб брати участь у такій звичайній роботі по нагодуванню голодних, не цінить Царство Боже і виявляє себе як невірного Слову Божому і представленим Богом привілеєм.

Єгова поклав на своїх помазанників обов’язок, проповідувати Євангелію народу, лікувати тих, у кого розбите серце, давати свободу полоненим, відкривати очі сліпим, і проголосити день пімсти нашого Бога. (Ісаія 61: 1—3) Є так багато тих, хто потребує допомоги, і Господь через свого пророка говорить про таких невірних годівників: “Слабих у стаді ви не покріплювали, й недужих не вигоювали; поранених не перев’язували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко і насильно”. (34: 4) Це пророцтво не стосується невірних, яких Господь збирає через своїх ангелів зі свого Царства. (Маттея 13: 41) Воно стосується тих, які через перекручені люд-

Ви їсте сало і зодягаєтесь у вовну

ські вчення були віддалені від Бога і Його Слова і які залишили систему “організованого Християнства”, тому що там вони не змогли знайти правди. Це пророцтво включає також тих, яких духовники тримали на відстані від правди за допомогою її брехливих представлень. Господь в цьому пророцтві виступає проти таких вибраних старших в групах народу Божого, які противляться проголошенню від дому до дому і відмовляються приносити втіху нужденним: “А правила ними жорстоко і насильно”. Без сумніву ці слова пророка стосуються духовенства “Християнського світу” і класу “лукавого слуги”. (*Маттея 24: 48, 49*) Коли вибраний старший в групі народу Божого противиться старанням помазанників проповідувати Євангелію через участь у службі від дому до дому, то він винен в таких самих нечестивих вчинках, як і духовенство. Під час світової війни жоден духовних так званого “Християнського світу” не намагався приєднатися до послідовників Ісуса Христа: “І розсипались мої вівці без пастиря й ставались жиром усьому польовому звіррю та й розбігались”. (*34: 5*) Оскільки духовники не були правдивими пастирями стад Божих, а лише найманцями звірячих і войовничих урядів, то вони під час світової війни жорстоко переслідували вірних послідовників Ісуса Христа. Коли їх було гноблено, велике підприємництво і його посібники раділи з принижень і страждань цих вірних. Також і тепер, оскільки духовенство не робить різниці між організацією Єгови і звірячими політичними урядами цього світу, клас “полонених” все ще дозволяє визискувати себе

безсовісними правителями. Ці полонені все ще вірять, що “вищою владою” є звірячі уряди світу, і тому вони повинні бути патріотами і підкорятися цим “вищим властям”. Також серед громади Божого народу є деякі вибрані старші, які все ще думають і вчать, що згаданими апостолом (*Римлян 13: 1—4*) вищими властями були уряди або пануюча влада цього світу. Таким поглядом і вченням вони чинять насильство над Словом Божим і над народом Бога, гноблять його і віддають його на пожир звірячим урядам організації Сатани. Велика відповідальність лежить сьогодні на плечах духовенства “організованого Християнського світу” і саме через посаду, яка їх до цього зобов’язує; але ще більша відповідальність лежить на тих, хто є старійшинами і вчителями серед груп народу Божого і яким доручено свідчення Ісуса Христа: “По всіх горах і по всіх високих узгір’ях блукають мої вівці; розсипалась отара моя по всіх країнах, і ніхто не допитується про них, ніхто не шукає їх”. (*34: 6*) Кожен слуга Божий повинен серйозно задуматися над своєю відповідальністю, яку на нього покладено через його становище. У всіх народах і царствах (“горах” або “високих пагорбах”) “Християнського світу” ті посвячені Богу, хто не належить до останку, поділені між собою в тому, що стосується їх мислення і дій. Духовенство “Християнського світу” не шукає правди і не помічає її, хоча вона вільно і відкрито лежить перед їх очима; так само мало духовенство бажає дати правди посвяченим в їх общинах. Навпаки, вони перешкоджають общинам в тому, щоб вони почули

правду, і тримають їх на віддалі від неї. У багатьох місцях духовники йдуть поміж членів церковних общин, щоб продуманим і безбожним чином змусити їх спалювати книжки, які містять післання про Царство Боже і які бідні люди собі купили. Ці духовники не намагаються розшукати людей з народу Божого і об'єднати їх, а їх наміри спрямовані на то, щоб збільшувати свої общини з користю для себе. Коли вони запрошують їх у свої церковні будівлі, то роблять це не для того, щоб говорити з ними про Святе Письмо, а щоб балакати про будь-що інше, тільки не про Слово Боже. Тому ці духовники є відповідальні перед Богом і мусять нести цю відповідальність. Ті старійшини серед груп народу Божого, які тримаються відособлено від “організованого Християнства”, але борються проти служби по проголошенні Євангелії Царства Божого від дому до дому або відхиляють підтримку цієї справи, є винними у цьому злочині, бо не шукають розпорошених громад Господа, і через таке своє становище вони ще більш відповідальні перед Богом і варті ще більшої кари, ніж духовенство.

Цим невірним пастирям Господь виголошує такий вирок: “Тим то же вислухайте, ви пастирі, слово Господнє: так певно, як Я живу, говорить Єгова Бог, за те, що вівці мої полишені були на здобичу, й отара моя допалась без пастирів на пожир усякому дикому звіррю, а мої пастирі не відшукували овець моїх — пастирі бо пасли самих себе, а овець моїх не пасли, — за те ви, пастирі, слухайте слово Господнє! Так говорить Єгова Бог. Ось Я встану

на пастирів, і вимагатиму вівці мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; Я повириваю в них із рота вівці мої, щоб не були вже їм їдою”. (34: 7—10) Бог уже звільнив свої останки від впливу цих безбожників, і відтепер різка цих беззаконників не повинна впливати на їх долю. Він зробив це, щоб вони були цілком вільними, щоб цього дня мужньо проголошувати свідчення Єгови. Скоро клас “полонених” буде звільнений рукою Господньою. (*Псальма 146: 7*) Духовники і невірні вибрані старші через своє несправедливе поводження з посвяченими Богу будуть змушені оплатити за свою вину перед Господом. Якби вони любили Бога, то дотримувалися б Його заповідей; але вони Його не люблять, і тому будуть осуджені Ним. — *Псальма 145: 20*.

Зібрання Його громади

Єгова приказав своїм пророкам написати: “Хай зберуться мої праведні! ” (*Псальма 50: 5*), і через Езекиїла Він говорить: “Так говорить Господь Єгова: дивися, Я тут і Я питатимуся за моїми отарами та й буду їх дозирати”. (34: 11) Це пророцтво повинно сповнитися в день Єгови, коли Він через своїх представників буде перебувати в храмі. Він залишає справу збирання своїх отар не людині, а посилає свого уповноваженого представника, свого “післанця завіту” саме з цією метою до храму. Він каже прийти своєму “володарю” з Вефлеєму — Єфрати, щоб представляти йому пошуки отар.

(Михей 5: 2—4) Це є день, коли пастир є серед свого народу; в “день приходу нашого Господа Ісуса Христа і нашого зібрання до нього”, що є головою організації Єгови. (2 Солунян 2: 1) Пророк описує час як “день хмарний і похмурий”. (34: 12) Цей день почався в році 1914 і досяг своєї вершини в 1918, коли Господь Ісус з'явився в храмі Єгови. Про цей час пророк Божий написав: “Господь царює. Да радується земля, да звеселиться велика сила островів! Хмара і темрява кругом Його; справедливість і суд — підвалини престолу Його”. (Псальма 97: 1 , 2) Цей день описаний пророком як день звільнення. “Але спасуться в цей час поміж народу твого всі, що будуть знайдені записані в книзі”. (Даніїл 12: 1) Господь знає тих, хто є Його людьми і Він знайде їх.

Він знайшов їх серед необрізаних, тобто серед нечестивих: “І повиводжу їх із проміж народів і позбираю з країн, та й приведу в їх землю, й пастиму їх по горах Ізраїлевих, поблизу потоків і по всіх осаджених місцях сієї землі”. (34: 13) Представники з сатанської організації тримали отари в тюрмі, але Господь зібрав їх і привів до себе. Там, де Його народ перед тим знаходився, він не міг поклонятися Богу і служити Йому, як він може це робити сьогодні в організації Божій. Господь зібрав свою отару в храмі і тут годує їх. Дійсний годівник Ісус Христос давав їм найкращу їжу: “По гарних пасовищах пастиму. Їх, а будуть пастівники їх на високих горах Ізраїльських; там вони будуть відпочивати на гарному пасо-

вищі, і пастись на травному пасовищі — на горах Ізраїльських”. — 34: 14.

Ісус Христос є володарем, що прийде з Вефлеєму, а також Він є годівником народу Єгови. “Стане Він кріпко і пастиме в силі Господній, в величності імені Господа, Бога свого, й будуть вони жити безпеч, бо великим буде Він аж до окраїн землі”. (*Михей 5: 4*) Вірні чекатимуть на Господа, вони слухатимуть Його заповідей і слідуватимуть їм. “Блаженні слуги ті, котрих, прийшовши пан, знайде їх пильнуючими; істинно глаголю вам, що підпережиться та й посадовить їх за стіл і приступивши, послугувуватиме їм”. (*Луки 12: 37*) З цих вірних і створив Господь клас своїх “вірних і мудрих слуг”. (*Маттея 24: 45—47*) Господні вівці знаходять охорону і захист в рядах організації Єгови; і ця організація символізується “високими горами”, де вівці Господні мають повний спокій в Господі і добрі пасовища, тобто корисну для них і зміцнюючу їжу. Господь посадив їх на вершині в безпеці від напастей. (*Псальма 91: 14*) “Він був укріпив засови брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе; ставить мир у твоїх границях, наситить тебе плодом пшениці”. (*Псальма 147: 13, 14*) Це є теперішнє щасливе становище останків Божих, вірних отар Господа, тих, які слідують за добрим пастирем, куди б він не пішов. Що стосується “великої громади”, то вони все ще є розпорошеними вівцями і полоненими, і на вірних лежить обов’язок їх годувати. “Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека і сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до

джерел водних. Всі гори мої дорогами зроблю, і всі стежки по долинах угору підійму”. (Ісаїя 49: 10, 11) Це пророцтво Ісаїї повинно ще сповнитися для “великої громади”, і останки Божі повинні продовжувати доносити до них післання. Великий пастир визначає невірних, яким було дано привілей пасти отари Божі, і бере завдання пасти їх у свої руки. “Сам Я пастиму вівці мої, і сам указуватиму їм місце одпочинку, говорить Господь, Єгова. Котре заблудило, Я відшукаю, котре відлучилось, заверну; поранене перев’яжу, недужне покріплю, а надто жирне та буйне витрачу, буду їх пасти по правді”. (34: 15, 16) Це є певним доказом того, що останки Божі не будуть покинуті в сумнівах про їжу, яку вони приймають; але вони будуть знати, а вони це знають — що їжа приходить з руки Господа Бога. “Бо це Я, Єгова, буду говорити, і яке Слово не проречу, воно справдиться і не буде проволоки”. (12: 25) Вибраний “слуга” Божий Ісус Христос збирає розпорошених і зголоднілих і зміцнює їх. Вірні останки беруть участь у цій справі, бо вони є частиною “слуги” Єгови. Господь Ісус — великий Суддя у храмі — розпочав свою справу суду у 1918 році, і остання частина шістнадцятого вірша показує, що через існуючі в Домі Божому обставини суд був необхідний. “Жирний і буйний” означає самовдоволених годівників, високомірних, які зловживали своєю назначеною справою, щоб опікати слабших братів, відсували їх в сторону і залякували їх. Отож Господь нагодує властолюбців справедливістю, яку вони заслужили своєю неподобаючою поведінкою. Тих, які

не дивляться на осто­ро­гу і попередження Гос­под­не і не змінюються, Він знищить. З Святого Письма з певністю впливає, що Бог не до­пус­тить до свого класу слуг по­ве­ли­те­лів і тих, які хотіли б панувати над Його отарами.

Господь буде піклуватися, щоб з Його народом поступали справедливо. Господь застосовує різних німих звірів, щоб відобразити різні види людей, які потрапили в Його отару: “Вас же, мої вівці, так говорить Єгова Бог, буду судити між вівцею а вівцею, між бараном а козлом”. (34: 17) Властолюбні і недружні вожаки або пастирі є ті “козли”. “Всі могутні [власне: козли; примітка Ельберфельд. Біблії] землі”. (Ісаія 14: 9) “Троє мають статечний крок, а четверо — статечний хід: лев, герой серед звірів, який ні перед чим не відступає; кінь [осідланий кінь (мініатюрна Біблія); [споряджений до бою кінь] (Менге); хорт (англ. Біблія)]; або козел; цар, біля якого збирається військо”. (Припо­вістки 30: 29—31) Козел має достойний вигляд. Він крокує з піднятою головою і робить мудру міну; переконаний у своїй важливості на­ма­гається зробити враження своєю статечною хо­дою і приймає цю позицію, щоб його подивля­ли всі інші в отарі Божій. Для Господа і для тих, хто має дух Господній, ці “козли” серед отари або громади Божої мають відштовхуючий не­приємний запах. Це звичайно є люди, які через своє прагнення сіяти і виглядати надзвичайно важливими, розпалюють неспокій: “На пастирів гнівом Я палаю, і козлів тих (провідників) Я покараю; бо навідається Єгова сил до свого стада, й поставить рід Юдин, мов славного коня

свого, до бою”. (*Захарія 10: 3*) Господь розрізняє “козлів” і “баранів”, які в англійському перекладі звучать як “барани”. Баран — то є вівця чоловічого роду, яка внаслідок оперативного втручання втратила свою зарозумілість і чваньство. Старійшину можна віднести до сварливих козлів; але коли він відкидає своє себелюбство і після цього віддано служить народу Божому, тому що він любить Бога і Його народ, тоді його порівнюють з “бараном”. Того, хто починає нападати на інших або бере їх на роги, Господь судитиме згідно цього.

Господь продовжує звертатися до себелюбних “козлів” або вождів і каже: “Чи ж то не доволі з вас (ви багаті) пастись на доброму пасовищі, що ви ще й те, що зістанеться неспасене, ви-топтуєте ногами, самі п’єте чисту воду, а ця що осталась каламутите ногами вашими”. (*34: 18*) Ці високомірні козли стали жирними, пожираючи все, що їм попадало на очі, в той час, як м’ягкосердечні з отари голодували. Козли харчуються найкращою їжею; але невдоволені цим у своєму себелюбстві вони йдуть ще далі і забруднюють решту їжі і роблять її непридатною для вживання іншими. Це є дух тих високомірних духовників, які “забрали ключ до пізнання”, “пастирі душ”, які дотикаються до коштовної правди Бога і використовують з неї такі частини, які відповідають їх себелюбним бажанням, а решту спотворюють так, що інші не можуть більше насолоджуватися цим. Це є дух, який проявляють ті високомірні духовники, які кажуть людям палити книжки, що містять післання Царства Божого. Серед народу Господ-

нього були і такі, — вони є ще й сьогодні, — що бажали наскільки лише можливо забрати собі всі добрі страви зі столу Господнього, прожувати їх, подати їх за власним рецептом на стіл і присвоїти собі заслуги за те, що подається іншим. Також є і такі, які приймають добру їжу з рук Господа, але є надто лінивими, щоб передати її іншим або дати голодним, а також намагаються перешкодити деяким вівцям Божим, щоб вони отримали їжу, противлячись свідченню, яке видають вірні Господа. Ці егоїсти крутяться навколо приготованої Господом їжі, намагаючись потоптати її брудними ногами і перешкодити у всіх намаганнях народу Божому виконувати організовану службу в ім'я Бога. Під час періоду Ілії на зібранні Божому ці себелюбці їли найкраще і пили з проточних вод. Під час періоду Єлисея вони намагалися замушити чисті води правди, забруднити їх, щоб зробити їх непривабними для отар Божих і надати їм негостинного вигляду. Вони відповідають за це перед Господом Єговою, і вирок над ними вже написаний.

Члени “великої громади” або “великого натовпу” народу є вівцями в отарі Божій; і особливо духовники намагаються спустошити їх пасовища, щоб ці голодні не мали харчів. Таким фальшивим провідникам Бог говорить: “Так що вівці мої мусять пастись на витолоченому пасовищі і пити воду, що ви скаламутили ногами вашими? ” (34: 19) Духовники вдають перед народом, що вони навчають з Біблії, але вони не роблять цього. Навпаки, вони забруднюють її своїми перекрученими ідеями і висновками та-

кими, як вища критика, еволюційне вчення, самосправедливість, і тому “полонені” залишаються без їжі, поки вірні слуги Господа не принесуть їм харчі. Вибрані старші в групах правдивого народу Божого діють разом з духовниками, і своїми діями вони перешкоджають тому, щоб клас “полонених” був нагодований; це роблять вибрані старші, борючись проти справи передавання свідчення від дому до дому. Вірні останки, однак, звільнилися від впливу “козлів”; вони продовжують справу і проголошують свідчення, яке має бути дане згідно заповіді Божій.

Коли Господь з’явився в храмі, щоб чинити суд, “жирні” тоді знаходилися в одному загоні. “Тим же то ось як говорить Господь Єгова до вас: Ось Я сам буду розсуджувати між ситою а захарчованою вівцею”. (34: 20) Суд Господа є справедливий. Це правило проголошується тим, хто має повноту назначеної власті від великого володаря і говорить від його імені. “Єгова робить бідними [жирних овець] і багатими [захарчованих овець]; Він принижує і возвишає. З пороку земного нуждаря підносить, з грязі бідного у гору возносить, щоб з князями посадити, у насліддя престолом слави наділити; бо від Господа основи землі, і Він заложив на них кулю земну”. (1 Самуїла 2: 7, 8) “Він зробив силу рукою своєю; розсипав гордых у думках сердець їх; поскидав потужних з престолів, і підняв угору смиренних; голодних сповнив добром, а багатих одіслав упорожні”. (Луки 1: 51—53)

Невірність збоку пастирів зробила необхідним те, що Господь вдався до жорстоких заходів. “Позаяк ви все слабе тручаєте то боком, то плечем і колете рогами, аж поки геть повідганяєте”. (34: 21) Під час світової війни духовники поза межами груп народу Божого, а невірні вибрані старші всередині цих груп вдавалися до насилля і розсіювали отари Бога; і через цю насильницьку діяльність “полонені” все ще страждали від їх рук. Господь оберігає тих, хто любить Його, тому Він говорить: “То Я допоможу моїм вівцям, і не будуть вони вже здобиччю; Я розсуджу між вівцею та вівцею”. (34: 22) Господь врятував і оберігав свої останки. Він обернув ті печальні часи, які прийшли до народу Божого, на звільнення вірних: “Велика громада” ще не звільнена, але вона повинна бути звільненою; і перш ніж це буде зроблено, серед них повинно бути розповсюджено свідчення за допомогою свідків Єгови. Вірні останки схвалюють цей факт і прагнуть взяти участь у цій справі.

Пастир

Згідно з своєю обіцянкою Бог принесе своїм вірним мир і радість. “І поставлю над вами єдиного пастиря, що пастиме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними, і буду Я, Єгова, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Єгова, сказав сё. ” (34: 23, 24) Серед вірного останку Господнього не має жодного “чужого Бога”. Ісус Христос перебуває в Його

храмі. Він є кормителем і вождем народу Божого. Для вірних Він став “головним і наріжним каменем”. Ці вірні поєднані з Ісусом Христом вічною угодою незмінної, правдивої милості Давида. (*Ісаія 55: 3*) Господь Бог сповнив такс пророцтво для свого вірного останку: “І позбираю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх усіх на їх пасовища, і будуть там плодитись й намножуватись. І поставлю над ними пастирів, що їх пастимуть, і вже не будуть лякатись та пудитись і ні одна з них не загубиться, — говорить Єгова. Ось, надходить час, говорить Єгова, і збуджу Давидові праведного пагонця, що володітиме як цар і мудрим робом ходитиме й чинитиме суд і справедливість на землі. За днів його спасеться Юда, й житиме безпеч Ізраїль, і ось ім’я його, яким його зватимуть: Бог — оправдання наше”. — *Єремія 23: 3—6*.

Господь приймає своїх вірних в свою організацію і дає їм мир. “І вчиню з ними завіт миру та й повиганяю з землі хиже звіря, і будуть жити собі безпеч у пустелі і спати по гаях”. (*34: 25*) Це не стосується нової угоди (*Єремія 31: 31—34*), а лише Божої організації, до якої Він говорить: “Гори бо з місця здвигнуться й горби похитнуться, милість же моя не одвернеться від тебе, й заповіт миру мого не схитнеться, говорить милосердний до тебе Єгова. Діти твої навчатиме сам Єгова, і мир буде між твоїми дітьми. Ніяка зброя, зроблена проти тебе, не буде придатна, та й всякий язик, що буде правуватись з тобою на суді, — ти обвинуватиш. Це є доля слуг Єгови, це оправдання

їх від мене, — говорить Єгова”. (*Ісаія 54: 10, 13, 17. див. “Вартова Башта” 1931, стор. 362*) “Відчиняйте ворота, нехай увійде народ праведний, що зберігає вірність! Твердого духом хорониш Ти у мирі; бо він вповає на Тебє. (*Ісаія 26: 2, 3*) Це не означає, що вірні останки тепер будуть вільні від нападів ворога. Навпаки, ворог продовжує воювати проти них, тому що вони є вірні у видачі свідчення Ісуса Христа. Ворог буде продовжувати нападати на вірних; однак ті, котрі залишаться вірними Господу Богу і не покинуть Його організацію, будуть врятовані.

Вірний народ Божий “буде жити безпечно в пустинях і спати в гаях” (*див. також 34: 28*). Це показує, що Господь очищає свою організацію від лукавих і звіроподібних людей і що через них жодній частині Його організації не буде завдано шкоди; і незалежно від того, де могли перебувати вірні вони будуть безпечними по відношенню до слуг Сатани і його організації, поки вони перебувають в Божій організації і вірно виконують свої обов'язки і є послухні заповідям Господнім. Цю безпеку можна знайти лише всередині Божої організації, котра представлена “святою землею”. Коли який-небудь член останку вийде за межі Божої організації, він більше не може розраховувати на цю безпеку. “Вірних оберігає Єгова”. (*Псалма 31: 23*) Останок покинув організацію Сатани і знаходиться тепер у “святій землі”, тобто це означає в стані справедливості і безпеки; і їх тривала безпека залежить від того, скільки триватиме їх вірність Господу.

Єгова втішає лише свій вірний народ, виконуючи свою обіцянку: “Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословення, й буду їм посилати дощі у свій час, — це будуть дощі благословення”. (34: 26) З того часу, як Господь зібрав свій народ у храмі, Він постійно посилав йому своє благословення. (*Захарія 10: 1; Йоїл 2: 23; Псалма 147: 8*) “Дав линути животворному дощеві, о Боже; Ти кріпив насліддя твоє, коли воно томилося”. (*Псалма 68: 9*) Єгова проголосив своє Слово і продовжує робити це на користь свою народу, і ці дорогоцінності капають, як роса на ніжну траву. “Нехай же, як дощ ллється наука моя, як роса промова моя, як рясні краплі на траву, як буйний дощ на билину! ” (5 *Мойсея 32: 2*) Він привів своїх вірних в стан миру і радості. “Як роса Єрмонська, що на горби Сиона. спадає, там бо післав Єгова людям благословення і життя по віки”. — *Псалма 133: 3*.

Всі, хто любить Бога, повинні знати поза сумнівом, що Він пасе свій народ і що їжа їм забезпечена і наситить їх і що так буде завжди: “І родитимуть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати врожай свій; і будуть вони безпечні на землі своїй, і зрозуміють, що Я — Єгова, як поламаю занози в ярмі їх, та вирятую їх із потали в тих, що їх поневолили”. (34: 27) Останок Божої організації не повинен відчувати голоду духовної поживи, і їх діяльність у справі Божій і виконання їх роботи повинні родити і давати щедрий врожай. Ніхто з тих, хто тепер належить до останку, не повинен дозволити, щоб його примусили віддати честь за Божу

правду, яка надходить до народу, яким-небудь людям: “Хто ж Павел і хто Аполос? Та ж вони тільки слуги, через котрих ви увіروвали, і як кому дав Господь. Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим то ніщо той, хто садить, і хто поливає, а хто зрощує — Бог. Хто ж садить і хто поливає, все одно, кожний же прийме нагороду свою по своїм труді. Бо ми Божі помічники, ви Боже поле, Божа будівля”. (1 Коринтян 2: 5—9; Аггей 2: 18, 19; див, “Вартава Башта” 1931, стор. 102) Вірні Богу є “безпечні на своїй землі”, тобто на своєму вірному місці або в своєму надійному становищі всередині Божої організації.

Слідуючі обіцянки цієї голови дані помазаному народу Божому, Його останкам; “І дам їм насіння во славу [власне: ім'я; примітка], і не будуть гинути з голоду на землі, та терпіти погорду від народів”. (34: 29) “Насіння во славу” або “в ім'я” це помазанник Єгови. Коли час чекання надійшов до кінця, Бог вислав свого помазанника Ісуса Христа, щоб оправдати ім'я Всевишнього. “Жезло сили твоєї пришло Єгова із Сиона, царюй серед ворогів твоїх”. (Псальма 110: 2) “І буде того часу: до пагонця з кореня Єссейового, що стане знаменом народам, повернуться погани, — й гріб його буде славен”. (Ісаія 11: 10) Останок через милість Божу прийшов до пізнання того, що він є насінням Господнім, і що його було виведено із сатанської організації, звільнено і во славу імені Божого приведено до його організації. Бог ростив свій помазаний народ, щоб прославити ім'я своє. “Сповістити сумним у Сионі, що даний їм буде вінець за-

мість попелу, замість плачу — єлей радощів і замість сумовитого серця — одежа слави; і назвуть їх сильними в справедливості, насадом Єгови на Його прославу”. (*Iсаія 61: 3*) “І не зайде вже сонце твоє і місяць твій не згасне, бо Єгова буде тобі вічним світлом, і скінчатись дні смутку твого. І нарід твій, всякий праведний навіки унаслідує землю, — яко пагонець насаду мого, як рук моїх діло на прославу мою. Від малого намножиться тисяча, від найслабшого — великий нарід. Я, Єгова, поквалю довершити це свого часу”. — *Iсаія 60: 20—22*.

Сатана і його представники продовжують кидати безчестя на останок Божий; але ці вірні не дозволять більше ворогам принизити себе, і не пробачать більше жодному ворожому представнику. Навпаки, в цей день суду вони мужньо виступлять, і для них буде радістю, нести безчестя, яке ворог кидає на них через їх відданість Господу і Його Царству. (*1 Йоана 4: 17*) Кинута на них ганьба покриє ворогів. — *Iсаія 61: 6, 7; 45: 16, 17; Михей 7: 9—11*.

Єгова показує своїм вірним слугам, як Він їх використовував до цього часу, і вони знають, що Господь Бог є з ними, і що вони стоять на Його боці і під Його захистом. “І зрозуміють, що Я Єгова Бог їх, із ними, а вони дім Ізраїлів, — мій нарід, говорить Єгова Бог. І що ви, люди, вівці мої, вівці пасовища мого, а Я — Бог ваш, говорить Єгова Бог”. (*34: 30, 31*) Він возвисив своїх вірних і дав їм нове ім'я, яке виголосили уста Його; тепер вони з певністю знають, що вони є свідки Єгови. Дорогоцінні обіцянки двох останніх віршів тепер

сповняються для останку Божого, під час того як вони перебувають на землі і вірно виконують службу, яку Господь дав у їх руки. Це члени “Сина Чоловічого”, тому вони є людьми Господа і знають, що Він є їх Бог. (Псалма 95: 7) Вірні не черствіють серцем, а радісно і безкорисливо проголошують ім’я Єгови та Його Царство.

Беззаконники

(Езекиїла, голова 35)

Беззаконники — це ті, котрі одного разу прийняли світло, одкрите Словом Божим, однак потім знехтували цією милістю і стали противниками Бога і Його Царства. Ті, хто намірено і злісно борються проти вірних, які намагаються служити Богові, видаючи свідоцтво про Його ім’я та Його Царство, ті є противниками Єгови. Гора Сеїр або Едом представляє клас ворогів Божих. Цей клас одного разу був освітлений і стверджував, що є духовним братом синів Господніх, однак потім він виявився невірним щодо цієї угоди і проміняв свою нагоду участі в Царстві на нікчемні дурниці, і зробив він це із самолюбних мотивів. (*Дивись: Езекиїл 25: 12 і пояснення щодо цього*). Всі докази підтверджують той факт, що вони об’єдналися із Сатаною і приєдналися до його змови. Це пророцтво було написане без подання проміжку часу, і Бог сказав Езекіїлові говорити проти цих ворогів. “І надійшло до мене слово Єгови: Сину чоловічий! Поверни твій вид проти Сеїрських гір і пророкуй на них, і скажи їм: так говорить

Господь, Єгова: Ось, Я — на тебе, Сеїр-горо, й простяг проти тебе руку мою й зроблю тебе безлюдною пустинею”. — 35: 1—3.

Представлені Езекиїлом вірні слуги Божі повинні звернути свою увагу на ворогів Божих і розглядати їх як своїх власних ворогів. Того, хто ненавидить Бога, тою ненавидять ці вірні сини. “Чи не мати мені ненависті проти тих, що Тебе ненавидять, і не гидитись тими, що проти Тебе встали? Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене”. (*Псальма 139: 21, 22*) Едомії (Сеїр гора) були нащадками Езава, а Бог ненавидів Езава: “Як є написано: Якова Я любив, але Езава Я ненавидів”. (*Римлян 9: 13*) “Езава Я ненавидів, і зробив його гори пустинею, а спадщину його кинув шакалам у степу”. (*Малахія 1: 3*) Вжите у Псальмі 139: 21, 22 і перекладене як ненавидіти, це слово застосовується і в Малахії 1: 3, і цей останній текст наводить апостол Павло. Це означає, що ненавиджений є надзвичайно, відразливим, вартим ненависті і що він є особистим ворогом. Ці місця Святого Письма не можна тлумачити таким чином, що вони означають нібито Бог любив Якова, але також Він любив і Езава, хоча менше, ніж Якова. Бог зненавидів Езава, бо він слідував Сатані. Весь доказовий матеріал показує, що “Сеїр-гора” або клас Езава приєднався до організації сатанської і знаходиться з ним в угоді проти вірного народу Божого, представленого Яковим. Езав знехтував милістю, яку йому виявив Бог, і продав її для задоволення егоїстичних стремлінь; і це показує клас людей, які були наділені милістю Божою, але для за-

доволення самолюбних потреб продали своє первородство і стали ворогами Божими і Його вірного народу. Бог ненавидить їх.

Езекиїлу було сказано пророкувати проти цього ненависного класу: “І скажи їм: так говорить Єгова, Бог: Ось Я на тебе, Сеїр-горо, і простяг проти тебе руку мою, і зроблю тебе безлюдною пустинею. — Пусткою вічною зроблю тебе, і городи твої стоятимуть безлюдно, і спізнаєте, що Я Єгова, Бог”. (35: 3, 9) Цей текст Святого Письма характеризує “Сеїр-гору” або клас Езава як тих, які помруть другою смертю, і для яких немає надії на воскресення. Єгова засудив її до знищення, і Він змусить їх спізнати, що вони зробили злочин проти Нього. Потім Єгова вказує їм причину, із-за якої вони будуть знищені. “Позаяк ти від віків ворогуєш проти Ізраїля, і оддавала його на меч в часі його нещастя і цілковитої погибелі”. (35: 5) Оскільки вони ненавиділи і переслідували своїх братів, Бог визначив їх як вбивць. “Хто не любить брата, той вмере”. (1 Йоана 3: 14, 15) Згідно інших перекладів частина пророцтва Езекиїла 35: 5 звучить так: “Тому що ти відчуваєш вічну ворожнечу і віддав дітей Ізрайлевих мечу на поталу в час їх нещастя”. (*Мініатюрна Біблія*); “Бо ти плекаєш стару ворожнечу і віддав дітей Ізрайлевих мечу” (*Цюрихс. переклад*). Отже сповнення пророцтва Ісуса співпадає з часом світової війни: “І тоді поблазняться многі й видаватимуть одно одного, й ненавидітимуть одно одного; і задля намноженого беззаконня прохолоне любов многих.” (*Маттей 24: 10, 12*) Пророцтво почало спов-

нятися приблизно в 1917 році, а в наступному році прийшла велика нужда і тяжке нещастя на нарід Божий. Тоді в багатьох проявився Юдин дух, коли вони навмисне вступили в змову з агентами сатанської організації, щоб покарати своїх братів. Якби це була кров ворога Божого, та що вони збиралися пролити, то і тоді вони поклали б на себе велику відповідальність, але оскільки йшлося про вибраний нарід Господа, для знищення якого вони змовилися, то справа була ще більш серйознішою. (Авдій 10—15) “За те, так певно, як живу Я, говорить Єгова Бог, оддам тебе на кров, і кровава пімста буде вганяти за тобою; позаяк ти ненавиділа твою кров, той кров буде вганяти за тобою”. (35: 6) Клас Езава був позбавлений всякої любові до своїх братів. Гніт світової війни не приніс жодних пом’якшуючих обставин для їх ненависних вчинків проти своїх братів, які потрапили в тенета закону, що знаходиться в руках слуг Сатани.

Через прояви такої злісної ненависті Бог наказав так записати свій вирок над такими ворогами: “І зроблю Сеїр-гору пустою й безлюдною пустинею й повигублюю на ній приходящого і вертаючого. І сповню гори її побитими в неї, по узгіррях твоїх, по долинах твоїх і по всіх потоках твоїх падатимуть побиті мечем”. (35: 7, 8) Сповнення цього пророцтва відповідає давленню винограда в Едомі і його столиці Босор. “Я топтав їх в гніві моєму, кров їх бризгала на мої ризи, от Я і замавав усю одіж мою”. (Ісаія 63: 1—4) “Бо ж праведно в Бога, віддати горе тим, що завдають вам горя... в

одкрито Господа Ісуса з неба з ангелами сили, в огні полум'яному даючи відомщення тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа; вони приймуть муку, погибель вічну від лиця Господнього і від слави потуги Його". (2 Солунян 1: 6—9) "Це ж усе збудеться того дня, поки Я вигублю мудрих у Едомі, і розумних із гір Езавових, говорить Єгова. Страхом побиті будуть хоробрі мужі твої, Темане, щоб так усі були вигублені побоєм на Езавових горах. За пригнітання твого брата Якова тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки". — *Авдій 8—10*.

Вони стали ворогами Бога і Його організації і вирішили проти волі Бога оволодіти бажаними речами: "Позаяк ти мовляла: обидва отті народи й обі ті землі будуть моїми, й я посяду їх, дарма, що там був Єгова". (35: 10) Обидві нації первісно стосувалися північного царства десяти родів і південного царства Юди і Беніяміна, які представляли помазанників Бога, що їх Він увів у свою організацію. Північне царство пізніше характеризувалося як "гріх самарійський", що означає поклоніння вождям або героям (*Амос 8: 14*). Вище наведені слова показують злочинну жадібність класу, представленого горою Сеїр або Езавом. Той самий дух ненависті і вбивства знайшов місце в серці Езава. "Каже Езав у серці своєму: дні плачу по батькові надходять, тоді вб'ю Якова, брата мого". (1 Мойсея 27: 41, 42) Отже, Езав був "безбожник" (*Інший переклад* — людина, яка оскверняє), і такого Господь ненавидить, і такими ж є люди з класу Езава. (*Жидів 12: 16*) Вони виступали проти

Бога, борючись проти Його народу, і про них Господь говорить; “Хто торкається до вас, той торкається об зіницю ока мого”. — *Захарія 2: 8.*

Єгова повідомляє про свій намір по справедливості розплатитися з переслідувачами Його помазанників: “За те так певно, як Я живу, говорить Єгова Бог, поступлю з тобою по мірі завзяття й зазисті твоєї, що ти показала в твоїй ненависті до них, і дам їм себе знати, як буду судити тебе”. (35: 11) В зв’язку із сповненням цього пророцтва Бог наказав псалмісту записати свій вирок над ворогами такими словами; “Ти знаєш мою наругу, і зневагу мою, і сором мій; всі любителі мої перед тобою. Від наруги серце моє розбилося, я став вельми нужденний: ждав я милосердя, не діждався, і потішителів, та не знайшов нікого. До страви моєї вкинули вони жовч, а прагнущого оцтом мене напоїли. Стіл їх нехай буде сіттю перед ними, і що на благо людям, нехай на петлю їм обернеться. Нехай в очах їм почорніє, щоб не бачили світа, і литки їх нехай їм завсіди трясуться. Висип на них ярость Твою, і полум’я гніву Твого нехай обгорне їх! Спустошення нехай спаде на оселю їх; в наметах їх щоб не осталось ні одного живого! Вони бо знущаються над тим, кого Ти покарав, втішаються болями ранених Твоїх. Полічи їм неправду їх до неправди, і не дай їм увійти в правду Твою. Нехай вичеркуються з книги живих, і не будуть записані вкупі з праведними! — Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаєте Бога, нехай оживе серце ваше! ” (*Псалма 69: 19—28, 32*) Петро повідомляє про часткове сповнення цього про-

роцтва стосовно Юди, зрадника Ісуса; в більшій мірі воно сповниться над класом “сина погибелі” представленого Юдою.

Божий намір, щоб всі знали, що Він є Всемогутній. “І визнають, що Я, Єгова, чув усю злораду твою, яку ти виповідала про гори Ізраїлеві, приговорюючи: пустинею лежать вони; нам оддано їх на пожир! І давали ви язика волі проти мене, уймали словами без міри честі моїй; Я чув усе те”. (35: 12, 13) “І кажуть: не побачить Єгова і не спостереже Бог Якова! Одумайтесь, нерозумні люди! І ви, безумні, — коли проясниться розум ваш? Хто дав слух вам, той хіба не почує? Хто утворив око, той би не мав бачити? Хто карає народи, чи вже ж той не каратиме? Він, що навчас розуму чоловіка? І нещастя їх Він одверне на них, і злобою їх Він погубить їх; знищить їх Єгова, Бог наш”. (Псальма 94: 7—10, 23) “А вони кажуть: чи знає Бог? Чи є знаття у Всевишнього? Ось там беззаконники, а нема в них журби ніякої; здобувають собі багатства”. (Псальма 73: 11, 12) “Горе тим, що гадають глибоко сховатись, щоб задуму свою втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, й говорять: хто нас побачить, хто визнає?” — *Ісаія 29: 15*.

Спустошення буде уділом класу Езава, коли всі люди землі, що шукають справедливості, торжествуватимуть. “Так бо говорить Господь, Єгова: на радість усій землі вчиню тебе пустинею; як ти втішалась, коли пай дому Ізраїлевого запустів, так Я зроблю й з тобою; пустинею станеш ти, горо Сеїр, та й увесь Едом, і зрозуміють, що Я — Єгова”. (35: 14, 15) Ця

радість послідує за битвою Армагедон. “Вся земля Тобі поклонятиметься і співатиме Тобі псалми; вона оспівуватиме Твоє ім’я”. (*Псалма* 66: 4, 5) Ці місця Святого Письма доказують, що гора Сеїр і клас Едома більше ніколи не відродяться.

Голова 8

В Т І Х А

(Езскиїла, голова 36)

Єгова є батьком милосердя і Богом всіх втіх; зараз Він дає багато втішних заявлень своєму помазаному народу і зміцнює їх для того, щоб вони продовжували свою діяльну службу Йому. Останки Божі знають, що Єгова є єдиний правдивий і Всемогутній Бог, і вони мають постійну віру в Його Слово. Бог сказав, і це Він також і зробить. Ніщо не в змозі віддалити чи перешкодити у сповненні його рішень. Свідки Єгови і далі страждають від поганого обходження і образ, що їх завдають вороги Бога; але це не може ні знести, ні налякати вірних Богу. Коли ці вірні свідки ходять від дому до дому, щоб принести людям свідчення про доброту Бога і Його Царство, їх нерідко ображають і слуги Сатани часто спричиняються до того, що їх переслідують, ув'язнюють і кидають у тюрму. Однак у всіх цих нещастях вірні торжествують, бо Бог дав Слово, що у визначений час Він знищить ворогів і возвисить тих, хто любить Бога. Єгова оправдає своїх свідків перед ворогами; це оправдає Його ім'я і зробить загально

відомими те, що Він любить і оберігає тих, які люблять Його і вірно Йому служать.

Тридцять шоста голова пророцтва Езекиїла вміщує багато втішних слів, які скеровані до вірного народу Божого. Єгова говорить до Езекиїла: “Ти, сину чоловічий, пророкуй про юри Ізраїля і скажи: гори Ізраїля, слухайте слово Єгови!” (36: 1) Ці слова прямо протилежні проголошеному у 35 голові цього пророцтва вироку над горою Сеїр. Гора Сеїр має духовне значення, яке не може відноситися буквально до землі Едому; і це доказує, що “гори Ізраїля” слід теж застосовувати в духовному смислі, і що пророцтво, яке стосується цього, сповнилося на вірних свідках Єгови, а не на землі Палестини. Також цікаво було б порівняти 36 голову Езекиїла з 6 головою цього ж пророцтва. В шостій голові пророцтво спрямовано проти тих, які неправдиво стверджують, що вони є народом Божим. Провідники і їх одностудці у християнському світі використовували ім’я Бога і Христа для полагодження своїх лицемірних справ, тому Бог проголошує свій вирок над ними. У тридцять шостій голові цього пророцтва “гори Ізраїля”, відносяться до вірних помазанників народу Божого, тобто до всієї сім’ї Божої, головою якої є Ісус Христос і в яку також включені вірні останки на землі. Тому пророцтво звучить так: “гори Ізраїля [вірні, з яких вийшли правдиві послідовники], слухайте слово Єгови!”

Цей висновок підтверджується обставиною, що Бог спрямовує слова втіхи до них і повідомляє їм про свій намір благословити їх, бо їх вороги погано с ними обходилися. “Так го-

ворить Єгова, Бог: позаяк ворог мовляє про вас: ага! І вічні гори допались нам у власність”, (36: 2) Властиво, вороги Божі сказали так: Ми є ті, кому належить вся милість Божа і які її мають, і ми зайняли місце у Царстві Господньому; тому ми є ті, хто має найбільшу милість на землі. Коли вороги Божі пізнали голову дому синів, то вони хотіли Його знищити. (Маттея 21: 38, 39) Під час світової війни вони знищували роботу, яка є представлена через Ілію і Йоана Хрестителя, і діяли так, що слуги Божі, які виконали цю роботу, виглядали як мертві. Організація Сатани, особливо народи, які утворювали “Християнський світ”, заздрили правдивому Царству Божому і бажали влади і почесей, сфери панування та ім’я яке належить народу Царства Божого, однак це не значить, що заздрісники справді були віддані Господу або Йому служили. “Християнські народи” зневажали обов’язки і відповідальність, які були покладені на тих, які хотіли належати до Царства Божого. Коли прийшов час Єгови покласти як наріжний камінь свою голову і Царя Ісуса Христа, тоді “Християнські народи” були готові присвоїти собі ім’я Царства Божого, але одночасно відмовлялися визнати Ісуса Христа Його головою. Навпаки, замість Царства Божого “Християнські народи” встановили витвір Сатани, а саме Лігу Народів і назвали його “політичним виразом” Царства Божого на землі.

“Організоване Християнство” в союзі з іншими володіючими групами сатанської організації спустошили правдивий народ Божий, але прийде час, коли Бог змінить це положення:

“То ти пророкуй і скажи: так говорить Єгова Бог: за те, притьма за те, що вас спустошено й з усіх боків жерто, щоб ви стали власністю других народів, і що ви попали на язики злющим людям”. (36: 3) Цей вчинок ворогів був зневажанням Бога і Христа, а також Його вірних свідків на землі. Це було те, що пророкував Ісус: “І зненавидять вас усі народи задля імені мого”. (*Маттея 24: 9*) “І все робитимуть вам задля імені мого, бо не знають пославшого мене”. — *Йоана 15: 21*.

Якби Господь не втрутився для захисту свого народу, то ворог під час першої світової війни поховав би його заживо: “Якби не був Єгова з нами, коли люди проти нас встали, то живцем проковтнули б нас, як запалав гнів їх проти нас; затопили б нас води, рвучі потоки залили б душу нашу; з шумом пронеслибся буйні води понад душею нашою”. (*Псальма 124: 2—5*) Цей потік переслідувань припинився аж коли суди Сполучених Штатів були змушені згідно власного закону звільнити тих, яких через проповідування правди тримали в тюрмах. Остаточно це відбулося 5 травня 1920 року.

Ці слова втіхи призначені для вірних, які є ще на землі, щоб вони могли черпати з них заохочення і надію і були сильні в Господі під владою Його сили: “За те ви, гори Ізраїлеві, почуйте слово Господнє; так бо говорить Єгова Бог до гір і до горбів і до потоків — і долин, до опустілих розвалиш і до покинутих городів, що стались лупом й посміхом усім сусіднім народам”. (36: 4) Це є втішне післання не лише для “гір”, тобто для вірних останків, а й для

всіх керованих духом Божим на землі. “Гори” і “пагорби” відносяться до класу Царства, а “спустошені руїни” особливо чітко вказують на велику громаду, яка порівнюється із “спустошеною спадщиною”. (Ісаія 49: 8) Якийсь час навіть вірні Богу були подібні до “залишених міст [організацій]” і вони були “здобиччю” ворога. Вони стали предметом насмішок, особливо для пануючої влади “Християнського світу” і їх союзників, язичників, які перебувають навколо них.

Божий народ потребує деякого покарання; але ніхто крім Господа не має на це права. Він вирішуватиме, що є необхідно, і діятиме згідно цього. Вороги Божі обходяться з народом Божим із зневагою. Це особливо стосується Ідумеї і класу Езава. “За те, так говорить Єгова Бог: в огні досади моєї виповів Я слово проти інших народів і проти всієї Ідумеї, що призначили землю мою собі в державу, радіючи усім серцем і з погордою в душі, щоб сплюндрувати її”. (36: 5) Вірний народ Божий через Сатану і його агентів став предметом насмішок і ганьби, “Тим то пророкуй про землю Ізраїлеву й говори до гір і горбів, до потоків і долин: так говорить Єгова Бог: Ось Я в гніві в досаді моїй виповів се, за те, що ви терпите наругу від народів”. — 36: 6.

Це пророцтво частково сповнилося над Палестиною в дні Езекиїла і Неємії. Однак повне сповнення не може відноситись буквально до землі Палестини. Жидів насильницьки було вигнано в Палестини, і їх дім був спустошений, тому що вони відкинули Ісуса Христа, Олюб-

леного помазанного Царя Єгови. До сьогоднішніх днів Жиди не розкаялися у злочині, вчиненому їх предками. Багато Жидів повернулося до Палестини, але вони пішли туди лише з самолюбних сентиментальних мотивів. Жиди довгий час від їх вигнання до сьогоднішнього дня “не несли насмішки народів” ні за ім’я Єгови, ні за ім’я Ісуса Христа. Під час світової війни справжні послідовники Ісуса Христа, які віддані Господу Богу і Його Царству, несли безчестя і були пригнічені ненавистю всіх народів за ім’я Єгови і Ісуса Христа. (*Маттея 24: 9; Марка 13: 13*) На противагу цьому Жиди під час світової війни були призначені язическими народами. В 1917 році було видано Бальфурську декларацію за дорученням язических урядів сатанської організації, чим Жиди визнавалися і було їм обіцяно покровительство. Таким чином сьома світова держава перейняла у свої руки керівництво. Велике підприємництво та інші відгалуження сатанської організації поставили Жидів в один ряд з іншими народами і віднесли їх до тієї самої категорії поганських народів. До цього часу навіть Божий народ пропустив факт, що справи народу Божого, поєднані з життям на землі, мають далеко більше значення, ніж реабілітація [відновлення в попередніх правах] того маленького шматка землі на Східному узбережжі Середземного моря. Божий народ приділив Жидам більше уваги, ніж вони справді заслужили. Це пророцтво в першу чергу повинно стосуватися Божого вірного народу, що живе тепер на землі.

Єгова заявляє про своє рішення і свої наміри змусити язичеські народи нести своє безчестя. Під чим розуміються народи, які вороже ставляться до Царства Божого і є його противниками. “Тим же то так говорить Єгова Бог: здіймаю руку і присягаюсь, що народи навкруги вас понесуть сором свій!” (36: 7) З якої причини Бог висловлюється саме так? Звичайно, не тому, що зробили буквальні Жиди, відступники, переслідувачі та вбивці Ісуса Христа, а через ганьбу і сором, який ці народи завдали правдивим віруючим в Ісуса Христа, Його вірним послідовникам. Це є Божий народ, який Він виділив серед народів, щоб вжити його як нарід для свого святого імені. (*Діяння Апостолів 15: 14*) Вже у теперішні часи Бог покрив “Християнський світ” певною мірою сорому, а саме завдяки розповсюдження друкованого післання правди, що потрапило в руки народу, включаючи виклад про “сім чаш гніву”. (*Одкриття 16: 1—21*), які були знаменом нещастя, що впали на Єгипет. Найбільша ганьба однак прийде на ці народи під час Армагедону, коли величний меч Бога спустошить їх.

Благословенство

Єгова дасть своєму народові радість (пошле процвітання), поки деякі з них ще живуть на землі, щоб ворог міг побачити, що вони мають милість Божу. “Ви ж, гори Ізраїлеві; ви розпустите гілля ваше й даватимете плоди ваші народові моєму Ізраїлеві; він бо незабаром вернеться. Ось бо Я прихилюсь до вас і будують вас

порати й обсівати. І оселю на вас много людей, увесь дім Ізраїлів, і залюднені будуть города, і забудовані наново розвалища”. (36: 8—10) Це пророцтво не може повною мірою стосуватись буквального Ізраїля, а відноситься воно до вірного Божого народу, що зараз живе на землі. Благословенство буде спадати на Його народ, перш ніж язичеські народи будуть знищені під час Армагедону, щоб вони могли побачити, що ці справи творить рука Єгови.

Святиня Божа була потоптана ворогами. Передані слугам Божим інтереси Царства були розпорошені і спустошені. (*Даніїл 8: 11—13*) Ці слова в наведених віршах пророцтва Езекиїла складають обіцянку Єгови, що Він оживить, реорганізує свій народ, відродить його до його початкового стану, тобто до стану діяльності в службі сприяння інтересам Його Царства, щоб вони процвітали і розвивалися. Факти показують, що це пророцтво сповнюється над духовним Ізраїлем, помазаним народом Божим, що тепер живе на землі. З часу закінчення світової війни Бог через свою Царя у своєму храмі воскресив до нового життя свої діяння і свій народ для сприяння інтересам свого Царства. Для діяльної служби, було створено і організовано групи вірних, які служили інтересам Царства. Було засновано і закладено в багатьох місцях землі “нові паростки” у формі б’юро, друкарень та інших установ для проведення роботи Царства, і ця робота робиться і сьогодні. Народ Божий енергійно йшов попереду, і Бог щороку благословляв його стремління з допомогою все ширшого публічного проголошення сво-

го імені і Царства. Справа на користь “спустошеної спадщини” класу “в’язнів” або “великої громади” робить великий поступ, і ім’я Єгови стає відомим всьому класу “в’язнів”. Це є більш важлива і благословенна справа, ніж повернення Жидів у землю Палестини. З якої причини Бог мав би приділяти яку-небудь увагу Жидам, які продовжують знеславлювати Його ім’я?

Єгова пообіцяв, що інтереси Його Царства будуть посилюватись і зміцнюватись. “І намножу в вас людей і скотини; вони будуть плодитись і множитись, і заселять вас, як це було за попередніх ваших часів, і посилаю вам ще більше добра, ніж у давні часи, і знатимете, що Я — Єгова”. — 36: 11.

Домашня скотина — це в’ючні тварини і допомога для людей в їх роботі, і тому їх тут вживають як образ. Тому скотина тут представляє багато знарядь, які Господь дав для проведення робіт по удосконаленню Царства. Число свідків-піонерів у році після 1924 значно зросло. Публічних промовців було замінено керівниками окружних служб, і вони разом з місцевими керівниками зміцнили організацію і продовжували справу видачі свідоцтва від дому до дому. Ця справа посувалася вперед так успішно, як ніколи раніше. Щоб допомогти народу Божому в цій роботі і звільнити від багатьох фізичних навантажень, Господь дав радіо — щоб Його народ міг користуватись, а також найкраще оснащені друкарні і палітурні майстерні, машини, друкарські преси, вантажні і особисті автомашини, видавництва і велику потужність організації для проведення роботи по вдоскона-

ленню Царства. Отже Його організована справа Царства була ефективною і приносить плоди для прославлення Бога. Царство Боже без сумніву є тут, і народ Господній на землі вступив у володіння спадщиною в Царстві Божому, і Царство це ще є більш продуктивним, ніж було воно на початок справи його зібрання на землі. Це є в гармонії зі словами Ісуса: “Істинно, істинно глаголю Я вам; той, хто в мене вірус, робитиме діла, які Я роблю, і більше сього робитиме; бо Я до Отця мого іду”. (*Йоана 14: 12*) Відроджений до “свого колишнього стану” останок народу Божого робить значно більше, ніж раніше для інтересів Царства Божого, і це цілковито співпадає з висловленим Езекиїлом пророцтвом.

Від тепер Господь використовує свої вірні останки як знаряддя для допомоги і підкріплення “великої громади”. “І приведу на вас [на гори] людей, народ мій Ізраїля, і будуть вони тобою володіти, ти будеш їх насліддям і не будеш їм відбирати дітей [і не будеш їх більше викидати (*Цунг, також Леєзер*); і не будеш більше бездітною (*Алліолі*)]. (*36: 12*) Бог застосував свій останок як ”гострий меч”, щоб знищити неправедність і проголосити правду. Клас “в’язнів” повинен бути нагодований вірними останками їжею зі столу Господнього. “Пасти-муться попри дорогах, по всіх узгір’ях будуть пасовища їх. — Всі гори мої [вірний клас Царства Божого] зроблю Я дорогами [щоб по них ходити] і всі стежки по долинах угору підійму”. (*Ісаїя 49: 9, 11*) “Велика громада” і всі люди доброї волі повинні стати на сторону Господа

перед Армагедоном і навчитися ходити дорогами, на які Господь післав свій вірний народ, (*Ісаія 62: 10; 35: 8; “Вартова Башта” 1931, стор. 339*) “Велика громада” і люди доброї волі будуть прагнути прийняти правду з рук вірних останків Божих.

Так зване “Християнство” називає себе неправильно іменем Христа і при цьому використовує людей і пригноблює їх. Інші, що є ворогами Божими, дивляться на ганебні вчинки “Християнства” і кажуть про вірний народ Божий: ‘вони такі самі, як всі інші, які називають себе християнами’. (25: 8) “Так говорить Господь, Єгова: за те, що про вас говорять: ти земля така, що пожирає людей, бо дозволяєш нарід твій бездітним робити. — За те вже не будеш поїдати людей і не будеш робити народу твого бездітним, говорить Єгова Бог”. — 36: 13, 14.

Люди прийдуть до того, щоб пізнати Бога і зрозуміти, що Бог має на землі народ, який є Йому вірний і тому ворог не матиме більше нагоди сказати, що ті, хто носять ім’я Христа, пожирають людей. Оправдання свідків Єгови станс оправданням Його великого імені. “І не будеш уже чувати наруги від народів, та й не будеш посміхом у людей, і не робитимеш уже твого люду бездітним, говорить Єгова Бог”. — 36: 15.

Вірний народ Божий страждав серед всіх народів від ганьби, але цей стан повинен врешті закінчитися перш, ніж всі члени Його помазаного народу закінчать свій земний шлях, “Ось Я притісню всіх тих, що тебе тіснили, буду під-

держувати, рятувати всякого кульгавого, по-скуплюю до купи розпорошених пороблю їх славетними й знатними по всіх землях, де побивав їх сором. Так, того часу поприводжу вас і позбираю вас; пороблю бо вас людьми славними і високоповажними між усіма народами на землі, як визволю вас із неволі перед очима вашими, говорить Єгова”. (*Софонія 3: 19, 20*)

Ті, які кривдили і зневажали Божий народ, не матимуть більше ні причини, ні вибачення у тому, щоб хулити вірних. Далі в Божій організації не буде нагоди для того, щоб відрікатися або оступатися. Таким чином, Господь зображає свій народ як очищений і об’єднаний у велику націю, яка повністю присвячує себе служінню і хваленню Бога. Багато хліба і благ змусило населення Палестини забути Бога; і це саме стосується до всіх так званих “організованих Християнських народів”. (*5 Мойсея 8: 10—14*) Однак ми живемо в дні, який Господь Бог створив для свого народу і для оправдання свого святого імені. Бог зсилає тепер благословенства на свій народ, що зайнятий Його працею яку Він передав у його руки. Вони раді виконувати її і той, хто має духа Божого, більше не матиме причини уступатися.

Задля його імені

Коли Жиди жили в Палестині, вони занестили свою землю, і це показує, яка доля чекає “організоване Християнство”. Про це Езекиїл пророкував: “І надійшло до мене слово Господнє, сину чоловічий: як жив іще Ізраїль

у своїй землі, то поганив він її своїми звичаями і вчинками; мов нечистоти нечистої жінки, були поступки їх передо мною”. (36: 16, 17) В дні працеркви лжеучителя вводили в єресь під час зібрань отримавших духа Божого. (2 Петра 2: 1, 3) Ця нечистота (єресь) у визначенні церемоніального закону представлялася за допомогою кровотечі у жінки. (3 Мойсея 15: 19—27) Єресь серед народу Божого у всі часи обрання зібрань Божих була очевидною. Але вже настав час, коли Бог розділив фальшивих та вірних прихильників, і за допомогою правди та своїх вірних послідовників Він проголошує іншим своє величне і святе ім’я.

Через зіпсованість Жидів у Палестині Бог вилив на них свою досаду. Через злочинність “Християнства” Бог вилив свій гнів на цю частину сатанської організації. “І вилив Я досаду мою на них за кров, що проливали в сій землі, та за те, що поганили її своїми ідолами. І порозсівав Я їх між народи, й порозвівав їх по чужих землях, Я судив їх після поступків їх”. (36: 18, 19) Їх подальший розвій та сповнення вироку над ними відбудеться в найближчому майбутньому.

Коли розпочалася світова війна, “Християнство”, включаючи багатьох одержимих духом Божим, послідувало керівництву людей, які пролили багато крові на землі. Розгін, який був у повному ході на протязі багатьох років серед “Християнських народів”, досягнув своєї вершини у вигнанні і ув’язненні “організованого Християнства” в організації Сатани, особливо під час світової війни. Багато так званих християн,

які стверджували, що вони є представниками Бога і Христа, втягнулися у війну, і тим самим осквернили Його святе ім'я. “І поприходили вони до невірних, куди поприходили, й знеславили моє ім'я святе, тим що про них мовляли: це ж люд Господень, тай мусів іти геть із землі його! ” (36: 20) Народи землі, які називали себе іменем Бога і Христа, були тими, які витворили війну, і тим знеславили ім'я Боже. У тій війні брала участь велика кількість так званих християн. Однак були й такі, які взяли собі на користь закон організації Сатани і стали “тими, що відмовляються від воєнної служби, слідуючи голосу совісті”. Тих, хто відмовлявся вбивати людей, переслідували і насильно тягли в неволю ворожої організації. Це створювало враження, начебо Бог цих вірних свідків є слабкий і безсильний, тому їх полонення ворогом було безчестям для великого імені Єгови. Вороги Божі і Його Царства насміхалися: “Де є ваш Бог? ”. — *Псальма 79: 8—10.*

Ім'я Єгови повинно бути оправдано. Це є важлива справа і вона повинна бути вирішена. Навіть вірні християни багато років думали, що головною метою Єгови було врятувати людей і привести їх на небо. Багато хто думав, що Бог бореться за них, щоб їх врятувати і таким чином ім'я Бога протягом довшого часу було знеславленим; це робилося навмисне багатьма з тих, хто називав себе християнами, а також через ненавмисні дії інших. Господь дає зрозуміти, що Він жорстоко виступить проти своїх ворогів, але не з метою врятувати деяких, які йому є посвячені, але задля свого святого імені.

“І зжалився Я над святим ім’ям моїм, що його дім Ізраїлів знеславив між народами, куди прийшов. Тим же то скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Єгова Бог: не задля вас Я се вчиню, доме Ізраїлів, а задля святого імені мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили”. (36: 21, 22) Найважливішим спірним питанням є: Хто є Бог? Чи ім’я Єгови представляє найвищу і найрозумнішу владу, яка може сама захистити себе? Хто повинен керувати Всесвітом? Це спірне питання повинно бути вирішене остаточно, та ім’я Бога має стати відомим всім сотворінням. Тому Господь Бог говорить: “Не задля вас роблю Я це,... а заради мого святого імені”. Можна запитати, що саме робитиме Він заради свого святого імені? Чи ім’я Єгови буде оправдане за допомогою повернення буквальних нащадків Ізраїля у землю Палестина? Це з певністю не так, особливо тому, що вони повернулися туди невірними. Але повернення вірного народу Божого на їх позицію як Його вірних і мужніх свідків, та їх пробудження до безстрашного і сміливого проголошення Його імені відбувається задля Його святого імені і для його оправдання. Це відбувається не для користі останків, а для того, щоб зробити відомим ім’я Єгови і надати цьому імені належне місце в думках сотворінь, щоб вони знали, що Він є Всевишній. Це пророцтво сповняється в основному тепер, і метою його є оправдання імені Єгови.

Давайте будемо пам’ятати, що ті, котрі оголосили себе народом Божим — серед них багато щирих послідовників Бога — знеславили Його

ім'я поміж народами. Слід також замислитись над тим, що Єгова прагне освятити своє велике ім'я. Тому каже пророк Єгови: “І освячу велике ім'я моє, знеславлене між народами, що посеред них ви знеславили його, і зрозуміють народи, що Я — Єгова, говорить Єгова Бог, як явлю себе святим перед очима в них”. (36: 23) Та обставина, що зараз багато Жидів знову знаходяться в Палестині, не освячує імені Єгови. З іншого боку, Бог зібрав свій нарід, дав йому нове ім'я і зробив його своїм свідком, і це сталося задля Його імені і є справою оправдання Його великого імені серед людей: “Коли Я через вас буду освяченим перед їх очима”. (*Алліолі, також Леєзер*). Помазанний народ Божий отримав свідчення Єгови, що вони належать Йому і покликані для виконання Його праці, щоб зробити відомим Його ім'я, таким чином Він освячувався перед очима свого народу, а інші люди визнавали, що Єгова є Бог. Отже, факти показують, що пророцтво сповняється над духовним Ізраїлем, вірним народом Божим, що тепер живе на землі.

“Земля” представляє становище, в якому опинився народ Божий. Це пророцтво було написано для скріплення помазанного народу Божого, а не на користь невіруючих Жидів. Сьома світова держава і частини сатанської організації, які утворюють Лігу Народів, підписали переданий Британській державі Палестинський мандат, і невіруючі люди претендують на заслуги за повернення Жидів у Палестину; однак це пророцтво спрямоване до помазанного народу Божого і приписує честь за його сповнення

Господу Єгови, коли воно говорить: “Я, [Єгова], приведу вас у вашу землю”. Це ясно свідчить, що той народ тепер представляє Всевишнього на землі, за що всі почесті повинні бути віддані Господу Єгови. Отже, це показує, що пророцтво сповнюється над останком Божим. Якщо Жиди, фактично знов поселилися в землі Палестини і з того часу стали послухними Богу і всім серцем сприймуть Христа як свого освободителя та йтимуть шляхом справедливості, тоді ці тексти Святого Письма можна буде застосувати до Ізраїля; однак в першу чергу ці тексти застосовуються в до помазаного народу Божого, який представлений Ізраїлем або Яковим. Крім цього, ще треба визволити, відродити і впровадити у стан, представлену “землею” велику громаду “полонених”, тобто ввести їх в організацію Божу куди, вони власне повинні належати; тому пророцтво можна застосувати і до цього класу людей.

Зібрання народу Господнього почалося з приходом Ісуса Христа до храму. (2 Солунян 2: 1) Цим розпочалася робота по очищенню, що було проголошено таким пророцтвом: “І вилито на вас чисту воду, і станете чисті, від усіх ваших нечистот і усіх ваших ідолів очищу вас”. (36: 25) Це предсказання не могло сповнитися над букввальним Ізраїлем або воно не виконається для них, поки не відродиться вірний патріарх, а до цього часу це пророцтво не принесе підкріплення для останків Єгови. Однак Святе Письмо було написано для підкріплення останків Божих. Врешті решт пророцтво знайде своє основне застосування тепер, а саме перед битвою

Армагедон і в той час, як язичеські народи будуть спостерігати ці події. Після зібрання народу в храм, серед них, хто є претендентом на Царство, обов'язково повинно слідувати очищення згідно пророцтва Малахії 3: 3, 4. З часу приходу Господа до храму Він відкриває правди своєму народу і їх буде очищено від занецищення ідолами і сатанською організацією. Вони здатні ясно бачити — і бачать це — що “вищі власті” не відносяться до кого-небудь з сатанської організації, як вони вважали раніше, а що ці “вищі сили” є володарями Божої організації. Його вірний народ, відділений від фальшивого за допомогою чистих вод правди Господньої і що він є чистий, оскільки він більше не зв'язаний з організацією Сатани. Божий народ шанує ім'я Єгови і Його організацію, і вони є свідками Його великого святого імені. Вони не могли принести Господу жертву справедливості перш, ніж відбудеться очищення; однак свідки Єгови приносять Господу жертву справедливості, з цього часу вони приносять “жертву хвалення без перестанку [не час від часу] Богу, це єсть овощ уст, що визнають ім'я Його. (*Жидів 13: 15*) Господь сам проводить роботу очищення, з того часу, як прийшов до храму, і для цього Він застосовує своїх ангелів. — *Маттея 13: 41*.

Він звертається до своїх вірних і каже: “І вложу вам нове серце й дам нового духа, й викину кам'яне серце з вашого тіла, а дам вам серце тілесне”. (36: 26) Деякі з посвячених і покликаних до Царства мали серце як з каменю і не приносили плодів Царства, а свої власні плоди, і через це їх було викинуто з організації

Божої. (*Маттея 13: 5, 20, 21, 41*) “Тим то, яко ж літній єси, і ні зимний, ні горячий, викину тебе з уст моїх”. (*Одкриття 3: 16*) Ті, в кого гаряче серце, і щиро віддані Господу, Єгови, були об’єднані в Його організацію. З того часу, як Бог відкрив своєму народові правдиве значення свого імені, свої заміри і свою організацію та розвінчав перед ними сатанську організацію Він справді дав своїм помазанникам “нове серце”, яке віддане Йому до остатку. Вони більше не дадуть звести себе ідолами, такими як “гріх Самарійський”, саморозвиток або будь-які інші нерозумні вчення.

В храмі панує єдність народу Божого, і вони всі є єдинокорисні. Це відображається словами пророцтва: “І вдихну в нутро ваше духа мого, і учиню, що будете ходити в заповідях моїх та хоронити і виконувати постанови мої”. (*36: 27*) Дух Ісуса Христа, в намірі оправдання імені Єгови — це дух, який оживляє останки Божі; і цей дух Бог зіслав на них після того, як їх було приведено в храм і вони одержали одержу справедливості. (*Йоїл 2: 28, 29*) Отже, це вірні із останку, які “дотримуються заповідей Божих [Мої наміри і права] і мають свідчення Ісуса Христа”. Коли вірний останок дізнається, що це пророцтво стосується його, тоді він буде скріплений і його надія оживе. “Велика громада” у визначений час повинна бути покликана до оправдання імені Єгови. Потім в оправданні Слова і імені Бога візьмуть участь вірні патріархи і всі послухні, які прийдуть у велику Божу організацію.

Господь зробив дванадцять апостолів основою своєї організації на землі, а “Ісус Христос є наріжним каменем”. (*Ефес. 2: 20*) Це відповідає дванадцяти родам Ізраїля. Йоан назвав сам себе одним із батьків, коли він писав: “До моїх любих дітей”. Він спрямував частину своєї епістоли до батьків, “щоб ви пізнали тою, котрий єсть від почину [зібрання Бога]” (*1 Йоана 2: 13*) В гармонії з цим пророцтво каже: “І житимете в землі, що Я наділив отцям вашим, і будете моїм народом, а Я буду вашим Богом”. (*36: 28*) Це пророцтво тепер не могло б відноситися до буквального Ізраїля, а стосується останка Божого. Інтереси і привілеї Царства на землі було довірено спочатку дванадцяти апостолам; тепер ці інтереси і привілеї Царства передані “вірному і розумному слугі”, тобто останку духовного Ізраїля. Вони є народом Божим і свідчать про Його ім’я. Вони були послухні заповідям Господнім і стали Його народом. “Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Єгова, і до нечистого не приторкайтесь; і Я прийму вас і буду вам за Отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель”. (*2 Коринтян 6: 17, 18*) Це є народ Божий, якого Він зробив своїми свідками і назвав його такими. (*Ісаія 43: 10—12*) Вони є останніми членами Христа на землі, тобто Його “ноги”, і зони говорять один до одного в Сионі: “твій Бог царює! ” (*Ісаія 52: 7*) Єгова доручив їм свою справу, вклавши свої слова в їхні уста і сказав їм: “Ти, мій народ”. — *Ісаія 51: 16*.

Перед приходом Господа до храму, Його народ блудував з іншими і тому був нечистий: “І

очищу вас од усіх нечистот ваших, і викличу врожай і намножу його, й не дозволю, щоб терпіли голоднечу”. (36: 29) Господь привів їх в храм під плащ справедливості і дав їм одіж святості; таким чином Він виразив їм своє благословення і визнав їх, як свій народ і так Він звільнив їх від нечистот. “Очистіться ті, які носите посуду Єговові! ” (*Ісаія 52: 11; 2 Коринтян 7: 1*) Свідки Єгови радітимуть з великого врожаю, що у мові пророка означає великий запас духовної їжі Слова Господнього. Серед Його народу немає голоднечі; і він може нести іншим правду.

У минулому язичники або інші народи мали причину поносити народ Божий, оскільки він тримався багатьох засад “організованого Християнства” і не мав досить чистої духовної поживи: “І намножу вам плоду деревного й урожаю на полях, щоб вам уже не доводилось приймати наруги від народів із-за голоднечі”. (36: 30) Однак тепер язичники більше не мають причини поносити народ Божий, Його останок, бо він є готовий своєю покірністю і страхом дати основу для надії. (*1 Петра 3: 15*) Наприклад, в минулому вірний народ Божий разом з іншими по незнанню думав, що Єгова дозволив негідні, беззаконні вчинки Сатани для того, щоб цим навчити людей. Це припущення знеславлює ім’я Бога; однак з милості Господньої останок тепер знає про цю правду, і вони пояснили людям правду про допущення зла і проголосили, що Єгова у визначений час повністю оправдає своє велике ім’я. Останки беруть плоди Царства і несуть їх іншим, щоб вони знали,

що Єгова є єдино правдивим Богом. Бог продовжує множити урожай плодів. З часу присутності Христа в Його храмі, вірні дізналися, що у минулому вони робили беззаконні справи в ім'я Христа і що ці шляхи були неправильні: “Тоді спогадаєте про ваші ледачі дороги та про ваші вчинки недобрі, й гидуватимете самі собою за ваші провини й за гидоти ваші”. (36: 31) Серед цих речей були церковна сутність, церковні форми і звичаї, самовдосконалення за допомогою “розвинення характеру”, командування людьми, поклоніння перед героями, лицемірні титули, покірна поведінка перед важливими людьми світу, признання “вищих властей” сатанської організації і багато інших подібних речей. Вірні останки відчувають огиду до цих справ і їх засмучує те, що колись вони таким чином знеславили святе ім'я Єгови.

Нехай самовпевнені, які вважали, що Бог зробив все, що в Його власті для того, щоб вони могли прийти на небо, одержать урок з таких слів пророка: “Та не задля вас учиню се, говорить Єгова, Бог, — знайте се! Соромтесь і червонійте за ваші поступки, доме Ізраїлів! ” (36: 32) Останки щиро визнають, що вони справді соромляться того, що колись думали, що вони або якісь інші сотворіння на землі є такі важливі, що Бог робив все заради них. Однак тепер вони не возвишають більше жодної людини, а намагаються вшановувати ім'я Єгови і навчати інших схилятися перед Богом і Його Царством. Після того, як “велика громада” або “в'язні” будуть вільні, вони соромитимуться свого культу “героїв” і всіх нерозумних справ,

які вони робили. Відроджені люди землі матимуть подібні уроки, серед них і той, що не існує так званих “великих” людей.

Як Едемський сад

Пояснення віршів десятого і одинадцятого також підходять до тридцять третього вірша. “Так говорить Господь Єгова” в день, коли я очищу вас від ваших нечистот, населю Я міста і відновлю руїни”. Вірний народ Божий повинен залишитися в Його організації. Під час світової війни вони були спустошені, і ворог вважав, що народ Божий знищений. Однак ворожа організація бачить, як народ Божий проголошує Царство з більшою мужністю, ніж будь-коли до цього: “А спустошену землю будуть знов порати, ту землю, що лежала опустілою перед очима в кожного, хто мимо проходив, — тоді будуть мовляти: Ось та опустіла земля зробилась, наче сад Едемський, а ті порозвалювані, порозбивані, обезлюднені міста — тепер утверджені й залюднені”. (36: 34, 35) Справа народу Божого продовжуватиме розвиватись і розквітати, що відбувається з 1919 року. Ця справа порівнюється з Едемським садом; тому що Бог тримає над цим усім свою руку і вірні Господа можуть оцінити слова пророка: “Щасливий той, хто ждатиме й діжде до 1335 день”. (*Даниїл 12: 12; див. Вартова Башта* 1930 р. стор. 39) Як каже пророцтво, народ Господній в Його організації на землі став укріпленням і заселеним містом, і це є правда, бо їх охороняє Єгова. Це пророцтво є підкріпленням для останків. Сион

с Божою організацією, частина якої тепер є на землі. Слід зауважити, як слова з Ісаїї 51: 2—4 підтверджують той висновок, що пророцтво 36 голови Езекиїла стосується до останків, що тепер живуть на землі: “Спогляньте на Авраама, праотця вашого, й на Сару, що вас породила; одного бо його Я покликав, благословив його й намножив його. Оттак потішить Єгова і Сиона, потішить всі розвалища його, й оберне пустиню його у рай, і степ його у сад Єговів; радощі й веселощі будуть у йому пробувати, похвала й пісні гомоніти”. — “Діти Твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми. Справедливість Твоя скріпить тебе, далеко будеш від гнету, ніщо тобі його боятись, страх не наблизиться до тебе”. (*Ісаїя* 54: 13, 14) “І побачать народи справедливість твою й усі царі — славу твою, і дадуть тобі нове ім'я, яке уста Господні наречуть. І будеш наче корона в руці в Єгови наче царський вінець — в долоні Бога твого. Не будуть уже тебе звати покинутою, не будуть звати край твій пустинею, а зватимуть тебе: Ласкавість моя на ній, а країну твою — замужня; Господь бо вподобав тебе, й земля твоя знов подружиться”. — *Ісаїя* 62: 2—4.

Для чого дарує Єгова таке благословіння своєму вірному останкові? Чи це відбувається на його користь? Ні, а лише для оправдання імені Єгови. “І зрозуміють народи навколо вас, що Я, Єгова, повалене знов буду, а пустошене знов засаджую. Я, Єгова сказав — і справдив”. (36: 36) Ворог не може віддати честь за опублікування післання про Царство жодній частині

сатанської організації, бо жодна частина її не виявила підтримки цій справі. Колись ми думали, що Господь зворушить серця деяких багатіїв, і вони пожертвують багато грошей, щоб збільшити фінансову міць для розповсюдження Його післання правди. Однак тепер народ Божий бачить, що такі сподівання були даремними; вони не прийняли б жодного мідного гроша з несправедливо нагарбаного прибутку людей великого підприємництва, бо їх гроші є брудними і нечесними. Вороги правди злісно брехали, стверджуючи, що справу Божу підтримували більшовицькі жиди. Таке ствердження є злісною брехнею, бо вірний народ Господній не приймає нічого від будь-якої частини сатанської організації. Бог Єгова відбудує все те, що зруйнував ворог; і у назначений час Він знищить ворога і його організацію задля оправдання свого імені.

Зараз вірний народ Божий прагне знань більше, ніж будь-коли до цього, і викликано це післанням Його Царства. “Так говорить Господь, Єгова: Ось, і в тому ще покажу ласку мою домові Ізрайлевому [змушу її випрошувати: *Лютер*]: Я намножу його людьми, як отару”. (36: 37) Єгову запитували Його вірні останки, до сьогодні поклоняючись Йому: “Єгово, спаси! Благаю Тебе, Єгово, пішли своє благословення! ” (*Псальма 118: 25*) і пішли більше робітників на поле. (*Маттея 9: 38*) Господь продовжує збільшувати ріст своєї організації, сприяти її зміцненню і тепер, в 1932 р., у видачі свідчення Царства задіяно значно більше людей, ніж коли-небудь до цього. їх групи невеликі за кіль-

кістю, але загальне число робітників у полі збільшилося і їх старанність дуже зросла.

Народ Єгови, який тепер живе на землі сповнений радістю, як хтось, хто має велике благоденство. “Як без ліку буває жертovníх овець у Єрусалимі підчас великих свят, оттак переповнені будуть людьми міста, переднє безлюдні, і спізнають, що Я — Єгова”. (36: 38) Божа організація, котра зайнята служінням Богу охоплена радістю і блаженством. Зараз для них настав святковий час. Вони насолоджуються пророчими правдами Господа Бога, які Він дав своєму народові, і для удостоєних милістю останків є насолодою співати хвалу Господеві. І сліднують вони, як отара, за своїм пастирем Ісусом Христом, і спізнають вони, що Єгова є їх Богом. (*Одкриття 14: 4; 19: 14*) Вірні “прийшли до гори Сион і в місто живого Бога”, в організацію Божу, і їх переповнює радість. (*Жидів 12: 22*) Вони приносять Господу жертву в справедливості на Його хвалу. Колісниця Єгови велично прямує вперед до оправдання Його імені. Ці правди є великою втіхою народу Божого.

Висохші кістяки

(Езекиїла, голова 37)

Посилене світло, яке випромінює зі слів Єгови, приносить всезростаючу радість класу храму, який наділений милістю відчувати це світло. В 37 голові пророцтва Езекиїла у віршах від першого до чотирнадцятого дано опис висохших кістяків. Це пророцтво до цього часу пристосовувалося виключно до буквального Ізраїля, що

повернувся в землю Палестини. Здається, цілком певним, що таке пристосування, якщо воно є правильним, відноситься лише до часткового сповнення пророцтва. Це пророцтво в першу чергу повинно сповнитися над духовним Ізраїлем, тобто над всіма одержимими духом Божим, включаючи останка і “велику громаду”. Не може бути відхилення від Божого правила, що “всяке Писання богодухновенне... щоб Божий чоловік до всякого доброго діла готовий був” (2 *Тимотея* 3: 16, 17); “усе же це прикладами сталося їм [буквальному Ізраїлю], прописано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов” (1 *Коринтян* 10: 11); і що ‘все, що до цього написано було, написано на нашу науку, щоб ми мали надію через терпіння та потіху із Святого Письма’ (*Римлян* 15: 4). Неможливо обійти правду, що Єгова наказав написати ці пророцтва для користі тих, хто співпрацюватиме у справі проголошення Його імені і Його Царства на землі, і саме в час, коли Сатана робитиме останні розпачливі спроби їх знищити. Є певним, що однією з причин, чому останку дане таке розуміння і таке знання відносно пророцтва, полягає в тому, щоб їх потішити і зміцнити в терпеливості і надії, що вони зрозуміють речі, які Господь зберігає для вірних. Згідно цих неоспоримих Божих правил ми повинні виглядати сповнення пророцтв, які послідувать згідно їх основного значення в той час, як останки Господа Єгови ще служать на землі. Як повідомляє Езекиїл, рука Господа спочила на ньому, щоб дати йому змогу побачити це пророче видіння. Так само і сила Господа Бога в ці останні дні повинна бути разом з вірним наро-

дом Його, щоб вони могли зрозуміти значіння сповнення цього видіння. “Спочила ж на мені рука Єгови, й вивів мене Єгова в дусі та й зупинив мене серед поля [власне; на рівнині; примітка], і було там повно кістяків”. (37: 1) Це була не долина (“emek”, сильний схил долини) Йосафата, а рівнина (“bikah”, рівнина між горами) в землі Синейар, у Вавилоні, куди було вигнано Жидів з їх землі, і де вони томилися в скорботах. “Над ріками Вавилону, там сиділи ми і плакали, як Сиона спогадали”. — *Псальма 137: 1.*

До 1918 року вірні свідки Божі виконували на землі роботу Ілії, по зібранню Божого парода. З 1917 до 1919 року їх було ув'язнено і вони були змушені переживати обмеження, і внаслідок пригноблень, які супроводжувала світова війна, вони не могли продовжувати роботу Господню. Цих вірних, таким чином, власть Вавилону, тобто організація сатанська арештувала з допомогою своїх правителів. Приведення Ізраїля до Вавилону було предзнаменуванням цього. Езекиїл говорить, що долина, де на нього зійшов дух Господень, була повна кістяків. Вія говорить не про один скелет, а про достатньо багато кістяків, щоб можна було говорити про кістяки “великого війська”. (37: 10) “І обвів мене навкруги, й оце лежало їх дуже багато на полі, а всі були дуже сухі”. — 37: 2.

Пророку Езекиїлу було сказано, що ці кістяки належать “всьому дому Ізраїлевому”, а не лише дому Юдиному, царського роду. Нехтування своїми обов'язками в церкві привело народжених з духа Божого до світової війни, а отже — в полон. Тодішні обставини кинули

також і вірних у стан незумисної бездіяльності, і такими представлені всі одержимі духом Божим у всьому “Християнському світі”. Отож ці кістяки в долині представляють всю громаду одержимих духом Божим, включаючи помазаників і всю громаду “в’язнів” і показують їх стан стосовно роботи Господньої в період світової війни. Кістяки представляють не буквально мертвих і тих, що лежать в могилах, бо пророцтво пояснює, що вони розмовляють і кажуть: “Кості наші висохли і надія наша втрачена”. (37: 11) Однак вони представляють тих, які близько підійшли до буквальної смерті і які знаходяться в напівмертвому стані, що стосується їх діяльності в зв’язку зі справою Господньою, і це становище було результатом обмежень вірних організацією ворога. Тому в очах Господа вони були нечисті, так само як згідно закону кістяки мертвих були нечисті. (4 *Мойсея* 19: 16, 18; *Маттея* 23:27) Пророк Ісаїя, що представляє нарід Божий, бачив, що він знаходиться в нечистому стані, коли вигукнув: “Горе мені! бо я згублений; бо я чоловік з нечистими устами”. (*Ісаїя* 6: 5) Це сталося тоді, коли Господь з’явився в храмі Єгови. У 1918 році вірний народ Господній справді був зацікавлений у праці Божій і прагнув продовжувати її, але в тому році Божа організація зазнала розколу. Багато хто з народу Божого були ув’язнені в тюрмах, різні публікації відбувалися у вигнанні, воєнний закон вступив у силу, і діяльність стосовно служіння Господу завмерла. Діяльність — це проголошення життя, а бездіяльність влучно зображена висохлими кістяками. Перспективи

для роботи Господньої підчас світової війни були такими ж втішними, як вигляд купи сухих кістяків, і приблизно так само сповнені надій. Езекиїл, без сумніву, був пригнічений виглядом, який відкрився перед ним. Факти показують, що клас Езекиїла був так само пригнічений обставинами, які явилися підчас світової війни. Народ Божий справляв безнадійне враження.

Згідно Мініатюрної Біблії текст звучить: “Дивився, і на рівнині було дуже багато кістяків і вони були дуже сухі”. Трупів не збирали і не ховали, а залишали небесним птахам та звірам польовим. Цей стан був описаний псалмістом таким чином: “Боже! погани увійшли в наслідде Твоє, осквернили святий храм Твій, обернули Єрусалим у руїни. Трупом слуг Твоїх птаство небесне годували, тіло праведних звірам кидали. Як воду, кров їх кругом Єрусалиму розливали, і не було кому ховати їх. Ми стали посміховиськом для сусідів наших, наругою і соромом для всіх, що кругом нас осілись”. — *Псальма 79: 1—4*.

Народи Християнського світу Аммон, Моаб і інші вороги розглядали народ Божий як “сміття світу... ометиця всім аж досі”. (*1 Коринтян 4: 13*) “А трупи їх будуть на вулицях великого міста, що зветься духовно Содом і Єгипет, де і Господь наш розп’ятий. І бачитимуть многі з людей, і родів, і мов, і народів трупи їх три і пів дня, і не дозволять до гробів покласти трупи їх”. (*Одкриття 11: 8, 9; див. “Світло”, Том 1, стор. 210*) Це є відображенням стану вірного народу Божого під час світової війни. Всі їх кістяки були знищені. “І став я як вода

розлита, всі сугави мої розв'язались; серце моє, як той віск, у внутрі моїм розтопилося. Сила моя висохла, мов череповина, і язик мій. присох до піднебіння; ти кинув мене між порохи смертні". (*Псальма 22: 14, 15*) Це представляє розбиту надію народу Божого та всесвітню дез-організацію цієї громади.

Далі пророк говорить, що кістяки "були дуже сухими". Вони вже цілком побіліли. Таким був стан народу Божого під час вище згаданого періоду. Це була хороша преспектива щодо повернення життя і діяльності у служенні Господньому. Як влучно це відображає перспективи, які народ Божий мав у 1918 році! Часто можна було почути, як деякі з них говорили із-за тюремних решіток: "Наша робота виконана. Нас покинули тут, поки ми тут не згниємо". Пекло сатанської організації дуже висушило їх, і дух народу Божого було розбито. "Дух розбитий висушує й кості". (*Приповістки 17: 22*) Вони пролили багато гірких сліз над своїми загубленими надіями через те, що були змушені перебувати в тюремних мурах разом із останніми злочинцями, і їх тримали на віддалі від роботи Господньої, яку вони любили більше ніж власне життя. Брутальні тюремні власті переслідували їх, погано поводитись із ними, ганьбили їх, ненавиділи і ображали за те, що вони стояли за правду, і багатьох вірних Господу просто роздирала скорбота. Становище багатьох, які знаходилися зовні тюремних мурів, але були обмежені у своїй свободі і які симпатизували своїм братам, що знаходилися всередині, було таким же, як вище зображено. Псальміст влуч-

но описав їх положення такими словами: “Бо в горю нидіє життя моє, і літа мої в зітханню і в несправедливості ізнемоглась сила моя, і кості мої згинули. Став я посміховиськом не то що для всіх ворогів моїх, а й надто ще більше для сусідів моїх; і страшилом для знайомих моїх; хто бачить мене, на вулиці; той втікає від мене. Забуто мене в серці; як померлого; став я наче розбита посудина. Чув бо я брехню від багатьох людей — кругом пострах — як всі змовлялись проти мене; вони чигали на життя моє”. (*Псальма 31: 10—13*) Це були релігійні люди “Християнського світу” або “організованого Християнства”, ті, хто ганьбив цих свідків Господніх і жорстоко безчестив їх; тому вони були охоплені посміхом і кричали: “Скажу до Бога, скелі моєї: Чому забув сси мене? Чому ходжу сумуючи задля ворожої тісноти? Наче кості мої торощать, коли вороги мої ругаються з мене, кажучи цілий день до мене: Де ж твій Бог? ” — *Псальма 42: 9, 10*.

У цілому “Християнському світі” нарід Божий був обмежений у своїй діяльності в служенню Господу, тому він не був у хорошому настрої. У своєму серці вони кричали, як про це каже псалміст: “Нема здорового місця на моїм тілі задля гніву твого; нема спокою в костях моїх задля гріха мого”. (*Псальма 38: 3*) Чи колись станс знов можливим, бути знов на службі в Господа? Це питання ставилося дуже часто. Були дні, коли надія оживала, але тільки для того, щоб знов бути кинutoю до землі. Можна було почути, як деякі діти Божі перебуваючи в тюремних мурах, вночі ходили туди

й сюди у своїх камерах і гірко скрикували і плакали від люті через образи і ганьбу, яку кидали на Бога та Його роботу.

Господь поставив пророку Езекиїлу питання: “Сину чоловічий, чи ці кістяки оживуть? ” (37: 3) Це ж саме питання Господь ставив під час періоду обмеження в уміслах своїх посвячених. І після закінчення світової війни та після того, як полонених було звільнено з їх камер, Господь поставив своєму народові питання: “Чи ви думаєте і далі zostаватися неорганізованого і байдужною громадою, чи ви хочете почати робити мою справу і подати ознаки життя? ” Це питання звернуло, помисли слуг до дива, яке Господь мав зробити. Езекиїл не виявляв власної невіри чи сумніву щодо того, що міг би зробити Господь, а відповідав довіряючи Богу: “Господи, Єгова, Ти це знаєш”. У вересні 1919 року в Седар Пойнт, Огайо, зібралася численна громада народу Божого. Питання поставлене там звучало: ‘Чи робота Господня знову оживе? ’ Ті, хто довіряв Господу, не казали: ‘Цього не можна зробити’. Однак там були присутні і такі, які говорили, що цього не може бути. Вірні і завзяті були готові діяти. Після звільнення з тюрми, багато людей Божих зробили необхідні кроки для реорганізації Його роботи; і на цьому зібранні Господь проголосив своєму народові, що праця Його Церкви, яка робилася до цього часу і яку представляв Ілія, тепер мертва, і що Єлисей представляє роботу, яку ще слід виконати. Отже надія народу Божого почала знову відроджуватися.

“Ви повинні жити”

Езекиїл повинен був розпочати діяльність, і Господь вказав йому, що він повинен робити. “І промовив до мене: Вискажи пророцтво про сі кістяки й скажи їм: ”Ви, кістяки сухі, вислухайте слово Єгови! ” (37: 4) Клас Езекиїла сповнив цю частину пророцтва, проповідуючи один одному під час періоду 1260 днів, коли “жінка годувалася в пустині вдалині від зазору вужа”. (*Одкриття 12: 14*) Необхідно було багато пророцтв, щоб вбити в голови посвячених, що вони повинні зорганізуватися для служіння Богу і що вони мусять виконати роботу, представлену Єлисеєм. Деякі “ліниві кістки” ніколи не прокинулися і не поворушилися, бо вони сумнівалися, що виклад “Вартової Башти” про образ Ілії і Єлисея походять від Господа. Це пророцтво почало сповнятися в 1919 році. Ті, які дійсно любили Господа Бога і Йому довіряли, слухалися Його закликів поворушитися. “Почув і зрадів Сион і звеселились дочки Юдині задля судів твоїх, Єгова. — *Псалма 97: 8*.

Клас Езекиїла продовжував пророкувати або проповідувати післання Господнє. “Так говорить Господь, Єгова, до цих костей. Ось Я вдихну в вас духа, щоб ви поробились знов живими. І обложу вас жилами, і поростете тілом, і покрию вас шкірою і повдихаю дух у вас, і станете живими [ви повинні стати живими; *Лютер*] і зрозумієте, що Я, Єгова”. (37: 5, 6) “Вартова Башта” не припиняла переконливо роз’яснювати народу Божому необхідність організації для служби, і вірні промовці, які промовляли до

груп, приєдналися до проповідування і вказували на багато місць Святого Письма, щоб доказати, що Господь дасть нове життя своїй праці на землі, що було зображено Єлисеєм, і що Бог дасть своєму народу силу це зробити, а саме через надання подвійної сили духа Ілії. Зображення роботи Ілії і Єлисея, яка була зрозумілою, була правдивим початком великої праці лише у 1919 році; і з того дня аж до сьогоднішнього часу вона набирала сили. Ті, які відмовлялися зрозуміти цей образ, ніколи не брали участі в праці. Багато з них стали противниками.

Клас Езекиїла, починаючи з 1919 року продовжував досліджувати Святе Письмо, щоб переконатися у волі Божій. “Я виповів пророцтво, як мені заповіджено, і ось, як я ще пророкував, постав шелест, постав шум [гул — *англійський переклад*]; почали кістки рухатися і кістка до кістки пристає”. — 37: 7.

3 березня 1919 по 1922 рр. це пророцтво призупинилося, але не згідно застарілих викладів Святого Письма, а по волі і згідно заповідей Господніх, як сказано у Маттея 24: 14 та Ісаїї 61: 1, 2. Коли це проповідування або пророкування призупинилося, то виник шум, спричинений спірними думками у різноманітних групах посвяченого Богові народу, як це показано у сьомому вірші пророцтва. Незважаючи на цей шум або спір в думках вірні продовжували розсилати вказівки по організації, складати плани своєї роботи і енергійно займатися працею. Після цього прийшло потрясіння, або згідно англійського перекладу Біблії, “землетрус” і

багато людей були вражені і повернулися до своїх старих поглядів і шляхів в той час, як вірні опам'яталися і розгорнули ще більшу діяльність (*Одкриття 11: 13*) “Устань, устань і в силу свою одягнись, Сионе! Одягнись в одязі величності твоєї, Єрусалиме, ти городе святий! Бо необрізаний, нечистий у тебе ніхто тепер не ввійде. Отруси з себе порошок; устань, поневолений Єрусалиме! скинь ланцюги з шиї твоєї, невольнице — дочко Сионова!” (*Ісаія 52: 1, 2*) В той час, коли продовжувалося це потрясання ‘вірні кістки зішлись кісткяк до кісткяка’. Мертві надії пошарпаних війною вірних знову ожили. Їх розум почав прояснюватися. Вони визнали, що вони зовсім були “відрізані” від Господа і Його служби. — *вірш 11; примітка.*

Тоді сталося так, що народ Божий почав створювати діяльну організацію саме так, як сказано в пророцтві: “І спостеріг я, аж ось на них жили, й поросли вони тілом, а зверху покривала їх шкіра, тільки не було ще дихання в них”. (*37: 8*) “Шкірою і тілом зодяг мене, а кістями й жилами скріпив мене. Життя й милість дарував мені, а опіка твоя хоронила духа мого”. (*Йов 10: 11, 12*) “Живе тіло — це здорове серце”. (*Приповістки 14: 30; Алліолі, а також англійський переклад Біблії*) Ті, чиє серце справді було віддане Господу, почали підніматися зі свого мертвого становища, їх тіла ожили, і вони радісно зайнялися служінням Господу (*Наум 1: 15; Колосян 2: 19*) Так народ Господній прийшов до єдності і любові в Христі і перестав кидатися між думками людей туди й сюди: “Ходячи поправді в любові помножаймо все в

Того, котрий єсть Голова, Христос, котрого все тіло зложене і зв'язане всякою ув'яззю спромози по дійству, (яке є) в мірі кожної часті, робить зріст тіла на збудовання самого себе з любові". — *Єфесян 4: 15, 16.*

Зображені Езекиїлом у цьому пророцтві вірні за волею Божою підтримували своїх братів у Сионі, щоб вони були "деревами справедливості, насадом Єгови для Його прославлення". (*Ісаія 61: 3*) Ці реорганізовані групи вірних народу Божого повинні були старатися, щоб стати подібно апостолам "наділеними силами зверху". (*Луки 24: 49*) "Дух — це те, що робить живим". (*Йоана 6: 63*) Народ Божий неустанно молився Господу за цю справу, як скрито, так і на зібраннях груп; і це описано пророком в таких словах: "Тоді сказав він мені: вискажи пророцтво духові, вискажи пророцтво, сину чоловічий, та й промов до духа: так говорить Господь Єгова: із чотирьох вітрів прийди, духу [дихання], та й дихни на сі повбивані, і вони ожують". (*Езекиїла 37: 9*) Вірний Богу народ розумів, що працю треба було здійснити не їх власною силою, а за допомогою духа Єгови сил небесних. (*Захарія 4: 6*) "Вартова Башта" продовжувала проголошувати і вдихати святим дух праці Господньої, і молитви народу Божою на всій землі були спрямовані на те, щоб виконати Його волю. Це пророцтво або проповідь досягла вершини 8 вересня 1922 р. на головкому зібранні народу Божого і на цей час воно як ніколи підтримувалося силою Господньою.

"Я виповів пророцтво, як Він заповів мені, аж ось, повходив у них дух, і вони ожили та

повставали на ноги — дуже, дуже багато люда”. (37: 10) Ніхто із вірних свідків Божих, які були присутні підчас цього зібрання, не забуде ніколи ці благословенніші години. Це було як друга П’ятидесятниця. “І буде останнього дня, глаголе Бог, виллю Я духа мого на всяке тіло; й пророкуватимуть сини ваші і дочки ваші, і молодці ваші видіння бачитимуть, і старшим вашим сни снитимуться; і на слуг моїх і на служниць моїх виллю в ті дні духа мого, й пророкуватимуть”. (*Діяння Апостолів 2: 17, 18*) Це був час сповнення цих пророчих слів, і ті, які любили Бога, “стали на свої ноги”. Вони в дійсності справляли враження великої готової до війни армії: “А після трьох і пів дня дух життя від Бога зійшов на них, і вони встали на ноги свої, а великий страх напав на тих, що виділи їх. І почули голос великий з неба, що глаголав їм: Зійдіть сюди. І зійшли на небо в хмарі, і дивились на них вороги їх”. (*Одкриття 11: 11, 12; Даниїл 12: 1, 2*) “Ось, слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на нього; він звістить народам суд справедливий”. (*Ісаїя 42: 1*) Це було в той час, коли вірні споглядали на Господа в храмі і розуміли, що вони, як каже Ісаїя, були “нечистими устами”, і вони молились Господу; Він почув їх і очистив, і вони сповнилися великою радістю (*Ісаїя 6: 1—9; 12: 1—3*) Ті, які потім прийшли до битви, в жодному випадку не були скелетами, а, як каже пророк — подібні до “велетенського війська” на службі Царю, яким керував Його дух і Його сила і яке було готове виконувати

Його волю. Як показує пророцтво, а також фізичні факти, ця організація, яка з того часу возвисилася, не є мирною військовою силою, навпаки це була дієспосібна військова сила під керівництвом Ісуса Христа. “А Господь загримить перед військом своїм гуком величним; бо це Його — отта безліч війська, це Його волю виповняє отой могучий; бо то великий і страшний день Господень, хто видержить його”. (*Йоїл 2: 11*) Таким чином тут зображені ті, кого Господь привів у свій храм і кому заповів бути Його свідками і служити Йому.

За наказом Господа Езекиїл так описав кістяки у своєму пророцтві: “І сказав Він до мене: Сину чоловічий! Отті кості — це все дом Ізраїля. Вони мовляють: кості наші висохли, надія наша зникла; ми бо відорвані від кореня”. (*Езекиїл 37: 11*) З цього пророцтва випливає, що пророцтво про засохші кістяки стосується як останків, так і класу “великої громади”. Клас вірних останків є живий і зібраний разом; він утворює добре організовану і добре працюючу робочу машину. “В’язні” повинні ще прокинутися і зрозуміти, що вони були недбалими і що вони повинні щось робити. Вірні слушно зображені також у словах пророка Єремії, який певний час був мовчазний і бездіяльний, але пізніше став залучений до служби і рухався вперед будучи послухний заповідям Божим: “І подумав я собі: не споминатиму про нього і в його ім’я не буду більше промовляти! Та в серці в мене мов би вогонь запалав, втаєний в костях моїх; я силувався зупинити його, та й не здолів”. (*Єремія 20: 9*) Робилися спроби поховати

вірних живими, і деякий час виглядало так, наче вони дійсно лежали в своїх могилах; не в буквальних могилах землі, а в обмеженні і мертвому стані стосовно праці по видачі свідчення Господнього на землі. Було необхідно, щоб Господь визволив їх з їхніх могил і тому пророцтво звучить так: “Тим же то вискажи пророцтво і скажи їм: так говорить Єгова: Ось Я поодчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе, з гробів ваших, та й заведу вас у землю Ізраїлеву”. (*Езекиїл 37: 12*) “Того ж то глаголе: устань, сонний, і воскресни з мертвих, та й освітить тебе Христос”. (*Єфесян 5: 14*) Бог розбудив їх з цього стану і привів їх в [їх] землю”, це означає в їх правильний стан і на місце свободи, щоб вони служили йому як свідки і щоб Його ім'я стало відомим на землі. Він це зробив, як сказано у Езекиїла 36: 22—24, задля свого великого імені.

Господь звертається до представленого Езекиїлом класу і говорить: “І зрозумієте, що Я — Єгова, як повідчиняю гроби ваші й повиводжу вас, мій народе, з гробів ваших і дам вам духа мого, й ви знов ожите, й розміщу вас по землі вашій, а тоді спізнаєте, що Я, Єгова, сказав це — й справдиться, говорить Єгова”. (*Езекиїл 37: 13, 14*) Вірні свідки Єгови сьогодні з певністю знають, що Він говорив до них, дав їм нове ім'я і знову привів їх в “їх землю”. Кожна кістка серед них є сповнена духом Господнім, і для них є радістю, служити Йому. “Побачите се, звеселиться серце ваше, ба й кості ваші процвітуть, як молода зелень, і розтулиться правиця Єгови слугам Його; на ворогів

же своїх Він гнівом запалає. Ось бо Єгова прийде в огні, а колесниці Його — мов той вихор, щоб пролити гнів свій і досаду й кару свою з огнем палаючим”. (*Ісаія 66: 14, 15*) Єгова дав своєму народові нове ім’я, і це Він зробив тоді, коли привів їх у свій храм і помазав, а потім Він дав зрозуміти своєму народу той факт, що Він дав їм своє ім’я, і вони торжествували. Вони знали, що Господь чинив зі своїм народом, показавши їм сповнення пророцтва, у чому вони мали право грати певну роль, і це було великою втіхою і сильним підкріпленням. Основною метою пророцтва є оправдання імені Єгови, а ціль, задля якої останку дано було розуміння цього полягає в тому, щоб потішити і підкріпити його. Останок справді може сказати сьогодні: “Хвали Єгову, моя душа, і не забувай всіх Його благодіянь [які Він мені зробив]! ” Пророцтво про долину висухлих кістяків перш за все сповнилося над вірним останком Божим, і можна ясно бачити, як далі проходитиме це сповнення.

Єдність

Організацію Єгови може ясно сприймати лише останок Божий. Вони бачать, що Ісус Христос, Голова Божої організації, є в храмі, що воскресли вірні і вірний останок становить частину цієї організації на землі, що Єгова Бог є над усім, і що ця організація подібно до могутньої колесниці прямує до оправдання Його святого імені. В організації Єгови повинна панувати звершена єдність. Апостолу було сказано

написати про теперішні часи, що Бог вкладе члени у тіло так, як Йому сподобається, що організація має бути завершеною, і що її члени на землі мають бути приведені до єдності у пізнанні і вірі у “чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового”, (*Єфесян 4: 3, 13*) Метою цієї єдності є, щоб усі разом могли проголошувати правду для оправдання імені Єгови. Дякувати Богу, що Його зібрання зайшло так далеко, і це Господь Бог представив у пророцтві Езекиїла у п'ятнадцятому вірші тридцять сьомої голови: “Слово Єгови прийшло до мене”. — 37: 15.

Дальше пророцтво Езекиїла, яке представляє дванадцять родів у полоні, слідує за видінням долини з висохшими кістяками і це видіння стосується, як ми вже бачили, в першу чергу духовного Ізраїля. Пророцтво починаючи з шістнадцятого вірша, відображає єдність, гармонію і співпрацю останків Божих, гідної досвіду, представленої висохшими кістяками: “Сину чоловічий! Візьми одне поліно [інший перекл. дерев'яну палицю] та й напиши на їй: Юді й з'єднаним із ним синам Ізраїлевим; та й візьми ще другу палицю, та й напиши на їй: Йосифові — а це палиця Єфраїмова й всього з'єданого з ним дому Ізраїлевого. І склади їх одну з другою в одну палицю, щоб вони в руці твоїй були одно”. — *Езекиїла 37: 16, 17.*

Це пророцтво в дечому сповнилося над буквальним Ізраїлем в році 536 до Хр. Тільки п'ятьдесят тисяч Жидів, останок народу, залишили Вавилон під предводительством Зоробабеля і Ісуса Навина, верховного пастиря. Ці пред-

ставники всіх дванадцяти родів знову оселилися як один народ в землі Палестина. Згідно з цим, Петро на П'ятидесятницю так промовляв до Жидів: “Увесь дім Ізраїля повинен знати”. (*Діяння Апостолів 2: 36*) Так само каже Павло: “Дванадцять родів наших без перестану день і ніч служили Богу”. (*Діяння Апостолів 26: 7*) Здається, що немає жодної розумної причини, щоб застосувати пророцтво Езекиїла 37: 15—28 до Жидів, що тепер живуть у Палестині. Чи це пророцтво можна буде застосувати до Жидів і інших підчас відродження людства, поки що ми не знаємо. Однак, здається певним, що пророцтво стосується саме духовного народу Божого, що тепер живе на землі і складається з представників, згаданих у Одкритті 7: 4—8, дванадцяти родів. Розуміння того, що пророцтво тепер таким чином знаходить застосування, означає велику втіху і підкріплення для останку Божого, що живе ще не землі. Пророцтво в першу чергу має на меті зробити відомим ім'я Єгови, і останок є тим, хто тепер повинен проголошувати Його ім'я і Його Царство.

Обидві дерев'яні палиці, на яких було сказано писати Езекиїлу, були відображенням праці, про яку йдеться мова у вісімнадцятому вірші: “І як питатимуть у тебе земляки твої: чи не з'ясуєш нам, що це має значити? ” Правительство Йосифого сина Єфраїма в Ізраїлі перейшло до Юди, але Жиди не зрозуміли значіння цієї зміни. Бог використав двох пророків, а саме Ілію та Єлисея, щоб виконати дві частини однієї праці, і серед посвячених виникло питання: “Що це значить? ”. Вперше Єгова дав

своєму народові розуміння цього пророцтва в 1919 році. (*Дивись “Вартова Башта” 1919 рік, стор. 157, 158*) Тоді можна було побачити, що Ілія зображав певну працю зібрання Божого, а Єлисей відображав завершення розпочатої Ілією праці; а також, що між обома ними не було протиріччя, а навпаки, один слідує за другим, коли Єлисей став помазанником на місце Ілії, щоб завершити розпочату Ілією працю. Праця Єлисея зібрання Божого була виконана об’єднаним організованим і єдиним в дусі Христа народом; і це було виконано тими, які мали властиву дому Єгови старанність. Ті серед посвячених, хто не оцінив кінця праці Ілії, ніколи не могли належно оцінити працю Єлисея, і ніколи не мали духа і старанності Єлисея. Однак ті, хто властиво сприйняли закінчення праці Ілії та початок праці Єлисея, належно оцінили сповнення пророцтв і з радістю взяли участь у справі проголошення імені Єгови та Його Царства.

Жезл володаря представляє керівництво. “То скажи їм: так говорить Господь, Єгова: Ось, Я візьму жезло Йосифа, що в руці Єфраїмовій і з’єднаних із ним поколінь Ізраїльських, тай притулю його до жезла Юдиного і зроблю їх одним жезлом в руці в Юди. Коли ж обидві палиці, що на них понаписуєш, будуть у твоїй руці перед очима в них”. (37: 19, 20) “Йосиф” означає “той, що множує” або “він ще додасть”. “Єфраїм” означає “подвійно родючий” або “подвійний плід”. Хоч Єфраїм був другим сином Йосифа, але він одержав від свого діда право первенця. (*1 Мойсея 48: 14, 18—20*) Але

рід Ефраїма не проявляв справжньої вірності; тому його керівництво дванадцятьма родами перейшло до Юди. (*Псалма 78: 9, 10; Суддів 1: 1, 2; 1 Паралипоменон 5: 1, 2*) Однак коли між дванадцятьма родами з'явився розкол, Ефраїм одержав під своє керівництво відокремлені роди, і з того часу його ім'я стало часто вживатися як збірне ім'я для тих десяти родів Ізраїля, Ефраїм тримав жезл за Йосифа, бо не було роду Йосифа, а лише напівроди Манасії і Ефраїма. Ці десять родів першими пішли в неволю. (*2 Царів 17: 4—7*) Тому вони очевидно представляють тих посвячених духом Божим, які звільнилися від впливу релігійних систем під час праці Ілії, зібрання Господнього, отже під час періоду, коли Господь Ісус готував шлях для Єгови' (*Малахія 3: 1*) Коли вибухнула світова війна, їх забрали в полон, щоб прислужили цілям тих, хто вів війну. З того часу Господь ввів деяких з цих посвячених до своєї організації. Наприклад, дехто з тих, хто певною мірою любив Господа і був Йому посвячений, вступив у війну, однак потім вони зрозуміли Божу волю і повністю приєдналися до Його організації.

У шістнадцятому вірші є такий вислів: “Візьми палицю і напиши на ній: Для Юди і дітей Ізраїля, його товаришів”, це є роди Беніаміна і Левія. Роди Юди, Беніаміна та Левія, здається, тут представляють тих, які останніми пішли в неволю. Вони вийшли із церковних систем і виконали працю Ілії, але потім проти їх волі власті Вавилону затягли їх до в'язниці, коли під час світової війни вони були перемо-

жені ворожою організацією. Пророча картина показує, що організація повинна бути єдиною, це має бути організований народ, “так, щоб вони єдині були в моїй руці”. Коли у 1919 році скінчилося ув’язнення народу Господнього, незабаром після цього розпочалася праця Єлисея. Та праця не була обмежена виключно тими, хто виконував працю Ілїї і хто є представлений Юдою і його товаришами. Багато людей, які раніше нічого не знали про працю Господню, і не були з нею пов’язані, після закінчення світової війни прийшли до пізнання правди, покинули вавилонські системи і взяли участь у служінні Господу. Дехто з них насправді брали участь у справжніх битвах під час світової війни. Вони представлені Ефраїмом та його дев’ятьма братами. Після цього всі вірні об’єдналися в організації і прилучилися до розпочатої Єлисеєм праці. Це дуже співзвучно із молитвою Господа Ісуса: “Не про цих же тільки молю, а також і про тих, що задля слова їх увірують у мене, щоб усі одно були: яко ж Ти, Отче, в мені, і Я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб світ увірував, що Ти мене післав єси”. (*Йоана 17: 20, 21*) Серед тих, які насправді виконують працю Господню, немає розколу, а існує нероздільна гармонійна організація і вона працює під єдиним керівництвом, а саме Ісуса Христа: “Єрусалиме! Збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, ім’я Єгови, прославляти! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: мир з тобою”. (*Псальма 122: 3, 4, 8*) Крім того, існує ще опозиційний

клас, який колись брав участь у праці Ілії; але члени цього класу не хочуть бути “єдиними [з помазанниками] в моїй руці”, як це сказано в дев’ятнадцятому вірші пророцтва. Таких Господь виключив із класу свого Царства і їх не показано в пророчій картині. Навпаки вірні є ‘жезлом в руці Господа’, для того, щоб використовувати їх на службі Господній. Таким чином народу Божому на землі у цих пророчих словах дано знак, а також факт доказу їх теперішньої єдності. Цей жезл вони тримають у своїй руці, і милістю Господньою він буде доказом перед очима в тих, хто прагне взнати і виконати волю Божу.

Сатанська організація під час світової війни запроторила весь народ Божий до в’язниці; але після війни Бог мав дещо зробити для них, “Тоді промов до них; так говорить Господь, Єгова; Ось, Я заберу синів Ізраїлевих з проміж народів, де вони знаходяться, і позбираю їх звідусіль та й приведу їх у їх землю. А в тій землі, на горах Ізраїля, з’єднаю їх в один народ, та й один цар буде над ними всіма, й не будуть вони вже двома народами та й не будуть ділитись на два царства”. — 37: 21, 22.

Видимі факти без жодного сумніву доказують, що це пророцтво сповнилося. На багатьох великих зібраннях було проведено підрахунок голосів, під час якого виявилось, що більшість тих які тепер беруть участь у праці Єлисея зібрання Божого, після 1919 року вийшли з Вавилону і вступили до організації Господньої, але багато — лише після 1922 року. Сьогодні вже немає веселеянців, лютеран, кармелитів або

русселістів, або яких-небудь послідовників іншої людини; і вони не вважали потрібним, приймати ім'я якого-небудь чоловіка. Це було підтверджено резолюцією, яку остаточно було прийнято всіма вірними групами у 1931 р. на головному зібранні в Колумбусі штат Огайо. Причиною для цього є те, що Господь одкрив правду тим, які віддають честь і хвалу великому Творцю, а не творінням. — Див. *“Вартову Башту” 1930 р. стор. 149.*

Вірних було зроблено “єдиним народом на землі, на горах”, тобто царським родом Божим, який тепер знаходиться на гірських вершинах Його організації на землі живих, у храмі, а саме для того, щоб публічно проголосити радісне післання Єгови та Його Царства. (*Ісаія 52: 7*) Вони визнають той факт, що Бог зробив свого Олюбленого Сина “Головою” і возвисив Його на престолі, на своєму священному пагорбі, і Він став його “святістю”. (*Ісаія 8: 14*) “Від тепер вони більше не повинні... бути розділеними” (*Мініатюрна Біблія*); це показує єдність їх віри. Вони дотримуються своєї відданості Царю, Ісусу Христу, і як свідки Єгови під керівництвом Ісуса Христа вони разом з ним проголошують Царя і Його Царство. Тож, які і далі намагатимуться підтримувати розкол “на два народи”, спіткнуться об камінь, Олюбленого Царя Божого. (*Ісаія 8: 15*) Возвеличення людини є нечестивістю і мерзістю в очах Єгови. (*Луки 16: 15*) “І не будуть уже поганити себе ідолами своїми і гідотами своїми й усякими неправедностями своїми; й відверну їх від усіх місць у їх пробутках, де вони грішили, й очищу їх, і

будуть вони моїм людом, а Я — їх Богом”. — 37: 23.

Господні вірні слуги перестали чинити гріх Самарії, тобто почитання героїв, поклоніння людям та всі інші подібні їм нечестиві справи. Вони поклоняються Богу і віддані Йому і Його Царству. В минулому вони робили велику помилку і — як вказано вище — грішили; але Єгова своєю милістю простив їх попередні провини і залучив до виконання праці Єлисея, після чого Він очистив їх і зодяг в плащ справедливості та в одержу святості; і завдяки милості Господній вони приносять Йому жертву справедливості. (*Малахія 3: 2, 3*) Останок не соромиться відкрито визнати ці речі, і визнає публічно, що вони добровільно є слугами Божими і Його Царя Христа. — *Одкриття 3: 5, 12.*

Давид

“Давид” означає “олюблений”; і оскільки був помазаний Богом царем в Ізраїлі, то він був прообразом на Ісуса Христа, Олюбленого Царя всієї землі: “І буде слуга мій Давид царем над ними, й пастирем усіх їх, і ходитимуть вони в заповідях моїх, та й будуть певнити постанови мої і їх виповняти”. (37: 24) Ісус Христос є Царем останка; вони є єдині і Він є їх єдиним Пастирем, і Він стоїть тут і пасе їх; і те що вони з радістю підкорилися цареві Божому, то вони повинні завдяки Його милості сповнити пророцтво, яке записано у Псалмі 110: 3: “В день потуги Твоїї буде народ твій готовий у

святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї”. Вони посліду вали заклику Господа, і оскільки вони посвятили себе Його праці, Він заключив з ними “вічну угоду: обіцяні Давидові милості”. (*Iсаія 55: 3*) Завдяки милості Божій вони стали членами тіла Христового і часткою “служити” Єгови. (*Iсаія 42: 1*). Вони ступають прокладеними стежками Господніми і дотримуються Його заповідей, видаючи свідчення Ісуса Христа. (*Одкриття 12: 17*) Господь Ісус Христос, представлений Давидом є їх Головою і вони є єдині в Нього.

Яків представляв вірний народ Божий на землі; тому цій вірній громаді було дано обіцянку: “І житимуть вони в землі, що Я наділив слугі мойому Яковові, де жили їх батьки; так будуть жити вони й діти їх та діти дітей їх по віки; а слуга мій Давид буде князем над ними по віки” (37: 25) Слово “діти” вказує на тривалість сімейного роду, щоб він не перейшов. (*5 Мойсея 25: 5, 6*) Вжита ця фраза означає, що ім’я останку з організації Божої не повинно зникнути, а навпаки плоди Царства, які вони приносять, повинні увіковічити їх ім’я в Його організації. “Мій слуга Давид” означає, ‘вибраного слугу’ Божого, Ісуса Христа, який завжди буде Головою і Вождем своїх членів і який є Паном панів і Царем царів. “А війська, що на небі, йшли слідом за Ним на білих конях, зодягнені у біле полотно. А на одежі в Нього і на поясниці в Нього написано: Цар царів і Пан панів”. — *Одкриття 19: 14, 16*.

Єгова дасть своєму класу вічне благословенство, і вони житимуть в мирі у Христі і в Божій

організації. “І зложу з ними завіт миру [благословенства: *англ. переклад Ротергама*], — се буде завіт вічний з ними. І впорядкую їх і намножу їх та й поставлю святиню мою серед них по всі вічні віки”. (37: 26). Це є той самий завіт, що згадується у Єзекиїла 34: 24, 25. Відповідно до цього завіту, Господь посилає своєму народу благословенство в праці, охороняє та оберігає їх від старого дракона (змія). Цей завіт благословенства означає те саме, що й “вічна угода... незмінні милості Давидові”. (*Ісаїя 55: 3*) Ці милості являють собою безмежну доброту Божу. Далі цей вірш пророцтва говорить: “Божий нарід ніколи більше не повинен бути в полоні або у засланні. Вони не повинні бути “лінивими або безплідними стосовно пізнання нашого Господа Ісуса Христа”. Пройнятий цими словами втіхи Господньої, вірний останок прикладає всі старання для того, щоб робити справу яку Господь своєю милістю дав їм у руки. “Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликання і вибрання; це бо роблячи, ніколи не спотикнетесь. Так бо щедро дозволиться вам вхід у вічне Царство Господа нашого і Спаси Ісуса Христа”. (2 *Петра 1: 10, 11*) Це пророцтво Єзекиїла означає, що святиня Божа, яка підчас світової війни була “потоптана”, повинна бути оправдана. Останок було приведено в цю святиню, і Господь сказав: “Я наповню цей дім славою”. — *Аггей 2: 7*.

Місцем перебування Єгови є Сион, і там також перебуває духовний клас членів тіла Христового, Голови верховної організації Єгови: “І буде пробуток мій посеред них і буду Я їх

Вони матимуть єдиного пастиря

Богом, а вони будуть моїм народом”. (37: 27) Це показує його сучасність і довірливі душевні відносини між ним і Його народом, який Йому служить. Він не перебуває з жодним іншим народом: “Вийшов еси на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навіть для противних Твоїй волі, щоб Єгова, Бог мав оселю”. (*Псалма 68: 18*) “Да буде благословен Єгова від Сиона, що живе в Єрусалимі! Аллилуя!” — *Псалма 135: 21*.

Оправдання імені Єгови дасть змогу взнати всім, що Він є Всемогучий Бог Єгова. Це є клас “вірних слуг”, якими Господь Бог послуговується, щоб зробити своє ім’я відомим на землі, і які, якщо вони залишаться вірними, то завжди перебуватимуть в Сионі: “І визнають народи, що Я — Єгова, освячуючий Ізраїля, як буде святиня моя серед них по віки”. (37: 28) Це є Ізраїльтяни по духу. Це означає, що Єгова освятить свій вірний клас слуг на свою службу і що “клас слуг”, куди входить і останок, який становить народ Божий, вічно шануватиме ім’я Єгови. “Бога сил небесних — Його, як святою шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати”. (*Ісаія 8: 13*) “А Господа, Бога святить у серцях ваших. Бувайте завжди готові дати одвіт всякому, що домагається від вас слова про вашу надію, з лагідністю і страхом”. (*1 Петра 3: 15*) “Сам же Бог упокою нехай освятить вас зовсім, і увесь наш дух, і душа, і тіло нехай збережеться непорочно у прихід Господа нашого Ісуса Христа”. — *1 Солунян 5: 23*.

Народам землі повинно відкритися, що Єгова має на землі народ, який не вибачається перед людьми за своє ставлення до них і який не соромиться і не є нерішучим у тому, щоб нести і визнавати Його ім'я і ім'я Його Олюбленого Царя, навпаки, для нього є насолодою постійно бути відданим Богові і славити Його. Очевидно, що підчас битви Армагедон Бог чітко покаже, що Він стоїть за свій останок, на якого Він поклав своє ім'я і якого зробив своїм свідком. Нації і народи землі, включаючи ворогів Бога, повинні будуть прийти до розуміння, що Єгова є Бог, що Він вибрав для себе цей народ. Вірний останок бачить, як наближається битва великого дня Бога Вседержителя і як Він використовує останок для публічного проголошення свого імені і Царства; і це приносить йому велику втіху. Вони мають впевненість, що Бог Єгова з ними, і що Його милістю вони є сильними у Господі і у владі Його сили, тому вони радісно співають: “Ти дав мені щит спасення Твого, і правиця Твоя піддержувала мене, і милість Твоя зробила мене великим”. (*Псальма 18: 35*) “Як же любі для мене думки Твої Боже! Як велика безліч їх!” — *Псальма 139: 17*.

Голова 9

ЙОГО СЛАВА

(Езекиїла, голова 38)

На протязі багатьох століть Єгови очорняли і поносили Сатана і його слуги, і Його ім'я було обезчещено. Незабаром ім'я Єгови повинно посісти належне місце в помислах кожної живої особи. Його ім'я повинно бути возвишене до неба. Єгова є Всевишнім і через те Він сам не може бути возвишеним; але Його ім'я було зневажене ворогом і тому воно повинно бути возвишено, “щоб знали, що Ти, котрого ім'я Єгова, один єси найвищий над цілою землею”. (*Псальма 83: 18*) “І повалиться величність мужів і гординя людська нагнеться; один тільки Єгова буде високий в той день”. (*Ісаія 2: 17*) Його слава і Його добре ім'я повинні простягатися на весь світ. В минулі часи навіть посвячені Богу на землі возвишали ім'я Ісуса над іменем Єгови, але тепер ми прийшли до дня Єгови і бачимо, що настав час, коли велике ім'я і слава Єгови будуть возвишені над усе; звідси наказ: “Проголошуйте [властиво: прославляйте], що Його ім'я є возвишене”. (*Ісаія 12: 4*) “Да хвалять ім'я Єгови, бо возвисилось

ім'я тільки Його одного; велич Його над землею і небесами". (*Псальма 148: 13*) Знищення ворогів є необхідним для того, щоб Його ім'я було оправдане і зайняло належне місце в серцях сотворінь і для того, щоб Його слава і Його ім'я повсюди були величними.

Після знищення ворожої організації всі сотворіння повинні належно пізнати правду. Найбільшою правдою є те, що Єгова є Єдиним, правдивим Богом; а наступною великою правдою є те, що Ісус Христос є Царем Божим і правомірним Володарем землі згідно даних Йому Єговою повноважень, а також те, що Його Царство дасть всім людям можливість примиритися з Богом і відродитися. (*1 Тимотея 2: 3—6*) Жертва Ісуса Христа була цілком необхідною, щоб визволити людину. Царство необхідне для того, щоб люди спізнали Єгову та Ісуса Христа та могли знову відродитися. Тому велике ім'я і добра слава Єгови є найважливішим з усіх питань. Щоб віднайти життя, люди повинні знати, що Єгова є Бог, і що Ісус Христос є Цар. (*Йоана 17: 3*) Єгова не залишає своїх помазанників у невідомості про Сатану і представників, якими він послуговується, і яких він і надалі використовуватиме у своїх спробах знищити народ Божий. Єгова дає спізнати своїм вірним синам хитрість ворога, а тоді каже їм свідкувати проти ворога, перш ніж він збереться їх знищити. Тридцять восьма і тридцять дев'ята голови пророцтва Езекиїла — це даліше пророкування, дати якого не вказано. Логічно воно слідує після відродження народу Єгови і передус

битві Армагедон. Отже, це пророцтво повинно сповнитися починаючи з 1919 року.

Гог та Магог

Єгова сказав своєму пророкові Езекиїлу спрямувати свій погляд проти Гога з землі Магог і пророкувати проти нього. Це повинно означати, що клас Езекиїла за вказівкою Господа повинен пророкувати проти Гога: “І надійшло до мене слово Єгови таке: сину чоловічий, поверни твій вид проти Гога в Магог землі, проти князя Рошського, Мешехського і Тубальського [або: головного князя Мешехського і Тубальського; *прим.*] і пророкуй проти нього”. — 38: 1, 2.

Догматичне пояснення про значення Гога і землі Магог було б не на місці. Але оскільки Єгова пообіцяв своєму останкові проголошувати нове перш ніж воно зросте, то ми можемо очікувати, що він дасть своєму народу розуміння цих пророцтв. (*Ісаія 42: 9*) Спираючись на певні правди, які відкриваються через Святе Письмо, можна зробити такий висновок про значення Гога і Магога: Гог є одним із князів організації Сатани; звичайно він невидимий для людського ока і має здатність втілюватися в людську подобу. Земля Магог образно представляє духовне і невидиме царство Сатани і включає Гога і всіх грішних ангелів всередині його відділення в організації Сатани, і вони “панують на усій землі”. Очевидно, що Гог розпалює змову проти помазанного народу Божого, куди втягнуто також багато інших сотворінь, як лю-

Гор із землі Maror

дей, так і ангелів, включаючи підприємництво, прихильників і проводарів сатанської релігії і політичних панівників на землі. Вони всі змовилися проти організації Єгови — куди також включений останок на землі — і виступають проти неї. Ця змова відображається у практикованні поганих видимих вчинків. Це все відбувається після того, як Господь прийшов у храм і зібрав вірний народ Єгови. Далі слідує ряд наведених доказів на підтвердження цього висновку.

До цього часу ми спостерігли, що Езекиїл пророкував проти релігійних, комерційних і політичних елементів організації Сатани і проти самого Сатани; але жодне окреме пророцтво не спрямоване проти невидимої частини його організації, а саме проти беззаконних ангелів і слуг його невидимого царства лише за винятком Сатани-Диявола. Вони багато зробили спроби у загибелі людського роду і у контролі народами землі, і ясно, що вони разом із Сатаною повинні бути знищені, бо вони є ворогами Єгови. Було б розумно очікувати, що знайдеться також пророцтво, в якому буде описано вирок Єгови та його виконання стосовно цих безбожних ангелів та їх невидимого насилля. Апостол Павло звертає увагу на те, що ці невидимі сили та князівства в ці останні дні вестимуть війну проти народу Божого. — *Єфесян 6: 10—12*.

Пророк Даниїл описує організацію Сатани, як її невидиме царство, так і видиму її частину, позначаючи її символом “страшного боввана”. (*Даниїл 2: 30—34*) Цей бовван мав голову із золота, його груди і руки були із срібла, а його

череву — з міді (також неправильно перекладено як “руда”). Це описує Сатану як найвищого володаря його беззаконної організації і показує його разом з іншими частинами його могутньої установи, яка підлягає йому. Частина цього пророцтва Даниїла звучить: “Після тебе настане друге царство, менше за твоє, а за тим ще третє царство, мідяне, котре заволодіє широко над землею”. (*Даниїл 2: 39*) Особлива увага тут звернена на слова “яке заволодіє широко над землею”. Сатана є “князь”, найвищий володар всього світу і верховний правитель. (*Йоана 14: 30; Маттея 9: 34; 12: 24*) Це підтверджує висновок, що Сатана має в своєму царстві підпорядкованого йому і невидимого людям володаря і що одному з відділень його царства дано завдання спостерігати за справами на землі. Ми знаємо, що ці злі ангели особливо ворожо були настроєні до помазаного народу Божого. (*Єфесян 6: 10—12*) Є прямий зв’язок між представленими у пророцтві Даниїла з допомогою міді ангелами і видимими володарями землі, (*див. “Світло” Том 2, стор. 290 до 321*) У Одкритті 20: 7, 8 проведено розмежування між Сатаною та Гогом і Магогом за допомогою чого показано, що особливо пророцтво Езекиїла в тридцять восьмій і тридцять дев’ятій голові не можна безпосередньо застосувати до Сатани, бо воно відноситься особливо до одного з керівників сатанської організації, до проводаря одного з її відділень і до його підданих. Святе Письмо показує, що Сатана і всі його князі зазнають смерті в битві Армагедон і в кінці тисячолітнього панування Месії будуть пробуджені від

смерті. Одриття в зв'язку з цим особливо згадує Гога і Магога, і це повинно означати князя Гога і всіх безбожників, які діяли в його організації. (див. “Світло” Том 2, стор. 208) Особливо пророцтво Даниїла згадує князя Персії і князя Греції, як членів гнусної організації Сатани, яка боролася проти народу Божого. З цього можна зрозуміти, що серед володарів сатанської організації є поділ на чини.

Змова

Згідно іншого перекладу другий вірш тридцять восьмої голови пророцтва Езекиїла звучить так: “Ти, сину чоловічий, повернися проти Гога, що в землі Магог, який є верховним князем [інший перекл. — князь Рошський], Мешехський і Тубальський і пророкуй про нього [проти нього]”. (Лютер, Аліолі, Лесер). “Рош” означає “голова”; Мешех і Тубал були яфетськими народами. (1 Мойсея 10: 2) Вони займалися добуванням та торгівлею міді, а також торгівлею рабами. Вони торгували благородними металами і людськими душами і мали торгові зв'язки з Тиром. (Езекиїл 27: 13) Оскільки “Рош” означає “голова”, то він влучно представляє самого Сатану і верховну владу сатанської організації на землі. Наймогутнішою частиною сатанської організації на землі є велике підприємництво. Отже пророцтво відображає сатанську організацію на землі, ведучою частиною якої є велике підприємництво, потім — і інші частини цієї організації під керівництвом Гога, князя організації диявола, а саме тієї її частини, яка

займається земними справами. Всі вони змовилися проти народу Єгови, і Гог є проводарем у виконанні всіх тих діянь, які складають цю змову. До змовників належать як беззаконні ангели, так і безбожні люди. Пророцтво показує, що Гог має у своєму володінні велике військо, яке у своїй жадобі грабує і винищує безборонних і переслідує беззахисних. (38: 4, 11, 12) Обставина, що Езекиїлу було сказано про рокувати проти Гога, доказує що останок, який представляє Езекиїл, не залишиться у незнанні про цю змову і про майбутній наступ на організацію Божу в останні дні, і що він свідчитиме проти змовників. Отже, слід очікувати, що Господь просвітить свій останок стосовно того, що треба розуміти під словами “Гог з землі Магог”.

Оскільки велике підприємництво посідає головне місце в сьомій світовій державі, то це визначення “Рош”, що означає “голова”, можна було б застосувати до сьомої світової держави, а саме до Британії, яка лежить на північ від святої землі і яка панує над народами землі. Отже, треба чекати, що змова проти народу Божого, яку розпалив Сатана і яку втілив за допомогою свого князя Гога, пошириться у всі частини землі, де перебуває народ Божий, і розпічнеться це завдяки негідним вчинкам сьомої світової держави. Із Святого Письма з певністю впливає, що Гог представляє злі сили, які є противниками Бога та Його Царства і які виступають проти організації Царства Божого — куди також входить останок на землі, і сили ці досягнуть вершини в битві Армагедон. Ці

факти остаточно підтверджуються поясненням пророцтва, де Господь говорить: “Я піду на тебе, Гог!”

Єгова заявляє, що через свої злісні напади на Його помазанний нарід Гог і його військо повинні бути знищені. “Так говорить Господь, Єгова: Ось Я на тебе, Годже, князю Рошський, Мешехський і Тубальський. І притягну тебе [заплутаю тебе, *згідно Леєзера*; зроблю тебе безумним, *згідно Цунга*], вложивши зубела в рот тобі, й виведу тебе вкупі з усім військом твоїм із кіньми і їздецями і всіх у повній зброї, велике множество в панцирях і з щитами, всіх узброєних мечами, персів, Етіопіїв [*інший переклад: Кушів*] і Путіїв [Ливіїв, *мініатюрна Біблія*], всіх із щитами і в шоломах; Гомера і всю його ватагу, дім Тогармів із ватагами його від північних границь; і багато інших народів з тобою”. — 38: 3—6.

Пророцтво Даниїла показує, що ці князі діють в невидимому царстві Сатани, і що князь Персії був такий могутній, що лише Михаїл міг його перемогти. Цей князь, без сумніву, боротиметься під керівництвом Гога, князя тих, хто займається земними справами. Велика військова організація Гога діє під керівництвом змія і веде війну проти остатків Божих. (*Одкриття 12: 17*). Гог збирає свої війська з усіх небесних місцевостей, оточує народ Божий і показує цим, що його наступ проти організації Єгови спланований заздалегідь.

Бог Єгова є Всевишнім і Він помазав Ісуса Христа на свого слугу, який оголошуватиме боротьбу Його війська в битві Армагедон. Ос-

кільки Сатана намагався наслідувати Бога у всіх інших справах і тому, що він стверджує, що перевищує Бога або що найменше, є Йому рівним, було б розумним зробити висновок, що Сатана обрав для ведення битви Армагедон особливого слугу, що стоїть на його боці. Так як Гога називають “головним князем” [князь Рошський], то буде логічним висновок, що Гог є провідником битви Армагедон тоді, як Сатана в якості генерала залишається на задньому плані і керує всією справою так само, як Єгова дає вказівки своєму воєноначальнику Ісусу Христу.

В армії Гога і під його керуванням будуть всі згадані в попередніх віршах пророцтва союзники, включаючи як ангелів, так і людей, і всі, які вороже настроєні до Божої організації. Це співпадає з такими словами у Одкритті 17: 12—14: “А десять рогів, що бачив їх, се десять царів, котрі ще не прийняли царства, тільки приймуть власть як царі, однієї години зі звіром. Ті мають одну думку і силу, і власть свою звірові передадуть. Ті воюватимуть з Агнцем, і Агнець побідить їх, бо Він Пан панів і Цар царів, а ті, що з Ним, покликані і вибрані і вірні”, (див. “Світло”, Том 2, стор. 105) Ця барвиста мішанина, яку Гог наведе проти організації Єгови, що стосується земної організації нагадує суспільство з різних країн, що утворює Лігу Народів, а саме разом з Британською світовою державою, яка знаходиться на півночі і є основною складовою частиною, і вождем Ліги Народів. Ця організація Ліга Народів є пустою відмовкою і невмілою підробкою, яку намага-

ються підсунути замість Царства Христа. П'ятьдесят сім країн, що належать до Ліги Народів, оточили останки Божі на землі, що представляють Його Царство. Згідно пророцтва місце перебування Гога було на Півночі. (38: 15) Сатана одного разу заявив, що він хотів би застосувати свій уряд на Крайній Півночі. (Ісаія 14: 13) Це є дальшим підтвердженням висновку, що Гог є беззаконним князем ангелів в сатанській організації, який очолює боротьбу і що Британська держава на Півночі є головним знаряддям у видимій його армії, яка взяла на себе керівництво у змові проти Божої організації.

Слова пророцтва проти Гога (вірш четвертий) звучить: “Я... встромлю зубела в твій рот”; і це означає, що Господь приведе Гога і його організацію як “полонених” до погибелі. (Ісаія 37: 29; Езекиїл 29: 4; Йов 41: 1) “І знаряддя смерті приготував він [ворог] для нього [праведного], стріли свої робить палящими. — Копав яму і викопав її і впав у яму, що приготував її”. (Псалма 7: 13, 15) “Провалились народи в пропасть, що викопали її, зловилась нога їх у сітях, що ставили їх тайно. Пізнали Єгову. Він звершив суд, безбожник запутався в ділах рук своїх”. — Псалма 9: 15, 16.

Перш ніж розпочнеться битва, Господь дає сатанській зграї відкрити осторугу і говорить до неї: “Вооружайся і ладься”, — ти й усі ватаги твої, що згромадились до тебе, й будь їм воеводою”. (38: 7) Це стосується до всього війська Гога. Ліга Народів повинна контролювати безпекою і територіальною недоторканістю своїх членів, і Британія є головним контролером у

цій організації. Єгова повідомляє своєму пророкові про намір відвідати цю безбожну організацію, і коли Він її відвідає, це буде означати її знищення: “По довгому часі тебе запотребують; в останні роки прийдеш у землю, визволену з-під меча, до збору з многих народів, на гори Ізраїлеві, що довгі часи були спустошені, тепер же їх осадники будуть виведені зміж народів і всі житимуть безпечно”. (38: 8) Де станеться в “останні дні”, коли Гог проникне “в землю останка, який ухилився від меча”. (*Ротергам, англ.*) Це точно визначає час для застосування пророцтва, це є період, після якого було зібрано народ Божий, розпорошений під час світової війни, відроджено його і зроблено його складовою частиною Єгової організації, де він і перебуває з того часу. “Ось бо, в ті дні, як Я заверну полон Юди і Єрусалиму, позбираю всі народи на Йосафатовій долині, і заверну там над ними суд за мій люд, за моє насліддя, за Ізраїля, що вони його між невір порозкидали, й мою землю між себе паювали”. (*Йоїл 3: 1, 2; Езекиїла 34: 25; 37: 25, 26; Псальма 125: 2*) Аж до часу відродження останка Божого після світової війни він описується в пророцтві як “гори Ізраїлеві, які були спустошені”, і проти них тепер веде Гог війну. Виглядає наче ворог чекає, щоб налякати народ Божий і з легкістю, його перемогти: “І здіймешся, мов хуртовина, налетиш бурною хмарою, окриєш землю, ти й усі твої військові ватаги і многі народи з тобою”. (38: 9) Ватага ворогів подібна до Мидианіїв, коли вони наступали. “І бувало їх, як сарани, безліч і самих їх і верблюдів їх, і

кочували вони по землі, пустошачи її”. (*Суддів 6: 5*) Ця частина пророцтва повинна служити народу Божому, як остоорога. Бути заздальгідь попередженим Господом означає наперед озброїтися.

Змова є злісним ударом для того, щоб пошкодити іншим. Це пророцтво показує, що змова проти помазаного народу Божому зроблена для того, щоб його знищити: “І говорить Єгова Бог: того часу прийдуть тобі на серце мислі й ти задумаєш лиху річ”. (*38: 10*) Це є дальшим доказом того, що утворений проти Божого народу таємний союз був підготований Сатаною, а саме Гогом. Цей висновок підтверджується *Псальмою 83: 2—5*: “Бо ось, вороги твої розбуялись і ненавидники твої підносять голову зрадливо змовляються проти народу Твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше ім’я Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе ”. Господь показує, що змова потерпить поразку: “Господь повертає в ніщо раду народів, Він нівечить задуми людські”. (*Псальма 33: 10*) Написано, що злі духи подібні жабам збирають збройні сили до Армагедону. Кумкання жаб без сумніву має багато спільного зі змовою. Після того, як сатанський план був виконаний, злі духи подібно жабам, проводять пропагандистську роботу серед народу, допомагають все підготувати до боротьби. — *Одкриття 16: 13; див. “Світло” Том 2, стор. 40.*

Тому пророк розкрив нечестиві думки ворога, однак він не звертає на це уваги: “І говорить

Єгова Бог: того часу придуть тобі на серце мислі й ти задумаєш лиху річ. І скажеш собі: рушу я проти землі, що без мурів, нападу на безжурних людей, що живуть безпечно, — вони живуть собі без мурів і нема в їх ні засовів, ні дверей”. (38: 10, 11) Це показує, що пророцтво стосується останка Божого після світової війни, а не до Жидів у Палестині. Ворогові видається, що Божий останок не має захисників і що тому вони “живуть собі без мурів і нема в їх засовів, ні дверей”. Організація Сатани, а особливо його основне знаряддя не приділяють словам Бога жодної уваги. Вони не вірять, що Бог захищає свій народ і тому вони не зважають на такі спрямовані до Сиону слова: “Возвісти славу Єгові, Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе. Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці. Він посилає слово твоє на землю, і скоро несуться глаголи Його”. (*Псальма 147: 12—15*) Останок беззастережно довіряє Господу Богу і знає: “Коли Єгова не буде дому, даремно трудяться будівничі; коли Єгова не стереже міста, даремне пильнує сторожа”. — *Псальма 127: 1*.

Єгова з 1922 р. благословив працю свого народу по створенню Царства і дав йому успіх, що доказується його благополуччям, яке він здобув і яке спонукає ворога під керівництвом Гога зібрати сили для знищення народу Божого: “Щоб порабувати, набрати здобичі, наложити руку на відновлені розвалища та й на той люд, що спроміж невір позбирався, та розжився хліборобами і крамарями й розвів осади посеред

землі”. (38: 12) Що стосується сьогоднішнього благословенства народу Божого, див. *Езекиїл 36: 10, 11*, та пояснення до нього. Праця видачі свідоцтва народом Божим яка приймає все більший обсяг і виконується із все зростаючим захопленням, врешті решт привернула до себе увагу Мешеха і Тубала, князем і володарем яких є Гог. “І положу на них знамено й пошлю врятованих зміж них [вірний останок] до народів у Тарсис, у Пулу й Луду, до тих, що лука напинають; у Тубалу, Евану, й по далеких островах, що слави моєї не вбачали, й возвістять вони народам славу мою”. (*Ісаїя 66: 19*) Велике підприємництво належить до тих, хто постійно думає про власну вигоду незважаючи на інтереси інших. Починаючи з 1931 року, післання Царства Божого було предоставлено як єдина надія для народів світу, які раніше ніколи не знали її, і свідчення було дано всім “Християнським народом”, особливо у сфері сьомої світової держави. Це благополуччя і благословення для Божого народу пробуджує гнів ворога і змушує його діяти. Гог забезпечує чисельність Ліги Народів. Гог і його спільники спостерігають, як післання Царства висипається по радіо і доходить до багатьох країн і народів, крім того, вони бачать роботу по видачі свідоцтва, яку останок виконує йдучи від дому до дому; і без сумніву, провідні народи наслідуватимуть фарисеїв, які говорили тоді, коли почала поширюватися вість про Ісуса: “Ви не знаєте нічого, і не думаєте, що ліпше нам, щоб один чоловік умер за людей, а не весь народ загинув”. — *Йоана 11: 49, 50*.

Деякий час післання Царства було обмежено лише релігійним елементом. Однак тепер воно післане до комерційного крила сатанської організації, яке претендує на те, що воно є повним володарем у цьому світі, і так є фактично. “Саба і Дедан і крамарі Тарсийські з усіма їх левчуками скажуть тобі: чи це прийшов еси, щоб рабувати, — назбирав війська, щоб добувати здобичі, щоб нагарбати золота, й срібла, зайняти скотину й надбане добро, зажерти якнайбільше здобичі? ” (38: 13) Згадані тут народи займалися торгівлею з Тиром, який представляє велике підприємництво. (*Езекиїл 27: 12—25*) В цьому торгівельному центрі вони, без сумніву, стикалися з Мешехом, Тубалом і Яваном і займалися гандлем на одному ринку. Примітка до цього вірша в *англійському перекладі Лесзера* звучить так: це є “підприємливі купці, які звикли всюди крутитися і подібно молодим левам обшукувати всі землі, які знають, де можна награбувати багатства”. Ми можемо бути переконані в тому, що велике підприємництво добре знає про наступ, який планується проти Божої організації. Сатана і його князь Гог потурбуються про те, щоб кожна частина їх ворожої організації була введена в дію. Однак торгівельним баронам не буде жодної вигоди з того, що вони вступлять в таємне порозуміння і змову, щоб шкодити і знищити останок Божий. Коли вони взагалі хочуть зберегти життя, то повинні стати підданими славного Царя землі. Пророцтво показує, як військо Гога збирається, щоб знищити Божу організацію.

Здається певним, що Бог не дозволить ворогові оправдуватися, начеб то він не знав, що останок Єгови проголошував справедливе царство; тому Він звелів своєму пророкові написати так; “Тим же то пророкуй, сину чоловічий, і промов до Гога: так говорить Єгова Бог: чи так воно? того часу, як люд мій Ізраїль буде жити безжурно, ти про те дізнаєшся”. (38: 14) Єгова не робить нічого таємно, і війська Гога матимуть нагоду взнати, що Бог звелів проголошувати Царство і дати свідчення про виконання пімсти Єгови над сатанською організацією. Єгова велить останку своєї організації оповіщати про день Його пімсти, проголошувати Його діла на землі і заявляти, що прийшло Його Царство. (*Ісаія 61: 1, 2; 12: 6*) “Звіщайте між народами; Єгова царює! І круг земний стоїть твердо, не похитається; Він судить народи у правоті”. — *Псальма 96: 10*.

Благоденства останка Божого та його заповзятливості у справі Царства Божого вистачить для того, щоб роздратувати Гога і спонукати його спішно збирати своє військо на битву. Бог потурбується про те, щоб проголосити це ворогові; тому останок повинен завзято займатися цією роботою проголошення згідно Божої заповіді.

Нешастя Якова

В св. Письмі Яків стоїть за вибраний народ Божий і представляє останок, що знову зібрався після розпорошення у 1918 році. Здається цілком ясным, що “нешастя Якова” — означають

спроби зняття Сатани знищити останок, який однак на цей час буде звільнений рукою Господньою. (*Єремія 30: 3—11*) Далі Бог через пророцтво Езекиїла показує змову і відкриті дії ворога, спрямовані на те, щоб знищити вірний останок, який тепер проголошує післання Царства; тому Він велить Езекиїлу пророкувати: “І вирушиш ти й прийдеш з твоєї осади, з найдальшої півночі, — ти і многі народи з тобою, саме кіннота, величезна ватага і безліч війська; і двинеш проти мого люду Ізраїля, мов хмара, щоб окрити землю; в останні часи станеться воно, — й *Я* приведу тебе на мою землю, щоб народи спізнали мене, як покажу мою святість на тобі, Гог, перед їх очима”. (*38: 15, 16*) Та сама змова і її виконання представлена такими місцями Святого Письма: “І він зібрав [вони зібрали; *Сінай. манускрипт*] їх на місце, яке по-єврейськи зветься Армагедон”. (*Одкриття 16: 16*) “І бачив я звіра, і царі землі, і війська їх зібрані, щоб воювати війну з сидячим на коні, і з військом Його”. (*Одкриття 19: 19*) Останнім часом останок вів наступальний похід, видаючи свідоцтво в ім’я Господнє, і оповіщаючи народ про нечестиву організацію Сатани і наміри Бога її знищити. Останок не одержав ніякої буквальної зброї, щоб воювати проти сатанської організації і ніколи її не одержить, але він мужньо проголошує післання правди проти цієї організації і безбоязно продовжуватиме це. Тому це пророцтво про насильницький наступ повинно стосуватися Гога, який з великою люттю виступає проти народу Божого. Останок народу Божого, починаючи з часу світової війни,

тяжко працював, щоб 'відбудувати землю' що є його участю у роботі стосовно Царства. Це є "свята земля" або святий стан перебуваючого на землі народу Божого, який серйозно і завзято трудився, щоб примножувати інтереси Царства. Останок не займався політикою і торгівельними справами світу. Він займався лише проголошенням правди про сатанську організацію і Божу організацію. Це є свідчення для народів, і воно є більш повним, ніж будь-коли могло б стати прикрашення землі Палестина. Пророцтво отже показує, що наступ ворога проти народу Божого відбувається в "останні дні", коли Господь є присутнім і дає своєму народу вкушати благословенства, а також змушує ворога побачити, що Він є Всевишній. Гог і його спільники не покаяться і не навернуться до Єгови; але як показує Святе Письмо, Господь Бог дасть цій орді виразну науку, через що ім'я Його буде оправдано перед усіма сотворіннями. Єгова є захисником останку і оскільки Гог виступає проти останка, то цим він змушує Господа до такої боротьби, тому що Бог і останок є нероздільними. Ворог 'торкається Його зіниці' і тому починається боротьба. Гог і його співучасники не вірять, що Єгова є Всевишній і Всемогутній і що останок перебуває під Його захистом; і тому вони вирішили стерти з лиця землі це "чумне Товариство", як називають "останок". Наступ з боку цього насильницького війська Гога дасть Богу можливість освятити і оправдати своє ім'я, і Він це зробить.

Бог наказав написати це пророцтво у старі часи, і вірний останок тепер може докладно

зрозуміти організацію Сатани і знати, що Бог через свого пророка пророкує проти цієї організації. Єгова говорить: “Так говорить Єгова Бог: хиба ж це не ти, що про нього говорив Я вже давно через слуг моїх, пророків Ізраїлевих, що в ті часи пророкували, що приведу тебе на мою землю? ” (38: 17) Здається певним, що Сатана спробує здійснити раптовий ошоломлюючий наступ на народ Божий; але оскільки останок попереджений і довіряє Господу Єгові, то він не повинен непокоїтись. Перемога буде за Єговою і Він оправдає своє ім'я і збереже тих, які Його люблять.

Останок, свідки Єгови, повинні мужньо і безстрашно проголошувати післання Царства, будучи впевненими, що Бог знищить ворога у назначеному часі: “І буде того самого дня [*інший перекл.*: того дня], як наступить Гог на Ізраїлеву землю, говорить Господь, Єгова, запалає гнів мій аж до лютості”. (38: 18) Це є застереження ворогу і втішним та підкріплюючим післанням для останка, і він не повинен відступити та дати ослабнути своїм рукам. Де-хто може злякатися і потрапити у скрутне становище, але треба пам'ятати, що Єгова є біля керма і що Воєначальник Єгови, Ісус Христос командує Його збройними силами, і перемогу буде здобуто. Єгова наказав написати своє Слово для підкріплення і зміцнення свого помазаного народу, і одна з цих обіцянок для них звучить: “В тісноті моїй заквилив я до Єгови, і благав Бога мого; Він почув з храму свого голос мій, і благання моє дійшло до слуху Його. Захиталась тоді і задрожала земля, затремтіли

підвалини гір і хитались, бо запалав Він гнівом. Бухнув дим із ніздер Його, і вогонь пожираючий посипався із уст Його, угле паляще буркало з нього. Нахилив небеса і спустився на землю, і стала чорна хмара під ногами Його. І возсівши на херувима, прилетів і вознісся на крилах вітряних. Темряву зробив своїм покровом, наметом кругом себе — темряву вод, густі воздушні хмари”. — *Псальма 18: 6—11.*

Перемога

Після того, як настав час Єгови, щоб оправдати своє ім'я, Він звелить своєму могутньому фельдмаршалу, Ісусу Христу, розпочати боротьбу. Перемога Єгови є абсолютно певною, і Він наповнить своєю славою всесвіт. Єгова був терплячим і дозволив Сатані і його ордам дійти до люті у своїй беззаконності, але під час Армагедону Бог виявить свій справедливий гнів щодо сил беззаконня. Тому пророк заявляє: “В ревності моїй, в палаючій досаді моїй сказав я: напевно, того часу настане велике потрясання в землі Ізраїлевій. Перед гнівним лицем моїм затремтять риби в морі, піднебесне птаство, польові звірі, й усе, що повзає по землі, й усі люди на земному крузі, й зрушаться гори, й поваляться стіни й порозпадаються всі мури по землі (38: 19, 20) Коли війська розпочнуть битву, затремтить земля, як ніколи. Про гору Синай сказано: “Таким жахливим було це явище, що Мойсей сказав: Я сповнений страхом і тремтінням”; але Армагедон буде ще страшнішим ніж Синай. (*Жидів 12: 21, 22*) Святе

Письмо показує, що лише небагато із останка залишаться на землі і будуть свідками тої боротьби; і при погляді на прояв могутньої сили Єгови вони без сумніву будуть сповнюватися страхом і тремтітимуть у священному жаху. Це буде найдивовижніший прояв знищуючої сили, спрямованої проти беззаконня. Нехай останок беззастережно довіриться Господу Єгові і залишиться під певним захистом Його крил.

Птаство і дикі звірі мають здатність відчувати наближення незвичайного явища природи і виявляти це через неспокій, страх і переляк. Під час Армагедону потрясіння буде таким жахливим, що всі сотворіння як на землі так і в морі виявлятимуть страх, і це підвищить ефективність цієї грандіозної події. Коли Ісус Христос вмер на хресті, земля затремтіла, а основною метою Його смерті було оправдання імені Божого. Коли під керівництвом Ісуса Христа відбудеться вирішальна битва задля оправдання імені Єгови, буде потрясено не лише землю, а й небеса. (*Маттея 27: 50, 51*) Потрясіння не має мети налякати останок, а лише розбити військо ворога за допомогою жаху і показати всім сотворінням величне ім'я І славу Єгови. Підніжжя ніг Бога було осквернене ворогом і коли битва Армагедон наблизиться і буде у розпалі, навіть земля возстане проти присутності безбожницької орди і скрикне через несправедливо пролиту на ній кров. Земля провалюватиметься під ворогом, як сказав пророк.

Ісус Христос і все Його могутнє військо боротиметься проти ворога. “І викличу меч по всіх горах моїх, говорить Єгова Бог: кожного

меч обернеться на брата його”. (38: 21) Гог і його орда дізнаються, що вони зустрілися з ворогом, який не знатиме поразки. *Мініатюрна Біблія і інші переклади* подають цей вірш так: “Я викличу проти нього всі жахи — говорить Господь Єгова”. Ворог збирається на війну проти Ісуса Христа і Його війська, але він зазнає поразки. (*Одкриття 17: 14*) “Промов так до Зоробабеля, правителя Юдейського: потрясу небо і землю, поперевертаю царські престоли і зітру потугу царств невірних, поперевертаю колісниці й тих, що на них їдуть, і попадають коні й ті, що сидять на них — кожний од меча ближнього”. — *Аггей 2: 21, 22*.

Гог повів свої збройні сили проти народу Єгови, щоб знищити його. Він оточив останок і чекає нагоди, щоб знищити його і змусити до відступу всю організацію Єгови. Бог допустив, щоб відбулася ця битва для того, щоб оправдати своє ім'я. Однак Він не вимагає від свого вірного останка, щоб він фізично боровся. Він наказує йому: “Виступайте, стійте й дивіться, як Єгова вас врятує”. (2 *Паралипоменон 20, 45—17*) В цій боротьбі останок буде охоронятися: як каже Бог: “Ось надходить день Єгови і паюватимуть луп посеред тебе. І позбираю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, і пограблять будинки, й позбезчестять жіноцтво, й позаймають половину города у полон, тільки останок людності не викорениться з городу. І тоді виступить Єгова і вооружиться проти тих народів, як було колись вооружавсь у день бою”. — *Захарія 13: 1—3*.

Хоч ворожі сили у своєму стремлінні знищити народ Господа керуються помислом, пов'язані між собою своєю гнусною змовою і діють у повній злагоді, однак з початком битви їх уми будуть так направлені силою Єгови, що один боротиметься проти іншого і на його стороні. Подібним чином Бог влаштував замішання при будівництві Вавилонської вежі; і коли Гедеон напав на ворогів, Бог спричинив те, що вони повбивали один одного. — *1 Мойсея 11: 7, 8; Суддів 7: 22; 2 Паралипоменон 20: 22, 23.*

Всі сотворіння матимуть причину пізнати, що Бог є Всемогучий який проявляє свою силу проти ворога: “І буду судитись із ним моровою пошестю й кровороздивом, і пролию на нього й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і кам'яний град, огонь та сірку”. (38: 22) Таким чином виконається суд Божий над Гогом і всім його військом. (*Йойл 3: 12*) “І от яка буде язва, що нею вдарить Єгова усі народи, що будуть воювати Єрусалим: у кожного нидітиме тіло його, як він іще стоятиме на ногах; очі його потонуть у ямках своїх, а язик його висохне в роті йому. І настане того часу між ними велика замішанина од Єгови — так, що вони хапатимуть один одного за руку, й буде здійматись рука проти ближнього свого. І така ж язва поб'є коні, мули, верблюди та й усяку скотину, яка буде у військовому таборі у них”. — *Захарія 14: 12, 13, 15.*

Єгова пішле на ворога з неба нищівні удари, як на Сісеру, коло потоку Мегіддо. (*Суддів 4: 15; 5: 4, 20, 21*) “Зроби їм те, що Мидіяніям, що

Сісері, що Явиму коло потока Кисона”. (*Псальма 83: 9*) Це саме зробив Господь у першій битві при Перазимі. (*2 Самуїла 5: 20, 21*) Так само було в битві під Габаоном. (*Ісуса Новина 10: 10—14*) Так діяв Єгова і у випадку з Содомою і Гомморою. (*1 Мойсея 19: 24*) Ворог знав про ці події які передували Армагедону, але не звертав на це уваги. Вирішальна битва прийде, і Господь виконає свою головну роботу. (*Псальма 11: 5, 6; Аввакума 3: 5*) Сатана побачить повну поразку своїх сил перш, ніж його закують у ланцюги; лише потім він зійде в могилу. — *Одкриття 19: 19, 20*.

Єгова тепер обезславлений. Однак скоро Його слава стане великою і всі народи дізнаються, що Він є Всемогучий. “І явлю себе великим і святим, і дам себе пізнати в очах многих народів і визнають, що Я — Єгова”. (*38: 23*) Всі вороги Єгови будуть знищені, щоб усі переживші знали, що Єгова є Всемогучий Бог. “Щоб осоромились і злякались на віки і щоб із встидом померли. Та й щоб знали, що Ти, котрого ім’я Єгова, один єси найвищий над цілою землею”. — *Псальма 83: 17, 18*.

Залишена шоста частина

(Езекиїла, голова 39)

З тридцять дев’ятої голови пророцтва Езекиїла можна з певністю зробити висновок; що Бог залишить Сатані невелику частину його розбитого війська, щоб вони мали побачити руїни організації Сатани, перш ніж самого Сатану буде схоплено і знищено. Спершу слід знищити

беззаконників і очистити всесвіт, для того, щоб впроваджена на землі справедливість існувала вічно. Представлений Езекиїлом клас, а саме помазаний останок Божий, повинен бути як ангелами, так і людьми для проголошення свідочтва правди, (1 Коринтян 4: 9) Це вони повинні здійснювати через проголошення імені і замірів Єгови і через вірне свідчення проти безбожних сил Гога, як проти ангелів, так і проти людей у його війська. “Ти ж, сину чоловічий, вискажи пророцтво проти Гога і промов: так говорить Господь, Єгова: Ось Я — на тебе Годже, князю Рошський, Мешехський, Тубальський. І притягну тебе і поведу тебе [і залишу шосту частину тебе; *англ. перекл. Біблії*], й виведу тебе од границь північних та й приведу тебе на гори Ізрайлеві”. (39: 1, 2) Таким чином Господь пов’язує число “шість” із Гогом та його військовою організацією, що є далшим доказом того, що ця організація складається із беззаконних ангелів та пагубних людей, при чому останні є представлені в Одкритті 13: 18 звіром. Звичайно, Господь з легкістю міг би знищити всю бойову силу Гога, але Його воля залишити при житті частину розбитої армії, наляканої до смерті і тремтячої від страху, і очевидно, вони разом рішають питання, хто є Всевишнім і Всемогучим, Сатана чи Єгова. Це буде час найбільшого приниження для Сатани, коли він дивитиметься на своє розбите військо і думатиме, що він є наступним, який стоїть на черзі. Звичайно, ворог змовився виступити проти Божої організації, і Єгова, допустивши це і дозволивши своєму останкові бути свідками

боротьби, цим Він показав йому ще більшу цінність величної перемоги Єгови і оправдання Його імені, а також їх власного звільнення. Коли ворог наступає на народ Божий, то він здається беззахисним; якщо б він не справляв такого враження, то ворог навряд чи прагнув би здійснити наступ, а помазаний народ Божий не мавби такої нагоди проявити повне довір'я до Бога.

Єгова підкріплює своїх вірних помазаників запевненням, що Він підготує для ворога повну поразку: “І виб'ю лука з лівої руки твоєї й повикидаю стріли з правої руки твоєї”. (39: 3). Це перебуває в повній гармонії з обітницею, яку Він дав своїм помазаним синам, які були народжені Йому “жінкою” і яких Він навчав. “Ніякий знаряд, зроблений проти тебе, не буде придатний; та й всякий язик, що буде правуватись з тобою на суді, — ти обвинуватиш. Се є доля слуг Єговових, це оправдання їх від мене, — говорить Єгова”. (*Ісаія 54: 17; Псалма 46: 9*) Ворог Гог виступає проти представленої горами Ізраїля Божої організації і там він повинен загинути: “Упадеш ти на горах Ізраїлевих, ти й усі ватаги твої з усіма народами, що з тобою; і віддам тебе на пожир усякому хижому птаству і звір'ю дикому”. (39: 4) Це є відкрите і явне свідчення для відродженого і вірного останку Божого. “Великого дракона” після того, як його витягнуть з потоку, чекає така сама доля, як і описаного тут війська Гога. Це є дальшим підтвердженням висновку, що військо Гога складається як з духовних, так і з людських сотворінь, і що всі вони є ворожо

настроєні до Бога і належать до організації Сатани (див. *Одкриття* 19: 20, 21; і коментарі у “Світлі” Том 2).

Єгова не перешкоджає ні створенню змови, ні її проведенню, а дозволяє ворогу прийти і боротися: “В чистому полі поляжеш; Я бо сказав так, говорить Єгова”. (39: 5) Єгова чекає на наступ і цим дозволяє беззаконності досягти повної міри і відкрито проявитися. Лише тоді на відкритому полі Він покарає ворога для повчання інших.

Здається, що певна кількість безбожних ангелів залишиться як резерв і деякий час буде начебто в безпеці. Це підтверджує припущення, що “земля Магог” є державою невидимої беззаконної орди. “Я розпалю вогонь на землі Магог і серед тих, які безпечно живуть на острові: І визнають вони, що Я є Єгова”. (39: 6) Це було в землі Магог, де була зроблена змова і проведена в життя, і Господь наступає на оперативну базу діяльності ворога, тобто як невидиму так і видиму базу для ведення сатанської війни проти Божої організації. Далі це підтверджується такою заявою апостола: “Нинішні ж небеса і земля тим самим словом захищені, і на огонь зберігаються про день суду й погибелі безбожних людей... тоді небеса з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтопляться, і земля і діла на ній погорять”. — 2 *Петра* 3: 7, 10.

Єгова покладе кінець беззаконності, щоб Його святе ім'я більше ніколи не було зганьблене: “І явлю святе ім'я моє серед мого люду, Ізраїля, й не дам уже неславити святе ім'я моє, й

взнають народи, що Я — Єгова, святий в Ізраїлі”. (39: 7) Єгова більше ніколи не допустить, щоб Його народ знову завели в полон, ганьблячи Боже ім’я. Він більше ніколи не допустить, щоб Його святе ім’я яким-небудь чином було обезчещено ворогом. Це означає, що від усіх, хто зберіг життя і хоче продовжувати жити, вимагається вірності. Коли народ Божий бачить, що битва Армагедон закінчиться повною перемогою Єгови і що при цьому буде збережено тих, які Його люблять, то вони ще більше, ніж раніше, вшановуватимуть Єгову. Тим, хто не слідує Ісусу Христу, а саме язичникам, правда проголошувалася ще раз, але вони не звертали на це уваги. Армагедон зробить так, що вони всі взнають, що Єгова є Всевишній.

Розуміння цих пророцтв принесе велику радість серцям Його помазанників і змусить їх зі страхом і тремтінням мандрувати цією дорогою: “Ось це буде й станеться, говорить Господь, Єгова, — той день, що Я казав про нього”. (39: 8) Це місце Святого Письма подає думку, що на той час, як пророцтво зрозуміють, прийде також його час сповнення. “Настане день”, і на цей час вказується в Святому Письмі. “День” або проміжок часу, на який вказують всі святі мужі в пророцтвах, зазначує видатну епоху Всесвіту, тому, що це є час, коли Єгова оправдає своє ім’я. “День” має велике значення для всього Всесвіту, а не тільки для землі. Ті, хто любить справедливість, з радістю дізнаються, що ми досягли цього дня і що це є день, який Єгова призначив для оправдання свого імені.

Очищення землі

Єгова прибере руїни на землі за допомогою Христа і очистить їх, щоб суд окремих людей міг просуватися в справедливості і без перешкод. (*Діяння апостолів 17: 31*) Ніщо не очищує так як вогонь; тому Його використовують, як символ знищення і як зразок очищення землі від усього, що її забруднює. “Як смирить брань аж до краю землі, ломить лука, торощить спису, палить огнем колесниці! Вгамуйтеся і пізнайте, що Я, Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі”. (*Псалма 46: 9, 10*) Як показує Святе Письмо, після битви Армагедон ще залишиться частина вірного народу Божого і вони матимуть справу з очищенням: “Тоді виходитимуть осадники городів Ізраїльських і будуть палити оружжє, шити і панцирі, луки й стріли, булави й списи; на сім років матимуть чим палити”. (39: 9) Ці слуги Божі не будуть оточеними валами і не матимуть ні флоту, ні армії. На той час сатанська організація буде знищена, і її руїни на землі повинні бути прибрані. Вірний нарід Божий з певністю не захоче зберегти залишки воєнної машини Сатани. Навпаки, народ хотітиме забути ці всі справи. Господь звелів їм, щоб вони “сім років підтримували вогонь”. Це без сумніву, що стосується часу, є образним висловом і означає повне знищення всякого роду військового озброєння. І не було б нерозумним знову припускати, що воно повинно спалюватися так довго. Історія повідомляє, що після поразки Сарацинів, якої вони зазнали від іспанців у 1212 році на

полях битви залишилося стільки списів, стріла та іншої зброї, що вони постачали іспанців 4 роки паливом. Необхідний для спалення час вказує на нечувані розміри військової організації Сатани і возвишує силу Єгови і Його повну перемогу. Це також показує, чому Бог створив таку величезну “винотоку” для знищення організації Сатани. — *Одкриття 14: 19, 20.*

Це не обов’язково повинно означати, що вірний останок Божий після Армагедону ще буде сім років на землі, але що за цей час повинно бути проведено повне очищення. Без сумніву на той час всі вірні старовинних часів “князі” повернуться на землю і допомагатимуть у цій праці: “Не будуть носити дров із поля ні рубати по гаях, а палитимуть само тільки оружжя; ограблювати своїх грабіжників та обдирати своїх обдирачів, говорить Єгова Бог”. (39: 10) Люди доброї волі і з чистими серцями торжествуватимуть, коли вони побачать, як всі сліди безбожництва зникнуть з землі: “Ти розмножиш народ, даш йому радощі великі, звеселиться він перед тобою, як веселяться, коли обжинки справляють, як радуються, коли здобич ділять. Бо вся обув жовніра [це озброєння воїна у битві; *Цюрихський перекл. і інші*] й одежа, в війні кров’ю злита, піде на спалення на жар огневі”. (Ісаія 9: 3, 5) Це все відбудеться під керівництвом Ісуса Христа, великого Царя. “З сильними ділитиме здобич він”. (Ісаія 53: 12) Цю здобич не використовуватимуть для своєкорисних цілей. — *Михея 4: 13.*

Трупи, які лежатимуть на землі, повинні бути прибрані. Тому Господь звелів своєму пророку сказати: “І станеться того часу: призначу місце Готіві на гробовище в Ізраїлі, — в мандрівній долині, на схід від моря, і будуть зупинятись на ній прохожі. Так поховать Гога й усі товпи його, й прозвуть її долиною товп Гогових”. (39: 11) Це означає, що як невидима, так і видима частина ворожого війська, тобто змовників, повинні бути прибрані за винятком “шостої частини”, на яку прийде черга потім. Гог не вийде з цього з життям, і мертві не матимуть поховання з військовими почестями, а будуть закопані, як дикі звірі. Військо Гога матиме безславний і страшний кінець, і його орда як буквально, так і символічно смердітимуть для всіх перехожих. “Щоб їх повбивано і порозкидано; трупи їх щоб гноєм узялись, та щоб гори од крові їх розмоклись”. (Ісаїя 34: 3) Тут не буде залишено ні Гога, ні кого-небудь з його натовпу, щоб поховати трупи, як сказано в Єремії 25: 33. Це показує, що на землі всюди лежатимуть трупи. Після того, як дикі звірі, собаки і стерв’ятники обглодають їх скелети, їх кістяки зберуть докупі і поховать, і для цього Господь вжив заходів.

Місцем поховання названо “долину Гамон-Гога” (*примітка*; тобто “долина натовпу Гога”). Це місце поховання не є місцем для плачу через “Адамову смерть”, а свідченням того, що Боже ім’я оправдане і ворог мертвий. Це дуже відрізняється від описаної в тридцять сьомій голові Езекиїла “долини кістяків”, де показано відродження народу Божого. Але для війська

Гога не буде відродження. Однак разом з Сатаною його буде піднято з могили наприкінці тисячолітнього царювання Христа, і аж тоді навічно знищено.

Для останку буде справжньою радістю брати участь в очищенні землі, перш ніж вони поведуть вірних переживших людей на праведний шлях. Ця робота по очищенню буде основною працею, як показують наступні слова: “І ховатиме їх дім Ізраїля сім місяців, щоб очистити землю. Усе осадництво країни помагатиме ховати їх, і буде той день пам’ятним у них, в котрім Я прославлю себе, говорить Господь, Єгова”. (39: 12, 13) Всі люди тоді матимуть привілей взяти участь у цій очищувальній праці. Це буде день радості. Перемога Єгови принесе йому славу серед людей, якої він до того ніколи не знав. Тоді буде великим привілеєм бути відомим як народ Божий. Коли Мойсея і синів Ізраїльських під Його керівництвом було безпечно проведено на інший берег Червоного моря і коли ворог загинув у глибокому морі, тоді Мойсей заспівав хвалебну пісню Господу Єгові і до цього приєдналися інші: “Заспівав тоді Мойсей й синове Ізраїлеві пісню Єгові, і співали сими словами: ой співаймо ж Єгові, славно бо прославивсь, і коня і їздеця він поввергав у море. Єгова сила моя й велич, був моїм рятунком. Він мій Бог, і я споруджу дім йому преславний. Вознесу Його прославлю Бога Отця благого”. (2 Мойсея 15: 1, 2) Це відображає хвалебну пісню, яку будуть співати зразу після Армагедона, після того, як Єгова здо-

буде перемогу і звільнить народ від жахливої організації Сатани.

Праця по очищенню буде проводитись систематично: “І настановлять нарочно людей, щоб перезирали країну та при помочи перехожих ховали позіставших поверх землі, — щоб її очищувати; ба ще й по упливі сімох місяців, будуть вони перешукувати”. (39: 14) Це вказує на організовані і впорядковані заходи. Правдоподібно, що останок і вірні пророки стародавніх часів спільно організовуватимуть і проголошуватимуть цю працю по очищенню землі. Ті, що проходять мимо, братимуть участь в праці по очищенню. По закінченні семи місяців вони обшукуватимуть землю, щоб побачити, чи все очищено. Це означає сповнення такого вислову з Святого Письма: “Пам’ять про праведника зостанеться благословенна, ім’я ж безбожних огидне”. (*Приповістки Солом. 10: 7*) “Тільки ще трохи — і не буде беззаконника, і споглянеш на місце його — та й нема його”. — *Псалма 37: 10*.

Битва Армагедон не обмежиться малою землею Палестини, а простягнеться на багато країн: “І як хто, перешукуючи землю, побачить людського кістяка, то буде ставити йому знак при йому, щоб погребачі ховали його в долині ватаг Гогових”. (39: 15) Цей вірш показує, що організація ворога простяглася через всю землю і всюди впала, “від одного кінця землі до другого кінця”; тому прохожі коли-небудь наткнуться на кістяки. Дотикання до людської кістки за законом означало нечистоту і було символом смерті, Тому занечищення землі повинно бути усунено. (*4 Мойсея 19: 11*) Без сумніву той, хто

проходить землею, буде зобов'язаний повідомити про місце, де він знайде кістяки і таким чином братиме участь в очищенню землі: “І зватиметься те місце Гамона. І так очистять землю”. (39: 16) Згідно примітки різних Біблійних перекладів “Гомона” означає “натовп” або “ватага”. Це, очевидно, означає місце розташування організованих робітників, які займаються похованням в долині Гамон-Гог. Жоден залишок ворожої організації не повинен зберегтись і занечищувати святі місця Бога на землі.

Пир

Бог Єгова зведе рахунки з ворогом. “Ти ж, сину чоловічий, так говорить Господь Єгова, скажи всякому птаству піднебесному й хижому звір'ю, і сходітесь, і прибувайте, відусюди прибувайте на мою жертву, що вам наготую, на великий пир по горах Ізраїлевих, і їжте м'ясо й пийте кров”. (39: 17) Польові звірі, птахи в повітрі і домашня живність багатьма людьми на землі трактувалася невластиво, і їх кров проливалася тими, хто переслідував їх лише з жадоби вбивства, хоча для їх вбивства не було ніякої необхідності і оправдання. Свого часу Бог визначив, що людина повинна їсти м'ясо тоді, коли вона потребує їжі; однак у жодному випадку він не дозволив робити вбивання звірів із-за спорту і знищувати їх: “Крові бо вашої, душ ваших вимагатиму, на всякій животині мститимусь за неї і доповнятимусь душі людської від руки чоловіка, від руки брата його”. (1 Мойсея 9: 5) Це пророцтво може знайти двояке

сповнення: по-перше, в зв'язку з дикими звірами, птахами і живністю, яких підкликали, щоб пожерти поверженого ворога; а по-друге, символічно у зв'язку з останком народу Божого. — *див. Одкриття 19: 17—21; “Світло”, Том 2, стор. 170—182.*

Далі пророк Єгови говорить до тих, які запрошені на пир: “М'ясиво силачів будете їсти й кров із князів пити, — з тих баранів, ягнят, козлів і телят угодованих на Басані. І їстимете товщ до наситу, й пити кров до хмелю із тієї жертви моєї, що вам позаколюю. І нагодуєтесь за тим столом моїм кіньми й їздецями, силачами й усякими войовниками, говорить Єгова Бог”. (39: 18—20) Останок Божий пируватиме, пізнавши великі правди і факт, що вони володіють привілеєм, як святе ім'я Єгови буде оправдане через винищення ворога і очищення світу. Ті люди серед народів, які переживуть Армагедон, швидко дізнаються про Єгову; бо слава Його розійдеться по всій землі: “І виявлю між народами славу мою, й усі народи побачать караючий суд мій, що Я доконаю, й руку мою, що на них наложу”. (39: 21) “Явив Єгова руку святу свою перед очима всіх народів, і всі міцні землі побачать спасення нашого Бога”. — *Ісаія 52: 10.*

Всім буде дана нагода пізнати правду, бо це є воля Божа. (1 Тимотея 2: 3, 4) До цього часу Господь показав повне оправдання свого імені, а також явив благословення своєму народові на землі і тим самим оправдав його. Звідси випливає, що Бог в жоднім своїм сотворінні не залишить місце на сумнів, хто уклав з ним

угоду. Тому Господь каже: “І знатиме дім Ізраїлів, що Я — Господь Єгова. І зрозуміють народи, що дім Ізраїлів тільки за свою неправедність був переселений в неволю — за то, що вони поламали вірність, до мене, так що я аж закрив лице моє перед ними та й подав їх на поталу ворогам їх, щоб полягли од меча”. (39: 22, 23) Народ Господній спершу сам повинен це зрозуміти, а тоді всі навколо повинні побачити славу Господню.

Ті, хто визнав себе як народ Божий, під час світової війни підкорялися ворожій організації, але не тому, що їх Бог був міфом або ж виявився за слабким, щоб помірятися силою з ворогом, а тому, що ті, які складали “велику громаду”, не зайняли вирішальної позиції на боці Єгови. З цієї причини вони були змушені пройти через страждання, потерпіти поразку і потрапили в неволю, як каже пророк: “І позаймають половину города у полон, тільки решта народу [останок] не викорениться з города”. (*Захарія 14: 2*) Клас “великої громади” під час світової війни попав в полон, і справжня причина їх полонення повинна стати відомою. Якби вони твердо виступили за Бога і — як останок — потрапили в полон проти своєї волі, тоді їх було б звільнено; але оскільки вони трималися сатанської організації, то повинні були страждати, як сказано в сьомій голові Одкриття. Всі, хто увійшов в угоду з Богом і до Армагедону залишався в полоні, будуть мусіли пройти через великі страждання. “Це я за їх нечистоти і беззаконства вчинив таке з ними, та й сховав перед ними лице моє”. (39: 24) Після того, як

“велика громада” вийде із страждань, очиститься і буде визнана Богом, і Він прийме її в свою організацію (*Одкриття 7: 14—16*), про неї говоритимуть як про “дім Якова”, бо ім’я Якова відноситься до тих, хто визнаний Господом. “Тим же то так говорить Господь, Єгова: тепер я заверну полоненого Якова та й змилюсь до всього дому Ізраїлевого, та й обстану ревно за святістю імені мого”. (*39: 25*) Справедливість вимагає оправдання святого імені Єгови. Однак не по справедливості, а по милосердю повернеться з полону народ Божий. — *Езекиїл 36: 21, 22.*

Єгова задля свого імені не дозволить, щоб ворог тріумфував над тими, хто заключив із ним угоду, а також над тими, хто через свою боязливість потрапив в полон ворога. Нещастя, яке спаде на “велику громаду”, дасть їй нагоду, виявити себе відданими Господу Богу, і тоді Він обітре їх сльози. (*Одкриття 7: 17*) “І відчуватимуть болесно безчесності свої й усі беззаконства свої, що проти мене творили, як ізнов житимуть безпечно у землі своїй, нелякаючись нікого як поприводжу їх назад із проміж народів і позбираю з земель, їм ворожих, та покажу на них святість мою перед очима в многих народів, І спізнають вони, що Я — Єгова Бог, коли розкинувши їх проміж народи, знов їх позбираю в їх землю, і нікого з них там не zostавлю”. (*39: 26—28*) Тоді всі знатимуть, що Єгова є Великий Бог і їх вірний і вічний друг, і що всі свої перемоги Він одержав задля свого святого імені.

Всі повинні зрозуміти, що Бог дозволив, щоб “велика громада” потрапила в полон, і що пізніше Він задля свого великого імені звільнив її. Також вони визнають, що пригноблення священного класу під час світової війни і їх наступне звільнення було здійснено по волі Божій, щоб всім стало відоме Його ім’я, яке має бути оправадано.

Заключний вірш цього пророцтва показує, що він не стосується буквальних нащадків Авраама, хоч деякі з них тепер повернулися в Палестину. Слід зауважити, що пророцтво говорить: ‘Я післав мій дух на Ізраїля’. Це не може стосуватися буквальних жидів як таких. “І не буде вже закривати перед ними лица мого, бо я виллю серце моє на дім Ізраїлів, говорить Господь Єгова”. (39: 29) Цей вірш вказує на цілком визначений час, коли Бог вилив свій дух на дім Ізраїлів, і цей час вказаний в пророцтві Йоїла 2: 28, 29. Цей святий дух вилється перед вступом Гога на землю, щоб свідки Єгови завдяки Його милості застерігали людей, і могли проголошувати свідчення правди, перш ніж відбудеться велика битва. Обличчя Бога певний час було наче скрите від Його вірного народу, однак прийде час знову повернути до них своє лице; Сион став родючим, його діти прийшли на світ і будуть навчені Богом, і великими є мир і радість всіх людей. “В запалі гніву я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любов’ю помилую тебе, — говорить твій Господь. Це бо нині — як Нойові води: як я поклявся, що Нойові води не прийдуть більше на землю, оттак поклявся я

не гніватись на тебе й тебе не карати. Гори бо з місця здвигнуться й горби похитнуться, — милість же моя не одвернеться од тебе, й заповіт миру мого не схитнеться, говорить милосердний до тебе Єгова. Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми. Справедливість твоя скріпить тебе, далеко будеш від гніту, ніщо тобі його боятись, страх не наблизиться до тебе”. — *Ісаія 54: 8—10, 13, 14.*

(Продовження в третьому томі)

ВІД ЕДЕМСЬКОГО САДУ ДО ЦАРСТВА БОЖОГО НА ЗЕМЛІ!

В дванадцяти, найзначніших з будь-коли написаних книжок, суддя Рутерфорд викладає в докладній, переконливій, логічній і відповідній до св. Письма формі історію людського роду від першої пари людей до того часу, коли вся земля буде під справедливим правительством, і коли люди радітимуть звершеною формою здоров'я, благополуччям, щастя і вічного життя.

Ось вони:

АРФА БОЖА

Дохідливо пояснює, як гармонійна є Біблія, коли її розглядати виходячи з десяти основних вчень.

Визволення

Остаточного доводить, виходячи з Біблії і світової історії, що з часу Едему землею оволоділо нечисте верховне правління.

Сотворення

Показує наскільки незаперечливим є повідомлення Біблії про сотворення.

Примерення

Докладно розкриває спосіб, в який кожній окремій людині, яка жила на Землі, було дано повну справедливу нагоду, взяти участь у благодіяннях Царства Божого.

Правительство

Дасе всеохоплюючі подробиці про впровадження і діяльність всесвітнього правительства Творця, яке скоро повинно наступити.

Життя

У захоплюючій формі розповідає, як у житті одного окремого чоловіка було знайдено підтвердження того, як Бог чинить із людським родом і які наміри щодо людства має Єгова.

Пророцтво

Підтверджує зверх людське походження Біблії на основі безперечного сповнення пророцтв.

Світло (том 1 і 2)

Розкриває значення подій, які розігралися після 1878 року, а особливо після 1914, і безперечним чином доказує, що всі ці таємниці записані в книзі Одкриття.

Оправдання (том 1, 2, 3)

В деталях показує, як Земля повинна повністю очиститися в битві Армагедон і як підготовляється повне впровадження славного Всесвітнього Царства Божого, яке принесе звершене здоров'я, свободу, щастя і вічне життя всім, хто коли-небудь жив на Землі і прагнув до цього.

Товариство ВАРТОВОЇ БАШТИ

